

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Julie Caplin

The Cosy Cottage in Ireland

'An irresistible slice of escapism'

Phillipa Ashley

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İRLANDA'DAKİ ŞİRİN YAZLIK JULIE

CAPLIN

Bir Bölüm Daha
HarperCollinsPublishers Ltd'nin bir
bölümü 1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF
www.harpercollins.co.uk

İlk olarak Büyük Britanya'da *HarperCollinsPublishers* 2021 tarafından

yayımlanmıştır Telif Hakkı © Julie Caplin 2021

Kapak tasarımı Caroline Young © *HarperCollinsPublishers* Ltd 2021
Kapak illüstrasyonları © Shutterstock.com

Julie Caplin bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu

ileri sürmektedir Bu kitabın katalog kaydı British Library'den temin edilebilir

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitap metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla.

Kaynak ISBN: 9780008393113
E-kitap Baskısı © Eylül 2021 ISBN:
9780008393106
Sürüm: 2021-09-09

İçindekiler

[Bölüm 1 Bölüm](#)

[2 Bölüm 3](#)

[Bölüm 4 Bölüm](#)

[5 Bölüm 6](#)

[Bölüm 7 Bölüm](#)

[8 Bölüm 9](#)

[Bölüm 10 Bölüm](#)

[11 Bölüm 12](#)

[Bölüm 13 Bölüm](#)

[14 Bölüm 15](#)

[Bölüm 16 Bölüm](#)

[17 Bölüm 18](#)

[Bölüm 19 Bölüm](#)

[20 Bölüm 21](#)

[Bölüm 22 Bölüm](#)

[23 Bölüm 24](#)

[Bölüm 25 Bölüm](#)

[26 Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Teşekkür Okuduğunuz
için teşekkürler... Siz de
seveceksiniz... Yazar](#)

[Hakkında](#)

[Ayrıca Julie Caplin](#)

[Bir Bölüm Daha...](#)

[Yayıncı Hakkında](#)

Emily Yolland için, yayıncılığın isimsiz kahramanlarından biri, sadece gerçekten sevimli bir insan olarak günümü her zaman aydınlatıyor.

Birinci Bölüm

W Hannah yüzündeki yağmuru silkeleyerek döner kapıdan otelin lobisine doğru ilerledi.

Genç erkek resepsiyon görevlisi neşeli bir gülümsemeyeyle, "Bugün dışarısı biraz ıslak Bayan Campbell," dedi. 'Eğer ısınmak isterseniz barda çok güzel bir ateş var. Korkarım gezmek için uygun bir gün değil.

"Hayır. Güldü, şapkasını başından çekti ve buklelerinin ucundaki yağmur damlalarını silkeledi. "Yine de Trinity Koleji'nin bir kısmını görmeyi başardım. Ne yazık ki listesinin başında olan *Kells Kitabı* ya da Uzun Kütüphane yoktu ama ıslak köpek kokan düzinelerce vıcık vıcık turistle birlikte tıkkış tıkkış olma düşüncesi onu vazgeçirmişti. Yarın ve İrlanda'da bulunacağı önümüzdeki altı hafta boyunca her gün orada olacaklardı. 'Paltonuzu almamı ister misiniz? Şuraya asabilirim. vestiyer. Güzelce kurur ve sizi odanıza çıkmaktan kurtarır.

İşte küçük bir butik otelde kalmanın avantajı buydu. Ona memnuniyetle gülümsedi ve ayak parmaklarını ateşin önünde kızartması gerektiği yönündeki imalı öneriyi şimdiden kabul etti. Oradayken kız kardeşi Mina'ya bir mesaj gönderip burayı tavsiye ettiği için teşekkür edecekti. Burası kesinlikle Mina tarzı bir yerdi. Kız kardeşinin müdahalesi olmasaydı, Hannah muhtemelen bir Travelodge'da ya da başka bir yerde yer ayırtacaktı.

Bir gece, ama Mina her zaman modaya uygun, şu anda doğru olan yerleri aramayı başaran kişiydi.

Hannah sırlıklam olmuş paltosunu teslim etti ve hoş bir vintage havası olan rahat bara doğru yürüdü. Viktorya dönemi geneleviyle 20'li yılların içkili mekânı karışımı bir yerdi - oldukça zor bir görünümdü ama birileri bunu oldukça iyi başarmıştı. Loş ışıklı, sıcak, koza benzeri bir karşılama sunuyordu ki dışarıdaki berbat yağışlı havadan sonra bu son derece çekiciydi. Düşük ışıktaki parıldayan pirinç süslemeli ve aksesuarlı uzun ahşap bar, parlak, açık ve dost canlısı bir yüze sahip yakışıklı bir başka genç adam tarafından yönetiliyordu. Oteldeki tüm çalışanlar gibi o da sanki görmek istediğı kişi oymuş gibi içten bir coşkuyla onu selamlamak için hemen arkasını döndü.

"Merhaba. Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu, gülümsemesinde erkeksi bir takdir vardı. Buna alışabilirdi. İş yerinde Sadie Burns-Coutts gibi, hoşlanmak için çok çaba harcadığı, zarif fiziğı, kabarık, düz saçları ve cilveli gülümsemesiyle her zaman bu tür tepkiler alan kadınlar vardı. Hannah hiçbir zaman görünüşüne bu kadar güvenmeyi ya da bu kadar şakacı bir kadın olmayı becerememişti. Zekâsıyla kendini kanıtlamaya fazla odaklanmıştı. Ama belki şimdi rahatlayıp eğlenebilir, sürekli zeki olmak yerine yemeğe ve yeni bir beceriye odaklanabilirdi? 'Az önce oldukça iyi bir kırmızı şarap açtım, bir Bordeaux, erik ve cassis dolu, tam da bugünkü gibi nemli bir gün için. Ya da size çok güzel bir viski sunabilirim, kendi Telling Small Batch'imiz, tam burada Dublin'de demlendi. Bu sizi ısıtır. Yine ona kurt gibi sırttı.

Hannah ani ve alışılmadık bir kararsızlıkla bocaladı. Niyeti bir kahve sipariş etmektir. Çok daha çökmekte olan bir şeyin cazibesi kısa bir iç tartışmaya yol açtı. Saat daha dörttü. Ama o zaman neden almasındı ki? Bunu alışkanlık haline getirecek değildi ya. Tehlikeli yaşama zamanı. Gerçi gerçekten de bir kadeh şarap o kadar tehlikeli miydi? Neredeyse yüksek sesle gülecekti. Onun içindi. Hannah her zaman

kurallara uydu. İrlanda'ya gelmek hayatında yaptığı ilk karakter dışı şeydi. Patronu hâlâ izin istemesinin şokunu yaşıyordu ve ailesi de şaşkıındı. Eğer fevri ve maceraperest olan Mina olsaydı, hiç şaşırmazlardı.

"Bir bardak kırmızı şarap alacağım.

"Mükemmel seçim. Oturmak ister misiniz, ben size getireyim? Daha da hoşgörölü. Beklenmek. Hannah başını salladı ve pencerenin yanındaki bir aile partisi dışında boş olan odayı incelemek için döndü; boş bardaklar, tabaklar ve yeni doldurulmuş biralar ve şarap şişeleriyle dolu uzun bir masanın etrafına yayılmışlardı. Canlı sohbetleri ve kahkaha noktalanmış ve sakin atmosfer . ve odayı ev sıcaklığında bir havayla sarıyordu. Gülümseyerek büyük açık şömineye ve Sherlock Holmes'un çalışma odasından koparılmış gibi görünen bir çift kanatlı sandalyeden birine doğru yöneldi. Dolgun kadife minderlere gömölüp sandalyeye yerleşir yerleşmez, ısınmak için ayaklarını küçük tabureye uzattı.

Onlar.

Barmen bardağını getirdiğinde ayakları çok güzel ve sıcacıktı ve ayakkabılarını çıkarıp cömert sandalyeye kıvrıldı, sıcak ayak parmakları poposunun altındaydı. Bu ona tekrar küçük bir kız olduğunu hatırlattı, bir kitapla kanepeye kıvrılabiliyordu ve kimse orada olduğunu bilmiyordu.

"Teşekkür ederim.

"Keyfini çıkarın. Evdeki en iyi yer burası.'

Zengin yakut şarabından bir yudum aldı ve zevkle iç çekti. Burası cennetti ve bu deneyimi mükemmel bir şekilde tamamlayacak tek şeye sahipti: Kindle'ı. Bir kitap, bir kadeh şarap, ateş ve yapacak başka bir şey yok. Sevilmeyecek ne vardı ki? Ne kadar zamandır ilk kez çalışmıyor ve bir sonraki şey için çabalamıyordu: GSCE'ler, A seviyeleri, hukuk diploması, makaleler ve son zamanlarda bitmek bilmeyen teslim tarihlerini karşılamak. O değil

acınacak bir durumdu - işini seviyordu; iyi para alıyordu ve işinde iyiydi. Tüm bunları topladığında, bu izne ayrılmak muhtemelen hayatında yaptığı en çılgınca şeydi ve buna neyin sebep olduğundan hâlâ tam olarak emin değildi. Ne bir orta yaş krizi, ne ters giden bir aşk ilişkisi (şans iyi bir şey olabilirdi), ne de geçici bir akıl sağlığı kaybı - tüm bunlar patronu ve iş arkadaşları tarafından farklı derecelerde kızgınlıkla ona önerilmişti. İş bırakıp İrlanda'nın en iyi aşçılık okullarından birinde yatılı bir kursa katılma kararını tetikleyen şey, gülünç derecede önemsiz bir olaydı ama otuzuna yaklaşmasına rağmen hâlâ yemek yapamıyor olmasının gizli utancını eve getirmişti. Kız kardeşi mutfakta çok iyiydi ve aşçılık genlerini kaçırdığını kabul etmişti ama son yıllarda bu gizli bir utanç kaynağı haline gelmişti.

Grip olduğu bir dönemde *The Sunday Times*'in dergi ekinde Killorgally aşçılık okulu hakkında bir şeyler okuduğundan beri, özellikle de İrlanda'ya dönmek üzere Manchester'dan ayrıldıklarından beri ziyaret etmeye söz verdiği en yakın arkadaşları Aidan ve Sorcha Fitzpatrick'ten çok da uzakta olmadığını fark ettiğinde, bu okul hafif bir takıntı haline gelmişti. Elbette böyle olması gerekiyordu? Aşçılık okuluna gitmek ve işinden zaman ayırmak karakterine tamamen aykırıydı ama yakın olmaları kesinlikle bir avantajdı.

İçinden bir ses, yemek yapmak Mina'nın işi olduğu ve Mina'nın daha fevri kişiliğini her zaman kız kardeşinin tam tersi olarak telafi etmeye çalıştığı için mi yemek yapmaktan kaçındığını merak ediyordu. Aileyi dengede tutan ve evlat edinen ebeveynlerine sonlarının gerçek ebeveynleri gibi olmayacağına dair güvence veren kişi.

Doğru şeyi yapıp yapmadığı konusunda endişelenmek için artık çok geçti. Yarın bir araba kiralayacak ve altı haftalık kursa başlamak üzere İrlanda'nın diğer ucundaki County Kerry'ye gidecekti. Ve artık bu garip yeni yola girdiğine göre, arkasına yaslanıp keyfine bakmalıydı.

Bununla birlikte şarabından bir yudum daha aldı ve okumak için sandalyeye yerleşti. Şarap o kadar güzeldi ki, sevimli garson gelip bir kadeh daha ikram ettiğinde -tabii ki sevimliydi, ona şarap satmaya çalışıyordu- hiç düşünmeden kabul etti. Ateğin sıcaklığında, rahat koltuğuna gömülmüştü, kendini son derece rahat hissediyordu ve gözlerini açık tutmakta zorlanmaya başlamıştı. Hareketli aile partisi oldukça uzun ve oldukça duygusal bir şekilde dağılıyordu ve sesleri kesildiğinde Kindle'ını kucağına koydu ve gözlerini kapattı.

Bir şey onu rahatsız ettiğinde en lezzetli rüyayı görüyordu. Camın tahtaya vuruşunun sessiz sesi. Gözlerini açıp kırpıştırarak yüzeye çıktı ve kendini yoğun mavi gözlerin en muhteşem setine bakarken buldu. Hiç düşünmeden ve etrafındakiler sayesinde kendini çok rahatlamış hissederek gözlerin sahibine en göz kamaştırıcı gülümsemesini verdi.

"Merhaba. Sesi, normal ses aralığından mümkün olduğunca uzak, boğucu bir mırıltıyla çıkıyordu.

"Merhaba, özür dilerim, sizi rahatsız etmek istememiştim. Muhteşem gözlerin sahibi, sanki kadınları rahatsız etmeye alışkınmış ve aslında bu durum onu zerre kadar rahatsız etmiyormuş gibi, ona silahsız bir sırtış fırlattı. "Burada birinin oturduğunu fark etmemiştim.

İkisi de göz temasını kesmedi ve aralarındaki havada parlak ve keskin bir şey parladı.

Sonra bir kadın sesi duyunca omzunun üzerinden geriye bakıp aceleyle yanındaki sandalyeye çökerek her şeyi berbat etti. Saklanıyordu.

Hâlâ ona hülyalı hülyalı bakıyor, bir an için onu hayalinde canlandırıp canlandırmadığını merak ediyordu. Canlı mavi gözlerinin üzerindeki koyu renk kaşları ve siyah kirli sakallarıyla

Çenesi deli, kötü ve tehlikeli görünüyordu, üzerinde tam bir korsan havası vardı.

Hannah zihinsel olarak kendini tokatlamak istedi. Ne kadar da klişeydi. Erkekler filmlerden başka hiçbir yerde korsanlara benzemiyordu, hele onun tanıdığı erkekler hiç benzemiyordu. Öğleden sonra içtiğinizde işte böyle oluyordu. Hayallere dalmak Hannah Campbell'a göre değildi ama ona gülümsemekten kendini alamadı.

"Söylemem. Gözlerinin ona parıldadığını hissedebiliyordu, hiç de Hannah'ya benzemeyen bir şekilde alay ediyor ve flört ediyordu. "Ayaklarını taburenin üzerine koyarsan kimse burada olduğunu anlamaz.

Kadının önerdiği gibi ayaklarını yukarı kaldırırken ağzı çok yaramaz bir gülümsemeyle kıvrıldı. Mağdur ve tiz bir ses barmene çapraz sorguya başladı.

Burada olmadığına emin misin? Tıpkı ona benziyordu! Onu tanıyorum. O benim bir arkadaşım.'

"Eminim öyledir, ama onu görmedim," diye cevap verdi yumuşak sesli, tedirgin olmayan bir sesle.

Hannah'nın karşısındaki adam gülümsedi ve Cennet'i andıran bir sesle, "Teşekkür ederim," dedi.

Ama sonra topuklar onlara doğru vurmaya başladı ve yüzünü buruşturarak kendini sandalyeye geri itti.

Tap, tap, tap. Vuruşlarında kararlı bir kesiklik vardı ve adam sanki bu onu gizlemeye yardımcı olabilirmiş gibi gözlerini kapattı.

Hannah onu harekete geçiren dürtünün ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama harekete geçti. Hızla ayağa kalkarak koltukları değiştirdi. Kız kucağına oturduğunda hafif bir *ooof* sesi çıkardı, gözleri şaşkınlıkla açıldı. *Tık, tık, tık.* Ayak sesleri yaklaştıkça başını onunkine doğru eğdi, böylece tirbuşon buklelerinden oluşan perdesi onun yüzünü gizledi.

Dönecek hiçbir yerleri olmadığından, yüksek topuklu ayakkabılar sallanırken ikisi de birbirlerine baktılar. Adam onu biraz daha yaklaştırdı, böylece burun buruna geldiler. Büyülenmiş bir halde ona bakarken nefesi boğazında düğümlendi.

"Oh, affedersiniz.

Adımlar geri çekilmeye başladı ama her ikisi de duyma mesafesinden uzaklaşana kadar donup kaldılar.

"Sana teşekkür etmeliyim," diye fısıldadı, hala ona bakıyordu, dudaklarında ilgi çekici bir sırıtış vardı.

'Yapmalısın,' diye cevap verdi.

"Bunu nasıl yapmamı önerirsin?" Adamın gözleri bariz bir öneriyle kızın dudaklarına kaydı ve kız istemsiz bir nefes aldı.

Dudaklarınla hiçbir şey yapma, Hannah. Dikkatleri üzerlerine çekme. Ağzını bile oynatma. Ama tabii ki yaptı. Dudaklarını birbirine bastırdı ve her yerinde hormonlarının parmak izleri olan sessiz bir davetle diliyle dudaklarını hafifçe ıslattı.

Ve tabii ki bu daveti ikisinin de zihninde dolaşan öpücükle takip etti. Dudaklarını hızlı, nazik ve alaycı bir şekilde okşaması, kızın hiç düşünmeden adamın ağzına doğru iç çekmesine neden oldu. Ve daha sonra kendi kendine bunun onun hatası olduğunu söyledi. Beklenmedik bir vazgeçişle öpücüğün içinde erirken -öpülmeyeli uzun zaman olmuştu- adamın bir an durakladığını hissetti ve sonra öpücüğü derinleştirdi, ağzı onunkini geçici ama kapsamlı bir şekilde keşfetmeye başladı. İşte o anda her şey değişti. Puslu, rüya gibi, nazik öpücük tamamen başka bir şeye dönüştü; her sinir ucu sanki birkaç bin volt açılmış gibi alarma geçti. O da bunu hissetmiş olmalıydı çünkü ileri doğru bastırdı ve aniden en lezzetli, tutkulu, harika öpücüğe kilitlendi, verilen kadarını geri veriyordu. Karanlık ve sessiz bir gecede patlayan bir havai fişek gibiydi. Şok edici, heyecan verici ve tamamen karakter dışı.

Kız onun kucağına yerleştiğinde öpüşme daha yavaş bir hal aldı ve kız kesinlikle buna karşı koymayacaktı. Neden karşı koysun ki? Adam kollarını ona doladığında, bir eli saçlarına doğru kayarken ve tüy kadar hafif dokunuşlarla boynunu okşarken, kadın onun içinde eridi. Görünüşe bakılırsa

Bu sabah uçağa bindi ve yakın zamanda onları toplamaya niyetli değildi.

"Affedersin, Conor.

İkisi de sarsılarak ayrıldı. Hannah yanaklarının kızardığını hissetti. Herkesin içinde böyle bir kucaklaşmaya yakalandığı için daha fazla utanamazdı.

"Genç kadın gitti. Barmen başını salladı ve uzaklaşmaya başladı, ama ikisi de onun yüzündeki alaycı gülümsemeyi fark etmeden önce değil.

Hannah gözlerini kapatırken Conor, "Teşekkürler Niall," diye seslendi. Sıkışıp kalmıştı. Tamamen yabancı birinin kucağında. En azından artık onun adını biliyordu. Kendini gözlerini açmaya zorlayamıyordu ve ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Şimdi de saçmalamaya başlamıştı. Kaç yaşındaydı, altı mı? Yine de dikkatli bir gözünü açtığında Conor adındaki adamın ona gülümsediğini gördü.

"Belki de kendimizi tanıtmalıyız.

Doğruldu ve toplayabildiği kadar ağırbaşlılıkla bir şekilde onun kucağından kayarak kendi sandalyesine geri dönmeyi başardı.

"Evet," diye ciyakladı. "Conor olmana rağmen.

Gülümsemesi biraz soldu. "Elbette, bu konuda avantajlısınız. Ses tonundaki değişiklikten biraz şaşkınlık duyarak, 'Bu senin adın' dedi, değil mi?"

"Bilmiyor musun?"

Kaşlarını çattı, sanki bir bataklığın kenarında duruyormuş gibi hissetti: Yanlış bir adım atarsa boğazına kadar batağa batacağı. İşe döndüğünde, emsalleri kontrol etme fırsatı bulamadan hukuki bir tartışmayla karşı karşıya kalmak gibi bir şeydi bu. 'Son birkaç dakika içinde bir tür psişik yetenek geliştirmediysem, hayır. Barmen mi uydurdu? Seni tanıdığını varsayıyorum.

Conor, eğer adı buysa, bir an için onu düşündü ve neredeyse her şeyi tarttığını görebiliyordu. Yüzü yumuşadığında, başlangıçta tahmin ettiği suçtan masum bulunduğunu anladı.

Pardon, siz İngilizsiniz. Evet, benim adım Conor. Ve sen beni kurtarmak için bu kadar çekici bir şekilde gelmişken, ben şimdi kabalık ettim.

Hannah kendini hâlâ başka bir boyuta geçmiş gibi hissederek, "Evet, öyle," dedi. 'Gerçi ben normalde insanları kurtarmam. En azından bu şekilde değil.

"Bunu duyduğuma sevindim. Birdenbire yeniden gülümsemeye başladı ve şimdi ne söyleyeceğinden emin olmasa da yeniden sağlam bir zeminde olduğunu hissetti. Az önce anlamsızca öpüldüğünde ne derdin?

"Ben Hannah. Resmi bir el uzattı, zira kontrolünü yeniden kazanabilmesinin tek yolu bu gibi görünüyordu.

"Conor. Onun elini sıktı. "Sana bir içki daha getireyim mi?" diye sordu boş bardağına doğru bir hareketle.

'Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim. Sanırım beni bu çıkmaza sokan şey de bu olmuş olabilir.

"Çıkmaz. Adam yumuşak İrlanda aksanıyla bu kelimeyi ağzında yuvarladı ve kız bunun solar pleksusunda bir yerlerde kendisine küçük bir heyecan verdiğini fark etti. "Ben bir çıkmazım, öyle mi?

"Pekala. Omuzlarını kaldırdı.

'Sanırım çıkmazda olmayı seviyorum. Ne içiyordun?

Dayanamadı.

'Kırmızı şarap. Bordeaux.'

"Şaraptan anlar mısın?

Güldü. "Hayır. Sadece bunu sevdim.

"Şarapla bilmen gereken tek şey bu. Ayağa kalktı ve barmene bir el kaldırarak Hannah'nın boş bardağını kaldırdı.

"Ve aynen böyle. Herkes senin emirlerini mi yerine getiriyor?"

Conor sırtıttı, gözleri şeytani bir dokunuşla parlıyordu. "Elbette.

"Kendinden çok eminsin.

'Eğer ben olmazsam, bana başka kim göz kulak olacak?

Hannah başını sallayarak, "İyi bir noktaya değindin," diye onayladı.

'Peki sizi güzel şehrimize getiren nedir? Tavuk mu? Bekarlığa veda mı? Hafta sonu tatili mi?

İş mi?"

Hannah tereddüt etti. Evdekiler onun aniden kalkıp altı haftalığına aşçılık kursuna gidecek kadar deli olduğunu düşünüyordu, bir yabancının da onlarla aynı fikirde olmasına ihtiyacı yoktu. "Sadece bir tatil.

"Korkarım bugün hava bunun için uygun değil.

"İnsanların hava durumu için geldiğini duymadım.

Gülümsedi. 'İşte bu var. Ama hava güzel olduğunda daha güzel bir yer yok.

"Gerçek bir İrlandalı gibi konuştun.

"İngiltere'nin neresindensin?" "Manchester.

"Ah. Orada kuzenlerim var.'

"Senin her yerde kuzenin yok mu?

Tekrar güldü. "Oldukça fazla. İşte size Katolik aileler. Ve biz göç etmeyi çok severiz. Peki Manchester'da ne yapıyorsunuz?"

"Ben bir avukatım.

Etkilenmiş görünüyordu.

"Ne iş yapıyorsun?

"Ben mi?" Durakladı. 'Ben... bir mülkü yönetiyorum. Tamir ve bakım işleriyle ilgilenirim, bu tür şeyler işte.

Hafifçe şaşırarak başını salladı, ki bu onun için yanılttı. Hafifçe tereddüt etmesi utandığı anlamına mı geliyordu? Görünüşe bakarak hüküm vermemeliydiniz ama üzerinde iyi dikilmiş bir takım elbise vardı ve bu onun eğitimsiz gözüne bile pahalı görünüyordu. Kesinlikle tamirat yapılacak kıyafetler değildi.

"Bir iş toplantısında'ydım," dedi ve hemen onun şaşkın bakışlarını yakaladı. 'Ailemin avukatıyla. Göze ondan çok daha kolay görünüyorsun.

Neyse ki barmen elinde bir kadeh şarapla çıkageldi de iltifata karşılık vermek zorunda kalmadı. Kendinden o kadar emindi ki, bu tür yorumların pek bir anlamı olmadan kolayca yapıldığından şüphelendi ama tüm bunlara rağmen çekici ve eğlenceliydi. Günün geri kalanı için başka bir planı yok gibiydi. Yağmur bu planları suya düşürmüştü.

"Teşekkür ederim," dedi barmen ona kırmızı şarabı uzatırken ve Conor'a da bir bardak kehribar rengi sıvı verirken.

"*Sláinte*," dedi bardağını kaldırarak.

"Nasıl söylendiğini hep merak etmişimdir. Kitaplarda defalarca okudum ama söylendiğini hiç duymadım. *Sláinte*," dedi, kulağa daha çok *slancha* gibi gelen telaffuzunu taklit etmeye çalışarak.

"Fena değil. Sende neyi sevdiğimi biliyor musun?"

Hannah bu oldukça doğrudan yorum karşısında şaşkınlıkla başını salladı. "Hayır. Bu retorik bir soru olmadığına göre, beni aydınlatacağını varsayıyorum. Bu hafif atışmanın hoşuna gittiğini fark edince ağzı eğlendi.

"Telefonuna bir kez bile bakmadın. Pek çok insan bir şeyleri kontrol etmeden beş dakika bile duramıyor. Bu günlerde bir tür bağımlılık gibi. Evde katı bir aile kuralımız var: yemek saatlerinde ya da hep birlikteyken telefon yok. Annem kabul etmiyor."

"Miriam Teyzem de telefonları pek sevmez ama bunun nedeni onun biraz teknoloji düşkünü olmasıdır. Amcam alet edevata bayılır ama telefonla arası çok kötüdür. Genellikle her şeyi nasıl yapacağını bana ya da kız kardeşime göstermek zorunda kalıyor ve sonra da hemen unutuyor. Eve döndüğünde Miriam ve Derek'i düşününce küçük bir acıyla güldü. Gerçek ebeveynleri değillerdi ama Mina'yla birlikte sahip oldukları en yakınlarıydı. Öz anne ve babaları orijinal gözü peklerdi, her zaman bir sonraki adrenalin patlamasının peşinde olan gerçek heyecan arayıcılarıydı. Ama hayatlarında olmamalarının nedeni de buydu. Hannah onları öldüren kazayı düşünerek bir an için irkildi. Mina'ya çok benzeyen gerçek annesi, onu öldürmek için iki kez düşünmezdi.

İşini bırakıp başka bir ülkeye gitmek. Hannah sadece İrlanda Denizi'ni geçebilmişti ve bu ona büyük bir sıçrama gibi gelmişti. Annesi yaşasaydı, onun için bir hayal kırıklığı olup olmayacağını sık sık merak ediyordu.

"İtiraf etmeliyim ki hava biraz daha müsait olsaydı birkaç fotoğraf çekebilirdim.

"İşte sana hava böyle. Bir yudum alırken kadehini kaldırdı. Kadın merakla bardağa baktı. "Viskiyi hiç denemedim.

'Bir ikramı kaçırdınız ve bu iyi bir şey. Tadına bakmak ister misin?

Normalde çok tanıdık gelebilirdi ama tüm ihtiyatı rüzgâra savrulmakla kalmamış, İrlanda Denizi'ne atılmış gibiydi.

"Evet, lütfen.

Bardağı uzattı. "Önce koklamalısın. Dikkatli bir şekilde kokladı ve sonra bir kez daha. "Ne kokusu alıyorsun?

Olamaz, bu tür şeylerde berbattı. Yemek meraklısı olan kız kardeşiydi ve Hannah hafif bir acı hissetti. Mina'nın yiyecek ve içeceklerle ilgili her şeye duyduğu şen şakrak coşkuyu özlemişti. Ama zaten bu yüzden buradaydı - öğrenmek için. Derin bir nefes alarak gözlerini kapadı ve konsantre oldu.

Onları açtığında Conor onu izliyordu. Lanet olsun, o da bu işlerle ilgileniyordu. Bir şeyleri yanlış yapmaktan nefret ederdi. Tek alabildiği koku alkol ve kibrit çöpüydü ve ikisinin de doğru cevap olmadığından oldukça emindi ama aldığı cevap buydu, o yüzden devam etti.

Kadını şaşırtan bir hevesle başını salladı. 'Kibrit çöpleri, evet. Kesinlikle. Adam ona sevinçle baktı, bu da ona bir sınavı geçtiğini hissettirdi. "Viski meşe fiçılarda yıllandırılıyor - odunsu aromayı buradan alıyorsunuz - fiçılar daha önce Bourbon için kullanılmış ve daha sonra viski Amerikan romu tutulan fiçılara aktarılıyor, bu da ona o harika baharatlı özelliği veriyor.

"Şimdi tadına bak.

Kesme cam bardağı tutarak dikkatli bir yudum aldı. Viskinin ateş suyu olarak adlandırıldığını daha önce de duymuştu ve öksürüp boğulurken kendini aptal durumuna düşürmek istemiyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, baharat ve hatta vanilya notaları dilini ısıttı. Hiç düşünmeden ikinci bir yudum daha aldı ve sıvının boğazından aşağıya doğru kayarak ısınmasının tadını çıkardı.

"Vay canına, hiç de beklediğim gibi değil.

'Ah, çünkü bu iyi bir şey. Bunu kendimize saklıyoruz. Göz kırptı.
"Alabilir miyim?

Bardağı kendine doğru tuttuğunu fark etti.

Özür dilerim. Evet. Bardağı ona doğru iterken parmakları onunkilere değdi ve işte yine o küçük bağlantı hissi ortaya çıktı. O da bunu hissediyor muydu? Yoksa şarap ve viski beynini mi uyuşturmuştu?

"Bu akşam için bir planın var mı?" diye sordu bardağından yumuşak bir yudum almadan önce. Kadın adamın boynundaki sütuna baktı. Tanrım, adam çok seksiydi, bu kesindi. Normalde böyle bir adam ona iki kere bile bakmazdı. Birkaç hayran bakış çekebileceğini biliyordu ama bir süper model olmadığını kabul edecek kadar da gerçekçiydi. Bu onun için önemli değildi. Her zaman daha önemli olan zekâsı ve iş ahlakıyla geçinip gitmişti.

Tanrım, hâlâ ona bakıyordu. Sorusuna bir cevap bekliyordu. *Sakin ol, Hannah.*

"Hayır, yapmadım. Çenesini kaldırdı, bundan sonra ne olacağını merak ediyor ve kalbinin umut dolu çarpıntısını görmezden geliyordu.

'Yeni bir restoranda yer ayırttım. Bana katılmak ister misiniz?
Arkadaşlarla yemek her zaman daha iyidir.

Hannah güldü. Bu ona şunu söyledi. "Bu çok pratik bir yaklaşım. Ama pratikliği severdi.

Gülümsedi. 'Arkadaşlığınızdaki da keyif alırım. Bu daha mı iyi?'

"İşe yarar. Kız, Hannah'nın sırtıtmasına neden olan bir baş hareketiyle onu selamladı. "Senden hoşlanıyorum, Hannah.

Beni fazla ciddiye almıyorsun.

"Yapmalı mıyım?

"Hayır. Yapmamalısın. Kısa bir an için ifadesi okunamaz hale geldi. "Gitmem gerekiyor. Yapmam gereken bazı görüşmeler var. Saat altı kırk beşte lobide buluşmaya ne dersin? Masa yediye rezerve edildi ve ister inan ister inanma, yağmur duracak. Güzel bir yürüyüş olur ve sana şehri biraz gösterebilirim.

"Bu harika olur, teşekkür ederim.

Ayağa kalktı, viskisinin son bardağını da geri attı ve ona hızlı bir selam verdi. "Görüşmek üzere.

Hannah kıpırdamadan oturuyor, son bir saat içinde olanlara inanamıyordu. Görünüşe göre kendine bir randevu bulmuştu ama bu randevu açık bir uyarıyla birlikte gelmişti. Ne kadar çekici olursa olsun, ciddiye alınacak bir adam değildi.

İkinci Bölüm

P Yaz sonundan sonbahara kadar sürecektir altı haftalık bir konaklamayı kabul etmek en iyi zamanlarda bile zor bir işti, özellikle de birisi konfor alanlarının çok dışında bir yere gidiyorlardı. Mina'nın tek tavsiyesi spor ayakkabılarıydı. 'Mutfakta çok fazla ayakta durursun. Bütün gün ayakta duracaksın,' demişti.

Hannah her ihtimale karşı bavulunu hazırlamaya çalışmıştı ama bir *tür* randevuya çıkmak başlangıçtaki envanterinde yoktu. Neyse ki bir ya da iki elbise, birkaç güzel bluz ve onu iş yerindeki pek çok toplantıya götüren, her zamanki gibi mükemmel, şık siyah pantolonunu almıştı. Bunlar küçük bir servete mal olmuştu ama geriye dönüp baktığında son kuruşuna kadar değerdi.

Yağmurda sıırıslıklam olduktan sonra bukleleri her zamankinden daha vahşiydi ama bugün onları sevdiğine karar verdi; ayırt edici bir özelliğiydi - tek ayırt edici özelliğiydi diyebiliriz. Parmaklarıyla onları karıştırdı ve aynada kendine hızlıca bir göz attı. "İşe yarayacaksın," dedi yüksek sesle. "Sadece akşam yemeği. Ama beynine üşüşen sinsin düşünceye engel olamadı. *Dublin'de olan, Dublin'de kalır.*

"Hannah Campbell! Kendi kendine gözlerini devirip başını salladıktan sonra ceketini ve çantasını alarak otel odasının kapısına yöneldi. Aşağıda Conor'ı kendisini beklerken buldu ve onun hâlâ takım elbisesini giydiğini görünce daha şık şifon ve dantelli bir elbise seçtiğine memnun oldu.

üstünü ince gümüş bir zincir ve büyük çemberli küpelerle süsledi.

"Mükemmel zamanlama. Dışarıda güneş açmış ve toprağı kurutmaya başlamıştı.

Yağmur, günün erken saatlerindeki sağanak yağışa dair tek ipucu olarak benekli taş parçaları bırakıyordu. "Gidelim mi? Sevimli, biraz da alaycı bir gülümsemeyle kolunu uzattı.

"Ne kadar cesurca," diye alay etti, kalbi o komik tavşan zıplamalarından birini daha yaparken, bir elini onun kolunun kıvrımına kaydırıldı.

"Her zaman.

Ilık, hafif nemli akşama doğru yürüdüler, hava daha önceki yağmurun kokusunu taşıyordu. Hannah şimdi etrafına ilgiyle bakıyordu; daha önce başını eğmiş, ıslak kaldırım taşlarında kaymamaya odaklanmıştı.

"Demek meşhur Temple Bar burası. Çok güzel bir yer."

Öyle. Popüler turist noktası. Bir sürü restoran, bar ve butik var. Turistlere atıfta bulunmasına rağmen sesinde bir sevgi vardı. "Buradaki bara bayılırım, The Temple Bar," diyerek komik bir yüz ifadesi takındı. "Ben öğrenciyken burada büyük geceler düzenlerdik. Artık kendime ayak uydurabileceğimden emin değilim. Ama viski için harika bir yerdir. Barın arkasında 450'den fazla viski var. Hepsini bitiremedim," diye güldü, 'ama denemek istemediğimden değil.

'Gerçekten mi? 450! Nereden başlayacağımı bilemiyorum.'

'Bu öğleden sonra içtiğiniz Telling'i beğendiniz. Buradaki içki fabrikasına bir göz atmalısınız. Turlar ve tadımlar var. Çok popüler, özellikle de tadım.

Hannah gönülsüzce başını salladı. İlk iş Dublin'den ayrılacaktı ve gerçek hayattan bahsederek geceyi mahvetmek istemiyordu. Tüm bunlar oldukça hoş bir fantezi gibi geliyordu ve gerçek hayat bir kenara bırakılabilirdi.

Arnavut kaldırımlı dar sokaklar canlanmaya başlamıştı, barların dışındaki panolarda canlı müzik ilanları vardı, insanlar ellerinde biralarıyla kaldırımlara dökülmüştü ve sanki bir futbol maçı kazanılmış gibi genel bir neşe havası vardı.

Conor onu sokaktan aşıya doğru yönlendirdi ve tavandaki siyah kablolardan sarkan son moda çıplak ampullerin parladığı duvarlarda yüksekte yer alan zarif kemerli pencereleri olan uzun tuğla bir binaya gelene kadar başka bir sokak boyunca ilerledi. İçeride, yukarı doğru çıkan beyaz mermer bir merdiven vardı.

Conor onu merdivenlerden yukarı çıkarırken, "Burası eskiden bir bankaydı," diye açıkladı.

Üst katta, ahşap döşemeli büyük bir oda olan restoranın rahat ve yumuşak bir havası vardı. Rahat dekor, belli ki çok paraya mal olmuş, çok da zor olmayan bir dokunuşa sahipti. Metal ayaklı retro tarzı deri koltuklar, her biri zarif bardaklar, gümüş takımlar ve düzgün siyah keten peçetelerle donatılmış sağlam, pek de rustik olmayan ahşap dairesel masaların etrafına yerleştirilmişti. Tıklım tıklım dolu olan salonda hafif bir ses uğultusu yükseliyordu.

"Conor, seni görmek güzel. Resepsiyondaki rahat giyimli adam, neşeli bir gülümsemeye Hannah'ya dönmeden önce Conor'ın sırtını rahat bir aşinalıkla sıvazladı. "Merhaba, Fintan's'a hoş geldiniz.

Gerard. Seni gördüğüme sevindim. Görünüşe göre elinizde bir hit var. Bir masa için yalvarmak zorunda kaldım.'

'Elbette, yapmadınız. Siz ve aileniz burada her zaman hoş karşılandınız. Eğer annen olmasaydı ben burada olamazdım. Bunu biliyorsun.

"Sevgilerini yolladı.

"Olabilir ama beni varlığıyla ne zaman onurlandıracak?

"Onu tanıyorsunuz; imparatorluğundan koparmak neredeyse imkânsız.

'Gerçekten de sürpriz değil. Orada bir cennet yarattı. Ah, Audrey,' Gerard

yoldan geçen bir garsona seslendi. "Conor ve arkadaşına birinci masayı gösterir misiniz?

'Elbette,' dedi ve sonra Conor'a doğru düzgün baktığında, gözleri ani bir tanıma ile genişledi. 'İyi akşamlar, efendim. Gerard uğrayacağınızı söylemişti. Sizinle tanıştığıma memnun oldum.

"Merhaba," dedi her zamanki rahat gülümsemesiyle. Hannah masaların arasından geçerken birkaç başın döndüğünü fark etti ama Liffey Nehri'nin muhteşem manzarasına sahip, pencerenin hemen yanındaki köşe masaya geldiklerinde hemen unuttular.

Hannah zevkle etrafına bakındı. 'Evdeki en iyi koltuk bizim. Gerard iyi bir arkadaş sanırım?'

"Bir yol geri gidiyoruz.

"Burası yeni bir restoran mı?

'Evet. İki ay önce açıldı ve övgü dolu eleştiriler aldı, ama öyle de olmalı. İrlanda'nın en iyi şeflerinden biri tarafından eğitilmiş.

"Yemekler nasıl?

"Yavaş Yemek Hareketi'ni duydunuz mu?

Hannah başını salladı. "Hayır.

"Bu, gıdayı toplumla ilişkilendirmek, malzemelere ve kaynağına odaklanmakla ilgili. Nereden geldiği ve nasıl yetiştirildiği. Bu biraz basite indirgemek oldu ama bölgesel gıda geleneklerinin korunmasına güçlü bir vurgu var - bu hem hayvancılık hem de yerel halk için iyi bir şey.

"Vay canına," dedi Hannah, söyleyecek başka bir şey bulamadığı için. Burası Mina'nın bölgesiydi. Ablasının etkisi olmasaydı sadece et ve iki sebze yiyen bir kız olurdu ama yine de yemek konusundaki bilgisi yarım yamalaklı. Mina pişirdi, o yedi. "Kulağa büyüleyici geliyor. Peki, burada ne servis ediyorlar?"

"Gerard sadece İrlanda'da bulunan mevsimlik malzemelerin kullanıldığı bir menü geliştirdi. Böylece Peru ve Kenya gibi yerlerden uçakla malzeme getirmek yerine karbon ayak izini azaltıyor.

"Avokado yok o zaman," dedi Hannah, biraz küstahça.

"İrlanda'da pek iyi yetişmiyorlar. Adamın gözleri hızla alıştığı ve biraz da heyecanlandığı bir şekilde ona bakıyordu. Kendisini Conor'ın ilgi odağıymış gibi hissettiren bu tavır hem gurur okşayıcı hem de ürkütücüydü. Conor nasıl oynaması gerektiğini bilen bir oyuncuydu.

Ama Hannah bu gece için neden oyuna katılmayalım diye düşündü.

Garson kız içki siparişlerini almak ve menüleri vermek için geldiğinde, Hannah büyük bir beklenti içinde olmadan kendi menüsünü aldı. İrlanda'da ne yetiştiriyorlardı? Koyun. Patates. Belki balık. Dublin Körfezi karideslerini duymuştu, bu yüzden menüde güzel bir şeyler olabilirdi ama oldukça sınırlı olmasını bekliyordu.

Bu da onun hiçbir şey bilmediğini kanıtlıyordu!

Menü, kendi sofistike olmayan damak tadına bile muhteşem geliyordu ve langoustine bisque ve ardından Roscoff soğanı, ıspanak ve biber sosu denilen bir şeyle dana kaburga sipariş ettiğinde, mağazada bir muamele olduğunu biliyordu.

Conor başlangıçlar için yarım şişe Chablis ve ana yemek için yarım şişe Malbec sipariş etmekte ısrar etti. Deniz ürünleri ve sığır etiyle birlikte doğru şarabı içtiklerinden emin olmak için biraz abartılı görünüyordu, ancak bir uzmanla tartışmayacaktı ve ipeksi yumuşaklıktaki Chablis'ten ilk yudumunu aldığı anda, bunu Conor'a bıraktığı için memnundu.

'Burası harika bir yer. Gerçek bir vızılta var.'

'Çok sıkı çalışma. Çekingen saatler. Yüzünü buruşturdu. "Herkes göre değil.

"Evet, dokuzdan beşe çalışmak için söylenecek çok şey var.

Bir kaşını kaldırdı. 'Avukatların fazla mesaiden paylarına düşeni aldıkları izlenimine kapılmışımdır hep. Her şey faturalanabilir saatlerle ilgili değil mi?

Hannah omuz silkti. Uzun çalışma saatlerine hiç aldırmamıştı. "İşinden zevk alıyorsan sorun yok.

"Peki ya sen?

"Evet, öyle. Bazen herkes gibi ben de bir değişiklik yapmak istediğimi düşünüyorum ama başka ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok ve bu işte oldukça iyiyim.

'Bir şeyde iyi olmanız, ona bağlı kalmanız gerektiği anlamına gelmez. Hele ki seni mutlu etmiyorsa. Sinirlerinin gerildiğini hissetti.

dokundu.

"Doğru. Hannah işine ara vererek doğru kararı verip vermediğini merak etti. *Kes şunu*, dedi kendi kendine. *Sonsuza kadar değil. Bunu yapmak istedin. Şimdi gerçekten buradasın diye vazgeçemezsin.*

Anı yaşayın. Keyfinize bakın, özellikle de her zaman üç adım öndeymiş gibi görünen ateşli, parıldayan gözlü bir İrlandalıyla yemek yiyorsanız.

Tam o anda, "İyi misin?" dedi. Sanki kişisel bir şeytanla güreşiyormuş gibi görünüyorsun.

"Hayır, hiç de değil," diye yalan söyledi, ona izne ayrıldığını ya da nedenini söylemek istemiyordu. Yemek konusundaki bilgisiyle, onun biraz sıkıcı olduğunu düşünebilirdi ve onun flörtöz hayranlığı hoşuna gidiyordu. Ve eğer kendine karşı dürüst olursa, biraz gergin hissetmeye başlamıştı. İş, tanıdık rutini ve küçük dairesi birdenbire çok uzakta göründü. Ona kendisini neyin mutlu ettiğini sormayı düşündü ama ağır, potansiyel olarak felsefi bir tartışma istemediğine karar verdi. Kısa bir süreliğine turist Hannah olmak istiyordu. Zararsız bir flörtün tadını çıkarmak istiyordu. Aralarında kesinlikle bir heyecan vardı ve ne olursa olsun, neden bunun tadını çıkarmasındı ki? Neden bir akşamlığına olmadığı biri olmasındı?

Kadehini kadeh kaldırmak için kaldırdı. "Beni yemeğe davet ettiğin için teşekkürler. "Beni kurtardığın için teşekkür ederim.

Hiç sormadım. Kimdi o? Sana yardım ve yataklık mı etmeliydim yoksa kardeşliği mi savunmalıyım?

'Yardım ve yataklık mı? Bugünlerde buna böyle mi diyorlar? Alaycı bir kaşını kaldırdı, açıkça öpüşmelerine atıfta bulunuyordu.

Çenesini kaldırdı, beynine silinmez bir şekilde kazınan ve hâlâ cızırdayan bu anı yüzünden kızarmamış olmayı umuyordu. "Şikayet ettiğini görmedim.

'Sevilmeyecek ne var? Bir genç kız tarafından kurtarılmak hoşuma gitti. Gözleri onaylarcasına parladı. "Her zaman bu kadar hızlı mı düşünürsün?

Hannah soruyu düşündü, gözleri hınzır bir eğlenceyle dans ederken onun sabit ve ilgili bakışlarından gözlerini ayıramıyordu.

"Hayır," dedi sertçe. Adam kendinden fazlasıyla emindi ve her ne kadar çok eğleniyor olsa da, onun üstünlük sağlamasına izin vermeyecekti. "Görünüşe göre o sandalyede kıvranışını görmek dengemi bozdu.

"Kıvranmak mı?" Öfkelenmiş gibi yaptı.

"Evet. Sözcükleri zevkle renklendirdi. "Oltaya takılmış bir balık gibi. "Ruhunda hiç romantizm yok mu?

Soruyu düşünüyormuş gibi başını bir yana eğdi ve sonra burnunu kırıştırdı. "Öyle görünmüyor ve siz hala soruyu yanıtlamadınız.

İç çekerek başını salladı ve "Gerçek bir avukat gibi konuştun" dedi. Kendimi savunacak olursam, oldukça açık sözlü bir genç bayandı. Onunla daha önce bir partide tanışmıştım ve sanırım yapmam gerektiği kadar açık bir şekilde reddederek onu üzme gibi bir niyetim yoktu. Bir yüzleşmeden kaçınmayı umuyordum ki sizin asil davranışlarınız sayesinde bunu başardım. "Size borçluyum" diye eklemeyi önce durakladı.

"Merak etme, seni buna zorlamayacağım. Bu düşünce pek hoşuna gitmemişti, bir tür alışveriş borcu olduğunu ima ediyordu.

"Çok yazık. Sesinde kesin bir meydan okuma vardı.

Gözlerini devirdi. "Kendini çok fazla düşünüyorsun. Akşam yemeği iyi olur. Ona sıırttı. "Eğer eminsen.

"Eminim. Sert ses tonu adamın gözlerindeki bilmiş bakışı azaltmadı. Bir oyun oynuyorlardı ve teslim olup olmamak ona bağlıydı. Şu anda jüri kararını vermemişti.

Yemekler geldiğinde çok lezzetliydi; lezzeti büyük, gösterişi azdı ve bu da Hannah'ya göre bir artıydı.

"Alabilir miyim? Conor, o cevap vermeden önce tatlı kaşığını kaldırmış ve çorbasına daldırmıştı.

"Devam et," dedi ve adamın yumuşak pembemsi-turuncu çorbanın tadına bakmasını izledi. İlahi koktuğunu kabul etmek zorundaydı.

'Mm, bu iyi. İçinde tarhun otu var sanırım.'

"Mükemmel. Daha önce hiç resmi bir yemek tadımcım olmamıştı.

"Pardon, biraz kaba mı davrandım? Aileden gelen bir şey. Her zaman birbirimizin yemeklerini deneriz. Al, bir deniz tarağı dene. Çatalına bir parça fasulye püresi, bir parça domuz pastırması ve küçük kremalı bir deniz tarağı koyup kadına uzattı.

Tatlar ağzında patladı ve açgözlü küçük bir inilti verdi. "Mm, bu muhteşem.

'Evet, pastırmanın tuzluluğu, sarımsak ve cannellini fasulyesi püresinin lezzeti deniz tarağını mükemmel bir şekilde tamamlıyor. Gerard deniz ürünleri konusunda bir dahi.

Tanrım, ondan herhangi bir şeyin içeriğini tanımlamasını istemeyeceğini umuyordu. Bırakın onunla püre yapılabileceğini, gelip yüzüne tükürse bile cannellini fasulyesini tanıyamazdı.

'Peki çalışmadığınız zamanlarda ne yaparsınız? Manchester'ın gece hayatı harika, değil mi?'

"Ayrıca muhteşem kırsal bölgelere de yakın. Hafta sonları dışarı çıkarak gevşemeyi seviyorum. Temiz hava ve Pennines'de olmak, iş yerinde geçen manik bir haftanın ardından enerji toplamak için birebir. Kanoya karşı biraz bağımlılığım var. Su üzerinde olmayı seviyorum.

Sanki onu şaşırtmış gibi ilgili bir kaşını kaldırdı. Dürüst olmak gerekirse, sportif bir tipe benzemediği için çoğu insanı şaşırtmıştı. "Suçu çocuk kitabı *Kırlangıçlar ve Amazonlar'a* at. Çocukken ona kafayı takmıştım.

Yeterince adil. Hiç deniz kanosu yaptın mı? Buranın sahili mükemmeldir.'

"Hayır, ben yumuşak nehirleri ve kanalları tercih ederim. Gerçekten keyif aldığı şey, sadece o anın içinde olmak, endişelenmeden suyun tadını çıkarmaktı.

Alabora olmak veya kaza yapmak gibi pratik şeyler. Kendisinin ve çevresinin tamamen farkında olmak için beyin boşluğuna sahip olmanın tadını çıkarıyordu. Bir moorhen gibi sürünmekten oldukça mutluydu; beyaz suyun adrenalin patlamasıyla ilgilenmiyordu. "Öyle mi?"

"Uzun zamandır yok. Çok meşguldüm. Gençken epey bir şey yaptım. Büyüdüğüm yerde sahile çok uzak değildik. Küçük bir sandalımız vardı ve balık tutmaya, suda dolaşmaya giderdik.

"Kulağa pastoral geliyor," dedi Hannah, biraz da kıskançlıkla. Arthur Ransome'un Göller Bölgesi kitapları çocukken en sevdiği kitaplardı ve banliyöde büyümüş olmasına rağmen o pastoral açık hava yaşamına özlem duyuyordu.

'Evet, dört kişiydik ve yazın çılgınca koşardık. Hiç erkek ya da kız kardeşin var mı?

"Bir kız kardeş. İsviçre'ye yeni taşındı.'

"Hiç oraya gittin mi?"

"Evet, Haziran'da uzun bir hafta sonu için. Yaşadığı yer cennet gibi. Bir sürü harika yürüyüş, muhteşem manzaralar, temiz hava.

"Manchester'dan çok uzakta o zaman.

"Çok. Başka bir ülkeye taşınmayı hayal bile edemiyordu. Bilinmeyene doğru bir sıçrama gibi görünüyordu.

Sığır etinin yumuşaklığı ve sululuğu, onun hiç de alışık olmadığı bir zevk inlemesine neden oldu ama gerçekten çok lezzetliydi. Yemeğini denemesi ve tabağından örnekler alması konusunda ısrar etti. Teyzesinin evde, neredeyse bir müze parçası olacak kadar eskimiş bir mutfakta yaptığı sade yemeklerden çok farklıydı. Paylaşmanın çok eğlenceli olduğunu kabul etmek zorundaydı. Yalnızca bir kişiye odaklanmanın, onun zevkini ortaya çıkarmasını beklemenin ve kendi zevkini onunkinden almanın belli bir samimiyeti vardı. İnsanları yeni tatlar ve malzemelerle tanıştırmaya her zaman hevesli olan kız kardeşi Conor'la iyi anlaşırdı.

"Neye gülüyorsun?"

"Kız kardeşimi düşünüyordum. O seni onaylardı. Onu tabağımdan asla uzak tutamam.

Peki ya sen? Beni onaylıyor musun?"

'Kesinlikle hayır.

Güldü. Hannah'nın hafifçe nefessiz kalmasına neden olan bariz bir zevkle parlayan gözlerine eşlik eden derin bir gürültüydü. 'Muhtemelen iyi bir fikir ama senden hoşlanıyorum. Aklından geçeni söylemekten korkmuyorsun.

Önemi yokken olmaz. Muhtemelen bu akşamdan sonra onu bir daha asla göremeyecekti.

'Ve sen kendinden çok eminsin. Bardaki o zavallı kız neye bulaştığını bilmiyordu'.

Conor'ın gülümsemesi soldu. "Hayır, tanımıyor. Beni hiç tanımıyor, sadece tanıdığını sanıyor.

'Yani bugün herkese iyi bir dönüş yaptım. Bu beni çok daha iyi hissettirdi. Hannah ona bir sırtış fırlattı, ortamı yumuşatmak istiyordu ve görünüşe göre bunu kolayca yapmıştı.

"Kesinlikle kendimi çok daha iyi hissetmemi sağladın. Adamın gözleri kızın dudaklarına kayd ve bilmiş bir sırtışla kızın kahkahalarla gülmesine neden oldu.

"Hiç pes etmiyorsun, değil mi?"

'Hayat kısa. Neden eğlenmiyorsun?'

Sözlerinde Hannah'nın göğsünde bir isyan kıvılcımı yakan bir meydan okuma vardı. Her zaman iyi bir kız olmuştu, her zaman doğru olanı yapmıştı ama aralarındaki flörtöz şakalaşmadan zevk aldığına şüphe yoktu ve o öpücüğe gelince...

Neden eğlenmiyorsun?

Üçüncü Bölüm

Ieğlenmek başka bir şeydi, ki şüphesiz eğlenmişti, ama bir yabancının evinde uyanmak bambaşka bir şeydi.

Bu koşullarda görgü kurallarının ne gerektirdiği hakkında hiçbir fikri olmayan bir yatak.

Bir an boyunca kıpırdamadan yattı, iç iniltisi kafasının içinde yankılandı. Ne yapmıştı ki? Hannah Campbell tek gecelik ilişkilere girmezdi, her ne kadar utancı gururla karışık olsa da. Conor, adı her neyse - Tanrım, soyadını bile bilmiyordu- her neyse, ne yaptığını biliyordu. O öpücüklerin ve ellerinin vücuduna dokunuşunun anısı hâlâ her yerini karıncalandırıyordu. Hayal gücünün bir uzantısı olarak bakire değildi, ama ondan sonra...! Belli ki daha önce hiç doğru dürüst seks yapmamıştı. Conor'la yatmak bir keşif olmuştu.

Saatin kaç olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama dışarısı hâlâ karanlıktı. Odadaki mobilyaların şekillerini seçerek yönünü bulmaya çalıştı. Bir üst katta kaldığı -daha doğrusu kalmadığı- biraz daha küçük odadan farklı bir düzene sahipti. Yüzünü buruşturarak giysilerinin nerede olabileceğini hatırlamaya çalıştı. Yerde bir yerlere dağılmışlardı. Tanrım, gerçekten de sokakta mı öpüşmüşlerdi? Asansörde mi? **B i r b i r l e r i n i n** kıyafetlerini çıkarmak için umutsuz bir telaşla yatak odasının kapısından içeri mi dalmışlardı?

Giysiler mi? Gözlerini kapatarak görüntülerin yıldız patlamasını ve kadınlık organlarının her birinde buna eşlik eden sıcaklık hissini bastırdı. *Hannah Campbell, seni fahişe.* Yine de gülümsemekten kendini alamadı - çok güzeldi.

Yanı başında Conor uykusunda kıpırdandı ve o yine dondu kaldı. Kendini bu durumdan nasıl kurtaracaktı? Conor hâlâ uyurken oradan ayrılırsa, onunla yüzleşmek zorunda kalmayacaktı. Dün sabah havaalanından aldığı küçük kiralık arabaya binip uzaklaşabilirdi. Muhtemelen aldırılmazdı. Aslında, muhtemelen oldukça rahatlamış olacaktı. Kabul edelim, Duracell gücünde bir cazibeye sahipti ve istediği herkesi kendine çekebilirdi. Evet, Hannah'nın kekeleyişinden ve utancından kurtulduğu için rahatlayacaktı. Dün geceki Hannah, Hollanda cesaretiyle beslenen tuhaf bir sapkınlıktı. Bunu İrlanda Hannah'sına bağlayacaktı. Bugün normal servis yeniden başlayacak ve İngiltere Hannah'sı geri dönecekti. Evet, şimdi yapılacak en mantıklı şey ürküp kaçmaktır.

Yataktan kayarak çıktı ve ellerini uzatarak yere eğildi, eşyalarını bulmaya çalıştı. Bilmediği bir odada sürünerek, yakalanmadan önce kıyafetlerini giymeye çalışmak söylemesi yapmaktan daha kolaydı. Ah, pantolon! Külotu neredeydi? Yumuşak halının üzerinde ilerlerken parmakları tırmaladı ve tamamen şans eseri onları süpürgeliğin içine sokulmuş halde buldu. Tanrım, işte tam da bu yüzden normalde böyle şeyler yapmazdı. Ninja olmak için yaratılmamıştı. Yatağa doğru temkinli bir bakış atarak külotunun ve pantolonunun içine kıvrıldı. Üstünü bulduğunda, sütyenini hemen bulabilmek için dua ederek hızla çekti. Ve işte oradaydı. Zaman kazanmak için onu pantolonunun cebine soktu.

Ceketini, el çantasını ve ayakkabılarından sadece birini çabucak buldu. Diğerleri hangi cehennemdeydi? Conor dönerken pamuklu otel çarşafı hışırdadı ve o nefesini tuttu. *Lütfen uyanmasına izin verme.* Onu kaçmaya çalışırken yakalarsa bu daha da utanç verici olurdu. Kadın onu dinledi ama Conor'ın nefes alış verişini sabit ve düzgündü. Bir an için Conor'ın nefesini

ona son bir kez baktı ama sonra bunun a) biraz sapıkça ve b) çok riskli olduğuna karar verdi.

Lanet olası ayakkabısı neredeydi? Sindirella değildi. Dışarıda kuşlar cıvıl cıvıl ötmeye ve tatlı bir ısıklık çalmaya başladılar. Şafak korosu. Pembe teller pencereden gökyüzünü doldurmaya başladı. Dün geceki aceleleri yüzünden perde takma zahmetine katlanmamışlardı. Conor tekrar döndü ve nefes alış veriş değişti. Olamaz, ya şimdi uyanırsa?

Lanet olsun. Buradayken bir daha ne zaman topuklu ayakkabı giyecekti? Mina ona bütün gün ayakta olacağını söylemişti. Bırakmak zorundaydı. Elleri ve dizleri üzerinde kapıya doğru ilerledi, banyoya giden koridorun korumasına minnettardı. Sonunda kapının kolunu kavradı ve dışarı çıktı, başardığı için o kadar rahatlamıştı ki koridorda utanç yürüyüşünü görececek birileri olup olmadığını umursamadı.

İki saat sonra, kiraladığı küçük Peugeot'nun sürücü koltuğuna oturdu, bir an için gevşerken başı baş desteğine yaslandı. Vay be. Görev tamamlanmıştı. Odasına döndüğünde tekrar uyumasına imkân yoktu, bu yüzden oda servisinden bir kahvaltı sipariş etti ve resepsiyonda çıkış yaparken kalbi kaburgalarına çarpmasına rağmen Conor'la göz göze gelmeden otoparka kadar gidebildi. Artık evinde özgürdü ve bir sonraki macerasını dört gözle bekleyebilirdi. İçini çekerek motoru çalıştırdı ve telefonundaki harita uygulamasının yönlendirmelerini takip ederek küçük Peugeot'yu otelin otoparkından çıkardı.

Saat sekizdi ve yollar işe giden insanlarla doluydu, ancak çevre yolunda çok fazla sorun yaşamadan ilerledi ve sakin olmaya karar verdi. Önünde dört saatlik bir yol vardı, İrlanda'nın diğer tarafına, Kerry kontluğuna geçecekti. O zamana kadar

İki, bol bol vakti vardı. Öğle yemeği için duracaktı; belki de cesur davranıp yol üzerinde ilginç bir yer arayacaktı.

Clondalkin, Rathcoole, Crookshane, The Curragh, Clonmullen gibi tanıdık olmayan yerler ilgisini çekerek şehir dışına doğru yöneldi. Otoyol tabelalarının yanından geçerken isimleri yüksek sesle söyledi, ağzı sessiz harflerin etrafında dönerek İrlanda aksanı olduğuna ikna olduğu şeyi taklit etti. Hayalperest bir şekilde, bu isimlerin konuşulmak için yalvardığına karar verdi ve arabasının mahremiyetinde aksanını çalışarak kendini eğlendirdi.

Arabayı sürerken, yolun her iki tarafındaki tarlaların da söylendiği kadar yeşil ve gür olduğunu fark etti. Ülke, diğer adı olan Zümrüt Ada'yı hak ediyordu. Tesco gibi bazı simgeler tanıdık gelirken, Centra marketi ve Woodies yapı marketi gibi diğerleri yabancıydı. Ülke bazı açılardan tanıdık, bazı açılardan ise oldukça yabancıydı. Bunca zaman sonra gerçekten buradaydı.

Birkaç saat sonra hızlıca bir sandviç almak için otoyoldan çıkıp servislere girdi. Kulağında kız kardeşinin sesinin ona sıkıcı olduğunu ve güvenli oynadığını söylediğini duyar gibiydi. Mina bir lemmingin kendini uçurumdan atmasından daha hızlı bir şekilde yerel bir kafe aramak için yan yoldan aşağı inerdi.

Peynirli sandviçini açarken yol haritasına baktı ve sonra şaşkın bir sevinçle parmağını sayfanın üzerine bıraktı. Tralee. Aidan ve Sorcha'nın yaşadığı yer. Kilorgally'ye *bu kadar* yakın olduğunu fark etmemişti. Sırtarak telefonunu eline aldı ve arkadaşlarına mesaj attı.

Kartal indi.

Yaşasın. Umarım harika bir yolculuk geçirmişsinizdir. Bizi ne zaman görmeye gelebilirsin?

Yerleştiğimde ve rutinim hakkında biraz daha bilgi sahibi olduğumda seni arayacağım. Arayı kapatmak ve bebeği görmek için sabırsızlanıyorum. Bu kadar yakında olduğunu bilmiyordum. Xxx

Yerel standartlara göre sadece bir taş atımı. Yakında görüşmek üzere. x

Otoyoldan ayrıldıktan sonra manzarayı seyretmek daha kolaydı ve yollar liken benekli kuru taş duvarlar arasında kıvrıldıķķa klyr ve sessizleşiyordu. Her iki yanda, yeşil tarlaların yamalı yorganları manzarayı rtyrdu ve şimdiye kadar gördüğü en temiz koyunlar, beyazın işlenmiş düğümleri gibi üzerlerine serpiştirilmişti. Kuru taş duvarlardan oluşan son bariyerin üzerinde, ufuk boyunca soluk-mor funda bulutlarıyla beneklenmiş tepeler toplanıyor, aralarına canlı yeşil ot tepecikleri serpiştiriliyordu. Hannah hafızasında Kerry'nin bu bölgesinin haritasını canlandırabiliyordu; arazi uzun, sivri bir parmak halinde Atlantik'e doğru uzanıyordu. Kıyı şeridi her an görünebilirdi.

Mavi-yeşil ufuk nihayet göründüğünde, içindeki heyecan onu kenara çekmeye ve birkaç metre aşağıdaki sarp bir koya bakan gördüğü ilk küçük mola yerinde durmaya zorladı. Bu ona, tüm ailenin denizi ilk gören olmak için yarıştığı çocukluk tatillerini hatırlattı. Manzarayı görmek için can atarak arabadan atladı. Normalde amacı A noktasından B noktasına durmadan mümkün olduğunca hızlı ve verimli bir şekilde gitmekti ama İrlanda'da karakterinin dışında hareket etmesine neden olan bir şey vardı. Sert bir esinti buklelerini kaldırıp savurdu, beraberinde tuzun keskin tadını ve hafif funda kokusunu getirdi. Bu kesinlikle ofisinin penceresinden çiseleyen Manchester'a bakmaktan daha iyiydi. Beyaz başlı dalgalar aşağıdaki kayalıkların üzerinde çalkalanıyor ve yarışıyor, yağlı yeşil deniz kaynıyor ve kuytu köşelerde köpürüyordu. Denizde insana yaşadığını hissettiren bir şeyler vardı, diye düşündü suyun dans eden gelgitlerini izlerken. İzlemek için başını kaldırdı

Rüzgâr saçlarını yüzüne doğru savururken kobalt rengi gökyüzünde parlak beyaz bulutlar uçuşuyordu ve eğer durmasaydı bu coşku hissini kaçıracağını fark etti; canlı olma ve doğaya uyum sağlama hissini. Belki de her zaman düz bir çizgi izlemek yerine biraz daha maceracı olmalıydı. Bir suçluluk yumruğu solar pleksusuna çarptı. Belki de o otel odasından o şekilde çıkmamalıydı. Conor eğleneliydi ve büyük bir bağlılık ya da başka bir şey beklemediğini açıkça belirtmişti. Daha cesur davranmalı ve dün geceki Hannah'nın yapacağı gibi onunla yüzleşmek için kalmalıydı. Artık çok geçti, gerçi otel personeli onu tanıyor gibiydi - en azından barmen. Onu bulup bulamayacağını merak ederek aptallık mı ediyordu? Peki ne yapacaktı? Koca bir korkak gibi gittiği için özür mü dileyecekti?

Başını sinirli bir şekilde sallayarak arabaya geri döndü ve saatini kontrol etti. Saat daha bire çeyrek vardı. Çok erken geldiyse arabada oturup bekleyebilirdi.

Tekrar yola koyulduğunda, Killorgally Aşçılık Okulu tabelasının açıkça gösterdiği sapağa geldi. Anlık bir karar vererek, ana yolda kalarak sapağı geçti. Burası bu kadar güzelken arabasında oturmak aptallık olurdu. Bu, biraz keşif yapmak için altın bir fırsattı. Yol kıyı boyunca kıvrılırken, denize doğru uzanan ilgi çekici bir kara parçası gördü ve hemen ardından Inch Plajı adında bir yere ait tabelalar dikkatini çekti. Burası durup yürüyüş yapmak için mükemmel bir yer olabilirdi.

Arabasıyla küçük bir mezraya girdi; yolun sağında denize bakan, beyaz badanalı, alçak dikdörtgen kulübeler vardı. Yolun kenarında küçük bir otel vardı, ahşap kaplaması koyu kraliyet mavisine boyanmıştı ve karşısında bir otoparka ve geniş bir kumsala doğru inen bir yol vardı. İşaret ederek yoldan çıktı ve yavaşlayarak otoparka döndü ve arabayı durdurdu. Arabadan indiğinde bu kez bagaja gidip yürüyüş botlarını ve rüzgar geçirmez ceketini çıkardı. Bu

Ağustos ayının sonu olabilirdi ama rüzgâr kesinlikle tazeydi.

Geniş, düz bir kumsalın kenarında dondurma ticareti yapan sarı boyalı bir kafe ve bir sörf kiralama dükkânı vardı. Sol tarafta, kaba otlarla kaplı bir dizi kum tepesi kumsalın uzunluğu boyunca denize doğru uzanıyor ve karşıda, dar deniz şeridinin karşısında, tepeler güneşli gökyüzüne karşı koyu yeşil gölgeler olarak yükseliyordu. Sahil boyunca ilerlerken Inch Plajı adını merak etti - arazi birkaç mil boyunca uzandığı için biraz yanlış bir isimlendirme. Sörfçüler, yürüyüşçüler ve rüzgârlı pikniklerin tadını çıkaran ailelerle dolu olmasına rağmen, hiç de kalabalık hissetmiyordu. Uzun ve derin bir nefes almak için durduğunda, cılız bacakları üzerinde ileri geri sıçrayan, geniş sığıklara girip çıkarken ani yön değişiklikleriyle yoğun arayışlarında senkronize olan bir dizi deniz kuşunu izledi.

Kuşların büyüüne kapılarak yirmi dakika boyunca onları izledi ve yürüdü; huzur her gözeneğine sızıyordu, sonra geri dönüp bir dondurma almaya ve Killorgally'ye gitmeye karar verdi. Karnında küçük bir heyecan çırpıntısı dans ederken kendi kendine gülümsedi. Killorgally. Umarım beklentilerini karşılar ve umarım Pazar ekindeki onu bu kadar büyüleyen resimler, aslında parlak bir derginin sayfaları dışında var olmayan rahat bir çiftlik evi etkisi yaratmak için havalı bir şekilde fırçalanmamış ve giydirilmemişti. Bu büyük bir hayal kırıklığı olurdu. Artık burada olduğuna ve konfor alanından çıktığına göre, her şeyin hayal ettiği kadar iyi olmasını istiyordu. Bu onun macerasıydı ve her dakikasını yaşamak istiyordu.

Dördüncü Bölüm

'W Killorgally'ye hoş geldiniz.

Kadının coşkulu selamlaması Hannah'ya ulaşmadan önce Hatta çantasını taştan inşa edilmiş küçük ofisin eşiğinden geçirmeyi bile başardı. Dağınık bir masanın arkasından kalktı ve elini uzatmak için masanın etrafından dolaştı.

'Merhaba, ben Hannah Campbell. Yatılı kurs için buradayım.'

'Merhaba, Hannah. Burada bizimle olman ne kadar güzel. Melodik sözleri, Hannah'nın gelişinin gününün en önemli olayı olduğunu düşündüren bir tür anlık parlayan sıcaklıkla doluydu. "Ben Adrienne Byrne.

Hannah'nın gözleri fal taşı gibi açılmıştı, karşısındaki göz alıcı kadını görünce birdenbire büyülenmişti. "Merhaba. Tanrım. Sizinle tanışmak da çok güzel. Baş patronun onu selamlamasını beklemiyordu.

Adrienne gülümsedi, yeşil gözleri sanki bu etkiye alışkınmış gibi kırışıyordu. Yüzünün etrafında kıvrılmış gür kumral saçlarıyla bir aşçıdan çok bir modele benziyordu. Uzun, dökümlü, yanık turuncu keten bir elbise giymişti ve bu elbiseyi şekilsiz olmaktan kurtaran şey, belini saran lamalarla kaplı parlak renkli önlüğüydü. Ayaklarında mücevherli parmak arası terlikler vardı ve Hannah'ya uzun ve oldukça dikkatli bir değerlendirme yapmak için odayı geçerken parlayıp sönüyorlardı.

'Yolculuğunuz iyi geçti mi? Bizi iyi buldunuz mu?'

"Evet. Buralar çok güzel. "Öyle.

Biz kutsanmışız.

Arkasındaki duvarda duran çerçeveseli bir fotoğrafı işaret etti. "Çok fazla sevgi ve özen gerektirdi ama hepsi bizim.

Fotoğrafta küçük bir avlunun etrafındaki harap, yıkık dökük binalar görölüyordu ve Hannah az önce geçtiğı avluyu hatırladı. Yanında, çiftliğin ve arazisinin haritası olduğınu tahmin ettiğı, sınır çizgisi sarı renkle çizilmiş büyük bir harita vardı.

'şimdi, gelip aşçı arkadaşlarınızla tanışmanızı çok isterim. Kendilerine çay ve kek ısmarlıyorlar. Birkaç kişinin daha gelmesini bekliyoruz ve sonra size çiftlik ve bahçelerde rehberli bir tur vereceğim. Çantanızı burada bırakırsanız, kulübenize götürmesi için birini gönderirim. Kursta bir kişiyle daha paylaşacaksınız.

Hannah başını salladı. Kursta son sırayı kaptığında kalacak yer seçenekleri sınırlıydı. İki yatak odalı bir kulübede bir oda ya da otelde bir banyoyu paylaşan tek kişilik küçük bir oda. Buna aldırmadı - iki yatak odası, bir salonu ve mutfağı olan kulübenin tarifi kulağı hoş geliyordu.

Adrienne'i takip ederek ofisin arka tarafındaki ahşap çerçeveseli kapıdan, eğimli çatısında Velux pencereleri olan ve içinden parlak güneş ışığı süzülen büyük, havadar bir mutfağı girdi. Odanın ortasında, etrafında birkaç kişinin oturduğu uzun, sağlam bir çiftlik masası vardı.

"Millet, bu Hannah. Kendinizi tanıtmanız için sizi yalnız bırakayım. Hannah, kendine çay al ve şurada barmbrack var. Ya da çay keki diyebilirsiniz.' El sallayarak, sanki dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi sakın bir kuğı gibi odadan süzölerek çıktı.

"Merhaba Hannah, otursana," dedi önündeki kadın, iğ destekli ahşap sandalyelerden birini çekerek. "Ben Meredith. Kadın sırtıttı

Aniden. 'Arkadaşlarıma mutlu yıllar. Bir fincan çay ister misiniz? Uzaklardan mı geldiniz? Kekin tadına bakmalısınız; tadına doyum olmuyor.

Hannah yolculuğun onu yorduşunu fark ederek koltuğa bir çırpıda oturdu. "Bir fincan çay iyi olurdu. Teşekkür ederim.

Meredith güzel porselen çaydanlığı aldı ve çayı uygun bir fincan ve tabağa doldurdu. Hannah en son ne zaman bir fincandan başka bir şey içtiğini hatırlamıyordu. Narin porselen, her şeyi daha kibar ve daha özel bir durum gibi gösteriyordu.

"Al. Meredith şişman bir dilim keki ona doğru itti. 'Umarım bize bu pastayı nasıl pişireceğimizi de öğretirler. Çok lezzetli.'

"Pasta mı?" diye yankılandı masanın karşısındaki genç adam, yüzünde belirgin bir dehşet duygusuyla. 'Eğer burada olmak zorundaysam, düzgün yemek yapmayı öğrenmek istiyorum. Pastalar anneler ve ev kadınları içindir.

Meredith'in dostça gülümsemesi kayboldu. 'Anne ya da ev kadını olmanın nesi yanlış genç adam? Seni kim yetiştirdi? Bir robot mu? Bir köpek mi?'

'Annem. Özür dilerim,' dedi aceleyle, ani bir arsız gülümsemeyle. Çay bardağının kulpunu başparmağıyla parmağı arasına aldı ve özür dilercesine kadeh kaldırdı. Hannah'ya baktı. "Ben Jason.

Merhaba.

"Ben de Alan," dedi yanındaki orta yaşlı adam. Aralarındaki tek İrlandalı o gibi görünüyordu. Meredith'in belirgin bir Scouse aksanı vardı ve Jason'ın sesi Londra'nın Doğu Yakası'ndan geliyormuş gibi geliyordu.

"Fliss," diye ekledi karşısındaki kız sıkılmış, gösterişli bir sesle, telefonundan başını kaldırmadan.

"Herkes merhaba.

Meredith tekrar, "Uzağa mı geldin?" diye sordu.

"Manchester, ama dün Dublin'e uçtum ve bugün arabayla geldim.

"Kerry'ye uçtum. Görüp görebileceğiniz en tatlı küçük havaalanı. Adrienne'in damadı beni aldı. Kendisi ekmek uzmanıdır. Onu bazen televizyonda James Martin ve Jamie Oliver ile birlikte görüyorum. Ama o

çok güzeldi, hiç de kendini beğenmiş değildi. Ve işte yine çenemi tutamıyorum. Kızlarım bana hep çok konuştuğumu söyler. Sinirlerim bozuk, hepsi bu. Bu şimdiye kadar yaptığım en korkutucu şey.

Hannah diğer kadının gözlerinin etrafındaki gergin çizgileri görebildiğini fark etti.

"Ben de," diye gülümseyerek gönüllü oldu. "Konfor alanımın tam dışında.

Kadın onun kolunu okşadı. 'O zaman bu işte birlikte olacağız. Elbette yemek yapabilirim. Ama öğrenmek istediğim süslü şeyler. Yani, *Great British Bake Off*'u izliyorum ve yaptıkları şeylerin yarısını hiç duymadım bile. Ben ve arkadaşım küçük bir kafe açacağız. Açacağız diyorum. Zaten açık ama şimdiki sahipleri satıyor ve ilk hakkı bize verdiler. Hannah'nın ağzı açık kalınca, "Yine yapıyorum, değil mi?" dedi.

Bir elini ağzına kapattı ve mırıldandı. 'Başka biri konuşsun. Başka bir şey söylemeyeceğim.'

Alan neşeli bir gülümsemeyle ona acıdı. 'Bu pasta harika. Ve şimdi kendimi gerçekten gergin hissediyorum. Karım öldüğünden beri beş yıldır yemek yapmak zorundayım. Son zamanlarda denemeler yapmaya başladım. Fas yemekleri, Tayland, Çin - aklınıza ne gelirse, denedim. Her neyse, iki kızım da gelmem gerektiğini söyledi; içlerinden biri burayı duymuştu. Geçen yıl erken emekli oldum, burası hakkında daha fazla şey okudum ve ne halt edeceğimi düşündüm. Neden olmasın?" Bir an dalgın dalgın baktı ve ekledi: "İnsan bir kere yaşar, değil mi?

"Gergin değilim," dedi Jason biraz da küçümseyerek. 'Çalıştığım restorandaki patronum havalı şeyler öğrenmemi istiyor. Parayı o veriyor, neden olmasın?

Fliss burnundan aşağı baktı, ağzı kıvrıldı. 'Burası dünyanın en iyi aşçılık okullarından biri. Killorgally feneri yaktı. Dünyanın dört bir yanından şefler buraya eğitim vermeye geliyor ve programdan mezun olanlar Michelin yıldızlı restoranlar işletmeye devam ediyor. Bu işin korkaklara göre olmadığını anlıyorsunuz.

Meredith gözlerini devirerek, "Bu beni çok daha iyi hissettirdi," dedi. Fliss biraz sert bir tavırla, "Ben sadece gerçekleri söylüyorum," dedi. "Burası dünyanın en iyi aşçılık okullarından biri.

"Öyle," dedi Alan. 'Adrienne Byrne İrlanda'da ve tüm dünyada büyük bir isim.

"Adını duymadım," dedi Jason asık suratla. "O kadar da büyük değil.

Fliss verdi a üstün tut olmadan bakıyor at Onu, onu ince

Dudaklarını sıkıştırarak. "İyi niyetli aşçılık dünyasında öyle.

"Benimkinde değil, değil. Jason sanki onu kızdırmaktan zevk alıyormuş gibi sırttı. On dokuz yaşından büyük olamazdı.

'Kesinlikle çok güzel bir yer,' diye söze girdi. 'Gördüğüm kadarıyla. Kesinlikle beklentileri karşıladı.

Meredith, uzun süre sessiz kalamayacağı belli olan bir tavırla, 'Evet, konaklama yerlerini, mutfakları ve bitki bahçelerini görmek için sabırsızlanıyorum,' dedi.

"Otelde kalıyorum," diye açıkladı Fliss. "Ne oteli?" diye sordu Jason.

Fliss sanki konuşamayacak kadar aptalmış gibi içini çekti. 'Byrne ailesi nesillerdir bu arazinin sahibi. Adrienne aileden biriyle evlendi. Kayınvalidesi orijinal çiftlik evini almış ve otele dönüştürmüştü. Adrienne ve kocası - kocası ölmeden önce - bu çiftlik evine taşındılar ve ek binaları mutfığa, gösteri odalarına ve kafeye dönüştürdüler. Ahırları işçiler için yaşam alanlarına, arazideki birkaç kulübeyi de konuklar ve öğrenciler için konaklama yerlerine dönüştürdüler. Bu yirmi yıllık bir projeydi. Eminim herkes bunu biliyordur.

Jason ona ters ters bakarak, "Ben yapmadım," dedi.

Meredith iç çekerek, 'Ne kadar hoş,' dedi. 'Aile içinde kalması. Kızlarımı çok özlüyorum. İkisi de geçen yıl evi terk etti. Ev onlarsız çok boş geliyor.

"Ben de benim evden ayrılmamdan korkuyorum," dedi Alan ona sempatik bir gülümsemeyle. 'Yine de arada sırada huzur ve sessizliğe aldırmazdım. Kaç tane kızınız var?'

"İki, ama her zaman etrafta bir düzine arkadaş vardı. Bir sürü kahkaha ve gürültü. Bazen onların arkadaşlarını da en az onlar kadar özlediğimi düşünüyorum. Her zaman açık bir evimiz vardı.

Alan güldü. "Kızlarınız olduğunda fazla seçeneğiniz olduğunu sanmıyorum, değil mi?

Jason gözlerini devirdi. 'Kız kardeşlerim arkadaşlarını çağırdığında bizimkilerin etrafındaki sırtlan sürüsü gibi. Dürüst olmak gerekirse, tek erkek benim. Bu çok zor.'

"Ah. Adrienne göz alıcı bir hayalet gibi sessizce belirdi. 'Bu bana mükemmel bir açılış sağlar. Benim mutfağında küfür yok. Bu ağzı bozuk şeflere, meslektaşlarına küfredenlere hiç tahammülüm yok. Beklediğim şey karşılıklı saygıdır. Bu yüzden küfüre müsamaha göstermem. Ağzınızdan bir küfür çıkarsa para cezasına çarptırılırsınız. Her seferinde kavanozda bir avro. Jason'a iyi niyetli bir gülümseme verdi. "İlkinden kurtulmana izin vereceğim.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Jason.

'Ama o değil. Kavanozda bir avro var. Tatlı bir gülümsemeyle ekledi, 'Seni iflas ettirmek istemem. Şimdi, ev kuralları. Daha fazlasını bekliyordum, ama henüz gelmedikleri için geri kalanınızı bekletmeyeceğim. Dakiklik bekliyorum. Kursun sonunda bir sertifika verilecek ve bir önceki gece ne olmuş olursa olsun her seansa tam katılım gerekiyor.

"Kulağa uğursuz geliyor," dedi Alan.

'Tabii ki bu kurstan en iyi şekilde faydalanabilmeniz için kendinizi bu işe vermeniz gerekiyor ve bu yüzden sizden ev işlerine katılmanızı istiyoruz. Hayvanları beslemek, tavukların yumurtalarını toplamak ve inekleri getirmekten meyve toplamaya ve ahırları süpürmeye kadar her şey. İsterseniz katılabileceğiniz başka şeyler de var. İsteddiğiniz kadar az ya da çok şey yapabilirsiniz. Hafta boyunca kahvaltı, öğle yemeği ve akşam yemeği verilmektedir ancak

Otelde kalmadığınız sürece hafta sonları kendi başınızın çaresine bakmak zorundasınız. Ancak size yemek pişirmeniz için erzak verilecektir ve yaklaşık yirmi kilometre uzaklıktaki Dingle'da kontrol etmenizi tavsiye edeceğim bazı mükemmel restoranlar vardır ve ayrıca burada çok sayıda pub vardır.

'Kursun sonuna doğru, katılmaktan memnuniyet duyacağınız yıllık sonbahar Meyve Bahçesi Partimizi düzenleyeceğiz. Zamanla bu konuda size daha fazla bilgi vereceğim.

Fliss ellerini çırpıtı. 'Meyve bahçesi partisi hakkında her şeyi duydum - çok meşhur. Burada olacağım için çok mutluyum. Yüzünde, başka hiç kimsenin ne olduğu hakkında en ufak bir fikri olmadığını bilmenin verdiği kendini beğenmişlik vardı.

Jason nefesinin altından, "Yalakalık," diye mırıldandı.

Adrienne onu görmezden geldi, Fliss'e kısa, onaylayıcı ama biraz da kurnaz bir gülümseme attı ve devam etti. 'Buradayken, tüm topraklarımızda dolaşmakta özgürsünüz. Buradan denize kadar her şey bize ait ve sizi sahile götüren ana yola inen bir patika var. Sadece yürüyüşe çıktığınızda arkanızdaki kapıları kapattığınızdan emin olun. Sorusu olan var mı?'

Oldukça kapsamlı görünüyordu ve Hannah yanıt olarak bir şey düşünemedi.

"Sabahları kaçta başlıyoruz?" diye sordu Jason temkinli bir şekilde.

'Kahvaltı yedi buçukta. Dokuzda başlıyoruz ama tavukları yemlemek gibi işlerin varsa biraz daha erken kalkıp gitmen gerekecek.

"Daha önce hiç tavuk beslememiştim," dedi Meredith, gözleri coşkuyla parlayarak. "Ya da taze yumurta toplamadım.

"Taze, organik ve serbest dolaşan bir yumurta gibisi yoktur. Adrienne gülümsedi. "Bir kez yediğinizde bir daha asla onun gibisini tadamazsınız.

Hannah tekneyi sallamak istemiyordu ama Adrienne'in sözlerinde çok fazla abartı olduğundan emindi. Günün sonunda yumurta yumurtaydı.

"Buraya çalışmak için geldiğimizi bilmiyordum. Fliss'in burun delikleri alevlendi.

"Ben de öyle," diye homurdandı Jason ve ikisi de herhangi bir konuda hemfikir olduklarından dehşete düşmüş gibi birbirlerine baktılar.

'Bu iş değil,' diye çıkıştı Adrienne. 'Bu tamamen yiyeceklerimizin nereden geldiğini takdir etmek ve anlamakla ilgili. Gel, sana etrafı göstereyim.

Birdenbire ayak sesleri duyuldu ve uçan kızıl saçlardan oluşan bir halenin çerçevelediği biri odaya daldı. İskoç aksanıyla, "Geciktiğim için çok özür dilerim," dedi. 'Yola koyun çıktı. Durup yardım etmem gerekti ve buraya geleceğimi söylediğimde çiftçi merhaba dememi istedi.

Adrienne'in ağzında alaycı bir eğlence belirdi. "Ben de dakiklikten bahsediyordum. Bahse girerim o Pádraig O'Brien'dı - o adam tam bir baş belası. O koyunlar her zaman yoldadır ama kuşları elleriyle besleyecek kadar çekicidir. Siz Isabel McBride olmalısınız.

"Lütfen bana Izzy de. Bana Isabel diyen tek kişi annem ve o da oldukça aksi biri.

"Killorgally'ye hoş geldin Izzy. Turu yaparken diğerlerinin kendilerini tanıtmalarına izin vereceğim. Çantanızı buraya bırakın. Biraz kek ve bir fincan çay ister misin?"

'Hayır, sorun değil. Seni zaten oyaladım,' dedi Izzy, masaya özlem dolu bir bakış fırlatarak.

"Al, aşkım. Meredith çoktan bir dilim kek kesmeye başlamıştı. 'Ve iştahını açmak için bir yudum çay iç. Bir iki dakika beklemenin sakıncası yok, değil mi?"

Zavallı Izzy mahcup görünüyordu. "Pastamı yanımda getireceğim ve hızlıca bir yudum alacağım.

"Hayır, hayır," dedi Adrienne. 'Sadece herkesi bekletmek istemedim, ama sakıncası yoksa sorun değil. Hâlâ bir tane daha bekliyoruz ve ayrıca pasta asla aceleye getirilmemeli. Zarif bir şekilde sandalyelerden birine oturdu. "Ben sadece bazı kuralları açıklıyordum. Izzy pastasını yerken, Adrienne daha önceki sözlerini tekrarladı.

'Söylemeyi unuttuğum bir şey var. Mutfakta veya masada cep telefonu yok.'

"Ne? Fliss'in gözleri büyüdü. "Bunu kastetmiyorsun değil mi?

Ama ben biliyorum. Zihniniz dünyanın öbür ucunda, internetin üzerinde uçuşurken nasıl konsantre olabilirsiniz ki? Birisi size acil beyin ameliyatı yapmanızı sağlayacak hayat kurtarıcı talimatlar göndermediği sürece, yemek yerken ya da yemek pişirirken telefonunuzun açık olmasına neden ihtiyaç duyacağınıza dair tek bir neden bile düşünemiyorum. Herkes hemfikir mi?' Sakin, saçma sapan, amansız bir gülümsemeyle etrafına bakındı. Hannah, Adrienne'in çekici olduğu kadar korkutucu da olduğuna karar verdi. İşleri onun istediği gibi yaptığınız sürece her şey yolunda gidecekti.

Bitki bahçesinin içinden geçen taş patikayı çevreleyen düzgün çit boyunca ilerlediklerinde biberiye kokusu harikaydı. Arada sırada Adrienne başka bir bitkinin yanında durup bir yaprak koparıyor, parmaklarının arasında ovuşturuyor ve onları koklamaya ve tanımlamaya teşvik etmek için etrafta dolaştırıyordu. Hannah adaçayı, nane, maydanoz ve fesleğeni, Meredith ise tarhun, frenk soğanı, limon mine çiçeği, kekik ve kekiği tanımladı ama Alan hodan, ateş otu, frenk maydanozu ve kuzukulağını söyleyerek öne çıkan isim oldu. Jason elleri cebinde ve yüzünde sabırsız bir ifadeyle arkada asılı kaldı ve bu işin ona göre olmadığını açıkça gösterdi.

Tertemiz ekilmiş bahçelerde arılar bolca bulunuyor, çiçekten çiçeğe vızıldayarak dolaşıyorlardı. Düzgün taş patikalar farklı yataklara girip çıkıyordu ve grup yürüdükçe, farklı bitkilere sürtündükçe, hava bitkisel kokularla parfümleniyordu.

Adrienne onları kapalı güzel bitki bahçesinden bir kemerin içinden geçirerek geniş sebze bahçesine doğru götürdü, ancak geri dönüp kafasını bir fesleğen tarlasına gömmüş olan Meredith'i alması gerekti.

'Üzgünüm, sadece çok güzel bir koku. Harika bir koku.'

Adrienne onun coşkusundan memnun bir şekilde başını salladı. "Burası bizim sebze bahçemiz. Bir kolunu uzattı. Göz alabildiğine, özenle bakılmış yükseltilmiş yataklar, körpe filizlerle dolu toprak parçaları, yeşilliklerle dolu yüksek kamışlar ve uzaklara uzanan büyük kemerli bir polytunnel vardı. "Malzemelerimizin büyük bir bölümünü burada yetiştiriyoruz. Kabak, patlıcan, patates ve domatesten bezelye, fasulye, salatalık ve marula kadar her şeyi. Kendi meyvelerimizi de yetiştiriyoruz. Batıda,' diye işaret etti, 'elma ve armut yetiştirdiğimiz bir meyve bahçemiz var. Arka tarafta da yumuşak meyveler yetiştirdiğimiz meyve kamışlarımız var.

Uzun, siyah saçlı, süt gibi bir teni olan, uzun yazlık elbisesi içinde oldukça romantik görünen ve geniş kenarlı bir şapka takan bir kadın, şık bir panama giyen, hafif çarpık bacaklı yaşlı bir adamla birlikte dolaşıyordu. Yatakların arasında dolaşırken bir yandan da onu bunu topluyor, topladıkları mahsulü taşıdıkları büyük el arabalarına koyuyorlardı. Pastoral bir görüntü oluşturuyorlardı.

Adrienne, Hannah'nın bakışlarının onlara doğru kaydığını görünce, "Ne toplarlarsa toplansınlar, akşam yemeğinde yiyeceğiz," dedi. 'Benim felsefemin bir parçası da mevsiminde yemektir. Yani restoranda akşam yemeği için mevsiminde ne varsa o servis ediliyor ve her menü mevcut olana göre haftalık ya da bazen aylık olarak hazırlanıyor.

"Bana çok fazla iş gibi geliyor," diye mırıldandı Jason.

Fliss ona küçümseyici bir alaycı bakış attı. 'Ne tür bir restoranda çalışıyorsun? Burger bar mı?'

Adrienne ikisini de görmezden gelmeyi tercih etti ve güneşli gülümsemesiyle herkese döndü. "Şimdi hobi atıma bineceğim. En yakındaki yatağa geçti ve iç içe geçmiş kozalaklardan oluşan bitkilerden birkaç bezelye tanesi kopardı. Onları etrafa dağıttı.

'Açın onları. Tadına bakın.'

Herkes kendisine söyleneni yapardı - başka türlüsüne cesaret edemezlerdi. Adrienne'in insanı memnun etmek isteyen buyurgan bir duruşu vardı. Hannah parlak yeşil kapsülü açtı.

Hemen mis gibi çimen kokusu yayıldı ve tatlı, temiz lezzetini tatmak için küçük bir bezelyeyi ağzına attığında, istemsiz bir 'mmm' kaçtı.

"İyi mi? Adrienne ona sordu.

"Evet," diye yanıtladı, tadının ne kadar güzel olduğuna şaşırmişti. 'Daha önce hiç çiğ bezelye yememiştım. Kesinlikle çok lezzetli. Zaten en sevdiğim sebzedir.

'Daha iyisi yok, size söz veriyorum. Yeni toplanmış taze ürünleri yenemezsiniz.

Diğerlerine döndü, grup onun etrafında doğal bir yarım daire oluşturmuştu ve sonra eğilip elini toprağa daldırdı, tanelerin parmaklarının arasından süzölmesine izin verdi.

"Sihrin gerçekleştiği yer burası.

Herkes gibi Hannah da itaatkâr bir şekilde kara toprağa baktı.

'Yediğimiz her şey topraktan geliyor; karnımızı doyurmak için yetiştirdiğimiz bitkiler

yemek için hasat ettiğimiz hayvanların hepsi toprağımıza bakmamıza bağlıdır. Toprağın kalitesi gıdalarımızın kalitesini belirler. Toprağa, hayvanlara ve bitkilere en sürdürülebilir, çevre dostu şekilde bakmak gezegenimiz için önemlidir.

'Biyçeşitliliği, organik tarımı ve sürdürülebilirliği teşvik ederek üzerimize düşeni yapmamız gerektiğine inanıyorum. İnsanlar, uygun standartlarda yetiştirilmeyen veya üretilmeyen ucuz gıdalara çok alıştı. Killorgally'de elimizden geldiğince mevsimlik ve yerel olarak yetiştirilen ürünleri kullanıyor, bunu yapamadığımız durumlarda ise sürdürülebilir ve etik kaynaklardan satın almayı hedefliyoruz. Örneğin, tüm baharatlarımız Hindistan'daki bir aile tedarikçisinden geliyor; aslında şirket sahibi on yıl önce buraya bir aşçılık kursuna gelmiş ve baharat şirketini kurmak için ilham almış.

'Yetiştirdiğimiz her şey organik ve biyçeşitliliği artırmaya yönelik. Örneğin,' gülümseyerek Meredith'e döndü, 'fesleğen yetiştirdiğimizi biliyorsun. Yaklaşık 150 çeşit fesleğen var. Bizde elli beş tane var.

Hala kat etmemiz gereken bir yol var ama biyoçeşitlilik için üzerimize düşeni yapmaya çalışıyoruz. Domuzlarımız, koyunlarımız, sığırlarımız ve tavuklarımız arasında çok sayıda nadir cins hayvan besliyoruz.

Onlara sıırttı. "Bu konuda çok fazla konuştuğumu göreceksiniz. Sevgili ailemden bazıları benim biraz sıkıcı olduğumu söylüyor, ama bu malzemelerle bir kez çalıştığınızda, size söylüyorum, asla arkanıza bakmayacaksınız. Şimdi, gelin Daisy ve arkadaşlarıyla tanışın.

Sonraki bir saat çiftliği gezerek, büyük kahverengi sıvı gözlü, büyük ve siyah, uysal görünlü Kerry inekleriyle, yiyecek bulmak için birbirlerini iten gürültücü, arkadaş canlısı keçilerle ve Adrienne'in işaret ettiği tombul, hareketli tavuklarla tanışarak geçti. "Rhode Island Reds, Silver Grey Dorkings ve Partridge Chanteclers.

Hannah, zemini gagalayarak koşuşturan bu kümeslerden en sevdiğinin, kırmızı desenli tüyleriyle ikincisi olduğuna karar verdi. Her yer tertemiz görünüyordu - ahşap kümesler bile çok güzeldi, ördek yumurtası mavisine boyanmış, her birine küçük rampalarla çıkılıyordu. Tam da umduğu gibi harika bir yerdi.

Oradan bir otlaktan geçerek büyük bir dörtgene doğru yürüdüler.

'Solunuzda mutfaklar var ve yarın saat dokuzda orada toplanacağız. Bu akşam otelde özel bir yemek salonunda akşam yemeği yiyeceğiz. Kahvaltı çiftliğin mutfağında, çay ve kek yediğiniz yerde. Şimdi de anahtarları falan almak için ofise geri döneceğiz.

Onları başladıkları yere geri götürürken Hannah çiftlikte büyük bir tur attıklarını fark etti.

'Bavullarınız odalarınıza teslim edildi. Şimdi, Fliss, sen oteldesin. Alan ve Jason, siz de yolun hemen karşısındaki Larkspur Cottage'daki daireyi paylaşıyorsunuz. Pencereden dışarıya, biri mavi diğeri pembe, pastel boyalı bir çift teraslı kulübeyi işaret etti. 'Meredith ve Isabel, siz yan taraftaki Rose Cottage'da ikinci kattaki dairedesiniz. Hannah, sen de Marigold Cottage'dasın ve aynı evi paylaşacaksın.

henüz ortaya çıkmadı. Ben diğerlerini götürürken burada beklemenizin bir sakıncası yoksa oğlum sizi aşağıya götürecektir.

Hannah heyecanla, "Hayır, sorun değil," dedi.

Diğerleri ayrıldıktan kısa bir süre sonra arkasındaki kapı açıldı. Arkasını döndüğünde bir çift mavi gözün kendisini incelediğini gördü. Kısa bir an için tanıdık geldiler ama sonra anılar dans ederek uzaklaştı.

Merhaba.

"Merhaba. Marigold Cottage'dan mısınız?"

'Evet. Ben Hannah.'

Fergus. Ben en küçüğüm, bu yüzden de ezilen benim. Bütün boktan işleri ben alıyorum. Elini ağzına götürdü. "Boktan bir iş olduğundan değil tabii ki. Beyaz çilli teni kıpkırmızı oldu. "Özür dilerim, ben bir ahmağım.

Hannah güldü. Muhtemelen on sekiz yaşlarındaydı. 'Sorun değil. En genç olmanın ne demek olduğunu bilirim. Her zaman herkesten erken yatmak zorunda kalırsın.

Ve bu sadece başlangıç. Tanrı şahidim olsun, hepsi benim patronum olduğunu düşünüyor. Bir dakika bile huzur bulamıyorum. Fergus şunu yap, Fergus bunu yap. Size söylüyorum, hayatım bir imtihan. Bunu, Hannah'yı yine güldüren komik bir kederli iç çekişle söylemişti.

"Seni zavallı küçük ruh.

'Görüyorsun, anlıyorsun. Ben zavallı küçük bir ruhum.

Dörtgen boyunca yola koyuldular ve küçük, çakıllı bir yoldan sola döndüler.

"Bence en iyi yazlık burası, çünkü kendi başınızasınız ve muhteşem bir deniz manzaranız var. Ve sadece bir kişiyle paylaşmak zorundasınız, gerçi annem feribotu kaçırdığını falan söyledi. Liverpool'dan geliyor.'

Hannah yüzünü buruşturdu. Ulaşımı kaçırmak ya da geç kalmaktan daha kötü bir şey olamazdı. Bu onun en kötü kâbusu olurdu.

Patikadan aşığıya doğru ilerlediler, Fergus kocaman tekerlekli bavulunu yolun çukur ve tümseklerinden kolaylıkla geçirdi.

Altın sarısına boyanmış duvarlarıyla Marigold Cottage, yemyeşil yamacın içine sıkışmış bir güneş ışığı patlaması gibi görünüyordu.

"Oh çok güzel.

"Mm, çoğı insan öyle düşünüyor," dedi Fergus omuz silkerek, belli ki güzel şeyler yapmayan genç bir adamdı.

Hannah kesinlikle öyle düşünüyordu. Beyaz boyalı ahşap süslemeli küçük bir verandası, ön kapının iki yanında hem yukarı hem aşığı bakan pencereleri ve hafif eğimli koyu kiremitli bir çatısı vardı. Hanımelleri verandanın bir yanından yukarı doğru uzanıyor, yeşil ve sarı bulutlar halinde çatının üzerinden sarkıyordu. Alt kattaki pencere pervazları, kulübenin adaşı olan sonbahar aş boyası, gün ışığı sarısı ve parlak turuncu renkteki çiçeklerle doluydu; başları rüzgârda hoş geldin dercesine sallanıyor, altlarında ise geniş, yarım daire biçimli yataklarda uzun bürülcelerin, bronz ve altın renkli otsu süsenlerin ve koyu turuncu krokosmiyaların mücevher parlaklığındaki çiçekleri yer alıyordu. Hannah'nın kalbi bu pitoresk manzara karşısında yerinden çıkacak gibi oldu. Burası güzelden de öteydi; muhteşemdi ve pencerelerden birinin hemen önündeki küçük verandadan deniz manzarasının tadını çıkarmak için mükemmel bir yer sunuyordu.

Fergus yolu gösterdi ve küçük ahşap kapının kilidini açtı. "Evim güzel evim.

Hannah hevesle etrafına bakındı. Koridor oldukça genişti, yukarıya doğru tırmanan düzgün ahşap bir merdiveni vardı ve iki yanında adaçayı yeşili ahşap kapılar bulunuyordu. İlk kapı, bir ucunda masif meşe ünitelerin sıralandığı büyükçe bir mutfak-yemek odasına açılıyordu. Diğer uçta, pencerenin yanında, üzerinde kır çiçekleriyle dolu büyük bir cam reçel kavanozu ve mısır gevreğı kasesi, çiçekli peçete ve kalın yeşil cam bardaktan oluşan iki güzel masa takımı bulunan yuvarlak bir çam masa vardı.

Koridorun diğer tarafında, Hannah'nın çok rahat edeceğini garanti edebileceğı, soluk gri keten kumaştan L şeklinde büyük bir kanepenin

bulunduğu bir oturma odası vardı.

Uzun bir günün sonunda içine gömülmek için mkemmek; karşısında kk bir ızgarası olan açık bir şömine vardı ve yakılmaya hazır ıra ile döşenmişti. Bunun için şkrlere olsun. Hayatında hiç açık ateş yakmamıştı ve *Kırlangıçlar ve Amazonlar* kitaplarını baştan sona okumasına rağmen bunun nasıl yapıldığını bildiğinden emin değildi.

Duvarlar lambri kaplıydı ve aynı adaçayı yeşiline boyanmıştı ve bir zamanlar pencere köşesi olması gereken yerde bir vazo dolusu kır çiçeği vardı. Renk düzeni dinlendirici ve rahatlatıcı bir his veriyordu ve kanepenin arkasına katlanmış birkaç soluk yeşil ve krem rengi kablo örgü örtü vardı.

"Buzdolabında birkaç erzak var," dedi Fergus. "Sizi idare edecek kadar. İstemiyorsan herkesle birlikte yemek zorunda değilsin. Bazı insanlar kahvaltıyı kendi başlarına yapmaktan hoşlanır. Her gün herkesle birlikte olmak biraz yoğun oluyor. Özellikle de sahada aul fecker varsa. Suçlu bir ifadeyle durdu. "Bunu söylediğimi duymadın. Herkes her zaman büyüktür. Gözlerini devirerek yüzünü buruşturdu. "Kimseye söyleme.

"Yapmayacağım. Hannah ona komplocu bir sırtış fırlattı. "Eminim herkes çok hoş olacaktır. Yine de Jason ve Fliss hakkında şüpheleri vardı.

Kk, rahat oturma odasına bir kez daha baktı ve kanepeye kıvrılıp ateş yanarken, iyi bir kitap ve bir kadeh bir şey içtiğini hayal etti. Erzakların şarap içerip içermediğini merak etti ama en azından ulaşım aracı vardı - gerekirse gidip kendi alışverişini yapabilirdi.

antını yukarı çıkaracağım. Buraya ilk gelen sen olduğun için, ilk yatak odası senin. Birinde ebeveyn banyosu, diğerinde ana banyo var. Seçim sizin.'

Üst kattaki iki yatak odası, kk koridorun üzerinde karşılıklı duruyordu. Birinde büyük bir çift kişilik yatak, diğerinde ise iki tek kişilik yatak vardı. Hannah bir an durup düşündü, doğal nezaketi bu seçimi yapmanın adil olmadığını düşünüyordu

Zavallı kadın feribotu kaçırdığında. Salıncaklar ve kavşaklar. İki yataklı odada, banyo kapısının yanında bulunan ve daha odaya adım atmadan duşu başlatmak için kullanabileceğiniz sihirli bir düğmesi olan oldukça etkileyici bir duşa sahip en-suite oda vardı. Duşun ısınmasını beklemek zorunda kalmama fikri hoşuna gitmiş olsa da, büyük ahşap yatağı, dolgun yastıkları ve yumuşak pamuk kaplı kuş tüyü yorganiyle aydınlık ve havadar çift kişilik odayı da sevmişti. Belki iyi anlaşılırsa, yeni ev arkadaşı ara sıra duşu kullanmasına izin verebilirdi.

'Eğer çantamı burada bırakırsanız, diğer hanımefendi geldiğinde onu da atarız.

Fergus ona bir parça ergen küçümsemesiyle baktı. "Ben olsam büyük yatağı alırdım.

Hannah omuzlarını kaldırdı. "Onunla yaşamak zorundayım. Sırıttı. "Her koyun kendi bacağından asılır.

Güldü. "Uyum içinde yaşamayı tercih ederim, çok teşekkür ederim.

"Büyük bir aileden gelmiyorsunuz, değil mi?

Onu büyüten nazik teyzesi ve eniştesini düşünerek, "Hayır," diye cevap verdi. Hannah sık sık, kendisi ve kız kardeşi gerçek anne babalarıyla büyümüş olsalardı nasıl bir çocukluk geçireceklerini merak ederdi.

Fergus gider gitmez Hannah aşağı indi ve yeni bir bölgeye sahip çıkan bir köpek ya da kedi gibi küçük alanının etrafında dolaştı, mutfaktaki çekmeceleri ve dolapları açarken küçük bir sahiplik duygusu hissetti. Boyalı bir şifonyerin üzerinde, içinde kahverenginin ve soluk kremanın çeşitli tonlarında yarım düzine taze yumurta bulunan seramik bir yumurtalık, içinde birkaç çörek ve kek dilimi bulunan kubbeli bir cam kek standı ve tabak rafında çeşitli rustik toprak kaplar, çömlek tabaklar ve altındaki kancalardan sarkan kupalar vardı. Gerçekten de mükemmeldi. Tezgâhın altındaki küçük buzdolabını açtı ve yağlı kâğıda sarılmış bir parça tereyağı buldu - ev yapımı mıydı? - Ayrıca bir şişe beyaz şarap, biraz ahududu, küçük peynir dilimleri ve toprak bir tabak

zeytin dolması. Su ısıtıcısının yanındaki ekmek kutusunda büyük bir köy somunu vardı. Hannah'nın midesi guruldadı. Dayanamayarak kendine bir dilim ekmek kesti, soluk altın sarısı tereyağından bolca sürdü ve birkaç dilim kremalı peynir ekledi.

Mutlu bir şekilde bir şeyler atıştırdıktan sonra kendini dışarı attı ve küçük masa ve sandalyelere oturdu, yüzünü güneş ışığına doğru eğerek kuş seslerini ve denizin uzaktan gelen sesini dinledi. Bu onun cennet fikriydi. İrlanda'ya ayak bastığından beri ilk kez, zihninin gerisinde dolaşan sinirleri yatışmıştı. Doğru şeyi yapmıştı. Burası çok güzeldi. Zamanını en iyi şekilde değerlendirecek ve eğlenecekti. Nasıl eğlenmesin ki? Izzy, Merry ve Alan çok iyi görünüyorlardı. Jason daha çok gençti ve belki Fliss de onun kadar gergindi ve bunu farklı bir şekilde saklıyordu.

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve kendi kendine gülümseyerek gözlerini kapattı.

Bu kesinlikle mükemmeldi.

"Burada ne halt ediyorsun? Ses hiçbir yerden gelmedi ve bir sıçrayışla doğruldu, gözlerini açtı ve güneş ışığında gözlerini kısarak baktı. Gözlerini kırıştırdı ve doğruldu, başı ani bir keskinlikle yukarı fırladı. Bu olamazdı. O mavi gözler. Korsanın kirli sakalı. *Conor mı?* Halüsinasyon mu görüyordu? Öyle olmalıydı. Ama hayır, karşıdaki oydu, kollarını kavuşturmuş ve ona dik dik bakıyordu.

"Bilebilirdim.

"Ne? Şaşkınlıkla tekrar gözlerini kırıştırdı, ona bakarken yanakları kızardı, hâlâ onun gerçekten o olduğuna inanamıyordu. Onun burada ne işi vardı? Olamaz, o da mı aşçılık kursundaydı? Lütfen, hayır! Olamazdı. Şansı neydi ki? Yutkundu. Belki de aklından geçenleri ona anlatmak için onu takip etmişti. Eğer ayakkabı diğer ayağında olsaydı, biri ona böyle davrandığında çok öfkelenirdi. Ayakkabı! Onu ayakkabısını geri getirmek için mi takip etmişti?

"Conor," diye mırıldandı, utançtan ölmek istiyordu. Böyle bir şey olamazdı. O çapkın büyücü gitmiş, yerine öfkeli, kara gözlü bir adam gelmişti.

Tornado, gözleri öfke dolu ve ağzı tiksintiyle kıvrılmış bir şekilde onun üzerinde duruyordu. Klişe kelimeler dilinin ucunda dans ediyordu: *Açıklayabilirim*. Ne yani, tam bir korkak olduğunu ve kendi ayakları üzerinde duracak kadar büyümediğini mi?

İlk tek gecelik ilişkisini mi? *Acınası, Hannah, acınası*.

Özür dilerim. I-'

"Sen ilk değilsin, biliyorsun. Ona dik dik bakarken gözleri kısıldı.

İçini kaplayan mahcubiyete rağmen, keskin öfkesi ona battı. Sanki yüzyılın suçunu işlemiş gibi değildi - ne den bu kadar kızmıştı ki? İstiyorsa gitmek onun hakkıydı. Eğer yanılmıyorsa, adam her şeyi biliyordu - muhtemelen o lanet şeyi o yazmıştı - ama kadının içindeki bir şey korkutulmayı reddediyordu. 'Bunun gayet farkındayım. Ne yaptığınızı bildiğinizden kimse şüphe edemez.

Şaşırdığı her halinden belli olan adam, ağzını açtı ve sözcükleri unutmış gibi hoş bir tutarsızlıkla kapattı. O küçük vuruşu yaptığı için kendisiyle gurur duyarak sırtıtmaktan kendini alamadı. Bu yeni Hannah da nereden çıkmıştı? Bütün kolunu aslanın ağzına sokmaktan bahsediyordu. Gecenin bir yarısı terk edilmeyi pek de hoş karşılamadığını tahmin etmek zor değildi - eğer kışında bir böcek, tüm silahları ateşleyerek gelmeseydi, bunun için özür dileyebilirdi.

Kaşları çatıldı. 'O masum gözlerinle beni gerçekten kandırdın. Sanırım zeki olduğunu düşünüyorsun.

"Birkaç kişi bunu fark etti. Ve işte yine başladı. Sanki Conor'ın yanında ağzını kontrol edemiyor gibiydi. Belki de Conor onun liginin çok dışında olduğu için kaybedecek hiçbir şeyi yoktu.

"Bu seni çok uzağa götürmez. Oyununuzun ne olduğunu biliyorum. Ben asla misafirlerle yatmam.'

"Senden bunu istediğimin farkında değildim. Arsız falan filan, yine de hangi misafirlerden bahsettiğini merak ediyordu. Bu onu durdurmamıştı.

bir otel misafiriydi. 'İyiymi ama tam olarak seks tanrısı kategorisinde değildi. Daha çok denemeliyim.'

Adam ona ters ters baktı ve yüz hatlarındaki gerginlik karanlık güzelliğini vurgulasa da, yüz ifadesindeki acımasızlık karşısında gülümsemesini bastırmak zorunda kaldı. Bugün 'kızgın korsan'ı canlandırıyor, özellikle de çenesini tozlandıran saat beş gölgesiyle.

Büyük bir hata. Bir an için o kılların teninde bıraktığı hissi hatırlamasına izin verdi ve bu his dizlerinin titremesine neden olan bir duygu selini geri getirdi. Tamam, güzel bir gece olmuştu ama adamın sandığı gibi aklını yitirip adamın peşine düşecek kadar akıl almaz değildi. Tanrım, adamda ne ego varmış.

Aptal erişte bacaklarını sabitlemeye çalışırken, birden aklına başka bir düşünce geldi. Ya Fergus yanlış anladiysa? Ya feribotu kaçıran *kadın* bir *erkekse*? *Lütfen Tanrım, onun ev arkadaşım olmasına izin verme.* Bu tam bir kabus olurdu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, cevabı beklerken sesi biraz çatallaştı. Bu muhteşem küçük kulübeyi paylaşmak zorunda kalmaları tam bir felaket olurdu.

'Komik, çok komik. Burada yaşadığımı çok iyi biliyorsun.' "Ne? Burada mı, burada mı? Omzunun üzerinden baktı. "Alaycı olma. Ne demek istediğimi anlıyorsun.

Hayır, bilmiyordu ama ona bunu itiraf etme zevkini tattırmayı reddetti. Adamın neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Zihni dakikada bir mil koşuyordu. Onun burada yaşadığını nereden bilebilirdi ki? Şansı neydi ki? Cehennemden gelen bir tesadüftü bu. Böyle şeyler gerçek hayatta olmazdı. Ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Madem öyle diyorsun. Bir şey mi istemiştiniz?"

Ona bakarken dudağı kıvrıldı. "Hayır, bilmiyorum.

Ah, bu acıttı. Hoşlanmadığını bu kadar belli etmesine gerek yoktu. Tek gecelik bir ilişki olarak güvenli bir bahis olduğu açıktı ama şimdi

kapısına gelmesinden utanmıştı, her neresiyse artık.

'Size bir mesaj getirdim. Sizinle paylaşacak olan misafirimiz geri dönmek zorunda kaldı. Bir sonraki feribot seferi iptal edildi ve babasının hastalandığını söyleyen bir telefon aldı.

Hannah'nın midesi sıkıştı. "Buraya taşınmıyorsun, değil mi?" "Bunu neden yapmak isteyeyim ki? Yüzündeki dehşet duygularını daha da oldukça sade.

Omuz silkti, yanaklarını bir sıcaklık dalgası yıkadı.

'Ne yazık ki siz ve planlarınız için, beni pek fazla göremeyeceksiniz. Bunun için üzgünüm, ama planınız büyük ölçüde geri tepti. Bu sözlerle birlikte topuklarının üzerinde döndü ve onu az önce bir tavşan deliğine düşüp düşmediğini merak ederken bıraktı. Hâlâ onun kim olduğunu ya da neden kendisini buraya kadar takip ettiğine dair tuhaf bir fikre sahip olduğunu bilmiyordu.

Beşinci Bölüm

W Hannah bir miktar korkuyla otelin girişine yaklaştı ve güzel taş yapı karşısında hemen büyüldü.

bina. Parlak kırmızı pervazlı, özenle boyanmış pencerelerin etrafından dolanırken, zengin yeşilden bordoya dönüşen sonbahar tonlarını yeni benimsemeye başlayan Virginia sarmaşığı tarafından yumuşatılmıştı.

Ancak, bu sadece bir an için aklını dağıtmıştı. Conor'la beklenmedik karşılaşması onu tamamen tedirgin etmişti. Onunla tekrar karşılaşma ihtimali neydi? Ve onun üzerine koştuktan sonra ne kadar utanç vericiydi. Kalbi, nabız atışları damarlarında gümbürdeyecek kadar yükseldikten sonra ancak normal görevine dönebilmişti.

"Merhaba, Killorgally Otel'e hoş geldiniz. Siz Hannah olmalısınız. Ben Bridget Byrne.'

Merhaba. Evet, akşam yemeği için geldim. Kusura bakmayın, biraz geciktim.'

"Ah, hiç de geç kalmadınız. Gelinimin biraz rahatlamaya ihtiyacı var. O kız sürekli hareket halinde ve bu yüzden onu ne kadar sevsem de, gülleri koklamak için biraz zaman ayırabilir. Gel bakalım. Akşam yemeğine daha on beş dakika var. Yemekten önce günü kutlamak için bir kadeh bir şey içmeyi severiz.

Hannah canlı gözleri ve hazır gülümsemesiyle kadına hemen ısındı. Yaşına rağmen - herkesin en sevdiği büyükanne olmalıydı -

Yıpranmış kot pantolonunun üzerine bağıladığı pembe pötikareli bir pelerin, parlak fuşya-pembe bir sweatshirt ve uyumlu rujuyla, harekete geçmek üzere olan yaramaz bir peri gibi görünüyordu.

Hannah, Bridget'i küçük bir yemek odasına kadar takip ettiğinde diğerlerinin taş döşeli bir avluya bakan cumbalı bir köşede toplanmış olduğunu gördü.

"Ah, işte buradasın Hannah. Adrienne onu sıcak bir gülümsemeyle karşıladı, bu akşam ince vücudunu saran göz alıcı zümrüt yeşili ipek bir çay elbisesi giymişti. Bu Hannah'yı akşam yemeği için kabarık etekli, çiçekli bir elbise giydiğine iki kat memnun etti. Conor'la yaşadığı morartıcı karşılaşmadan sonra bir zırha ihtiyacı olduğunu hissetti. 'Conor sana mesajı verdi. Dışarıda tek başına iyi olacak mısın? Kendini yalnız hissetmeni falan istemiyorum.

Ben iyiyim. Yazlık kesinlikle muhteşem. Orada oldukça mutlu olacağım, özellikle de o güzel deniz manzarasıyla.

'Evet, Conor orada harika bir iş çıkardı. Tüm tadilatı o yaptı.

Öyle mi? Kahretsin, adamın yaptıklarına hayranlık duymak istemiyordu ama adamın bir gözü olduğuna şüphe yoktu.

Sorabilir miyim? Conor *kim*? Yani, burada mı çalışıyor? Tamirciniz mi?

Fliss yüksek sesle dudak büktü. "Şaka yapıyorsun. *Good Enough to Eat*'i hiç duymadın mı?"

Meredith ve Alan bile ona hafif şaşkın bakışlar attı ve Meredith ekledi, "Ya da *Tekrar Yiyecek Kadar İyi* mi?"

Bridget ve Adrienne gülmeye başladılar ve Bridget yaramaz bir sırıtışla, 'Bu çocuğu bir iki basamak aşağı indirir,' dedi.

'Conor benim oğlum. Dört çocuğumun ikincisi.'

"Oğlunuz. Hannah kelimeleri güçlkle çıkarabildi. Adrienne'in oğluyla yatmıştı. Bu daha da kötüleşebilir miydi?"

"Evet. Conor Byrne? Adrienne kaşlarını kaldırdı.

Tam adını söyleme şekli Hannah'nın onu duymuş olması gerektiğini açıkça ortaya koyuyordu. Ünlü biri miydi? Diğerlerinin tepkisine bakılırsa, onun bilmediği bir şey biliyorlardı.

"Sana bir içki getireyim mi, Hannah?" diye devam etti Adrienne. 'Şarap? Şeri?

Cin? Bira?'

"Eğer varsa bir kadeh beyaz şaraba bayılırım.

"Kesinlikle var.

Adrienne güzel içkiler ve şişelerle dolu büfeye doğru gözden kaybolurken Meredith onun yanına geldi.

'Conor Byrne burada, İrlanda'da ünlü bir şef. Çok ünlüdür. Kendi televizyon programları var, her yerde kendi restoranlarını işletiyor ve pek çok yemek kitabı yazdı. Jamie Oliver'ın İrlanda'daki karşılığı.

"Ah. Hannah yutkundu. Şimdi kendini tam bir aptal gibi hissediyordu. Dublin'deki restoranda ve otelde herkesin ona yaltaklanmasına şaşmamalıydı.

"Ama şimdi burada çalışıyor ve annesi için malikaneyi yönetiyor.

Şimdi aklına geldi, ona tam olarak bunu söylediğini hatırlıyordu.

Sadece ünlü şef kısmını atlamıştı.

"Evlerin tasarım ve tadilat işlerini yapıyor. Duyduğuma göre elleri çok becerikliymiş. Ne kadar becerikli olduğunu öğrenmek isterim. Meredith komik bir şehvetle kaşlarını kaldırdı. "Gerçi neredeyse onun annesi olacak yaşıyım. Benim zamanımda ona *seksi* şey derdik.

"Çok yakışıklı," dedi Izzy. 'Televizyonda bu kadar başarılı olmasına şaşmamalı.

"Hâlâ televizyonda mı? Garsonun ve Gerard'ın ona verdiği tepki şimdi anlam kazanmıştı. Hepsi onun kim olduğunu biliyordu - barda onu arayan o kız da.

"Hayır, her şeyden vazgeçti," diye yanıtladı Izzy.

"Ve kimse nedenini bilmiyor," dedi Meredith mezarlık fısıltısıyla, gözleri sahte bir dramatik etkiyle kocaman açılmıştı.

"Gerçekten o kadar ünlü mü? Hannah emin olmak için sordu, şimdi her şey mantıklı gelse de.

"Evet," dedi Izzy. 'Bütün aile aşçılık kraliyet ailesidir. Adrienne'in eskiden kendi programı vardı, kızı ve damadı yemek kitapları yazıyor ve diğer kızları da ABD'nin en iyi şeflerinden biriyle evli.

Hannah kendini ne yazık ki cahil hissediyordu ve bu hiç de onun yapacağı bir şey değildi. İş yerinde iyi hazırlanması ve araştırmasında titiz olmasıyla ünlüydü ama bu farklıydı; bu ciddi bir şeydi. Başlangıç olarak, Killorgally'nin prestijini ciddi anlamda hafife almıştı. Aidan ve Sorcha'ya yakın olması bir tarafını ikna etmişti ve onları görmenin eğlenceli olacağını düşünmüştü. Belli ki Conor Byrne onun kim olduğunu bildiğini varsaymıştı. Onu bu yüzden mi öptüğünü düşünüyordu? Çevir. Tabii ki öyle düşünüyordu.

Adrienne elinde bir kadeh şarapla çıkageldi ve Jason'a bir şeyler söylemek için dönmeden önce eline tutuşturdu.

"İyi misin, Hannah?" diye sordu Izzy nazikçe. "Biraz...

"Ben iyiyim. Utançtan ölmek dışında. 'Sanırım seyahat etmek her zaman içini dışına çıkarıyor. Bugün nereden geldin?

"Oldukça zorlu bir yolculuk geçirdim. Edinburgh'a gidip Luton'a uçtum ve oradan da Kerry'ye uçtum. Sonra da kiralık bir araba aldım. Çok yorgunum. Yarın erken kalkmamız gerekiyorsa, akşam yemeğinden kısa bir süre sonra yatağıma gideceğim.

Adrienne, Jason'la yaptığı konuşmaya tekrar dönerek, "Yarın ev işi yok," dedi. 'Kimin ne yapacağını sonra kararlaştırırız ve ilk gününüzü sakın geçiririz. Yine de yoğun geçecek. Onlara gülümsedi. "Hepinizi forma sokmak için sabırsızlanıyorum.

Hannah ve Izzy hızlıca bakiştılar ve Adrienne Alan'la konuşmaya devam edince Izzy fısıldadı. 'Tanrım, aşçılık eğitim kampına benziyor. Çiğneyebileceğimden fazlasını ısırmış olabilirim ama gerçekten iyi, gerçekten hızlı yemek yapmayı öğrenmem gerekiyor ve bu en iyi seçenek gibi görünüyor.

Izzy'nin acele etme ihtiyacını merak eden Hannah, "Eminim her şey yoluna girecektir," dedi.

'Eğlenceli olacak,' dedi Meredith. 'İnsanları beslemek ve onları mutlu etmek. Daha iyi ne olabilir ki? Çok eğlenceli olacak. Güven bana.

"Kız kardeşime benziyorsun. İnsanları beslemeyi çok sever. Artık yemek de yapabiliyor. İsviçre'de bir kafe işletiyor ve küçük bir kayak dağ evinin yemeklerini yapıyor.

'Kulağa harika geliyor. Hiç gittiniz mi?'

'Sadece uzun bir hafta sonu için ama muhteşemdi. Manzara inanılmazdı ve İsviçre pastaları... kim bilebilirdi ki? Bazıları inanılmaz.

"Ooh. Kafem için pasta tarifleri arıyorum. İnsanların başka yerde bulamayacağı bazı gerçek imza parçaları yaratmak istiyorum.

"Sizi Mina ile görüştürmem gerekecek, gerçi çikolata onun gerçek tutkusu.

"Kulağa harika geliyor. Çikolatalı pasta.'

"Peyniri de unutmayın," diye ekledi Meredith.

Izzy ani bir hevesle, 'Bu gerçekten ilgilendiğim şeylerden biri,' dedi. 'Biliyorsun burada peynir yapmayı deneyebilirsin. İskoçya'da keçilerimiz var; keçi peyniri yapmanın iyi olup olmayacağını merak ediyorum.

Hannah belki de çiğneyebileceğinden fazlasını ısırıldığını düşünmeye başlamıştı. Kaydolduğunda evden uzakta olma ve arkadaşlarını görme fikri yemek yapmayı öğrenmek kadar hoşuna gitmişti ama başlangıç için temel düzeyde bir uzmanlığa ihtiyacı olabileceği aklına gelmemişti.

"Akşam yemeği hazır," diye seslendi Bridget. "Gel otur.

Hannah kendini Meredith ve Izzy'nin arasında bulduğu için memnundu ama sonra masada fazladan birkaç yer olduğunu fark etti, biri tam karşısındaydı.

Hayır, lütfen Conor Byrne yemeğe gelmesin.

Fergus o anda odaya girip uzun boyuyla karşısındaki koltuğa oturdu ve onu Hannah'nın sebzeleri toplarken gördüğü kadın ve adam izledi.

'Açlıktan ölüyorum. Küçük bir inek yiyebilirim.'

'Millet, bu benim en küçük oğlum Fergus. Sürekli açtır,' dedi Adrienne ona sevgiyle gülümseyerek. "Ve kayınpederim Franklin Byrne ve Eamon Buchanan ile evli olan kızım Mairead. İkiisi de sıcak gülümsemelerle başlarını salladılar. Hannah, aşçılık okulunun ekmek uzmanı Eamon Buchanan'ın adını duymuştu.

"Killorgally'ye hoş geldiniz," dedi Franklin, gür beyaz kaşlarının altından gözleri parlayarak.

"Ve işte Conor," diye ekledi Adrienne içeri girerken, "tanıtılmaya ihtiyacı yok. Görünüşe göre Jason bile onun adını duymuştu ve ona hızlıca bir selam verdi. Neyse ki Conor, Fliss'in yanındaki koltuğa oturdu ve yüzü hemen aydınlandı; güneş ışığını bulan bir çiçek gibi açtı.

Izzy Hannah'yı kaburgalarından dürttü. 'Birileri mutlu. Gerçi ben şaşırmadım. Meredith'in dediği gibi, çok seksi biri. Bedenen daha da iyi.'

Hannah, "Fliss'e kapımız açık," diye mırıldandı. "Senin teknen yüzmüyor mu?

"Hayır! Kendini çok beğenmiş," dedi Hannah, masanın öbür ucundan ona bakarken kaşlarını çatarak. Sanki ne dediğini çok iyi biliyormuş gibi alaycı bir bakış fırlattı Hannah'ya. Hannah da ona karşılık vermek istedi ama dikkatleri üzerine çekmek istemiyordu. Bunun yerine onu görmezden geldi ve titizlikle yemeğine yöneldi ama bu imkânsızdı. Kendine engel olamıyordu ve her seferinde onu yakalıyordu.

Fliss sarı saçlarını savurarak ve ona çapkın gülümsemeler atarak çok iyi vakit geçiriyor gibiydi. Conor tabii ki buna bayılıyordu. Ama zaten öyle yapardı - Hannah artık onun nasıl biri olduğunu biliyordu. Kibirli bir

falan filan. Belli ki onun ünlü olduğunu bilen başka bir hayranı - koca kafalı bir aptal - olduğunu düşünmüştü.

İlk yemek hafif bir baharat ve biraz da keskinlik içeren soğuk domates çorbasıydı ve üzerinde büyük, parlak delikler olan güzel rustik ekmekle servis ediliyordu. Hannah, seçme şansı olsa milyon yıl geçse de soğuk çorbayı tercih etmeyeceğini itiraf etmek zorundaydı ama çok lezzetliydi.

"Bu gazpacho için ölünür," dedi Meredith yüksek sesle ve masadaki herkesin konuşmayı kesip başını kaldırmasına neden oldu.

Fliss, "Gazpacho'ya bayılırım ve bu da Barselona'da tattıklarım arasında en iyisi" diyor.

Hannah daha önce hiç gazpacho tatmamıştı ve soğuk domates çorbasının tadının bu kadar güzel olması onu oldukça şaşırttı.

"Sarımsak tadı alabiliyorum ve-" diye söze başladı Alan, çorbasından bir kaşık alıp kokladı.

"Domates mi?" diye sordu Jason kıkırdarak.

"Çok güzel, basit bir tarif. Conor'un tariflerinden biri. Adrienne başıyla oğlunu işaret etti. "Belki malzemeleri paylaşabilirsin.

"Domates, tabii ki," Conor başını Jason'a doğru eğdi, "sarımsak, zeytinyağı, kırmızı şarap sirkesi, baharat hepsini karıştırdım ve sonra çok ince doğranmış yeşil biber ekledim.

"Ah, yeşil biberin tadını alabiliyorum," dedi Alan. "Bir şey olduğunu biliyordum.

Meredith mutlu bir şekilde, 'Bu keskinlik de kırmızı şarap sirkesinden geliyor,' dedi. "Çok güzel.

Her biri çorbadan bir yudum daha alıp dikkatle tadına bakan yüzler çizerken hepsi ona hayranlık dolu bakışlar fırlattı. Hannah neredeyse kahkahalarla gülecekti. Ne yazık ki çorbanın muhteşem olduğunu inkâr edemezdi - ona bu zevki tattırdığı da söylenemezdi. Conor Byrne'ün devasa egosunu daha fazla beslemesine imkân yoktu.

Bir sonraki yemek Bridget ve Mairead tarafından getirildi: büyük oval bir tabakta servis edilen krema ve elma-brendi soslu domuz eti madalyonları ve ardından mücevher parlaklığında sebze, bezelye, brokoli, lahana ve lezzetli gevrek kızarmış patateslerden oluşan bir emaye tepsi.

Herkes zevk ve onay dolu iç çekişlerle yumuşak domuz etine yumuldu. Hannah her gece böyle yiyeceklerse, kurs bittiğinde Noel'e kadar salata yiyerek yaşamak zorunda kalacağını düşündü.

Jason çatalını havada sallayarak, "Bu şimdiye kadar yediğim en iyi domuz eti," dedi.

Adrienne gülümsedi. 'Bu bizim Büyük Siyahlarımızdan biri. Burada yetiştirdiğimiz miras bir cins. Kursta domuz eti konusunu işlediğimizde ırklar hakkında daha fazla konuşacağız.

Jason kaşlarını çattı ve düşünceli görünüyordu. "Gerçekten çok fark eder mi?

Adrienne onun tabağına baktı. "Ne düşünüyorsun?" "Kanlı, çok iyi.

Demek istediğini anlatmış gibi başını salladı. Hannah, Adrienne'in tıpkı Mina gibi yemek konusunda gerçek bir tutkuya sahip, doğuştan bir öğretmen olduğunu fark etti. Onda bir sahicilik vardı. Bütün bu şeylere gerçekten inanıyordu. Hannah hâlâ ikna olmamıştı ama Adrienne kesinlikle çok şey biliyordu; umarım Hannah onun öğretilerinin ve bilgilerinin bir kısmını ozmoz yoluyla özümseyebilirdi.

Yemek sırasında herkes rahatlariken sohbet de şarapla birlikte akmaya başladı ama Hannah, Adrienne'in akşamdan kalmalığın geç kalmak için mazeret olamayacağı yönündeki uyarısını dikkate alarak suyu değiştirmeye karar verdi. Bir gece önce pek uyuyamadığı için yorgun düşmeye başlamıştı.

Gerçekten de dün gece bu saatlerde Conor'la yemek yiyor muydu? Daha bu sabah onun yatağından gizlice kaçmış mıydı? Sanki bir ömür önce ve başka birinin başına gelmiş gibi hissediyordu. Şimdi tüm kalbiyle pişmanlık duyuyordu. Aklından ne geçiyordu ki?

İçindeki küçük bir ses ona hiç düşünmediğini hatırlattı - hissediyor ve onunla devam ediyordu. *Ve hatırlarsanız, bu oldukça hoş bir şeydi, diye* hatırlattı ses ona gizlenemez bir neşeyle.

Aptalca başını kaldırıp onu yakalayan Conor'a baktı. Conor kaşlarını kaldırdı ve dün gecenin müstehcen anıları aklına hücum edince kızardı. Conor onu öpüyor, Conor sütyenini pürüzsüz bir ustalıkla çıkarıyor, Conor onu... hayır oraya gitmiyorum. Düşüncelerini bastırdı ve ona ters ters baktı. Conor da ona ters ters bakınca, bu aile yemeklerine çağrılmanın çok sık gerçekleşmemesi için hızlıca dua etti. Eğer adam arazide çalışıyorsa ve o da bütün gün mutfaktaysa, Dublin'de olanlar orada kalmış gibi davranabilirdi.

Endişelendiği kadarıyla, onu bir daha asla görmek istemiyordu.

Altıncı Bölüm

'O h ne hoş bir dokunuş,' diye haykırdı Meredith ertesi sabah, hemen
çekiştirme onu önlük üzerinde onu Kafa.
Önün isim oldu

koyu mavi önlük üzerine şok edici pembe renkte işlenmiştir.

"Hmm," dedi Fliss, turuncu pamuk üzerine limon yeşili ile yazılmış
Felicity kelimesine hoşnutsuzlukla bakarak.

"Bana sorarsanız biraz ponçıkçe," diye mırıldandı Jason, ama adının
siyah üzerine beyaz olarak yazılmasından dolayı rahatlamış görünüyordu.

Hannah önündeki taburede duran önlüğü açtı; ördek yumurtası mavisi
rengindeydi ve adı krem renginde dikilmişti.

Mutfakta ilk gündü ve hepsi bir yavru köpek kadar heyecanlıydı - bir
zamanlar eski bir ahır olan yüksek kirişli mutfığa ilk girdiklerinde
gerçekten gülümseyen Fliss bile. Bir tarafta iki katlı pencerelerden oluşan
bir duvardan ve eğimli çatıya yerleştirilmiş yüksek Velux pencerelerden
içeri ışık sızıyordu. Manzara, uzaktaki funda bulutlarının tepesinde geniş
yeşil tepeler ve bunların arasında, ufkun serin grisinin neredeyse suyla
birleştiği denizin damar şeklindeki gölgeli bir görüntüsünü alıyordu. Dört
uzun çalışma tezgahı, sağ tarafta bir dizi ankastre fırın ve arka duvarda bir
beyaz tahta ve TV ekranı bulunan bir gösteri mutfağı alanına paralel
uzanıyordu. Her tezgahın ortasında bir lavabo ve iki yanında birkaç
metrelik tezgah alanı vardı. Düzenli mutfak eşyaları yığınları,

Ölçü testileri, teraziler, kaseler ve uzun çömlek kavanozlar içinde tahta kaşıklar ve spatulalar da dahil olmak üzere, Jason'ın hemen yöneldiği arka sıradaki tek başına bir tane ile her sıraya iki tane olmak üzere yedi istasyona yerleştirildi. Sınıfın en arkasında olmak isteyen biri varsa o da oydu.

Daha önce Hannah büyük çift kişilik yatağında, çatı penceresinden içeri sızan parlak güneş ışığıyla uyanmış ve ana eve tekrar gitmek yerine kendi mutfağında kızarmış ekmek ve reçel yemeyi tercih etmişti. Dün geceki yemek ona yetmişti, teşekkürler.

'Günaydın, Hannah. Kahvaltıda seni özledik,' dedi Izzy, onun yanına gelerek. 'Gerçi her gün böyle bir kahvaltı yaparsam bir ev büyüklüğünde olacağım. Dürüst olmak gerekirse, pastırma için ölünür. Sanırım tüm bu organik nadir cins şeylerin içinde bir şeyler olabilir.

'Sizce de öyle mi? Yani, yemeklerin tadı gerçekten bu kadar farklı olabilir mi? Izzy omuz silkti. "Bilmiyorum. İkna edilmeye hazırım.

"Sadece yemek yapmayı öğrenmeye geldim.

"Ben de. Izzy alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. 'Buna bağlı çok şeyim var.

Hannah daha fazlasını sormadan Adrienne içeri girdi, her zamanki gibi göz alıcı ve muhteşem görünüyordu, cildi sağlık ve esenlikle parlıyordu. Bu sabah muhteşem kumral saçları arkadan bağlanmıştı ve başında beyaz bir şapka vardı. Onu Mairead, başka bir kadın ve çok sert, kararlı bir yüzü olan küçük bir kız takip ediyordu; hepsi de aşçılık okulu logolu yeşil önlükler giymiş ve saçlarını yüzlerinden uzak tutan beyaz saç bantları takmışlardı.

"Herkes günaydın. Umarım iyi uyumuşsunuzdur. Aşçılık okuluna hoş geldiniz. Sizi yardımcım Bronagh ve torunum Niamh ile tanıştırmak isterim, kendileri Mairead ile birlikte bu haftaki mutfak asistanlarımız. Bir şeye ihtiyacınız olursa, size yardım etmek için buradalar.

Birkaç temel ev kuralının üzerinden geçti. Hannah programdan birinci haftanın unla ilgili olduğunu biliyordu. Hafta boyunca ekmek, pasta, kek, bisküvi ve çörek yapacaklardı. Bunların hepsi oldukça basit görünüyordu.

'Öncelikle, bugün ekmek hakkında konuşacağız, yani geleneksel İrlanda soda ekmeği ve ekşi maya hakkında. Bu ikisini diğer ekmek türlerinden farklı kılan şeyin ne olduğunu bilen var mı?

Alan elini kaldırdı. "İkisi de maya kullanılarak yapılmıyor. Meredith, "Başlangıç mayasına ihtiyacınız yok mu?" diye sordu.

Adrienne onlara gülümsedi. Hannah, hayatının büyük bölümünde tam olarak öyle olduğu düşünülürse, belli ki sınıfın çapkını olacaklar, diye düşündü biraz da acımasızca.

Teşekkür ederim. Evet, teşekkürler. Sodalı ekmek, yapabileceğiniz en kolay ekmektir ama daha az lezzetli değildir. Sodalı ekmeğin keyfi, hızlıca yapabilmemiz ve istediğiniz zaman taze taze yiyebilmenizdir. Ekşi maya ise biraz daha karmaşıktır çünkü bir mayaya ihtiyacınız vardır. Bu, unda bulunan mayanın un ve suyla yaptığınız doğal bir fermantasyonudur ve bugün bununla *başlayacağız*. Bu küçük kelime oyunu karşısında gülümsedi ve ilgili süreçleri açıklamaya devam etti. "Temel olarak bir evcil hayvan sahibi olmak gibi. Onu her gün beslemek ve ona bakmak zorundasınız. Ve," diye durakladı, 'ona bir isim vermelisiniz.

Hannah arkasında Jason'ın küfrettiğini duyarken, Meredith ve Alan isimleri tartışmaya başlamışlardı bile.

"Kavanozda bir avro olacak. Adrienne öndeki banktan boş bir Kilner kavanozu aldı ve Jason'a salladı. Belli ki yarasa kulakları vardı. Jason gözlerini devirse de cebini karıştırdı ve ön tarafa geçerek parayı cam kavanozun içine tıkırdatarak bıraktı.

Sonra yola koyuldular ve ilk kahve molası olan on buçukta ekşi maya mayalarını karıştırdılar, hepsine uygun isimler verildi. Hannah

Herbert, kavanozu sevimsiz karışımla kapatırken. Un ve sudan yapıştırıcı yapmadın mı?

Ayrıca ayranla sodalı ekmek yaptılar ve Adrienne'in söz verdiği gibi gerçekten çok kolaydı ve ekşi mayanın gerektirdiği yedi günlük un ve suyla uğraşmaktan çok daha pratik görünüyordu. Daha sonra maya ile beyaz bir somun yaptılar. Ekmek hamuru yoğurmanın bu kadar zor bir iş olduğunu kim bilebilirdi?

"Hamur yoğururken, günün hayal kırıklıklarını hamurdan çıkarmayı severim. Ne kadar çok çalışırsanız, gluteni o kadar çok serbest bırakır, ısıtır ve esnetirsiniz, böylece size güzel, elastik, esnek bir hamur verir. Bunun her türlü olumsuzluğu dengelemenin harika bir yolu olduğunu düşünüyorum.

Meredith neşeli bir kinle, 'Her zaman eski sevgilimin kafası olduğunu hayal ediyorum,' diye açıkladı.

"Evet, ben de," dedi Fliss. 'Erkekler -şimdiki şirket hariç tabii ki- neden bu kadar piç?

"Hepimiz kötü değiliz," diye itiraz etti Alan.

"Ah, bilmiyorum," dedi Jason şeytani bir bakışla ve herkesi gülmekten kırdı geçirdi.

Hayatında hiçbir şeyi yoğurmamış olan Hannah, diğerlerinin sahip olduğu doğal sallanma ritmine girmekte zorlandı. Neyse ki mutfak asistanı Bronagh ona tekniği göstermek için hazırды. Gerekli on dakika dolduğunda ve hamuru mayalanmaya bırakabildiğinde rahatlamıştı.

Öğle yemeği vakti, salatalar ve büyük bardaklarda ev yapımı mürver çiçeği liköründen oluşan açık büfe öğle yemeği için yaralı meşe bir masada toplandılar. Hannah rahat ayakkabılar konusunda verdiği ipucu için teşekkür etmek üzere kız kardeşine mesaj atmayı aklına not etti. Bütün bir sabah boyunca ayakta olmak kesinlikle zarar vermişti. Zavallı ayak parmaklarının hafta sonunda nasıl hissedeceğini ancak Tanrı bilirdi - ve tüm o yoğurma yüzünden omuzları onu öldürüyordu.

"Doğru. Ev işleri," diye duyurdu Adrienne yemek yerlerken. 'Onları şimdi dağıtacağım ama haftanın sonunda başka bir şey denemek istersen bana haber ver. Buradayken her şeyi deneyebilmeniz iyi olur. Hannah, sen tavukları besleyecek ve yumurtaları toplayacaksın. Meredith, Mairead'in akşam yemeği için meyve ve sebze toplamasına yardım edeceksin. Jason, sen domuzları besleyeceksin. Alan, inekleri getirmeye yardım edebilirsen - kolay iş, sadece kapıları açman yeterli. Onlar yolu biliyor. Fliss, serada Franklin'e yardım edebilirsen, pencereleri açıp kapatabilir ve yağmurlama sistemini çalıştırabilirsin. Izzy, sen de bitki bahçesinde sabahları ot toplayacak ve otları, mantarları ve biberleri kurutmak için kurutucuyu kullanacaksın.

"Vay canına, kulağa ilginç geliyor," dedi Izzy coşkulu bir sırıtışla. 'Izzy Dehydrator - Terminatör'den daha iyi. Hannah ve Meredith kıkırdarken Jason nefesinin altında mırıldandı. 'Bize iş yaptırmak biraz arsızlık olur.

Fliss başını salladı, ağzı hoşnutsuzlukla aşağı doğru kıvrılmıştı ama onu onaylamadı. Hannah gülümsemesini gizledi. Fliss, Jason'la aynı fikirdeymiş gibi görünmek istemiyordu.

Adrienne bardağının üstünden ona baktı ve her zamanki dinginliğiyle konuşmadan önce yavaş bir yudum aldı. 'Toprakla ve yiyeceklerimizle olan ilişkimizi anlamak önemlidir. Her şeyin nereden geldiğini gördüğünüzde, daha fazla takdir edeceksiniz.

"Hmmp," diye cevap verdi Jason, başını eğip tabağındaki patates salatasıyla ilgilenmeye başladı.

"Bu salata harika," dedi Meredith, çoktan barış koruyucusu rolünü üstlenmişti. 'Bunlar hangi yapraklar ve küçük çiçekler? Çok lezzetliler.

'Çiçekler beyaz ve mavi hodan. Kuzu marulu ve su teresinin arasında altın mercanköşk ve frenk maydanozu da var.

Hannah'nın kafası uğuladı. Öğrenecek çok şey vardı. Bütün bunları yazmak için bir deftere ihtiyacı vardı.

Adrienne sanki sihirli bir değnek değmiş gibi masadan kalktı ve yan taraftaki dolaplardan birine geçti.

"Tamamen unutmuşum. Defter ve kalem isteyen var mı?" diye sordu ve aşçılık okulunun yeşil rengine bir yığın spiral ciltli defter ile bir avuç dolusu uygun kalem çıkardı. Hannah bir şey söyleyemeden ona birer tane uzattı.

"Teşekkür ederim," dedi biraz şaşkınlıkla. Belki de Adrienne'in medyum olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Son somunlar üç buçukta fırından çıkıp soğutma tepsileri üzerinde tezgâha dizildiğinde Adrienne her birinin iyi ve kötü yanlarını gözden geçirdi. Alan ve Meredith'in somunları iyi kabarmıştı, Izzy ve Fliss'inkiler biraz pütürlüydü ama kabarmıştı. Jason'ınki tam bir zaferdi - altın sarısı, iyi kabarmıştı ve mükemmel bir şekli vardı. Buna karşılık, Hannah'nın denemeleri ev tuğlası yoğunluğundaydı ve şekil olarak da farklı değildi.

Adrienne ona nazik bir gülümseme verdi. 'Pratikle geliyor. Çoğu yoğurma sırasında oluyor. Jason'ın güçlü kasları var.

Yanıt olarak kollarını Temel Reis pozunda bükte. "Ef- harika silahlar, ben. Küfür kavanozuna nefret dolu bir bakış fırlattı. Bugün şimdiden yedi avro katkıda bulunmuştu.

Bugünlük bu kadar. Herkese aferin. Eğer gelmek isterseniz akşam yemeği saat yedide. Sadece altınız olacaksınız. Yarın sabah erkenden görüşmek üzere.

Altı kişi önlüklerini çıkarıp kendilerine ayrılmış kancalara asarken, üç mutfak asistanını ortalığı toparlayıp ertesi gün için mutfak eşyalarını yerleştirirken bırakarak odadan çıktı.

Izzy, Hannah'yla birlikte temiz havaya çıkarken, "Vay canına, çok yoğundu," dedi.

"Evet. Başım dönüyor.

Benimki de öyle. Sanırım yemekten önce biraz uzanacağım. Ayaklarım beni öldürüyor.'

Hannah hafızalı köpük kaplı beyaz tenis ayakkabılarına baktı ve kendi kendine gülümsedi.

"Yemekte görüşürüz.

Çok güzel ve taze bir öğleden sonraydı ve akşam yemeğine daha birkaç saat olduğu için Hannah ayaklarının biraz daha egzersize dayanabileceğine karar verdi. Çantasını kulübeye bıraktı, buzdolabından bir kazak, bir şişe su ve meyve kâsesinden bir elma aldı ve tepeden aşağıya, yola ve sahile inen bir patika bulup bulamayacağını görmek için yola koyuldu.

Bugün rüzgâr azalmıştı ve ayakları batıya, denize doğru giden çakmaktaşı benekli patikada çtırdıyordu. Tepesinde birkaç deniz kuşu termiklerin üzerinde dönüyor, sert çığlıkları açık arazide yankılanıyordu. Kuru taştan bir duvar boyunca uzanan patikayı takip etti, keskin kenarlı eğimli taşlar gelişigüzel kütüphane kitapları gibi dizilmişti, ara sıra ilerleyişini izlemek için başlarını kaldıran yumuşak gözlü Kerry sığırlarına baktı. Tepeye doğru yürürken dizlerinin bağı çözöldü ama tepeye ulaştığında manzara buna değdi. Önünde, Kerry'nin su üzerindeki tepeleriyle çevrili, denize doğru uzanan Inch Plajı'nın altın sarısı kumsalını görebiliyordu. Günün büyük bir kısmını içeride geçirdiği için esintiden ve kıyıya vuran dans eden beyaz dalgaların görüntüsünden enerji alarak hızını artırdı ve tepeden aşağıya, aşağıda görebildiği yola doğru adım atmaya başladı. Sağ tarafta, yoldan sahile inen çakıllı taş yolu görebiliyordu ve yön bulma becerisinden çok memnundu.

Ne yazık ki, hemen önünde yolu kapatan bir çit vardı. Tırmanıp tırmanmaması gerektiğini düşünerek çiti inceledi. Ahşap direkler ve raylar, otoyolun iki şeridinden daha geniş olmayan bir alanı çevreliyor ve tarlayı bir kıvrım gibi kesiyordu. Bunun bir nedeni ya da mantığı yok gibiydi ve oraya bir şey dikilip dikilmediğini merak ederek yere baktı

Çitin ötesinde, patikanın sadece birkaç metre ilerideki bir sonraki çit bölümüne kadar devam ettiğini görebiliyordu. Çitin etrafından dolaşmak çok da uzak bir yol değildi ama birkaç yüz metre sola dönmesi ve düz gitmeden önce engebeli tarlanın içinden geçmesi, sonra da tarlanın içinden geçtiğini açıkça görebildiği patıkaya katılmak için aynı mesafeyi geri dönmesi gerekecekti. Adrienne daha önce, çiftlikten sahile kadar olan arazinin Byrne ailesine ait olduğunu kesin bir dille söylemişti.

Kendini yepyeni görünen sağlam çitin üzerinden yukarı kaldırdı ve kuru taş duvarı takip eden, açıkça fark edilebilen patika boyunca ilerlemeye başladı. İleride, duvarın içine inşa edilmiş, daha iyi günler görmüş yarı yıkık bir yapı vardı, bir tür hayvan barınağına benziyordu.

"Dur!

Sığınaktan bir adam çıktı, onu gördüğünde yüzü ani bir öfkeyle buruştu ama Hannah'yı durduran şey, adamın kaldırıp doğrudan ona doğrulttuğu pompalı tüfek oldu.

Bırakın bu kadar yakındakini, daha önce hiç silah bile görmemişti ve adam silahını havaya kaldırmış ona doğru ilerliyordu.

"İzinsiz giriyorsun. Kadının birkaç adım önünde durdu; tüvit şapkalı, bodur, iri yarı bir adamdı ve daha iyi günler görmüş kirli, mumlu bir palto giymişti.

"Ben... şey...

Çiti görmedin mi? Aptal falan mısın?' Hannah'nın ağzı kurudu.

"Killorgally'de kalıyorum.

"Hala izinsiz giriyorsun.

Eliyle silahı işaret etti ve namlu kadının göğsüne değene kadar öne çıktı. Hoş olmayan bir sırıtış ağzını büktü.

"Ben... Ben burayı Killorgally arazisi sanıyordum.

Kalın aksarıyla, 'Öyle değil ve üzerine tırmandığın çit benim,' diye tükürdü. "Zarar vermemiş olsan iyi edersin.

"Özür dilerim. Kalbi kaburgalarına sertçe çarptı. Metalin karnına bastırıldığını hissedebiliyordu ama namlunun uzun sapını kavramaya cesaret edemedi; nabzını hızlandıran adrenalin aynı zamanda öfkeli bir öfke duygusunu da beraberinde getiriyordu. "Bana silah doğrultmana gerek yok. Sesi hissettiğinden çok daha güçlü ve otoriter çıkmıştı ve bu onu biraz daha cesur yapmıştı. Çenesini kaldırdı ve mağrur bir bakışla şöyle dedi: "Ben kaçak avcı falan değilim. Sadece yürüyüşe çıkıyorum. Beni tehdit etmeye hakkınız olduğunu sanmıyorum. Aslında hiçbir fikri yoktu. İrlanda'daki yasalar memlekettekilerle aynı mıydı? Ev sahiplerinin insanlardan gitmelerini isteyebileceğini biliyordu ama aşırı güç kullanmalarına izin verilmiyordu. Pompalı tüfek kesinlikle aşırı bir güçtü. Ama belki de burada durum farklıydı.

"Ben bir avukatım," dedi sesinden daha kendinden emin bir şekilde.

"Avukat mı?" Yüzündeki ifade bir an için değişti, gözleri keskinleşti. 'Senin için iyi. Kanun olsun ya da olmasın, arazimde istediğimi yaparım. Adam silahıyla onu itti; sert ve keskin bir itiş, kadının korkudan olduğu kadar şaşkınlıktan da istemsizce geri adım atmasına neden oldu. Topuğu bir ot yığınının takıldı ve dümdüz yere düşerek silahın namlusundaki iki karanlık deliğe bakakaldı. Korku midesini kavradı ve sıyrılan elleri çakıllı toprakla boğuşarak tutunmaya çalıştı.

Adam suratsız ve memnun bir şekilde gülümsedi.

"Defol git buradan. Adam silahını salladı ve kadın ona sırtını dönemeyecek kadar korkmuş bir halde ayağa kalkana kadar geriye doğru tırmandı.

İki elini de havaya kaldırdı, umutsuzca bir boyun eğme gösterisinin silahı indirmesini sağlayacağını umuyordu. "Tamam, tamam, gidiyorum.

Yavaşça döndü. Nefesi acı içinde ciğerlerine doldu ve titreyen bacaklarının üzerinde çitlere doğru yürüdü. Titreyen kolları ve acıyan elleriyle kendini çitin üstünden yukarı çekmek için tüm gücünü harcadı. Neredeyse çitin üzerinden düşecekken dik durmayı başardı ve her adımda ayaklarını yere sağlamca bastırarak hâlâ hareket edebildiğinden emin oldu.

O

omzunun üzerinden arkasına bakmamaya kararlı bir şekilde yavaş ve istikrarlı bir şekilde yokuş yukarı yürüdü. Bütün sinir uçları kırmızı alarma geçmişti ve kalbi göğsünde öyle bir çarpıyordu ki her an hastalanabileceğinden korkuyordu. Yine de tepenin eteklerine ulaşana kadar yürüdü, adamın durup onun yenilgisini izlemesinden nefret ediyordu.

En tepede, korkusundan midesi bulanarak, kendisine bunu yapabilecek güce sahip olduğu için öfkesi kabararak döndü. Adam gitmişti. Keskin, sert bir nefes aldı. Tanrı'ya şükür. Her yeri titremeye başladığında rahatlama hissi onu neredeyse çökertti. Bir an için hiçbir şey yapamadı. Dişlerini gıcırdatmaya başladı ve sonra bir içgüdü onu koşmaya itti. Kulübenin güvenliğine doğru koştu. Uzuvarları üzerinde çok az kontrolü olan bir korkuluk gibi, tarlada sığınak diye bağırarak küçük sarı binaya doğru koşmaya başladı.

Yarı koşarak yarı tökezleyerek kapıdan geçti, kendini ön kapıdan içeri attı ve kapıyı arkasından çarptı. Barınak. Güvenlik. Kapıyı alttan ve üstten sürgüledi ve sonra yere yığıldı, sırtı kapıdan aşağıya kayd, bacakları tamamen pes etti. Alnını bir dizine dayadığında sıcak, hızlı gözyaşları döküldü ve zapt etmeye çalıştığı tüm korku, hıçkırık ve soluklardan oluşan korkunç bir telaşla sel gibi aktı. Tepki, hepsi buydu. Ama kendine bunun mantıklı bir tepki olduğunu söylemeye çalışsa da, bu kadar güçsüz olduğu o korkunç anıyı yeniden yaşadı ve gözyaşları daha hızlı aktı.

"Hannah?"

Sesi duyunca kalbi yerinden çıkacak gibi oldu ve gözyaşlarının bulanıklığı arasında başını kaldırdığında, kendisine doğru gelen birinin dış hatlarını gördü.

Yedinci Bölüm

S Nazik bir kaygıyla dolu hafif ses tekrar onun adını mırıldanırken kapıya doğru geri çekildi.

Hayır, Conor olamaz. Onun burada ne işi vardı? Gözlerini kapadı ve başını dizlerinin üzerine düşürdü.

"Hey, hey.

Yanına oturdu, bir kolunu omuzlarından geçirdi ve onu göğsüne çekti. 'Hey. Sorun yok. Sen iyisin.

Yatıştırıcı bir el kürek kemiği boyunca daireler çizdi, onu her şeyi bulanıklaştıran dehşetten geri getiren topraklama vuruşları ve uzuvları hala sarsılmış ve lastik gibiymiş, her ne kadar tahıllara aykırı olsa da, sunduğu rahatlığa daldı.

Nefes alış verişine konsantre olarak hıçkırıklarını bastırdı ve başını kaldırdığında adamın şaşkın bir ifadeyle kendisini incelediğini gördü.

"Hadi, seni kaldıralım. Ayağa kalktı ve onu nazikçe çekerek oturma odasına götürüp kanepeye oturttu, orada örtülerden birini çekerek gevşetti ve etrafına doladı, sonra geri gelip yanına oturdu. Onun limonlu tıraş losyonunun hafif kokusunu içine çekti, kokusu tanıdık ve rahatlatıcıydı. İçgüdüsel olarak vücudu gevşedi.

"Bana sorunun ne olduğunu söylemek ister misin?

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, hâlâ karmakarışık düşüncelerini toparlamaya çalışıyordu.

"Sızdıran musluk. Durakladı. "Ve bir özür.

Kadın ona bakmak için başını kaldırdı.

"Annem bana kim olduğumu bilmediğini söyledi. Büyük bir memnuniyetle, ekleyebilirim. Bridget Nine de aynısını yaptı. Sonra kız kardeşim de katıldı. Hepsi bunun çok komik olduğunu düşünüyor ama benim nasıl bir pislik olduğumu bilmiyorlar.

Hannah başını salladı, her şeyi anlıyordu.

'Artık kim olduğunu biliyorum. Kendinden bu kadar memnun olmana şaşmamalı.

'Şu anda kendimden pek memnun değilim. A d 1 m 1 bildiğinde sadece...'

"Sana söyledim, barmen sana Conor dedi. Dürüst olmak gerekirse, bundan hoşlanmayacaksın ama adını bile duymadım.

"Dürüst olmak gerekirse, bu oldukça hoşuma gitti. *Benimle* yattın. Conor Byrne ile değil." "Conor Byrne ile yattığımdan oldukça eminim.

"Peki neden beni bırakıp kaçtın?

Yüzünü buruşturdu. "Bunu şimdi sormak zorunda mıydın?

Üzgünüm. Ne oldu peki? Tepeye koşarak çıktığında çok korkmuş görünüyordun. Seni üst kattaki pencereden gördüm.'

"Komşunuz. İçini çekti, olayın bu kadar çirkinleştğine hâlâ inanamıyordu. Çiftçilerin koyunlarına saldıran köpekleri vurduklarını duymuştu ama bir av tüfeği doğrultup birini dürtmek aşırı görünüyordu.

Moss Murphy. Şimdi ne yapıyor? Delinin tekidir ama zararsızdır.'

Zararsız! İzinsiz girdiğim için beni tüfekle tehdit etti.' "İzinsiz girmek mi? Neredeydin?"

"Denize inen patikada bir çite tırmandım. Yapmamam gerektiğini biliyordum - gerçekten aptalcaydı - ama yol dümdüz gidiyordu ve yapmamak için bir neden göremedim.

'Hepsi bizim aramız. İzinsiz girmediniz. Buradaki çiftlik çok iyi iş yaptığı için Murphy'nin tepesi atıyor. O bir huysuz. Çok eskiden bir şeyi protesto etmek için o köhne çiti dikmişti. Dürüst olmak gerekirse, Niamh yeni doğmuştu ve hastanede durumu biraz kötüydü. Hepimizin aklındaki son şeydi ve boşverdik. Aptal herifle dalga geçtik. Her zaman bir şeylerden şikayet eder ve sorun çıkarmak için elinden geleni yapar. Geçen hafta yeni yaptığımız kulübe onu üzdü. Planlama izni alıp almadığımızı öğrenmek istedi. Yönetmeliklere uygun olduğundan emin olmak için yüksekliği ölçmek istedi. Size söylüyorum, o çılgın yaşlı bir kuş.'

"Bana aptal ya da yaşlı gibi görünmedi," dedi Hannah öfkeyle, korkusu aniden bastırmıştı. "Gerçekten tehditkârdı.

Conor kaşlarını çattı. "Neye benziyordu?

'Otuz kırk yaşlarında, siyah saçlı. Oldukça tıknaz ve büyük kara kaşları var.

Küçük domuzcuk gözler.'

Bu Moss Murphy değil. Bahse girerim yeğenidir. Öfkeli biri olduğunu duymuştum. Barın aşağısına doğru atıp tutuyormuş. Bunun için üzgünüm. Sabah Murphy'yi görmeye gideceğim ve onunla konuşacağım. Şimdi daha iyi hissediyor musun?"

Hannah başını salladı ama kol ve bacaklarında hâlâ belirgin bir titreme vardı. "Tanrım, saat kaç?

"Altı buçuk.

Ayağa kalktı. "Akşam yemeği için eve gitmem gerekiyordu.

'Bu muhtemelen iyi bir fikir. Olanları unutmana yardımcı olur. Adam ayağa kalktı ve bir adım geri çekildi; kadın aralarındaki hem fiziksel hem de mecazi mesafenin azaldığını hissetti. 'Şu musluğu bitireyim ve başınızdan çekileyim. Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Yürüyüşe çıktığınızı gördüm ve daha uzun süreceğini ve musluğun daha çabuk biteceğini düşündüm. Burada iyi eğlenceler.

Adamın kendisinden kaçmaya çalıştığını ve yakın zamanda onu aramayacağına dair açık bir mesaj verdiğini fark ederek ona zayıf bir gülümseme verdi.

Dublin'de birlikte yemeğe çıktığı Conor'ın artık orada olmaması ve o gece birlikte olduğu Hannah'nın da ortadan kaybolması çok yazıktı. Gerçi Conor biriyle çıkmak istese bile, Hannah tatil kaçamağı yapacak türden biri değildi... ya da genellikle değildi.

Sekizinci Bölüm

Hannah kümele biraz korkuyla yaklaştı. Tavuklar hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve Adrienne'in onu sakin bir gülümsemeyle beklediğini görünce rahatlasın mı yoksa gerilsin mi karar veremedi.

Diğer aşçılık okulu öğrencileriyle birlikte gürültülü bir akşam yemeği, pompalı tüfekli adamla karşılaşmasının tatsızlığını aklından çıkarmıştı ama adrenalin akşamdan kalmalığı başını fena halde ağrıtmıştı. Neyse ki bu ağrı iyi bir gece uykusuyla geçmişti.

"Günaydın.

"Merhaba, güzel kız. Bu sabah nasılsın? Senin için çok üzıldüm.

"Nasıl

hissediyorsun?"

"Duydun mu?

Conor bana söyledi. Dürüst olmak gerekirse, o adamla bir şey değilse bile başka bir şeydir. Güvenlik görevlisini aradım, Murphy'yi kendim aradım ve Conor da oradaydı. Bir daha olmayacak.

"Polis mi?

"Evet. Misafirlerimizi bu şekilde korkutmasına izin vermeyeceğim.

"Eminim komşunuzla konuştuysanız bu yeterlidir. Hannah polise ifade vermek zorunda kalmak istemiyordu. Kariyerinin ilk yıllarında nöbetçi avukatlık yaparken karakollarda yeterince zaman geçirmişti. "Lütfen polisi rahatsız etmeyin.

"Emin değilim Hannah, bu ciddi bir mesele.

'Bunu arkamda bırakmayı tercih ederim.

Dürüstçe.

Adrienne onu inceledi ve çenesinin amansızca kalkışını görmüş olmalıydı.

Hannah istediği zaman çok inatçı olabiliyordu.

"Peki, eğer eminseniz. Başını iki yana salladı. 'Umarım buradaki herkesin böyle olduğunu düşünmüyorsunuzdur. Şimdi, çok daha hoş bir şey için. Size Killorgally'nin en güzel yerlerinden birini göstereyim. Hanımlarım. Tavuklar gibisi yoktur. Yumurtaları doğanın bir lütfu ve aşçılar için bir nimettir.

"Mmm," dedi Hannah, onun gözlerinde parlayan hararetli ışık karşısında şaşırmıştı. "Merak etme, deli değilim.

Belli ki Conor zihin okuma yeteneğini annesinden almış.

"Yapmadım... Sadece daha önce bir tavuğun yanına bile yaklaşmamıştım. "Tanrım, bu çok üzücü," dedi ve sonra gülümsedi.

'Bütün bunlar

Değişim. Asla arkana bakmayacaksın. Kızlara aşık olacağını biliyorum. Çok şaşıracaksın, Hannah. "Daha önce hiç tavukla karşılaşmadığına inanmak zor.

Onun sözleri, Killorgally'nin şehirdeki hayatından ayrı bir dünya olduğu gerçeğini bir kez daha pekiştirdi.

"Manchester banliyölerinde ya da benim yaşadığım çevrede pek tavuk yok.

"Taşınmanız gerekecek," dedi Adrienne sakın bir kesinlikle. "H a y d i , dışarı çıkmak için can atıyorlar.

"Foostering?

"İyi İrlandalı sözü. Kolunu Hannah'ninkine doladı. "Telaşlanmak, kıpırdanmak anlamına geliyor. Son derece uygun. Yürüyüş şekilleri, bilirsin, telaşlı, telaşlı ve madamca. Köyün dedikoducuları gibiler, dışarı çıkmak için can atıyorlar. Tilkiler yüzünden geceleri onları kapatmak zorundayız. Güzel yaratıklar ama yıkıcılar; içeri girdiklerinde tüm kümesi katletmek gibi nahoş bir huyları var.

Boş bir kova aldı ve sonraki çeyrek saat boyunca Hannah'ya kovaları tavukların ana besinini oluşturan tahıl ve pelet karışımıyla doldurdukları ahırını gösterdi ve yaptığı her şeyi açıklayarak sohbet etti. Sonra Hannah'yı, karışımı büyük dairesel bir yalağa döktükleri çitlerle çevrili geniş alana götürdü. Daha sonra Adrienne ona kuş yemliklerine taze su sağlayan musluğu gösterdi.

Sonunda tavukları dışarı çıkardıklarında, tahta bir rampadan aşağı koşuşturarak ve ciyaklayarak geldiler, sanki gece boyunca kümeste tutuldukları için kızgınmış gibi öfkeli tüy demetleri. Adrienne sevinçle güldü.

"Günaydın hanımlar, güne hoş geldiniz. Bu Hannah. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca size göz kulak olacak. Hannah'ya döndü. "İsimlerini daha sonra, onları tanıdığınızda söyleyeceğim; bugün hepsini öğrenemeyeceksiniz ve karakterlerini öğrendiğinizde hepsini hatırlamanız daha kolay olacak.

Çoğu yemliğe yöneldi ama birkaçı daha kurnaz davranıp Adrienne ve Hannah'nın yanında dolandı; sanki ellerindeki teneke kovalarda brokoli, karnabahar, ahududu ve patates gibi sulu mutfak artıkları olduğunu biliyorlarmış gibi.

"Çoğu şeyi yerler ama biz onlara sadece organik şeyler veriyoruz," diye açıkladı Adrienne artıkları yere serpiştirirken, hemen komik kesik kesik darbelerle gagalamaya başlayan askı sırtlıların keyfine diyecek yoktu. Hannah güldü ve bir tanesinin ayaklarının dibine kadar gelip mutlu bir şekilde etrafını kolaçan etmesini izledi. Daha önce tavukların sevimli olduğunu hiç düşünmemişti ama onlardan oldukça etkilenmişti.

"Şunu izle. Onları tanıdıktan sonra sana isimlerini vereceğimi söylemişim. Buna Attila diyorum.'

Hannah güldü. "Elbette, sürünün lideri o.

Aynen öyle. Çok otoriter ve kraliçe arı olduğuna inanıyor. Muhtemelen gördüğünüz gibi bir gagalama düzeni var.

"Bu deyim gerçekten oradan mı geliyor?

"Ah evet. Sıranın en altında Henrietta var. Arka tarafta duran yalnız beyaz bir tavuğu işaret etti. "Bu yüzden her zaman en iyi artıkları onun için saklarım. Adrienne ona, kayınvalidesi Bridget'i anımsatan ve her zamanki biraz korkutucu iş adamı tavrına oldukça zıt olan peri benzeri bir sırıtış verdi. "Çok tatlı biri. Bu Elsie, tavırlı biri ve bu da Audrey. Sence de onda biraz Hepburn yok mu?"

Hannah, küstahça kıpırdanarak yürüyen küçük siyah beyaz tavuğa baktı ve yine gülmekten kendini alamadı. "Haklısın.

Adrienne, Hannah'nın sırıtmasına neden olan sıradan bir omuz silkme hareketiyle omuzlarını kaldırdı.

'Ve bu da Prenses Lay-a. Eskiden çok konuşkan biriydi ama nedense bugünlerde içine kapanık olmayı seviyor. Adrienne yüzünü buruşturdu. "Biraz oğluma benziyor. Başını iki yana salladı.

Meraklanan Hannah, "Conor?" diye sordu.

"Evet. Adrienne'in ağzında bir sarkma oldu. 'Sanırım eskiden çok önemli biri olduğunu biliyordur. Şimdi ise tamirci ve inşaatçı rolünü oynamaktan memnun. İşin aşçılık kısmıyla ilgili hiçbir şey yapmak istemiyor. Ders bile vermiyor. İhtiyacımız olduğunda yardım ediyor ama düzgün bir rol üstlenmiyor. Kalbimi kırıyor. Ve bu konuda benimle konuşmuyor. İç çekti. "Tüm o yetenek. Sonra saçlarını geriye doğru düzeltti ve şöyle dedi: 'Bütün bu konuşmalar yumurtaları getirmeyecek, değil mi?"

Hannah'yı bütün bunların ne anlama geldiğini merak ederken bırakarak ahıra doğru uzaklaştı.

Bir süre sonra bir çift saman kaplı sepetle geri geldi ve birini ona uzattı. Kolunun kıvrımına sıkıştırdığı sepetle Hannah kendini *Kırdaki Küçük Ev*'den fırlamış gibi hissetti.

İlk yumurtasını bulmak bir hazine keşfetmenin sevincini de beraberinde getirmişti ve Hannah tuhaf bir zafer duygusuyla sırıttı. O çalım ve gagalamayla meşgul kadınlardan birinin bunu yumurtlamış olması ne kadar şaşırtıcıydı. Yumurta hâlâ sıcaktı.

dokundu. Sepetindeki samanların arasına sıkıştırdı ve daha fazlasını aramaya devam etti. Elli tavukla bol miktarda yumurta olduğunu keşfetmesi uzun sürmedi. On beş tane bulduktan sonra saymayı bıraktı ama sepetine her seferinde bir tane daha eklemek yine de heyecan vericiydi.

"Sizi yalnız bırakayım. Hepsini bulduğunuzu düşündüğünüzde onları mutfağa götürün. Sonra görüşürüz. Adrienne geniş kenarlı hasır şapkasını kafasına geçirdi ve yürüdü, hacimli -bugün soluk mavi- keten elbisesi üzerinde dalgalanıyor, onu Raphaelite öncesi bir tabloda fırlamış gibi gösteriyordu. Artık ağırlaşan sepeti, gülünç derecede abartılı bir başarı duygusuyla kaldıran Hannah, yumurtaları büyük çiftlik evinin mutfağına taşıdı; Bridget, büyük bir fırının başında onu dostça bir gülümsemeyle karşıladı.

'Günaydın, Hannah. Mükemmel zamanlama,' dedi muzip bir sırıtışla. 'Gel bir içki al. Çay. Kahve. Buyurun. Başını, su ısıtıcısının etrafında çeşitli fincanların ve büyük bir kahve kafesinin dizili olduğu tarafa doğru eğdi.

Meredith ve Alan çoktan masaya oturmuş, önlerinde boş tabaklarla büyük kahve fincanları eşliğinde sohbet ediyorlardı.

"Günaydın.

'Selam, Hannah. Dışarıda sebze topluyordum.' Meredith'in kelimeleri her zamanki kaçamak üslubuyla döküldü. 'Dürüst olmak gerekirse, cennet gibi. Her şey çok taze. Daha sonra onlarla yemek yapmak için sabırsızlanıyorum. Liverpool'a döndüğümde kendime bir bahçe alacağım. Gelip bahçede çalışmalısın.'

Hannah onun coşkusuna gülümsedi. "Bilmiyorum, yumurta topluyorum ve her birini bulmanın büyümlü bir yanı var. Bunu yüksek sesle söylediğine kendisi de şaşırmıştı, özellikle de hayali cümleler kurmayı pek sevmeyen biri olduğu için.

Meredith içini çekti. "Kulağa çok romantik geliyor. Yumurta toplamak.

Bridget ikisine de gülümsedi ve ellerini önlüğüne sildi. 'Peki kahvaltı için bir tane ister misiniz? Nasıl istersiniz?

Hannah normalde tosttan başka bir şey yemezdi ve bu da genellikle işe giderken kapıdan çıkarken olurdu. Ancak bu sabah bir tost hak ettiğini düşündü, özellikle de bütün gün ofiste kış üstü yatmak yerine ayakta olacağı için. "Haşlanmış yumurta alabilir miyim?

"Sert mi yumuşak mı?

"Yumuşak, lütfen. Alan'a döndü. "İnekler nasıldı?

"Büyükbaş," dedi Alan. 'Ve büyük. Size söylüyorum, biraz endişeliydim ama tek yapmam gereken kapıları açmaktı. Yaşlılar nereye gittiklerini biliyorlar.

Jason Darth Vader çoraplarıyla içeri girdi, onu Izzy ve Fliss izledi, Hannah haşlanmış yumurtanın tepesini keserken. İçindeki altın sarısı onu bir an için durdurdu. Alışkın olduğu soluk sarıdan farklı olarak neredeyse turuncu renkteydi.

Jason kendini bir sandalyeye attı ve karamsar bir şekilde masanın üzerindeki raftan bir tost aldı.

"Pastırma ve yumurta ister misin, tatlım?" diye sordu Bridget, gaz halkalarındaki görevinden dönerken, ağzında aynı muzip gülümseme oynayıyordu.

"Bu domuzlar iğrenç kokuyor! Etkilenmiş gibi görünmüyordu. "Ve ayakkabılarımın her tarafı bok içinde.

Fliss sırtarak, "Adrienne'in seni duymasına izin verme," dedi.

Ona ters ters baktı ve iki parmağını havaya kaldırdı. "Umurumda değil-

"Çocuklar," dedi Meredith bıkkın bir hışımla başını sallayarak. "Siz ikiniz kaç yaşındasınız?

Fliss burnunu havaya kaldırdı ve zıplayarak kahve cezvesinin yanına gitti. "Biraz domuz pastırmasına bayılırım," dedi Jason ani bir neşeye ve

Bridget büyük bir dökme demir tavaya birkaç kızartma koyarken herkes kahkahalara boğuldu.

"Aman Tanrım. Bu şimdiye kadar yediğim en güzel yumurta. Hannah yumurta kabına baktı, buna inanması pek mümkün değildi. 'Tadı gerçekten

de

İnanılmaz.' Açıkçası çok taze olduğu için ama aynı zamanda onu topladığı ve yumurtlayan tavukla tanıştığı için küçük bir tatmin duygusu da vardı.

Meredith ve Alan, sanki başından beri bildikleri bir şeymiş gibi başlarını salladılar. "Pastırmayı deneyene kadar bekle.

"Dün gece yemekten erken çıktınız. İyi miydin?"

"Evet, sadece biraz başım ağrıyordu.

"Berbat durumdaydım," dedi Izzy. "Neredeyse tatlının içinde uyuyakalıyordum.

Fliss, "Tatlının içinde uyuyakalmışsın," dedi. "Saçında krema vardı.

Izzy ona parlak bir gülümseme verdi ve Fliss'in ses tonundaki keskin zaferi görmezden gelerek Meredith'e döndü. 'Bu bitkilerin kokusu muhteşem. Eve gider gitmez bir bitki yatağı ekeceğim. Kendimi çok ilham almış hissediyorum.

"Bu yumurtanın tadına baktıktan sonra tavuk alacağım diyesim geliyor ama ikinci katta oturuyorum, balkonda çok mutlu olacaklarından emin değilim.

"Hareket edebilirsin," diye önerdi Izzy.

Evet. Doğru. Elbette yapabilirim,' dedi Hannah gülerek. Bırakın tavuk besleyeceği bir yere taşınmayı, Manchester'dan taşınmayı bile hayal edemiyordu. Evini seçmesi çok uzun sürmüştü çünkü hata yapmaktan çok korkuyordu. Anne ve babasının kaotik yaşamları ve ölüm şekilleri, dikkatlice düşünmeden bir şeylere atlamanın sonuçlarını ona fazlasıyla hissettirmişti.

Kahvaltıdan sonra herkes çiftler halinde mutfağa gitti: Hannah ve Izzy, Meredith ve Alan ve sessiz Fliss ve Jason.

Adrienne onları güneşli bir gülümseme ve sınırsız enerjisiyle karşıladı. 'Bugün hepimiz nasılız? Hazır mıyız? Daha önce de söylediğim gibi, bu hafta tamamen un hakkında. Un, gıda maddelerimiz arasında en temel olanı ama dünya çapında en çok kullanılanlardan biri. Bugün hamur işi yapacağız.

Kısa hamur, puf ve içyağı. Ve bu gece emeğinizin meyvelerini yiyeceksiniz. Tavuklu ve pırasalı turtta, biftekli puding ve ahududulu milföy tartları.

"Oooh, pırasaları ve ahududuları topladım ve soğanları çıkardım," dedi Meredith, tezgâhın üzerindeki testileri işaret ederken sesi ani bir heyecanla yükseldi.

Izzy, yeşilliklerle dolu reçel kavanozlarını göstererek, "Otlarım da tam şurada," dedi.

Fliss, seradaki işinden pek de etkilenmemiş olacak ki, "Aferin sana," diye mırıldandı.

Adrienne'in süper güçlü kulakları bunu algıladı. 'İsterseniz hepiniz her şeyde bir sıra alacaksınız. Hepinizin toprakla ve yemekle temas halinde olmanızı istiyorum. Aklıma gelmişken Jason, bu sabah tencerede bir mi yoksa iki euro mu var?

Adam başını kaşdı ama kadının kararlı bakışları onu ön tarafa doğru yürüttü ve iki avro yatırdı. Hannah onun, "Yemin ederim o bir cadı," diye mırıldandığını duydu.

Mutfak yardımcıları, her bir istasyona bıraktıkları un ve tereyağı tepsilerini taşıyarak içeri girdiler.

"Kısa hamur işi ile başlayacağız. Güzel ve basit. Hamur işinde en önemli şey nedir?"

Alan, 'Fazla çalıştırmamak lazım,'

diye önerdi. "Evet.

'Ve yağı mümkün olduğunca soğuk tutun,' dedi Meredith.

"Mükemmel. Adrienne nedenini kısa bir şekilde açıkladı ve sonra kendi başlarına kaldılar.

Hannah tarifi okudu. Ortaokul 8. sınıfta ev bilimleri dersinde bir kez hamur işi yapmıştı, o da milyonlarca yıl önceydi.

Meredith'in elindeki tereyağı bloğunu parçalara ayırıp önceden tarttığı un kâsesinin içine atmasını izledi. Hannah diğerlerine dikkatle bakarak Meredith'i taklit etti ve tereyağını

un, neredeyse onu boğacak bir bulutu serbest bıraktı. Gözlerinden çıkarmak için öfkeyle gözlerini kırpmak zorunda kaldı. Fliss'in gözlerini devirdiğini gördü.

Hannah soğuk unu tereyağına yedirmeye başladı ve kendini başka şeyler düşünürken buldu; tüfekli adamın, arazinin kendisine ait olmadığı ortaya çıktığında neden bu kadar sinirlendiğini merak ediyordu. İzinsiz girmiş olsa bile adamın aşırı tepkisinde bir tuhaflık vardı. Elbette bu kadar öfkelenmesini gerektirmiyordu. İki aile arasında fark ettiğinden çok daha fazla şey olduğu kesindi. Belki de Conor'a sormalıydı. İç çekerek onun bir gece önce ne kadar nazik davrandığını hatırladı. Bu bir hataydı çünkü şimdi zihnine sızan anıları durdurabilirdi. Onun vücudu, o öpücükler. Ve Tanrı yardımcısı olsun, ona verdiği karşılık. *Dur*, dedi kendi kendine. Durmak zorundaydı. Şimdiye kadarki en iyi seks olması hiçbir şey ifade etmiyordu. Evet, ondan hoşlanıyordu. Dün gece bu kadar nazik davrandığında daha da çok hoşlanmıştı ama onunla daha fazla bir şey yapmak istemediğini açıkça belirtmişti. O misafirlerle ilgilenmezdi. Ayrıca, dedi Hannah kendi kendine, Conor Byrne gibi erkekler onun gibilerle çıkmazdı - misafir olsun olmasın.

"Hannah," Adrienne'in yanındaki sesi düşüncelerini böldü. 'Tereyağını iyice yediriyorsun. Ona karşı daha nazik olmalısın. Ona bir sevgili gibi davran.

Hannah kızardı. Son sevgilisi Adrienne'in oğluydu. Tanrım, bu ortaya çıkarsa çok utanç verici olurdu. Adrienne onun hakkında ne düşünürdü?

"İnce ekmek kırıntıları gibi görünmeli.

Parçalanmış tereyağına baktı ve yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Konsantre olamadım.

Adrienne'in yüz ifadesi biraz kederliydi. "Sevgi. Sevgiye ihtiyacı var.

Hannah yüzünü buruşturdu. Aslında düşündüğü şey aşk değildi.

Tarifi takip ederek suyu ekledi ve oldukça pütürlü bir hamur haline getirdi ve hepsi Adrienne'in etrafında toplanıp hamur işlerini açmasını, sıralamasını ve bir tarta kabına sığacak şekilde kesmesini izlerken buzdolabında soğumaya bıraktı.

Hannah onun ustaca hareketlerini izlerken, turtasının bir milyon yıl geçse de asla böyle görünmeyeceğini biliyordu.

'Pekala, şimdi iç malzemeyi göstereceğim. Her şeyden önce, etiniz önemlidir ve her zaman bir çift iyi büyüklükte, dolgun göğüs istemenize rağmen kaliteyi tercih etmelisiniz. Öğrencileri arasında bir eğlence dalgası vardı, ancak Adrienne kayıtsız görünüyordu ve konuşmaya devam etti. "Ben bunları seviyorum; nadir ırklar konusunda uzmanlaşmış yerel bir kasaptan alıyorum. Bu Plymouth Rocks.

Hannah gösterisini bitirdikten sonra herkes tavuk ve pırasa dolgusunu yapmak üzere kendi çalışma masalarına döndü. Hannah pırasalarını dikkatle doğrarken rahatlayarak, en azından bunun fazla beceri gerektirmediğini düşündü. Onun arkasında, Jason sebzelerini son hızla doğrarken takdire şayan bıçak becerileri sergiliyordu.

"Etkileyici," dedi kıskançlıkla izleyerek.

"Gençliğimi boşa harcadım," dedi sırtarak, bıçağı kaldırıp becerikli parmaklarıyla döndürerek.

"Dikkatli ol. Parmaklarını koparacaksın.' Telaşla irkildi.

"Hayır, tehlikeli yaşamak lazım. Jason bıçağı çevirdi, yakaladı ve tekrar doğramaya başladı.

"Bu bir sirk değil. Adrienne'in azarlayıcı sesi Jason'ın ona arsızca sırtmasına neden oldu. "Ama bıçak kullanma becerin mükemmel Jason.

Hannah'yı şaşırtarak zevkle kızardı ve utangaç bir tavırla başını eğdi.

Oldukça tatlıydı ve her zamanki ukala özgüveninin tam tersiydi. "Aptal," dedi Fliss, düzgün ve hızlı bir hassasiyetle

önündeki bankta.

Bir kereliğine onu görmezden geldi ve çalışmaya devam etti.

"Hannah," Adrienne onun elini tuttu, "sebzeleri sert bir hamleyle, aşağı ve ileri doğru keserek dilimlemek istiyorsun. Her şey bilek hareketinde ve onu tutuş biçiminde.

Jason'ın yine kıs kıs güldüğünü duydu ve Fliss bile sırtarak baktı ama Adrienne bir kez daha onun çifte göndermelerinden tamamen habersiz görünüyordu.

Sabah molasına gelindiğinde hepsi farklı standartlarda tavuklu turtalar yapmıştı. Meredith'inki pasta yapraklarıyla süslüydü, Jason'inki güzel, yivli kenarlara sahipti, Alan ve Fliss'in ikisi de düzgün ve işçi gibiydi, Izzy'ninki biraz acayıptı ve Hannah'ninki... şey, ne kadar az söylenirse o kadar iyiydi. Çok çalışmıştı ama hamur işi biraz kaygan ve parlaktı ve kesinlikle süsleme becerisi yoktu. Piştiğinde hamur kenarlarından büzülmüş ve dolgunun üstüne çökmüştü. Tam bir felaket sayılmazdı ama diğerleriyle kıyaslanamazdı. Neyse ki *Bake Off* gibi değildi, yoksa kesinlikle eve dönecekti.

Adrienne turtasına baktığında nazıkçe gülümsedi. "Sanırım nerede yanlış yaptığını biliyorsun.

Hayır, Hannah yapmadı. O da diğer herkes gibi tarifi takip etmişti. Neyse ki Adrienne sıranın sonuna doğru ilerledi. "Ne zamandır yemek pişiriyorsun Jason?" diye sordu. Diğerleri belli ki uzun zamandır yemek pişiriyordu.

"Yaklaşık bir ay. Ben... şey... bir restoranda iş buldum. Bu moruk... şey uzun hikaye ama temelde yemek yapmaya başladım. Oldukça hoşuma gitti. Beni buraya göndermeye karar verdi. Nedenini biliyor. Dudakları hafifçe kıpırdayan Adrienne'e baktı. Elini cebine attı ve bir euro çıkarıp ona doğru salladı. "Her neyse, işte buradayım, bir deneyeyim bari. Yapacak başka bir şeyim yok. Adrienne başıyla selam verdi ve Meredith'e doğru ilerledi.

Jason Hannah'nın turtasına baktı. "Sen neden buradasın? Dürüst olmak gerekirse, dudaklarını birbirine bastırarak gülmemek için çaba sarf etti.

Hannah iç çekti. "Yemek yapmakta pek iyi değilim. "Bana bilmediğim bir şey söyle.

"Teşekkürler, Jason.

'Üzgünüm, sadece şaka yapıyordum. Yenilebilir görünüyor.'

"Söyleyebileceğin tek şey bu. İçini çekti. "Geldim çünkü düzgün yemek yapmayı öğrenmek istiyordum.

"Düzgün derken neyi kastediyorsun? Jason merakla kaşlarını birbirine yaklaştırdı. "Hani şu yemek programlarında kızartma, kavurma, sote, dauphinois, bain marie gibi kelimeler kullanırlar ya, ya da bir omuzdan bahsederler

"Et ya da muşta, sadece ne olduğunu bilmek istiyorum. Şimdi gözlerini ona dikmişti.

"Neden?

Bu iyi bir soruydu ama Hannah omuz silkti, neredeyse gerçek nedeni itiraf edemeyecek kadar utanıyordu. Bu kadar basit bir konuda iyi olamamaktan hoşlanmadığını itiraf edecek değildi, özellikle de Jason'ın doğal bir yeteneği olduğu ortadayken. Mesele bundan biraz daha derindi. İşinde iyi olduğunu biliyordu; iş yerindeki herkes onu dinamik ve zeki biri olarak tanıyordu ve bu da Sadie Burns-Coutts'un işe gelişine kadar devam etmesini sağlamıştı. Sarışın, güzel, Oxford'dan birincilikle mezun olmuş ve harika bir aşçıydı. Onda Hannah'nın derinlere gömülü güvensizliklerini yüzeye çıkaran bir şeyler vardı. Sadie sosyetikti, ağzı kulaklarında bir sesi vardı, bir manken gibi giyiniyordu ve yetenekli, stil sahibi ve karizmatikti. Hannah entelektüel açıdan Sadie'ye denk olduğunu biliyordu ama Sadie de tıpkı Mina'nın her zaman olduğu gibi çok popülerdi. Hannah'nın arkadaşları vardı ama onları edinmesi daha uzun zaman alıyordu; kendini adamadan önce onlardan emin olmayı seviyordu. Dürüst olmak gerekirse, Mina'nın bu kadar kolay arkadaş edinme ve hepsini bir araya getirme becerisini her zaman biraz kıskanmıştı.

Sadie, Comic Relief için şirket çapında bir pasta yarışması önermeseydi Hannah ilk duygularını atlatabilirdi. Hannah, teyzesinin on üç yaşındayken öğrettiği tarife göre yaptığı Victoria süngerini ortaya çıkardığında süngerin kabarmasından, düzgün şeklinden ve üzerine mükemmel bir şekilde serpilmiş pudra şekerinden gurur duymuştu. Profesyonel ve yetkin görünüyordu... ta ki Sadie'nin muhteşem üç katmanlı ahududusunu görene

kadar

Mus ve okolatalı kek sanki The Ritz'de çay için servis edilebilirmiş gibi görünüyordu. Nedense Hannah'ya kendini güvende ve sıkıcı hissettiriyordu. Hâlâ çocukluğundan beri ona rehberlik eden aynı güvenli yolda ilerliyordu. Hâlâ aynı tarifi kullanıyordu. Hâlâ aynı Şirket için çalışıyordu. Hâlâ aynı, mantıklı insandı. Kek gibi bir Şeyin onu bu kadar zor durumda bırakması aptalcaydı ama olmuştu. Her zaman kolay Şeylere bağlı kalmış, kendini asla konfor alanının dışında bir Şey yapmaya zorlamamıŐtı. Pazar ekinde Adrienne hakkındaki makaleyi gördüğünde, içinden bir ses bunu bir işaret olarak algılamıŐtı. O rekabetçi yanı bir Şeyde kötü olmaktan hoşlanmıyordu.

Jason hâlâ ona bakıyordu ve kadın onun hâlâ bir cevap beklediğini fark etti. "Adrienne ve okul hakkında bir makale gördüm. Düzgün yemek yapmayı öğrenmenin iyi bir Şey olacağını düşündüm.

Jason homurdandı.

"Peki ya siz? Restoranda çalıŐmadan önce ne iş yapıyordun?"

"Biraz ondan, biraz bundan. Bilirsin işte. "Ne iş yapıyorsun?" "Avukatım.

Jason'ın gözleri komik bir anlık dehşetle büyüdü. "Kanun. Hannah'yı güldürerek ürperdi.

"Merak etmeyin. Bu günlerde ceza hukuku ile uėraŐmıyorum.

"Yani karakol işlerini yapmıyorsunuz o zaman.

"Bir zamanlar  yleydim. Artık değil. Başını salladı ve sanki yeterince hızlı uzaklaŐamayacakmıŐ gibi a r k a s ı n ı döndü.

Öğleden sonraki zorluk ise milföy hamuruydu ve bu da tam bir zahmete dönüştü. Katlamak için çevirmeye sıra her geldiğinde, Hannah doğru Şekilde çevirip evirmediğini hatırlayamadı.

"Diğer taraftan," diye fısıldadı dirseğindeki Bronagh. Kız ona ve Fliss'e yardım ediyor, kirli tabakları kaldırırken, daha fazla malzeme getirirken ve dökülenleri silerken aralarında vızıldıyordu.

"Tüh, teşekkürler. Sabahki küçülen hamur işinden sonra, daha iyisini yapmaya karar vermiş ve Adrienne'in talimatlarını daha dikkatle izleyerek, ellerini soğuk suyun altında tutarak, tereyağını hamur işine sürerken özen göstererek, her adımda acele etmeden daha iyi odaklanmıştı. Ama bir kez daha akli başka yerlere kaymıştı. Bu bir bilmeceydi. Pompalı tüfekli adam neden bu kadar öfkeliydi? Hamur işiyle uğraşırken aklına başka bir şey daha gelmişti. Conor eski, çürük bir çitten söz etmişti. Tırmandığı çit yepyeniydi. Yeni kesilmiş ahşap kokusu vardı. O sarı renk. Bir köy faresi olmayabilirdi ama yıpranmamış ahşabı gördüğünde tanırdı.

"Hannah. Bronagh onu dürttü.

Oops. Bu kez hamur işlerine odaklandı ve son aşamaya geldiğinde, Alan ve Meredith'in kendinden emin bir şekilde serbest elle denemek yerine, hamur işlerini düzgün çizgilerle çizmek için bir cetvel bile kullandı. Dikdörtgen tart kalıplarını düzgünce delinmiş altlarıyla birlikte yerleştirmeye geldiğinde, oldukça kabul edilebilir göründüklerini görmekten memnun oldu ve günün sonunda, bitmiş ahududulu tartları Jason'ınki kadar profesyonel görünmese bile bir şeyler başardığını hissetti. Ona göre aslında oldukça iyidiler.

"Daha iyi, Hannah," dedi Adrienne etrafı kolaçan ederken. "Teşekkür ederim. Memnuniyetle gülümsedi.

"İçine biraz sevgi katarsanız ne kadar iyi olabileceklerini bir düşünün.

Dokuzuncu Bölüm

THaftanın geri kalanı kolay bir düzen içinde geçti. Hannah tavukları ve onların bireysel kişiliklerini çabucak sevmeye başladı ve her gece ayakları ağrıyarak ve beyni öğrendiği her şeyle dönerek yatağa yığıldı. Cuma gecesi, doğuştan bir bela elebaşı olduğuna dair şüphelerini haklı çıkaran Jason'ın önerdiği bara gitmeye fazlasıyla hazırды.

İlk önerisinde isteksiz görünen tek kişi Fliss'ti ama Jason'ın 'Senin için fazla sosyetik,' diye alay etmesi onu açıkça cevap vermeye zorlamıştı.

Larkspur Kulübesi'nin önünde buluşmaları kararlaştırılmıştı ama belirlenen saatten on beş dakika sonra hâlâ Fliss'i bekliyorlardı.

"Aptal inek nerede?" diye mırıldandı Jason, bir aşağı bir yukarı volta atarak. "İçki içme saatini kaçırıyoruz.

Arnavut kaldırımlı avluda bir tur daha attıktan sonra şöyle dedi. "Hadi onsuz gidelim.

"Birazdan burada olur," dedi Meredith, yatıştırıcı ana tavuk rolünü çoktan üstlenmişti.

"Sonunda. Seni tutan neydi? Yeterince Polyfilla'nız yok muydu?" diye sordu Jason, yeni fönlenmiş saçlarıyla tertemiz görünen Fliss'e sırtarak ve

yüksek elmacık kemiklerini ve badem şeklindeki gözlerini öne çıkaran mükemmel bir makyaj yaptı.

"Çok komik, ama günlük işini bırakma. Stand-up'ın sana göre olduğunu sanmıyorum.'

Jason'ın önderliğinde yola koyuldular.

"Dürüst olmak gerekirse, bu ikisi kardeş gibiler, sürekli didişiyorlar. Meredith dudaklarını büzdü.

'Yolların zıt taraflarından,' diye gözlemledi Alan. 'Fliss'ten daha gösterişli olanları yok ve genç Jason'ın da sert bir tarafı var - ama bence kabadayılığının altında iyi bir çocuk.

"Birbirlerini yanlış şekilde kızdırmaktan hoşlanıyor gibi görünüyorlar, bu kesin. Ama umarım manzara değişikliği hoşlarına gider ve bar da tam onlara göre.

Jason, konu bira olduğunda genç erkeklerin sahip olduğu o şaşmaz yetenekle, çiftlik evinin arkasından tepeyi aşp bara inen patikadan bara giden en kestirme yolu bulmuştu. Hannah da onları takip etti, sorumlu olmamanın ya da karar vermek zorunda kalmamanın tadını çıkarıyordu. Arada sırada sürüyü takip etmek, özellikle de sıcak bir yaz akşamında, deniz ve ufukta uzanan dağlar manzaralı yeşil yamacı geçmek oldukça rahatlatıcıydı. Kuru taş duvarlardan birinin yanında ikişer ikişer yürüdükleri patikaya ulaşmak için tarlada ilerlerken ağaçlardan gelen kuş sesleri onları uyarıyordu.

"Hay sikeyim! Bu koku da ne?" diye sordu Jason, aniden durdu ve Alan'ı kısa kesmek için bir kolunu uzattı.

Fliss boynundaki atkıyı burnunun üzerine doğru çekerek, "Bu korkunç," diye feryat etti.

Koku o kadar güçlüydü ki Hannah'nın gözleri yaşardı.

Duvarın diğer tarafında, tarlanın neredeyse tamamı boyunca duvara paralel uzanan devasa bir gübre yığını vardı.

"Ugh. Hannah gözlerini hızla kırptıştırırken Izzy hasta olmak üzereyim der gibi bir yüz ifadesi takındı.

"Bu iğrenç," dedi Jason, eşofmanını yüzünün yarısına kadar çekerek. 'Çabuk. Şu kokuşmuş bok yığnını geçelim. Neden orada bıraktın ki?

Hiçbiri cevap vermedi; hepsi burunlarını sıkmakla ve rahatsız edici gübre yığınlarının yanından aceleyle geçmekle meşguldü. Hannah bir an için bunun Moss Murphy'nin işi olup olmadığını merak etti. Tam da bir baş belasının yapacağı türden bir şey gibi görünüyordu.

"İşte bu yüzden taşrada yaşamıyorum," dedi Jason, patikadan aşağıya doğru son inişi yaparken.

İndikleri patikanın hemen ilerisinde, yolun kenarında yer alan barı görmemek mümkün değildi. Duvarları güneş ışığı sarısıydı ve kapının her iki yanında oldukça uyumsuz bir şekilde boyanmış bir çift tukan vardı.

"Guinness Tukanı," diye haykırdı Alan. "Soho'da The Toucan adında bir İrlanda barı var.

"Ne?

'1930'lardan günümüze ulaşan ikonik reklamlar. İnanılmaz.

Hep birlikte bara girerlerken Fliss, "Bir tukanın İrlanda birasıyla ne ilgisi olduğunu anlayamıyorum," diye burnunu çekti.

"Bence amaç da buydu," diye açıkladı Alan. 'Böylece insanların aklında kaldı ve daha sonra yıllarca kullanıldı. Bu arada, polisiye yazarı Dorothy L. Sayers, Toucan Guinness reklamının metin yazarıydı.

"Bunu nereden biliyorsun? Meredith gözleri onaylarcasına kırışarak sordu.

"Ben işe yaramaz bir bilgi madeniyim," dedi sırtarak, kızın bariz hayranlığından oldukça memnun görünüyordu.

Alçak tavanlı barın içinde, duvarlarda ve barın arkasında fotoğraflar sıralanmıştı; hatıra tabakları, bira bardakları ve

Sarı Avustralya yol işaretleri, karavan modelleri ve eski takvimler gibi hatıra eşyaları sergilendi. İftiharla sergilenen büyük siyah bir tişörtün üzerinde sarı renkli büyük FBI harfleri ve altında daha küçük bir metin yer alıyordu: Foley's Bar, Inch.

Cuma gecesi işten çıkmış kalabalığın arasından bara doğru kayarlarken Hannah gülümsemekten kendini alamadı. Yarın Cumartesi olduğu için evrensel bir rahatlama duygusu vardı ve yükselen sohbetin rahat gürültüsü onu sarmıştı. Bunun gibi bir ses olmadığına karar verdi; kahkaha ve mutlulukla noktalanan orta seviyedeki ses vızıltısı. Turistler ve yerliler rahat gömlekleri ve kot pantolonlarıyla omuz omuza vermiş, Manchester'ın gözde barlarından birinde olduğu gibi kimse dikkat çekmek ya da ilgi odağı olmak için yarışmadan içiyor ve konuşuyorlardı. Barmen yaklaşıklarında onları selamladı. Eve döndüğünde fark ettiği, eğlenmek için çok çaba sarf etme havası olmadan tamamen daha rahat bir atmosfer vardı. Görünüşe göre İrlandalılar nasıl rahatlayacaklarını ve eğleneceklerini biliyorlardı.

"İyi akşamlar, millet. Ne alırsınız?" Ve şimdiye kadar gittiği her yerde fark ettiği o evrensel dostça karşılama vardı.

"Bir Guinness almalısın," diye açıkladı Alan, nadir görülen bir liderlik yaparak. Sessiz, dikkatli, nazik ve özenli bir adamdı. Hannah onun mutfakta herkese yardım etmeye her zaman hazır olduğunu ama bu konuda ısrarcı olmadığını fark etmişti. "İrlanda'da her zaman daha iyidir.

"Ah, bir keresinde denemiştım," dedi Meredith. "Tadı kulak kiri gibiydi.

"Peki kulak kirinin tadının nasıl olduğunu nereden biliyorsun?" diye sordu Alan içten bir merakla.

Meredith yarı gülerek, "Bilirsın işte," dedi. "Bir daha denemedim ve bu uzun zaman önceydi. Onun gülümseyen bakışları altında yüzünü buruşturdu. "Bak ne diyeceğim, istekli olduğumu göstermek için yarısını alacağım.

Izzy ve Hannah da yarım bardak içmeyi tercih etti, ancak Jason'ın hoşuna gitmeyeceği yönündeki alayına karşılık Fliss tam bardak sipariş etti.

Jason, "Bahse girerim tek seferde indiremezsin," dedi.

Fliss burnundan aşağı baktı, gözlerinde ani bir parıltı vardı. "Ne kadar?"

"On avro.

'Paranın sende kalmasını isteyeceğini düşünmüştüm. şu anda küfür kavanozuna yeterince para koyuyorsun.

"Onluk.

"Çocuklar," diye araya girdi Meredith ama birbirlerine bakan bir çift kovboy gibiydiler.

Fliss bardağını k a l d ı r ı p saçlarını omzuna atarak, "Bahse girerim senden daha hızlı içebilirim," dedi.

"Sıra sende.

Diğerleri bakarken ikisi de kadehlerini kaldırdı. Herkesi hayrete düşüren Fliss kendi kadehini hiçbir rahatsızlık ya da zorluk belirtisi göstermeden birkaç yumuşak yudumda içti ve Jason daha biranın üçte birini bitirmeden boş kadehini yere çarptı.

"Lanet olsun, kızım. Elini ona doğru uzattı. "Adil oyun. El sıkıştılar ve sonra masanın üzerine on avroluk bir banknot bıraktı.

"Sorun değil. Paranı almama gerek yok.'

Jason ısrar ederek avro banknotunu kızın eline tutuşturdu. 'Cehennem ateşi.

Bunu yapmayı nereden öğrendin?"

'Her zaman kızların hiçbir şey yapamayacağını düşünen erkek kardeşlerim var. Onların yanıldığını kanıtlamak benim hayatımın misyonu. Gülümsemesi kendini beğenmişti.

Hannah Guinness'in iyi olduğuna karar verdi. Boğazından aşağı kayarken yumuşak acılığının tadını çıkardı. Altısı masanın etrafında toplanmıştı, Fliss ve Jason da nadiren uyum içindeydiler, keyifli bir akşamdı. Hepsi yorgun ama yumuşak başlıydı ve ilk haftanın deneyimleri hakkında konuşurlarken içkiler iyi gitti. Hannah, çok farklı olmalarına rağmen bu kadar çabuk bir araya gelmelerinin komik olduğunu düşündü.

Hannah'nın beyni yeni bilgilerle doluydu ve ayakları hâlâ şikâyet ediyordu ama barın atmosferi ve burada olmanın getirdiği yenilik

farklı bir şey hepsini canlandırmaya başladı. Jason ve Alan dart tahtasına doğru yürürken, Fliss de ok atmakta usta olduğunu gösterdi ve kısa süre sonra Jason'la birlikte kimin en yüksek skoru yapacağına dair iddiaya girdiler.

Hannah dinlenirken ve Meredith'in kızları hakkında konuşmasını dinlerken oldukça mutluydu.

'Geride bırakılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğumu fark ettim. Kursa geldim çünkü kendim için bir şey istedim. Ben bir eş ve anneydim ve onlar kendi hayatlarını kurmaya gittiklerinde bir hiç olmak istemiyorum.

Izzy gözlerini devirdi. "Şanslısın. Annemin bensiz başa çıkabileceğini sanmıyorum. O kesinlikle umutsuz. Onu bu kadar uzun süre yalnız bırakmak biraz kumar olur. Muhtemelen evi yakıp kül edecek, ki bu bir lütuf olurdu çünkü en azından o zaman sigortamız olurdu.

"Poliçenizi kontrol edin," dedi Hannah. 'Birinin kusurlu olduğu bir şey olursa, ödeme alamayabilirsiniz.

Izzy, Guinness'ten bir yudum alarak, "Sen de güneş ışınlarının düzenli bir ışını değil misin?" dedi.

"Özür dilerim, alışkanlık işte. Evleri yandığında ödeme yapmadıkları için sigortacılarını mahkemeye veren müşterilerim oldu. Elektrik kesintisi sırasında saç kurutma makinesini açık bırakmışlardı. Akşam yemeği için dışarı çıktılar ve elektrikler geldi. Evin yarısı alevler içinde kalmış. Sigortacılar sorumlu olduklarını söylemişler. Bunun bir kaza olduğunu kabul etmek için epey mücadele etmek gerekti.

"Bahse girerim sen her zaman poliçeyi okuyan birisin, değil mi?" diye alay etti Izzy.

"Evet. Her zaman," diye itiraf etti Hannah. 'Sadece dikkatli olmak. Eğer elinizdeyse risk almanın bir anlamı yok.

'Huh! Hayatı yaşamanın yolu bu değil,' dedi Meredith şaşırtıcı bir canlılıkla. 'Her şeye izin veremezsin. Evlendiğimde kocamın başka bir kadınla kaçacağı ve beni iki küçük çocukla bırakacağı hiç aklıma gelmemişti. Ve eğer bana bunun olacağını söyleseydiniz

bir mil koşmuş olabilirim, ama ne var biliyor musunuz? Şimdi hiçbir şeyi değiştirmezdim. Evet, zordu ama kızlarıma o kadar yakınım ki yaşlı adama minnettarım.

Meredith konuşurken Hannah başını kaldırdı, altıncı hissi dikkatini Conor'ın Fergus'la birlikte kapıdan içeri girdiğine çekti. Hemen bakışlarını indirip önündeki masanın üzerinde duran nemli bira örtüsünü aldı ama Conor'ın zayıf bedenine oldukça iyi oturan lacivert tişörtünün ve kalçalarını saran, solmuş kot pantolonunun içinde oldukça seksi görüldüğünü fark etmeden önce değil. Karnında bir şeyler kıpırdandı ama bunun nedeni mavi jarse kumaşın altında göğsünün nasıl görüldüğünü hatırlayabilmesi olabilirdi. Kendisine adamın yakışıklı olabileceğini ve geçen gece ona karşı nazik davrandığını ama yine de kendini fazlasıyla beğenmiş olduğunu sertçe hatırlattı.

"Az önce içeri kimin girdiğini gördün mü?" diye sordu Izzy. "Bay Ateşli'nin ta kendisi.

Meredith, "Ben onun büyükannesi olacak yaştayım ama onda bir şeyler var," dedi. 'Onun söz konusu olduğu yerde seksapeli çuvalla dağıtıyorlar. Bu kadar popüler olmasına şaşmamalı. Anlatılanlara göre biraz çapkınmış. Her zaman bir aktris ya da modelle gazetelerde yer alırdı. Polly Davenport ile nişanlı olduğunu biliyor muydunuz? Aktris-şef. Çok güzel bir kadın. Eminim harika bir çift olmuşlardır.'

"Ne oldu? Öyle demiştin. Izzy tam da Hannah'nın sormak istediği soruyu sordu. Polly Davenport'ı duymuştu - bir yıl kadar önce *Celebrity Masterchef*'i kazanmıştı, Hannah izlememiş olabilirdi ama tüm tabloid gazetelerde yer aldığı için bilmemesi mümkün değildi.

Kimse bilmiyor. Bir dakika önce ufukta evlilik çanları çalıyordu, bir dakika sonra başka biriyle birlikte oldu. Bu Conor'ı rahatsız etmedi. O zamandan beri peş peşe kol şekerleri var. Sahada oynuyordu. Kiralık bir arabadan daha fazla kilometre yaptı. Yuva kuracak biri olduğunu sanmıyorum. Annemin deyimiyle gezgin bir gözü var. Bir de ona bakın. Onları sopayla dövmek zorunda.'

Hannah, Dublin'deki bardaki kızın tam bir örnek olduğunu düşündü. Onunla ilgilenmemesine şaşmamalı, kimse onu ünlü biri sanmazdı. İsteddiği herkese sahip olabilirdi ve muhtemelen olmuştu da.

"Pek etkilenmiş görülmüyorsun, Hannah," diye gözlemledi Izzy. "Senin tipin değil mi?"

Yarım bir kahkaha attı. "Hayır, kendini bu kadar çok düşünen insanlardan hoşlanmıyorum.

"Mantıklı kız," dedi Meredith güçlü bir destekle. 'Onun için fazla iyi. Evde bir erkek arkadaşın var mı?"

"Hayır," dedi Hannah.

'Neden olmasın? Senin gibi çekici bir kız.'

Hannah omuz silkti. "Birkaç tane yaşadım ama..." Omuzlarını kaldırdı. "Doğru kişiyle tanışmadım.

Tanıştığı erkeklerin çoğu ya çoktan kapılmış olan iş arkadaşlarıydı ya da aralarındaki uçurumu ortaya çıkaran ezik sohbet cümleleriyle onu tavlamaya çalışan erkeklerdi. Zeki ve hırslı birini istiyordu; varlıklı olmaları gerekmiyordu ama kendilerinde bir şeyler olması gerekiyordu. Çok şey istemiyordu, değil mi?

"Peki ya sen Izzy?"

Izzy de güldü. "Hayır. Olağanüstü derecede bekâırım. Gerçi birkaç teklif aldım ama daha çok zengin olduğumu düşündükleri için, ki değilim.

"Kulağa ilginç geliyor.

Pek sayılmaz. Aslında biraz felaket. Büyük amcam bana görkemli yığınınını bıraktı. Bunu böyle bırakabilir miyim? Izzy biraz çöktü ve bardağını boşalttı. "Kim bir tane daha ister?"

"Bırak ben getireyim," dedi Hannah ayağa fırlayarak, bir yanı Conor'a ve kendisine karşı kayıtsız olduğunu kanıtlamak istiyordu.

"Ne istersin, Merry? Bara doğru baktı. Conor orada barmenle sohbet ediyordu.

'Bu sefer şarap alacağım. Daha az hacimli. Biraz daha Guinness içersen bütün gece işeyeceğim. Dürüst olmak gerekirse, o kadar da hevesli değilim. Hala düşünüyorum

Tadı kulak kiri gibi.' Neredeyse dolu olan bardağına başıyla işaret etti. "Kalanını Jason'a ikram edeceğim. Çok titiz birine benzemiyor.

Hannah, midesinde gülünç derecede aşırı coşkulu uçuşan kelebeklerle bara yaklaşırken, sanki onu daha önce fark etmemiş gibi yüzünü rahat, seni burada görmekten hoşlanıyormuş gibi bir ifadeye sokmaya çalıştı.

"Merhaba, Hannah.

"Conor. Midesindeki ani sıkışmayı görmezden geldi. Ona karşı medeni davranabilirdi. Ona kalırsa, Dublin'de olanları unutacaklarına dair sözlü olmayan bir anlaşmaya varmış gibiydiler ve bu da ona gayet uygundu.

'Inch'in sıcak noktasına hoş geldiniz. Gece dışarıda mısınız?" Onun ötesine baktı ve Meredith ile Izzy'ye başıyla işaret etti.

Başıyla onayladı. Birden dili tutuldu ve adamın siyah kıllı çenesine bakmaktan başka bir şey yapamadı. Adamın ağzının bilmiş bir gülümsemeye dönüştüğünü gördü ve yere batmak istedi. Tanrım, o bir aptaldı. Neden Izzy'nin içkileri almasına izin vermemişti? Çok açıktı ve sonra kendine kızdı. Doğruldu, onun gözlerinin içine baktı, varlığından en ufak bir rahatsızlık duymadığını göstermeye kararlıydı, her ne kadar nabızı o anda ışığı fantastik bir şekilde tetikliyor olsa da. Sistemini allak bullak eden şey neydi?

Dürüst olmak gerekirse, burada yanlış ağaca havlıyordu; bunu daha açık bir şekilde ifade edemezdi. Çenesini kaldırdı. "Sanırım Cuma geceleri buralarda olmak gerekiyor.

'Kesinlikle öyle. Çok eğlenceli.'

"Öyle görünüyor. Bu fırsattan yararlanarak gözlerini ondan ve her şeyi görüyor gibi görünen o delici mavi gözlerden kaçırdı. "Meşgulüm.

'Birkaç hafta sonra her şey a z a l a c a k . Çocuklar önümüzdeki hafta okula d ö n e c e k ve sonra her şey durulmaya başlayacak.

"Ah, Niamh'ın okula yardım etmesini merak ediyordum.

Yeğenim mi? O sadece yazın çalışıyor. Her sabah Tralee'ye otobüsle gitmeye geri dönecek.

Onun telaffuzuna gülümsedi.

"Sorun nedir?"

'Hiçbir şey, sadece söyleyiş tarzın. Kulağa okuduğumdan farklı geliyor ve bu kadar yakın olduğunu fark etmemiştim. Üniversiteden arkadaşlarım orada yaşıyor.' Ve onları gerçekten aramalıydı.

'Evet, siz İngilizler dilimizi karıştırıyorsunuz. Bu oldukça eğlenceli.'

"Eminim öyledir. İrlandaca biliyor musunuz?" Tüm çift dilli işaretler onu şaşırtmıştı.

Ne yazık ki gerektiği kadar iyi değilim. Biraz paslanmışım ama Bridget Nine gerçek bir *gaeilgeoir*. İrlandaca konuşur.'

"Ne içersiniz?" diye araya girdi barmen. "Üç kadeh beyaz şarap alabilir miyim?"

Elbette yapabilirsin. Senin gibi güzel bir şey için her şeyi yaparım. Hayatım boyunca neredeydin?"

Conor başını salladı. 'Barra O'Toole, saçmalamayı kes. O evde bir misafir ve senin laflarına kanacak kadar aptal değil.

"Tanrım, seni mızıkçı Conor. Onu kendine saklarsan, peşinde nefes nefese koşan bir sürü kadın varken ben de sana bakarım. Gözlerini iyi huylu bir şekilde devirerek dudak büktü. "Tanrı şahidim olsun, açgözlünün teki. Hannah'ya sırtıttı. "Üç kadeh beyaz şarap geliyor. Burada ne kadar kalacaksın?"

'Altı hafta. Bu benim ilk haftam.'

"O zaman seni tanımak için bolca zaman var. Göz kırptı ve üç bardak almak için barın arkasına doğru ilerledi.

"Aldırma ona," dedi Conor. "O bir oyuncu.

Hannah bir kaşını kaldırdı ve bunun onu çok kısa bir süre için rahatsız ettiğini görmekten memnun oldu.

Barra bardaklarla döndü ve üç bardak doldurdu.

"Şunları taşımana yardım edeyim," dedi Conor, o ödeme yapmak için cüzdanını çıkarırken bardaklardan ikisini aldı.

"Ee, teşekkürler," dedi adam onları ve kendi bira bardağını alıp Merry ve Izzy'nin onları gizlice izledikleri masaya doğru yürümeye başladığında - ve sonra gidip onlara katılmak için oturdu.

'Harika,' dedi kendi bardağıyla onu takip ederken nefesinin altından.

"Teşekkürler, Hannah. Izzy ve Merry kadehlerini kaldırdılar.

'Harika bir kursa,' dedi Merry. 'Şimdiden çok keyif alıyorum. Çok şey öğrendim.

"Tanrım, ben de," dedi Izzy hararetle. "Her şey biraz akıl almaz ama harika.

Peki ya sen Hannah? Eğleniyor musun? Conor ona döndü. "Mmm," dedi Hannah, kayıtsızca. "Zor bir iş ama. "Ah, evet. Annem zor bir görev yöneticisi.

"Her şeyi çok kolaymış gibi gösteriyor ve çok ilham verici. Salatalarda kullandığı o bitki çiçekleri. Bir sürü fikir. Deli gibi notlar yazıyorum. Meredith durdu. "Bir de beni dinleyin. Sanırım ona biraz aşık oldum. O kadar harika ki.

Conor biraz kuru bir sesle, "Bu gayet normal," dedi. 'Ona aşık olmayan birini hiç tanımadım. Dünyanın dört bir yanından öğrencileriyle hâlâ iletişim halinde. Sık sık ders vermek için geri geliyorlar. Masada kimin olacağını asla tam olarak bilemezsiniz. Killorgally'de hayat her zaman bir maceradır.

"Burada büyümek harika olmalı.

"Mmm. Şimdi Conor kayıtsız kalan taraftı, yapmacık gülümsemesi gözlerine ulaşmıyordu. Hannah bu vurdumduymaz yüze keskin bir bakış attı. "Yemek saatleri her zaman eğlenceliydi. Yemeği sadece yemezdik, her zaman tartışılır ve konuşulurdu.

Conor'ın yetiştirilme tarzı düzensiz, alışılmadık ve rahatsız ediciydi. Her an kimin geleceğini bilmediğinizi düşünün. Paylaşmak

evinizde bir sürü yabancıyla. Kulağa çok dağınık geliyordu.

"Ama burada yaşamak..." Merry elini pencereden denize doğru uzanan muhteşem manzaraya doğru salladı.

Conor başını salladı, ağzı yukarı doğru kıvrıldı ve Hannah bu kez gülümsemesinin yüzünü aydınlattığını fark etti. 'Elbette, çok güçlüydü. Dışarıda mutlu olurduk. Özellikle de bütün sahil emrimizdeyken. Tatillerde, tüm ev işlerini bitirdikten sonra, kız kardeşlerim ve ben, Fergus da peşimize takılır, sahile iner ve tüm günü orada geçirirdik.

"Henüz sahile gitmedim," dedi Izzy. "Uzak mı?"

"Çiftlikten aşağıya inen bir yol var. Hannah'nın kulübesini geçince. Conor, Hannah ile hızlıca bakıştı. 'Ana yola kadar patikayı takip et ve yol boyunca biraz ilerle, sahile giden yol hemen orada. Orayı kaçıramazsınız. Tekrar Hannah'ya baktı. "Yolu kesen çiti de görmezden gel, gerçi o da muhtemelen son demlerini yaşıyor.

"Aslında," diye araya girdi Hannah, "çit bana yepyeni göründü. "Yeni mi? Kaşları kuşkuyla çatıldı. "Yeni olduğunu düşünmezdim. Yani. Moss Murphy yeni çitler için iyi para harcamayacak. Ona tepeden bakan bir gülümseme verdi. "Yanılıyor olmalısınız.

Hannah gözlerini ona dikti. "Çit hakkında, kasabalı olmakla ne alakası var?"

"Biraz sarsılmıştın. Şaşırtıcı değil. Moss Murphy'nin evine gittim ve onunla konuştum. Her ne kadar bu konuda bir şey bilmediğini iddia etse de, böyle bir şey tekrarlanırsa muhafızların olaya müdahil olacağı konusunda onu uyardım.

Merry ve Izzy ani ve hevesli bir ilgiyle her ikisini de izlediler.

"Sarsılmak mı? Ne oldu? Merry, incelikten hoşlanmayan biri olarak, doğrudan bu parçacığın üzerine gitti.

Hannah Conor'a ters ters baktı. 'İzinsiz girdiğim için beni azarlayan komşulardan biriyle karşılaştım. Ve sarsılmış ya da sarsılmamış, sanırım

"Deniz yolundaki eski bir çit ile yepyeni bir çit arasındaki fark.

"Belki de farklı amaçlarla konuşuyoruz ve siz farklı bir yoldaydınız.

"Denize ne kadar var?" diye sordu Meredith, her zamanki barışçı tavrıyla.

"Birkaç kilometre. Çok uzak değil. Conor çekici gülümsemesini yaşlı kadına doğru çevirirken Hannah ona ekşi bir bakış attı. Yanılmıyordu. Yanılmadığını biliyordu ama Conor ona inanmıyorsa bu onun sorunuydu.

"Umarım buradaki yürüyüş kadar keskin değildir," dedi Meredith.

Conor yüzünü buruşturdu. 'Evet. Bunun için üzgünüm. Yine Murphy. Son protestosu sınırda istenmeyen bir gübre yığını ama en azından geçen seferki gibi çiftliğin ana giriş kapısının dışında değil. Ayakkabımızdaki taş gibi. Kulübelerden birini tamamen yeniden inşa ettiğim için mutlu değil, ancak bunun kiraya vermek için olmadığını çok iyi biliyor. Orada ben yaşayacağım.'

"Neden mutlu olmasın ki?" diye sordu Izzy şaşkın bir ifadeyle. "Başarı kıskançlık doğurur," dedi Conor, ağzının bir köşesi sempatiyle aşağı doğru dönerek. 'Sadece koyun yetiştiriciliğinden para kazanmak kolay değil ve zor bir iş. Mam'ın dünyanın her yerinden insanları çektiğini görüyor. Yemek festivalleri düzenliyoruz, Meyve Bahçesi Yemeği veriyoruz ve ünlü şefler ziyaret ediyor, bunların hepsi yerel gazetelerde haber oluyor. Kendisini pek etkilemese de hemen yanı başında gerçekleşen bu olaydan hiç memnun değil. Ana yoldan yukarı çıkan yolda ortak erişimimiz var ve en azından Ayda bir kez traktörü yolun ortasında bozuluyor. "Ama annen gerçekten çok çalışıyor," diye itiraz etti Meredith. Conor kuru bir sesle, "O bunu görmüyor," diye cevap verdi.

Keman tınıları başladı ve biri ayakta, diğeri barın yanındaki küçük köşede oturan bir gitarist ve kemancı ikilisi bir halk şarkısı çalmaya başladı. Gitardaki genç adam şarkı söylemeye başladığında konuşmayı bıraktıklarından bardaki neredeyse herkes şarkıyı biliyor gibiydi, sarkık bukleleri

Müzikle birlikte zıplıyordu. Yanında keman çalan kız da aynı siyah saçlara ve belirgin yüz hatlarına sahipti ve çalarken aynı sivri çeneyi ve hülyalı gülümsemeleri paylaşıyorlardı.

Kısa süre içinde insanlar alkışlamaya ve pek çoğu da şarkıya eşlik etmeye başladı. Şarkı sona erdiğinde, daha tanıdık olan 'Wild Rover'a başlamadan önce birkaç bağırış ve haykırış oldu.

'İyiler,' dedi Izzy.

"Yıllardır oynuyorlar. Kardeşler, ancak yaz tatili için evdeler. İkisi de Dublin'de Trinity'de okuyor.

"Bir isimleri var mı?

Conor güldü. 'Rory ve Roisin. İki R. Kendilerine böyle diyorlar. Küçüklüklerinden beri burada oynuyorlar. Barra onların kuzeni.

"Barra barın sahibi mi?" diye sordu Hannah.

"Evet, bir süre önce burayı büyükannesinden devraldı. Babası ölmüş. Dingle'da balıkçıydı. 97'de bir fırtınada denize düşmüş.

"Buradaki herkesi tanıyor musun?" diye sordu

Meredith. "Hemen hemen.

"Güzel olmalı," dedi Hannah, birkaç kişiyi simaen tanıdığı ama kimsenin selam vermediği apartmanını düşünerek.

Dezavantajları da var. Postaneyi işleten Bayan Clonnarty, beni ve Rona McPhail'i on dört yaşındayken çıplak yüzerken yakaladığını hâlâ hatırlıyor ve özellikle de dükkânda bir turist kitlesi varken bana bunu hatırlatmayı seviyor. Yüzünde alaycı bir gülümseme vardı. 'Rona şimdi evli ve dört kızı var ve duyabileceğiniz en gürültülü kahkahaya sahip. Harika bir kız ama postaya her mektup verdiğimde Bayan C'nin gençliğimi hatırlamasına gerek yok.

Hepsi güldü ve Hannah kendisiyle dalga geçtiği için ona bir brownie puanı vermek zorunda kaldı. Gerçi belli ki bir kez oyuncu olan her zaman oyuncuydu. Ve zaten bildiği bir şeyi neden kendine söylüyordu ki?

Dart oyuncularını yeniden aralarına katıldığında, Conor yanında olduğu halde bankta sıkışmak zorunda kaldı. Onun yakınlığı hem cennet hem de cehennem gibiydi. Giydiği kot pantolonun üzerinden Conor'ın kalçasının sıcaklığını hissedebiliyor ve bira bardağını almak için öne doğru her eğildiğinde, Conor'ın limonlu tıraş losyonunun kokusu dalga dalga anılarını geri getiriyordu. O otel odasında olan her şeyi hatırlamamak için kendini zor tuttu.

Bunun yerine bardaki atmosfere odaklanmaya çalıştı. Herkes hafta sonu için rahatlamıştı ve görev dışında olmanın verdiği iyi huylu hava müzikle daha da pekişmiş görünüyordu. Baktığı her yerde insanlar gülümsüyor, başlarını sallıyor ve genç çift U2, The Cranberries, Damien Rice ve bilmediği birkaç unutulmaz daha folky melodiden oluşan İrlanda aromalı bir şarkı karışımı çalmaya devam ederken ayak parmaklarına vuruyorlardı.

"Hey, Conor Byrne," diye seslendi Barra bardan. "Kardeşinle birlikte bize bir şarkı söyle.

Fergus'un etrafını saran ve onu ileri doğru itmeye başlayan genç delikanlılardan bir onay çığlığı geldi.

Conor sırtarak ayağa kalktı. "Eğer mecbur kalırsam. O ve kardeşi bir süre Rory ve Roisin'le konuştuktan sonra Rory kemanını Fergus'a uzattı, o da yaya vurup üçe kadar sayarken Rory coşkulu ve belli belirsiz tanıdık bir melodiye başladı.

"En sevdiklerimden biri," dedi Alan geniş bir gülümsemeyle ve elini masaya vurarak.

"Nedir bu?" diye fısıldadı Hannah, tam olarak ne olduğunu anlayamadan. "En iyilerden biri. The Waterboys'dan "Fisherman's Blues".

Fergus büyük bir gösterişle keman çalarken Conor yüksek sesle şarkı söylemeye başladı ve dans etti. Conor'ın boğuk ve derin bir sesi vardı ve müdavimlerin bariz hoşnutluğuyla şarkı söylüyordu. İkisi de kalabalığa çalarken, farklı insanlara şarkı söylerken açıkça eski ellerdi

ve coşkulu alkışlar ve onay çığlıkları aldı. Birlikte, bazı insanlara bahşedilmiş gibi görünen o sahne duruşuna sahiptiler ve Hannah gülümsemekten ve alkışlamaktan kendini alamadı. Kalabalığın çoğu şarkıya eşlik etmeye başladı. Müziğin neşesi ve mutlu insanların arasında olmanın basit keyfi bulaşıcıydı ve kısa sürede tüm masa koroya katıldı. Birkaç kişi ayağa kalkmış ve dans ediyordu.

Şarkı biter bitmez doğrudan 'The Whole of the Moon'a geçtiler ve tüm barın sözlere eşlik etmesinden büyük keyif aldılar. Conor gerçek bir şovmen gibi barda dolaşüyor, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bazı kızlarla dans ediyor ve onlara serenat yapıyordu. Kendini çok iyi hissediyordu. Hannah içindeki kıskançlık duygusunu görmezden geldi. Conor'a karşı bir şey hissetmek için hiçbir nedeni yoktu. Tedbirsiz bir gece geçirmişlerdi ve her şey olup bitmişti. Eğlenmeye ve Conor'ı düşünmemeye kararlı bir şekilde bulaşıcı atmosfere kendini bıraktı ve Izzy'nin elini çekiştirerek onu dansa kaldırdı. Sonra Alan Meredith'e sordu ve çok geçmeden bütün bar ayağa kalkıp dans etmeye ve şarkı söylemeye başladı. Baş döndürücü bir noktada Conor'ın yörüngesinde dans etti. Adam Merith'in gözüne takıldı ve Merith gözlerini kaçıramadı. Conor ona gülümserken ağzında nazik bir eğim vardı ve o anda Conor'ın ona "*Ayın tamamı*" dizesini söylediğine yemin edebilirdi... ya da belki de bu bir hüsnükuruntu idi.

Şarkı coşkulu alkışlar arasında bittiğinde Conor başıyla selam verdi, ellerini Rory'ye doğru çırpı ve kalabalığın arasından omuzlarını kaldırarak Hannah'nın masasına doğru ilerledi. Herkes onu durdurup sırtını sıvazlamak istiyordu. Oturup birasını bir dikişte bitirdiğinde gözleri parlıyordu ve sırtışı her zamanki gibi genişti.

"Bu biraz eğlenceliydi.

"Harikaydı," dedi Hannah, ona gülümseyerek, hâlâ harika atmosferin etkisindeydi. "Sanki bir partideymişim gibi. Kalabalık bardaki hareketli, mutlu yüzlere baktı, herkes müzikle birleşmişti. Bu

Nadir bir andı ve kalbi sevinçle doldu. İnsanların İrlanda'ya neden aşık olduğunu tam olarak görebiliyordu.

"İşte size şaka. Şarkı söylemeye ve dans etmeye bayılırız. İrlanda'da Cuma gecesi bir pub gibisi yoktur.

Barra elinde bir bardak Guinness ile geldi ve Conor'ın önüne koydu. 'İyi iş, evlat. Ne zaman yer istersen bana haber ver. Mairead'i de yanına almalısın.

Conor, Barra'ya minnettar bir baş hareketiyle birasını kaldırdı "Şerefe ama henüz The Corrs değiliz.

"Biraz zaman ver. Genç Niamh'ın iyi bir melodi tutturabildiğini duydum.

"Büyükanne Bridget Meyve Bahçesi Partisi'nde hepimize şarkı söyletecek, merak etmeyin. Conor gözlerini devirdi. "Ve geceyi herkesten daha enerjik bir şekilde dans ederek geçirecek.

"Büyükannen bir efsane. Keman çalan daha iyi bir kadın yok. Barra birkaç boş kadeh aldı ve bara geri döndü.

"Saate bakar mısınız!" dedi Meredith bardağını yere bırakıp gözlerini kırıştırarak. 'Gece nereye gitti? Saat on bir buçuk ve dışarısı zifiri karanlık. Evin yolunu nasıl bulacağız?

"Merak etme," dedi Conor. 'Sana patikada rehberlik edeceğim. Ay çıktığı için nereye gittiğini görebileceksin.

Jason bu kadar erken ayrıldığı için biraz homurdandı ama Fliss ona bencil bir herif olduğu için kısa bir süre izin verdi. Yoğun geçen bir haftanın ardından hepsi oldukça yorgundu ve Hannah'nın içkisi haddinden fazlaydı.

Sıcak, bunaltıcı, gürültülü bardan çıkıp serin gece havasına adım attığında sessizlik tam bir tezat oluşturdu. Hannah'yı tam olarak ayıltmamıştı ama kesinlikle aklını başına getirmişti.

'Yıldızlara bak,' dedi.

"Lanet olsun," dedi Jason. "Bu gerçek mi?

'Işık kirliliği yok. Muhteşem değil mi? Yeni taşındığım yerde de durum böyle. Yıldız gözlemi molaları vermeyi düşünüyorum,' dedi Izzy.

"Nerede yaşıyorsunuz siz? Hiçliğin ortasında mı?" diye sordu Jason, o, Hannah ve Izzy diğerlerinin ardından üçer üçer yürürken. Alan, Meredith'e doğru bir adım atmıştı ve Fliss'in Conor'a yaklaşması hiç de şaşırtıcı değildi. Hannah onun uzun sarı saçlarını cilveli hareketlerle savurduğunu ve gecenin içinde yüksek sesle kahkahalar attığını görebiliyordu.

"İskoçya'da, Highlands'de yaşıyorum. Bir kalede.'

"Ciddiyim. Bethnal Green'de annem ve kız kardeşlerimle birlikte iki yukarı iki aşağı bir belediye evinde yaşıyorum.

"Çok etkilenme. Her yer yıkılıyor ve bir şekilde kurtarmam lazım. Burası bana deli büyük amcam tarafından bırakıldı ama annem kalmak için yanıp tutuşuyor. Hep buranın ona kalacağını düşünürdü. Ve bu tamamen başka bir hikaye. Her yer kocaman bir para çukuru. Yüksek sesle iç geçirdi. "Şu anda bunu gerçekten düşünmek istemiyorum.

Zavallı Izzy'nin sesi oldukça depresif geliyordu.

'Bahse girerim bir sarayda falan yaşıyordur şu Fliss. Tam bir kendini beğenmiş sürtük.

Fliss'in sivri dili onu Hannah'ya sevdirmemiş olsa da, diğer kız hakkında söylenip durma fikrinden hoşlanmamıştı. Hiçbiri birbirini o kadar iyi tanıımıyordu.

Ona bir şans ver, Jason. Hepimiz farklıyız. Ve önümüzdeki birkaç hafta boyunca birbirimize bağlıyız.

Sanırım haklısın. Barın aşağısında gülünecek biri. Bir dahaki sefere bilardo oynayacağız. Muhtemelen beni yine döver. Eminim kendi bilardo odası falan vardır, Cluedo'daki gibi.'

Conor ve Fliss'i çitlerdeki bir boşluğa kadar takip ettiler ve neredeyse dolunay sayesinde tepeye doğru yollarını seçebildiler. Bir baykuş

Sol taraftaki çalılıkta bir kuş öttü ve birkaç kuş alarm halinde cıvıladı. Tarlanın öbür ucunda ara sıra bir tavşanın kuyruğunun güvenli bir yere doğru fırladığı görölüyordu.

Birkaç kadeh şarap içtikten sonra Hannah kendini sersemlemiş hissetti ve sabah kalkmak zorunda olmadığı için son derece minnettardı. Izzy'yle ögle yemeğinde sahile inmek için geçici planlar yapmışlardı ama günün büyük bir kısmında ağırdan alacaktı. Bütün hafta yemek pişirmenin bu kadar yorucu olacağını kim bilebilirdi? Hafta sonları kendi başlarının çaresine bakmak zorunda kaldıkları için oldukça minnettardı. Bahçeden topladıkları ot ve sebzeleri yiyebiliyorlardı ve öğleden önce aşçılık mutfağında bol miktarda yumurta, pastırma, jambon ve ekmek vardı. Hannah kendisi için bir şeyler pişirmekle uğraşmaktansa bütün hafta sonu sandviç ve salata yemeye karar vermişti bile.

Çiftlik bahçesine girdiklerinde Izzy, "Bu biziz, Hannah," dedi ve aşçı mutfağının karşısındaki kulübeleri işaret etti. O ve Meredith, Jason ve Alan'ın paylaştığı kulübenin bitişiğindeki kulübeyi paylaşıyorlardı.

"Herkes iyi geceler," dedi Hannah.

"Bekle," diye seslendi Conor. 'Fliss'i otele bırakayım, sonra ben de seninle aşağı inerim.

'Bunu yapmana gerek yok. Ben iyi olacağım. Karanlıktan ya da tek başına yürümekten korkmuyordu ama onunla yalnız vakit geçirme fikri içini aniden beklenmedik bir heyecanla doldurdu.

"Biliyorum," sesi toz kadar kuruydu, "ama ben hanımların eve sağ salim dönmelerini sağlamak için yetiştirildim.

Avluda bekledi, diğerlerinin iyi geceler çağrılarını, kapılardaki anahtarların tıkırtılarını ve Conor ile Fliss arasındaki, sesi hoşnutsuz gelen, mırıltılı, duyulmayan konuşmaları dinledi.

"Hazır mısınız?" diye sordu ona yeniden katıldığında. "Evet, ama bunu yapmana gerçekten gerek yok.

Sol tarafındaki bir dalın kırılması Hannah'yı olduğu yerde durdurdu. Bu bir ayak sesi miydi? Onu durdurmak için kolunu Conor'ın koluna koydu. "Bunu duydun mu?

"Neyi duymak?

"Birini duyduğumu sandım," diye fısıldadı.

Conor küçük bir kahkaha attı. 'Sen tam bir şehirlisin. Muhtemelen sadece bir hayvansın - taşrada onlardan var.

"Çok komik," dedi Hannah kısık bir sesle, bir içgüdü onu germiştı. Ses olmamasına rağmen ensesindeki tüyler diken diken olmuştu. Mantık ona orada bir şey olmadığını söylüyordu ama o tuhaf altıncı his buna karşı çıktı. Etrafına bakındı ama ay ışığında gölgelerden başka bir şey görmek zordu.

Conor'ın ona eşlik etmesine minnettardı, her ne kadar başını büyüklük taslayan bir öfkeyle sallıyor olsa da.

'Sana söz veriyorum, o her neyse, bir gelincik ya da tilkiden daha büyük değil. Eğer geyik gibi daha büyük bir şey olsaydı çalılıkların arasından geçtiğini duyardınız.

Adam tekrar yola koyuldu ve kadın aceleyle onun peşinden ön kapıya kadar gitti. 'Buyurun, hanımefendi. Anahtarınız var mı?'

Aralarında elektriksel bir sessizlik oldu ve kadın adamın dudaklarına bakarak hata yaptı, ani bir telaşla en son bir kapının önünde birlikte oldukları zamanı hatırladı. Adamın ağzı seğırdi. Tanrım, o da hatırlamıştı. İkisi öfkeyle öpüşüyor, adam anahtar kartıyla uğraşırken adamın eli kadının üstünü çekiştiriyor, kadının parmakları düğmeleri çözüyordu.

Kadın anahtarını bulmak için çantasını karıştırırken küçük verandada garip ama birbirlerinin farkında olan bir sessizlik içinde durdular. İşbirliğine yanaşmayan parmakları, çantasının dibinde yuvalanmış aptal şeyi ele geçirmeye çalışırken şişman sosisler gibi debeleniyordu.

Conor meşe direğe yaslanmış, kollarını kavuşturmuş ve yüzünde bir gülümseme varken Hannah yüzünün ısındığını hissetti. Sonunda onu bulmuştu.

"Buldum. Anahtarı zaferle havaya kaldırdı, parmağıyla başparmağı arasında kavradı ve sonra lanet şey elinden fırladı ve metalik bir çınlamayla yerde sekti.

İkisi de onu bulmak için yerde dizlerinin üzerine çöktüler, kadının parmakları karanlıkta tahta kalasların üzerinde geziniyordu. Adamın sıcak eli kısa bir an için kadınınkini itip örttü ve ikisi de kısa bir elektrik patlamasıyla çarpılmış gibi dokunuşun şokuyla geri çekildiler.

Conor telefonunu çıkarıp el feneri işlevini açarak, "Bırak ben yapayım," diye tersledi.

Işık yüzünün asık suratına koyu gölgeler düşürüyordu. Gerçekten de burada olmak istemiyordu ve Hannah ona vermeye devam ettiği tepkiden dolayı utanç duydu. Barın dostluğu, kendini korumak için ondan uzak durması gerektiğini unutmamasına neden olmuştu.

Meşale ışını bir köşedeki gümüş anahtarın üzerinde parladığında rahatladı ve onu almak için öne doğru sıçradı, ne yazık ki tam o anda Conor da sıçradı. Omuzları birbirine çarparak çarpıştılar. Conor onu sabitlemek için kollarından tuttu, telefonu elinden düştü. Yüz yüze geldiklerinde Conor'ın ay ışığında parlayan gözlerini görebiliyor ve sıcak nefesini yanağında hissedebiliyordu. Aralarındaki manyetik çekimi hissedebiliyordu, tıpkı onunla ilk tanıştığı, kucığında oturduğu zamanki gibi. Bu anı ani bir sıcaklık dalgasını beraberinde getirdi ve dudaklarını ıslattı. Conor hiçbir şey belli etmeyen karanlık, düşünceli gözlerle hareketi izledi. Gözleri Conor'inkilerle buluştuğunda kalbi göğsünde güm güm atmaya başladı ve Conor'ın bunu duyabildiğine ikna oldu. Başı ona doğru eğildi ve kadın nefesini tuttu, gözleri birbirinin bakışlarını tuttu.

İlk hamleyi kimin yaptığından emin değildi, kulaklarındaki nabız atışının ötesinde bildiği şey, her an alevler içinde kalabileceğiydi. Dudakları dudaklarına değdiği anda, şehvet ve özlem patlaması onu arzu içinde tüketti. Hiç tereddüt etmeden

Bir kolunu boynuna dolayarak onu daha yakına çekti, neyse ki elleri kadının belini kavrayarak onu kendisine sabitledi.

Adamın eli bluzunun içine kayarak göğsünü sıyırdığında, kadın çaresizlikten iniltisini bastırmak zorunda kaldı. Adamın dili kadınınkıyla düello ederken, her ikisi de kontrolü ele almak için savaştı. İçindeki her şey gergin ve gergin hissediyordu. Bacaklarının arasında yükselen ısı ve artan gerilimle birlikte, adamın parmaklarının göğüs ucunun etrafındaki yumuşak deriyle tehlikeli ve derin bir niyetle oynamasına karşı kıvrandı. Her an bir dalgayla sürüklenebilecekmiş gibi hissederek sıkı sıkıya tutundu. Aralarında bir kimya olduğuna hiç şüphe yoktu. Conor inledi, öpücüğünün açısını ve dudaklarını ayarlarken kadının içine bir güç heyecanı gönderdi. Kadından bir inilti kaçtı. "Conor. İçindeki ihtiyaç onu utanmadan Conor'a karşı kıvranmaya itti. O tam bir şıfıntıydı ve kesinlikle umurunda bile değildi. Vücudu tüm talepleri yerine getiriyordu ve hormonları tüm kontrolü ele almıştı.

Conor aniden kendini geri çekip, sanki bir anakonda ya da aynı derecede kötü bir şeyle yüz yüze gelmiş gibi geri çekildiğinde kötü bir şok yaşadılar. Bu reddediş, doğrudan yüzüne fırlatılan bir kova buzlu su gibiydi.

"Lanet olsun," diye tersledi Conor. "Bunun olmaması gerekiyordu.

"Evet, öyle oldu," dedi bir parça zafer duygusunu gizleyerek. Ani geri çekilişine rağmen Conor ondan iddia ettiği kadar hoşlanmıyor değildi.

Kesik kesik bir nefes aldı ve elini saçlarının arasından geçirdi. 'Bu bir daha olamaz. Sana söylemiştim. Misafirlere karışmam.

"Senden beni öpmeni istemedim. "Bana karşı koymadın.

"Öyle mi yapmam gerekiyordu?" diye omuz silkti. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu, muhtemelen yine o sinir bozucu hormonlar. "Oldukça hoşuma gitti. İrlanda Hannah geri dönmüştü. "İkimiz de yetişkiniz.

Conor ona kaşlarını çattı. "Sana daha önce de söyledim. Dublin tek seferlik bir yerd. Bir daha olamaz.

Eğildi, telefonunu yerden aldı ve verandanın köşesinde duran anahtara tuttu. 'Kımıldama. Anahtarı getireceğim,' diye mırıldandı Conor.

Elinde anahtarla ayağa kalktı ve mesafesini korumaya kararlıymış gibi anahtarı ona doğru uzatırken bir adım geri çekildi. Kadın ona baktı, uzattığı elden anahtarı almak üzereydi. "Teşekkür ederim.

"Benim için zevkti," dedi yumuşak bir sesle ve ekledi, "Anahtarı kastediyorum.

"Elbette, başka bir şey kastettiğini düşünmemiştim," diye mırıldandı samimiyetsiz bir gülümsemeyle.

"Hannah. İçini çekti ve sonra söyleyeceği şeyi daha iyi düşünerek, onu içeri aldığından emin olmak istercesine anahtarı kilide soktu. Kapıyı açıp kolunu uzatarak onu içeri aldı. "İyi geceler.

Eşikten adımını atar atmaz döndü ama adam sanki ondan uzaklaşmak için sabırsızlanıyormuş gibi hızlı adımlarla patıkada yürümeye başlamıştı bile.

Onuncu Bölüm

'I Sanırım koşarak girmemiz gerekiyor,' dedi Izzy, kumların üzerinde geniş, sığ dalgalarla dalgalanan denize bakarak.

"Hava soğuk olacak. Hannah gözlerini güneşten korudu ve suyun üzerinden dışarı baktı. 'Bir sonraki durak Amerika. Burası Kuzey Atlantik.

'Ben İskoçyalıyım - soğuğa alışkınım. Zaten içeride bir sürü insan var.

"Evet ve yarısı dalgıç kıyafeti giyiyor.

"Jessie gibi davranma.

"Sen kime Jessie diyorsun?" dedi Hannah, koşmaya başladı ve omzunun üzerinden, "Son gelen öğle yemeği alır," diye bağırdı.

Izzy onun peşinden koştu ve ikisi de soğğun şokuyla çığlık atarak denize daldılar ama ikisi de diğerinin onları yenmesine izin vermemeye kararlıydı.

Yeterince derine iner inmez Hannah kendini suya attı ve güçlü bir kurbağalama vuruşu yaparken nefesi kesildi. "Flip çok soğuk," diye bağırdı onu takip eden Izzy'ye.

"Ruha iyi gelir," diye bağırdı Izzy, onun yanında beceriksizce emekleyerek.

Hannah'nın vücudu yavaş yavaş sıcaklığa alıştı ve daldığı için memnun bir şekilde biraz daha yüzdü. Şükürler olsun ki

bikinisini son anda bavuluna tıktırdı.

Çok güzel bir gün olduğu için, Izzy'yle birlikte cossie'lerini giyip havlularını alarak sahile inmeye karar vermişlerdi. Sahilin yarısında, ailelerden ve kum tepelerinin hemen önünde kumun üzerine park etmiş birkaç arabadan uzakta, çok daha sessiz bir yerde kamp kurmuşlardı.

'Burası cennet,' dedi Izzy, sırt üstü yüzerken, ayakları denizden yukarı bakıyordu. 'Sorumluluk yok, endişe yok. Tanrım, keşke burada kalabilseydim.

"Gerçekten burada kalmak ister miydin?" Hannah etraflarındaki tepeleri ve yamaçlara serpiştirilmiş evlerin oluşturduğu güzel manzarayı inceledi.

"Sadece evden uzakta olduğu kadarıyla. Üç ay öncesine kadar Edinburgh'da yaşıyordum. Taşrada yaşamayı sevmeme rağmen orayı özlüyorum. Sadece, kalmamız konusunda kararlı olan çatlak annemle birlikte yıkık dökük bir yığın içinde yaşamamanın getirdiği tüm zorluklar var.

"Onunla kalmak zorunda mısın?"

"Evi yakabileceğini söylerken abartmıyordum. "Oh, biraz unutkan mı?"

"Onun gibi bir şey. Alzheimer falan değil. Vücudunda zerre kadar sağduyu yok. Tam bir sorumluluk abidesi.'

Hannah başını salladı. Böyle biriyle yaşamayı hayal bile edemiyordu. 'Bende tam tersi var. Akrabalarım çok fazla sağduyuya sahip. Bir karar vermeleri sonsuza kadar sürüyor çünkü tüm olasılıkları tartmak zorundalar. Buraya gelmek için izin aldığım da dehşete kapıldılar.

"Neden? Bu senin hayatın, değil mi?"

"Endişeleniyorlar. Annem ve babam tam bir adrenalin bağımlısıydı. Sanırım kız kardeşimle benim de onlar gibi olabileceğimizden hep biraz endişe duymuşlardır. Mina oldukça düşüncesiz, bu yüzden ben mantıklı olanım. Onları endişelendirmemek için hep acı çektim. Doğru olanı yapmaya çalıştım. Mantıklı olanı. Düzgün yemek yapmayı öğrenmenin mantıklı olduğunu sanıyordum ama

Patronumu, teyzemi, amcamı ve iş arkadaşlarımın yarısını çılgına çevirdi. Neredeyse korkup vazgeçiyordum.

'Yapmadığına sevindim. Aynı yaşta olup da berbat bir aşçı olmayan birinin olması güzel.

Hannah güldü. "Yani ben biraz boktan biriyim.

Izzy yüzünü buruşturdu ve sırttı. "Tüh. Öyle demek istemedim ama sen de mükemmel değilsin, ben de değilim. Diğerlerinin hepsi ne yaptıklarını biliyor gibi görünüyor. Yani Meredith çok tatlı ama annemle aynı yaşta ve Fliss... O kadar havalı ki beni korkutuyor. Jason'la da pek ortak noktam olduğunu sanmıyorum. Kulağa biraz vahşi geliyor.'

"Geriye Alan kalıyor.

"Çok tatlı biri ama sanırım gözü Meredith'in üzerinde. Bu çok hoş olmaz mıydı? İkisi de yıllardır kendi başlarındalar.'

"Muhtemelen bu şekilde hoşlarına gidiyordur.

"Vücudunda hiç romantizm var mı, Hannah?" diye homurdandı Izzy iyi huylu bir kaş çatmayla.

'Çok değil, hayır. Çok pratik. Peki ya sen?'

"Hayallerimin erkeğinin gelip ayaklarımı yerden keseceği umuduyla yaşıyorum, ama ne yazık ki hayallerimdeki tek erkek inşaat müfettişleri, vergi müfettişleri ve yerel tarihçiler, ki bunların hiçbiri benim Regé-Jean Page anlayışına uymuyor.

"Kim?

Lordum, kızım. Hastings Dükü. *Bridgerton*'ı izlemedin mi?" Hannah başını salladı. Netflix'in hit dizisini duymuştu ama izlememişti.

o.

"Gerçekten romantik değilsin, değil mi?"

"Korkarım değilim.

Pekala. Aranızda bir şeyler olabileceğini düşünmüştüm.

Conor.'

'Huh, şaka yapıyor olmalısın. Hiç de benim tipim değil. Bu sözleri söylerken bile çok fazla itiraz edip etmediğini merak ediyordu. Bu daha çok onun tipi olmadığıyla ilgili bir durumdu, dün gece çok açık bir şekilde ortaya koyduğu gibi, yine de o öpücüğe bakılırsa, orada bir şey vardı. Ama adamın ne zaman yanına gelse ona verdiği o uçucu kelebek hislerine kapılıp kendini aptal yerine koymayacaktı.

"Utanç verici. Sırıttı. "Senden hoşlanıyor gibi görünüyor.

"Sana bunu düşündüren nedir?" Sözcükleri neredeyse kendi kendine düşüyordu ve sesinin korkunç derecede savunmacı mı yoksa korkunç derecede umutlu mu çıktığını fark etti.

'Onu birkaç kez seni izlerken gördüm, sanki seni anlamaya çalışıyordu. Bana da sana baktığı gibi bakan bir erkeğe aldırmazdım.

"Eminim hayal görüyorsunuzdur.

'Evet, evet, sen öyle diyorsan, Hannah. Hadi ama, sence de göze biraz kolay görünmüyor mu?'

"O iyi biri. Ama benim ligimin çok dışında. Mankenler ve aktrislerle çıktığını kendin söyledin.'

'Kendini küçük düşürme. Ayrıca, bütün erkekler bir kadının sadece dış görünüşten ibaret olduğuna inanacak kadar aptal değil. Conor bana oldukça zeki ve,' diye sıırıttı, 'çok çekici biri gibi geldi.

"Hmm," dedi Hannah, onun her zaman çekici olmadığını düşünerek. Onu anlamsızca öptükten sonra çekip gitmek hiç de çekici olmamıştı. Conor zeki olabilirdi ama kadınları seçip beğenmeye de alışkındı ve anladığı kadarıyla bu kız onun her zamanki fetihlerine hiç benzemiyordu.

Denizde yirmi dakika kaldıktan sonra havlu yığınınına dönüp sarındılar ve deniz meltemi saçlarını savurup tuzla hafifçe kuruturken sohbet etmeye başladılar.

'Burası çok güzel,' dedi Hannah, etraflarındaki tepelere bakarak. Tüm bunların tadını çıkardıktan sonra işe dönmek zor olabilir' dedi.

'Sizi bilmem ama ben açlıktan ölüyorum. Kafede öğle yemeği yemek ister misin? O kadar lüks yemekten sonra, biraz sağlıksız, organik olmayan cips ve yağlı hamburger öldürebilirim.

Hannah güldü. 'Sıra sende. Hadi gidelim.

"Nefis. Cennet,' dedi Izzy, büyük, yağlı, çıtır çıtır cipslerden birini kemirirken. 'Balık ve patates kızartması neden her zaman dışarıda ve deniz kenarında daha lezzetli olur?

"Buna bir cevap mı bekliyorsun?" Hannah güldü. Sammy'nin sahil kafesinin dışındaki masalardan birinde, tahta banklarda oturuyorlardı. Burası kalabalıktı ve son boş masalardan birini kapmışlardı.

"Bakın kim gelmiş. Izzy başını salladı ve Hannah arkasını döndü.

Hannah dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. Conor. Ondan kaçmak buraya kadarmış. Dün geceki o cızırtılı öpücüğü hatırlayınca boğazında tuhaf bir düğümlenme oldu.

Gizlice ona doğru bir bakış attı. Yanında kardeşi Fergus vardı ve ikisi de dalgıç kıyafetleri giymiş, nemli, dağınık saçları ve kollarının altında sörf tahtaları taşıyorlardı. Son birkaç saati nerede geçirdiklerini tahmin etmek zor değildi.

"Hey! Fergus onları fark etti, el salladı ve Conor'ı beklemeden yanlarına geldi. "Merhaba çocuklar, size katılmamızın bir sakıncası var mı? Cevap beklemeden tahtasını yere bıraktı ve kardeşine seslendi. "Her zamanki gibi. Ben alırım,' dedi ve kafenin içine daldı.

Conor başını salladı ve Hannah onun yanına giderken ağzının gerildiğini gördü. "İyi günler. Sahilde miydin?"

"Evet," Izzy ona coşkulu bir gülümseme verdi ve oturmasına izin vermek için bank boyunca ilerledi. 'Dalışa gittik. Dondurucu bir soğuk. Tahtalardan anladığım kadarıyla sörf yapıyormuşsun.

"Aferin Sherlock. Conor ona göz kırpan sırıtışlarından birini verecek kadar gevşedi. 'Bunun için harika bir sabah. Yemek yemenizi engellememe izin vermeyin. Önlerindeki cips kutularına başıyla işaret etti.

"Tüh," dedi Izzy. "Yakalandım.

"Seni yargılamayacağım.

"Kendimi suçlu hissediyorum ama büyük, yağlı bir cipsle ilgili bir şey var. "Adrienne bunu söylediğini duymasın," diye alay etti Hannah.

Conor ona hızlıca gülümseyerek, "Hayır," dedi.

Izzy şöyle dedi. 'Yine de söylemeliyim ki, ona bir bakın, kesinlikle sağlıklı parlıyor. İyi bir yaşam için müthiş bir reklam. Ellili yaşlarında olmasına rağmen manken ya da başka bir şey olabilir.

"Annemin yaşını açıklamak için fazla centilmenim.

"Orijinal toprak ana gibi," diye devam etti Izzy. "Tek kelimeyle muhteşem. "Büyüdüğümde ben de öyle olmak isterdim," dedi Hannah özlemle ve şöyle düşündü

Adrienne'in zahmetsiz zarafeti.

Conor "Gerçekten mi?" der gibi tek kaşını kaldırdı.

Eğer kardeşinin elinde dumanı tüten iki fincanla gelmesi o l m a s a y d ı , ona bunun nesi olduğunu soracaktı.

"Al bakalım. Fergus bir tanesini ona uzattı. "Ah, cips. Şeytan'ın yemeği. Özlemle onlara baktı.

'İşte, bir tane al, keyfine bak. Hepsini yiyemem. Bu kocaman balık parçasıyla da olmaz,' dedi Izzy.

Fergus hemen suya daldı ve komik bir mutluluk yüz ifadesi takınarak inledi. "Ne yaparsan yap, anneye söyleme.

Hepsi güldü ama Hannah, Conor'ın annesi hakkında dile getirmediği alaycılığını merak etti.

"Bir tane ister misin Conor?" Hannah ona tabağını uzattı.

Bir an için düşündü ve sonra hızlı bir sırıtışla tabaktan bir tane alıp ağzına attı.

"Sırrımız," dedi ve sonra adamın gözleri onunkilerle buluştuğunda seçtiği kelimelerden hemen pişman oldu.

"Peki Inch'te hafta sonu yapacak ne var?" diye sordu aceleyle.

Neyse ki Fergus atladı, Conor ise düşünceli bir şekilde ona bakmaya devam ederek kalbinin göğsünde hafifçe çarpmasına neden oldu. O tek gecelik ilişkiyi asla unutamayacaktı, değil mi?

'Conor fırsat buldukça Dublin'e kaçmayı seviyor. Sanırım bir yerlere sakladığı süslü bir kadın var.

Conor'ın ağzı hafifçe seğirdi ve Hannah gözlerini kaçırarak balığını çiğnemeye odaklandı.

"Çocuklarla birlikte Dingle'a gidiyorum. Orada birkaç iyi bar var ve diğer tarafta Tralee'de de epeyce bar var. İkisi de eğlenmek için harika yerler.

Izzy, "Bize bazı tavsiyelerde bulunmanız gerekecek," dedi.

"Unutmayın, o daha on sekiz yaşında," diye söylendi Conor. 'Onun iyi şaka anlayışı benimkinden oldukça farklı.

Fergus alaycı bir sırıtışla, "Sen çamura batmış bir sopasın, öyleyse öylesin," diyerek sözlerinin acısını çıkardı. "Dün gece Foley'de harika vakit geçirdik.

"Daha az aul, genç dostum. Aralarındaki önemli yaş farkına rağmen kardeşler birbirlerine çok yakındı.

"Hiç sörf yapmayı denedin mi?" diye sordu Fergus.

"Hep yapmak istemişimdir ama çok zor görünüyor," dedi Hannah, birkaç sörfçünün bulunduğu sahile doğru bakarak.

"Sadece pratik ve biraz da denge gerekiyor.

'Ha! O zaman ben yokum,' dedi Izzy. 'Hiç denge duygum yok. Bir kaykayın üzerinde bile duramıyorum.

Hannah daha önce hiç kaykaya binmemişti; çocukken ona biraz fazla korkutucu gelen bir başka şey daha vardı. Her zaman güvenli oynamayı tercih etmişti. Maceraları kitapları aracılığıyla gelirdi.

'Bir denemelisin. Buradaki tahta kiralama ücreti oldukça makul.

"Olabilir," dedi Izzy ve birden gülerek Hannah'ya döndü. 'Bahse girerim Jason ve Fliss buna hazırdır, düşünebiliyor musun?

Evet. Bu ikisi ölümüne bir düelloya dönüştürebilir. Son derece rekabetçidirler. Bizim kendi Leydi ve Serseri'miz, ama belki daha çok kardeş havası var.

Fergus aniden son kahvesini de yuttuğunda rahat bir nefes aldı. "Denize dönüyoruz. Geliyor musun, aul man?" Kardeşini masanın altından tekmeledi.

"Sizinle sohbet etmek güzeldi hanımlar.

Sörf tahtalarını alıp sahile geri döndüler, Hannah Conor'ın dalgıç giysisi giymiş halini izliyordu. Neopren içinde bile bambaşka görünüyordu.

Sahilde bir saat daha yüzdükten sonra çiftliğe giden patikayı tırmandılar.

Kulübesine geldiklerinde Izzy, "Burası konusunda şanslıymışsın," dedi. 'Tamamen kendine ait. Bunlardan birini paylaşmaya bile param yetmezdi. Pekala, gitsem iyi olacak. Sonra görüşürüz. Sanırım Jason bu gece bara tekrar gitmekten bahsediyordu. Buna hazır olduğumdan emin değilim. Meredith'in ne planladığına bakacağım. Bir plan olursa sana mesaj atarım.

'Neden ikiniz buraya gelmiyorsunuz? Bir sürü oda var ve ben de dışarı çıkıp biraz şarap ya da başka bir şey alabilirim.

'Kulağa harika bir fikir gibi geliyor. Meredith'in neyin peşinde olduğunu öğreneyim.'

Izzy ana çiftlik evine giden patikaya doğru yürüdü ve Hannah bir an durup kulübeye hayranlıkla baktı. Tek başına yaşamayı seviyordu ama bu gece bir arkadaşın olması hoşuna gidecekti. Ön kapıya doğru yürürken kaşlarını çattı. Oturma odasının penceresinin altındaki çiçek yatağı

Sanki içlerine bir hayvan oturmuş gibi çiğnenmişler. Ne utanç verici. Araziye doğru ilerledi ve daha az ezilmiş çiçeklerden birkaçını koparıp içerideki çok sayıdaki çiçek vazosundan birine koymaya karar verdi. Conor Bloody Byrne'ı unutmaya kararlıydı, bir kızlar gecesi tam da ihtiyacı olan şeydi.

On Birinci Bölüm

'O ooh, ne kadar güzel değil mi? Ve harika bir manzaranız var!' diye haykırdı Meredith, Izzy ile birlikte saat yarımda ön kapıdan girerken. Yedi. Hâlâ güzel bir akşamdı ama hava esmeye başlamıştı ve Hannah başta planladığı gibi bahçede oturmak yerine her şeyi oturma odasına yerleştirmeye karar verdiği için memnundu. Pencerenin önündeki çiçeklere yapılan saygısızlık hâlâ canını sıkıyordu ve buna bakmak onu sinirlendirecekti.

"İçeri gelin," dedi ve mutfığa doğru ilerledi. "Bir bardak Prosecco ister misiniz?"

'Evet,' dedi Meredith s e v i n ç l e . 'Biraz gazozu kim sevmez ki? Nereden buldun o zaman? Buzdolabımızda yoktu.'

Hannah güldü. "Daha önce Tralee'ye uğradım ve şehrin eteklerinde bir Aldi buldum. Daha fazla zamanı olsaydı Aidan ve Sorcha'yı arar ve onları görmeye giderdi. Bir haftadır buradaydı ve nasıl olur da hâlâ onları aramazdı?"

Banyoda güzelce ıslanmış, aşağı inmiş ve dolaptan güzel bardaklar çıkarmış, sehpanın üzerine kâseler içinde çerezler koymuş, şöminenin üzerindeki mumları yakmış ve cipsleri çıkarmıştı. Kulübeye bu kadar çabuk sahip çıkması ve ilk misafirlerini ağırlayıp tadını çıkarmak için bu kadar heyecanlı olması komikti.

Misafirperverlik. Evdeyken insanları nadiren evine davet ederdi. Şehre gelen çoğu insan bir restoran ya da barda buluşmayı tercih ederdi.

Meredith, "Burada araba olmamasının dezavantajı da bu," dedi. 'Bunu daha önce düşünmemiştim, dürüst olmak gerekirse pek iyi bir sürücü değilim. Yabancı bir ülkede araba kullanma düşüncesi beni de ürkütüyor.

'Neyse ki, bazı yol işaretleri oldukça farklı olsa da bizimle aynı taraftan gidiyorlar. Ama buralar oldukça sakin. Seni gitmek istediğin her yere götürebilirim,' diye teklif etti Hannah. 'Kiralık bir arabam var ve parasını ben ödüyorum, bu yüzden onu kullanabilirim.

"Çok nazıksınız. Alan da teklif etti. Kerry'yi oldukça iyi tanıyor. Aslında yarın arabayla gezintiye çıkacağız.

"Şimdi mi? Izzy'nin alaycı tavrı Meredith'in bıkkın bir iç çekişine neden olurken Hannah şişenin mantarını çıkardı ve hafifçe köpüren şarabı üç bardağa boşalttı.

'Aklına fikir getirme. Sen de kızlarım kadar kötüsün. Tüm bu saçmalıklar için çok yaşıyım. Ayrıca, beni sadece onunla daha fazla ortak noktam olduğu için istedi. Benzer yaş. İki kız.'

"İkisi de bekâr," dedi Izzy muzipçe, Hannah'dan bir bardak alırken.

'Benim gibi sıkıcı, huysuz, yaşlı bir yarasayla ilgileneceğinden şüpheliyim. Şerefe kızlar. İkinizin de annesi olabilecek yaşta olmama rağmen beni davet ettiğiniz için teşekkür ederim.

Hannah, Meredith'in kendisi hakkında çizdiği çirkin tablo karşısında başını sallayarak diğer odaya doğru ilerledi.

"Yaşlı değilsin," dedi Izzy. 'Tavır olarak değil, bu kesin.

"Kesinlikle değil," diye kabul etti Hannah. 'Ve sen de eski püskü bir yarasa değilsin.

"Kızlarım da bana bunu söyleyip duruyor. Meredith kanepenin diğer tarafına geçerek bardağını masaya koydu ve bir avuç cips aldı. "Beni akıllandırmaya ve internetten randevulaşmaya ikna etmeye çalışıyorlar. Sakın söyleme

Ama bir kere denedim. Korkunçtu. Kendimi öyle bir duruma soktum ki, devam bile edemedim. Giyinip kuşandım, yarım saat boyunca restoranın dışında bekledim ve içeri giremedim.

"Oh Merry. Neden olmasın? Berbat mıydı?"

Hiç öğrenemedim. Yani, bana bir bak. İki taş fazla kiloluyum. Cipslerden birini ağzına atarken yüzünü buruşturdu. 'Gözlerimin altında torbalar. Her yerde gri saçlar. *Her yerde* diyorum. Tanrım, bir daha kimseyle çıplak kalmamın imkanı yok, bu kesin. Her şey kötüye gitti.

"Bu saçmalık," dedi Izzy. 'Sadece kendine olan güvenini kaybetmişsin.

Saçmalıktı. Aslında, pembe gülümseyen yüzü, berrak, kurnaz olmayan mavi gözleri ve yumuşak kumral saç bulutuyla güzeldi; tüm doğru yerlere girip çıkıyordu ve en harika kıvrımlı vücuda sahipti. Ancak kıyafet zevki berbattı; biçimsiz kazaklar ve bol pantolonlar ona hiç yakışmıyordu. Hannah bu konuda uzman değildi ama Meredith'in doğru türde bir elbiseyle harika görüneceğini biliyordu.

"Kendime hiç güvenim olduğunu sanmıyorum. Kızların babasının gerçekte nasıl biri olduğunu anlamam biraz zaman aldı. Biri ilgilendiği için o kadar minnettardım ki uyarıları dikkate almadım. Annem, sağ olsun, emin olup olmadığını sorup durdu. Size söylüyorum, beni üçüncü kez aldattığında emindim. Elbette hayatımın en büyük hatasını yapmıştım ama o zamana kadar iki yaşında iki çocuğum vardı, işim yoktu ve gidecek bir yerim de yoktu. Birkaç yıl daha dayandım ama sonra huysuzlaşmaya başladı. Buna tahammül edemezdim. En büyük çocuğum Bethany'ye aptal ve çirkin olduğunu söyledi. Hepsi bu kadardı. Beni aşağılayabilirdi ama bunu kızlara yapmasına izin veremezdim. Ve o zamandan beri tek başımayım. İyi ki kurtuldum. Etrafımda bir erkeğe ihtiyacım yok. Ben böyle iyiyim.'

Prosecco'dan meydan okuyan bir yudum aldı.

"Ben de," dedi Izzy, ağzı bir karış açık. 'Ben de yıllarca birini bekledim. Arkadaştık, ara sıra çıkarlarımız vardı. Aptal ben,

Bir gün ışığı göreceğine inanmıştım. Gördü de. Ve altı ay önce tanıştığı bir kızla evlendi.'

'Ah,' dedi Hannah.

'Evet, bir süre kalbim kırıldı. şimdi ne kadar aptal olduğuma inanamıyorum. Meredith'in dediği gibi, herkes bunu görebiliyordu ama ben dinleyecek miydim? Onu sevdiğim için onun da benim için böyle hissetmesi gerektiğini düşündüm. Sadece bunun farkında değildi. Kandırılmışlıktan bahsediyorum. Karşılıksız aşk, ha? * kna'nın* en sevdiğim Jane Austen kitabı olmasına şaşmamalı. Benim Yüzbaşı Wentworth'umun Yüzbaşı Knobhead çıkması dışında.

Hannah ve Meredith, Izzy'nin hoşnutsuz ses tonu karşısında kahkahalara boğuldular.

"Bu durumda romantik olmadığım için oldukça memnunum," dedi Hannah. "Yıllardır kimseyle çıkmadım ve kesinlikle kalbim hiç kırılmadı. Bunun nedeni çok pratik ve mantıklı olması mıydı? Çoğu erkekle duygusal bir hasar yaratamadan işini bitirirdi; onlara fırsat vermezdi. Eğer kısa sürede yeterli seviyeye ulaşmazlarsa, onlarla görüşmeye devam etmenin bir anlamı olduğunu düşünmüyordu. "Doğru olmadığını bildiğin biriyle çıkmanın anlamını göremiyorum.

"Onlara ne kadar süre veriyorsun?" diye sordu Meredith ilgiyle.

Hannah omuzlarını kaldırdı. "Genellikle bir randevudan sonra anlayabilirsin.

'Hannah! Onlara bir şans vermelisin,' diye itiraz etti Meredith, eski kocası hakkında söyledikleri düşünüldüğünde bu biraz ironikti. "Biriyle en uzun ne kadar süre çıktın?

"Ne, düzgün m ?"

"Düzgün olmayan ne?

"Bilirsin işte, ergenlik çağındayken. Altıncı sınıfta Richard Bradley ile yaklaşık altı ay çıktım ama bunun tek nedeni hepimizin aynı kalabalığın içinde koşturup durmasıydı.

"Bundan daha uzun kimse yok mu?" diye sordu Meredith yuvarlak gözlerle. "Kaç yaşındasın sen?

"Yirmi yedi.

"Peki o zamandan beri en uzun ne kadar süre biriyle birlikte oldun?" "Beş ay.

"Peki ona ne oldu?

"Ondan oldukça hoşlanıyordum ama Londra'ya transfer oldu ve... şey, uzun mesafeli bir ilişkiye başlamanın pek bir anlamı yoktu.

"Londra'ya gitmek istemedin mi?

"Sadece büyük bir adım gibi görünüyordu. Ya işe yaramasaydı?"

Meredith, "İşler yolunda gitmeseydi, kendinizi toparlar ve her şeyin en iyisini yaparsınız," dedi. "Darren'la evlenerek risk aldığımı tüm kalbimle biliyordum ama evlenmeseydim iki kızım olmayacaktı ve onlar kesinlikle bu riske değdi.

"Evet," diye kabul etti Izzy. 'Bazen peşinden gitmen gerekir. Eğer Philip'i Edinburgh'a kadar takip etmeseydim, orada yaşamaya ve Festival'de çalışmaya başlayamazdım ki bu şimdiye kadarki en iyi işti, çok sayıda harika arkadaş edindim ve şehirde yaşamayı çok sevdim. Dünyanın en iyi şehirlerinden biri. Yani her ne kadar istediğim gibi sonuçlanmamış olsa da, yine de şansımı denemeye değerdi.

Hannah ikisine de inanmayarak başını salladı. Dublin'de olanlara bak. Eğer tedbirli davransaydı, Conor'ı her gördüğünde utancından ölmek istediği bu korkunç garip duruma düşmezdi.

"O senin telefonun mu, Hannah?" diye sordu Izzy birdenbire, cep telefonu çalmaya başlayınca.

"Evet. Hannah telefonu açtı ama numarayı tanımadı. Merakı terbiyesine galip geldi. Meredith ve Izzy'ye, "Affedersiniz, müsaade eder misiniz?" dedi. Bilinmeyen numaralar onu biraz ürkütüyordu. Bunun bir satış görüşmesi olma ihtimalinin yüksek olduğunu biliyordu ama aynı zamanda bir polis ya da hastane de olabilirdi.

"Merhaba, ben Hannah Campbell.

"Hannah! Eski üniversite arkadaşının tanıdık feryadını duyunca sıırttı.
"Ben Aidan. Seni ne zaman göreceğiz?

'Aidan,' sesini duymanın verdiği mutlulukla tonu ısındı. "Nasılsın?
Henüz arayamadığım için çok üzgünüm, çok meşguldüm.

'Üzölme. Seni şimdi yakaladım,' diye cevap verdi. 'Yarın ne yapıyorsun?
Öğle yemeğine gel.

Güldü. Aynı eski Aidan. "Çok isterim. Bana adresini mesaj at.'

Yapacağım. On iki buçukta? Görüşürüz o zaman. Aidan telefonu kapattı
ve Meredith ile Izzy'nin merakla kendisine baktıklarını gördü.

'Eski bir üniversite arkadaşı ve meslektaşım. Manchester'da birlikte
çalıştık ve sonra babasının muayenehanesini devralmak için Tralee'ye geri
döndü.

"Oh, bu çok hoş," dedi Meredith. "Eski bir aşk mı?

"Huh! Hayır. Sadece çok iyi bir arkadaşım. Üniversiteden başka bir
arkadaşımızla evli.'

'Bu sana iyi gelecektir. Evden uzakta olmak çok uzun bir süre,' dedi
Meredith. 'Yine de diğer insanlarla birlikte olmaktan oldukça hoşlanıyorum.
Bu kadar uzun süre insanlarla dolu bir evde yaşamaya alışınca insan tek
başına çok yalnız kalıyor. Meredith onlara hüzünlü bir gülümseme verdi ve
sonra biraz canlandı. "Akşamı sizinle geçirmek her ne kadar eğlenceli olsa
da, tepeye çıkıp yatmam gerekecek. Saat dokuzda Alan'la buluşacağıma
karar vermişim ve... şey, çok bitkin görünmek istemem. Biraz gururum
var.'

"Aferin kızıma," dedi Izzy. 'Ben de sizinle geleceğim. Bizi ağırladığın
için çok teşekkürler, Hannah. Dürüst olmak gerekirse biraz ev hasreti
çekiyordum ve bu tam da ihtiyacım olan şeydi. Evi özlediğimden değil' -
yüzünü buruşturdu ve Hannah onun annesini kastettiğini anladı - 'ama
kendimi biraz... yalnız hissettim, doğru kelime bu değil ama evden çok
uzaktayım. Bu mantıklı mı?'

Hannah ona gülümsedi ve sonra aynı fikirde olmadığını fark etti.
Dinlendirici renkli duvarları, küçük çiçek vazoları ve mum adakları,
minderler ve örtüler ve çağdaş sanatın büyüleyici resimleriyle sade kulübe

Suluboya manzaralar kendi dairesinden çok farklıydı ve yeni çevresine aşık olmuştu. Mobilyaları kesinlikle faydacıydı - aslında, sahip olduğu tek yastık - önünde parlak bir pug olan parlak pembe bir yastık - kız kardeşinden bir hediye idi.

Meredith kapıda Hannah'ya kocaman sarıldı. 'Bunun için ve beni de dahil ettiğiniz için teşekkür ederim. Çok güzel bir akşamdı. Arsız bir sırtısla ekledi, 'Çok ileri gitmezsek umarım yine yaparız. Ben kendimi davet ediyorum ama o güzel bahçeniz var.

Hem Meredith'e hem de Izzy'ye karşı beklenmedik bir sıcaklık hisseden Hannah, "Her zaman bekleriz," dedi. "Çok eğlenceliydi.

Yüzünde mutlu bir gülümsemeyle kapıyı arkalarından kapattı ve bir bardak Prosecco'sunu bitirmek için kanepeye oturdu. Onların arkadaşlığı hoşuna gitmişti; bütün akşam konuşmayı ve gülmeyi bırakmamışlardı ve iki şişe Prosecco'yu bitirmeyi başarmışlardı. Uzun zamandır geçirdiği en iyi gecelerden biriydi - Dublin hariç, o da unutulsa iyi olur. İç çekerek, tek başına yaşamının yalnızlığına biraz fazla alıştığını ve boyun eğdiğini fark etti. Bu ne zaman norm haline gelmişti? Kendini meşgul tutuyor, yürüyüşe çıkıyor ve kano yapıyordu ama şimdi bunların başa çıkma mekanizmaları olduğunu fark ediyordu. Kız kardeşi İsviçre'ye taşındığından beri sosyal hayatı yok denecek kadar azalmıştı. Buraya gelmek bilinçaltında bir değişiklik arzusu muydu?

Şarabını yudumlarken bir süre bunu düşündü. Tanıdık olmayan bir ses pencereden dışarı bakmasına neden oldu. Dışarısı artık karanlıktı. Omurgasında küçük bir huzursuzluk hissi belirdi. Aptallık ediyordu - diğerleri gittiğine göre artık yalnızdı. Yatma vakti gelmişti. Kindle'ında bir süre kitap okudu. Ayağa kalkarak kaseleri ve bardakları topladı ve mutfığa taşıdı. Çabucak bulaşık yıkadı, her şeyi süzölmeye bıraktı ve sonra lambaları söndürmek ve boş şişeleri toplamak için oturma odasına geri döndü.

Elinde iki şişeyle son lambayı söndürürken başını kaldırıp baktı.

Pencereden bir yüz ona bakıyordu. Kısa bir an için bunun Meredith ya da Izzy'nin geri dönüşü olduğunu düşündü. Ama yüz geri çekilerek gözden kayboldu. İrkilerek elindeki şişeleri bir gümbürtüyle bıraktı ve şişeler taş zeminde şangırdayarak yuvarlanırken yere baktı.

Bir an donup kaldı, karanlıkta durdu, her kimse artık onu göremeyeceğini fark etti ve sonra aceleyle perdeleri çekti, kapıyı sürgüledi ve alt kattaki tüm ışıkları kapattı.

On İkinci Bölüm

TErtesi sabah, güneş pencereden ısıll ısıll parlarken, kendini aptal gibi hissederek uzandı. Dün gece, hala gergin bir şekilde, bir sandalye koymuştu.

yatak odasının kapısına dayanmıştı. Şimdi, güneş ışınları havada dans eden toz zerreciklerini aydınlatırken, neden bu kadar korktuğunu merak ediyordu. Şüphesiz okuduğu tüm o gerilim filmleri ve aşırı aktif bir hayal gücü. Pek çok şey olabilirdi: Fergus bardan dönüyordu, biri hayvanları kontrol ediyordu ya da... muhtemelen pek çok açıklaması vardı. Gelen her kimse muhtemelen en az onun kadar ürkmüştü.

Hava çok güzel olduğu için kahvaltısını ve kitabını dışarı çıkarıp ön bahçedeki küçük bistro masada oturmaya karar verdi ve hızlı bir duşun ardından tepside çay ve tostla birlikte muhteşem sabaha adım attı. Göz alabildiğine uzanan masmavi gökyüzü onu karşıladı, o kadar saf bir renkte ki kalbine şarkı söyletti. Böyle günler çok fazla olmayacaktı. Eylül yarın başlıyordu ve daha şimdiden sabah havasında hafif bir serinlik vardı.

Güne hayranlıkla bakarken gözleri pencereye kaydı ve parçalanmış çiçekleri görünce kaşlarını çatı. Bugün daha kötü görünüyordular. Çayını alıp yatağa doğru yürüdü, o karıncalanan huzursuzluk hissi geri gelmişti.

Yatağa baktı, gözleri toprağın içine girmiş katı hatlara odaklandı. Ayak izleri. Tam pencerenin önünde. Bir el kalbini sıktı.

"Aptal olma, Hannah. Aptallığını vurgulamak için bu sözleri yüksek sesle söyledi, sanki söyleyince doğru oluyormuş gibi. Aşırı dramatik ve nevrotik davranıyordu.

"Kendi kendine konuşmak.

Sıçrayarak elindeki bardağı havaya fırlattı ve sıcak çay bileğine döküldü.

'Lanet olsun, Conor! Burada ne işin var senin? Kolunu salladı ve kot pantolonuna silmeden önce ovuşturdu.

"Sizin için de uygunsa sahile iniyorum. Kolunun altındaki sörf tahtasını gösterdi.

"Bana sinsice yaklaşmamalıydın.

"Sürünmüyordum. Bu sabah biraz gergin görünüyorsun. Ayrıca, doğayla bütünleşmeye dalmıştın. Belli ki annemin öğretileri şimdiden etkisini göstermeye başlamış. Sesinde hafif alaycı bir ton vardı. Hırpalanmış krokosmiyaya baktı ve kaşlarını çattı. "Çiçekleri sevmedin mi?

'Ben değildim! Burada biri duruyordu. Bu konuda yaygara koparmayı planlamamıştı çünkü hâlâ mantıklı bir açıklaması olduğuna kendini ikna etmeye çalışıyordu ama adamın sözlerindeki suçlama, "Dün gece penceremden bakan birini gördüm," diye ağzından kaçırmasına neden oldu.

Conor kaşlarını kaldırdı, tahtasını bıraktı ve yanına geldi.

Şimdi kendini biraz aptal gibi hissediyordu. Kendini haklı çıkarmak için ayak izlerini işaret etti ve biraz kavgacı bir tavırla, "Bakın," dedi.

Conor birkaç saniye sessizce etrafı inceledikten sonra eğilip nemli toprağa dokundu ve dönüp ona baktı. "Pencereden içeri bakan birini mi gördün?

"Evet. Sadece bir yüz. Sadece bir an, ama kesinlikle orada biri vardı ve sonra bu sabah aptallık ettiğimi düşündüm ama sonra...' Çiçeklere bir el salladı, midesi gerçekten orada biri olduğunu fark etmekle altüst oldu. İstemsiz bir titremeye engel olamadı.

"Bu ne zaman oldu?"

"Dün gece on buçuk civarı. O sırada, belki de... bilmiyorum, bardan dönerken şakalaşan biri ya da onun gibi bir şey olduğunu düşündüm.

'Dün gece hepimiz evdeydik. Mairead ve Eamon'un evlilik yıldönümlerini kutladıkları aile yemeğindeydik.

"Belki birileri hayvanları kilitlemeye falan gitmiştir.

Ayağa kalkarken Conor'ın gözleri kısıldı, hâlâ çiğnenmiş çiçekleri ve temiz ayak izlerini inceliyordu. "Belki. O bile ikna olmuş gibi görünmüyordu.

Burada duran kişinin pencerenin tam karşısında olduğunu görmek için bir dedektif olmaya gerek yoktu. Bu sadece yürüyüp geçen biri değildi.

Hannah çayından arta kalanı aceleyle yudumlarken elleri titriyordu. Sonra aklına başka bir düşünce geldi.

"Çiçekler. Bir gün önce de böyleydiler."

Domuzlardan biri kaçtı. Porker. O olabilir.' "Sanırım, ama on numara çizme giyiyor mu?"

Conor oflayıp pufladı. "Hayır.

Birlikte, yırtılmış taç yaprakları ve ezilmiş çiçek başlarıyla dağınık çiçek yatağına bakakaldılar.

Bir düşüneyim. Sizi başka bir yere taşıyabiliriz, ama nereye taşıyacağımızdan emin değilim. Elimizdeki diğer iki kulübenin tadilatının ortasındayım. Sanırım otelde bir oda olacak.

Hannah dudaklarını birbirine bastırdı. 'Saçmalama. Muhtemelen tek seferlik bir şeydi. Gece perdeleri çekerim. Kulübe o kadar güzeldi ki oradan ayrılmak istemiyordu ve şimdi, böylesine muhteşem bir günde, sanki

Aşırı tepki. "Çok fazla gerilim filmi okudum. Eminim buralarda o kadar çok seri katil yoktur.

"Bildiğim kadarıyla yok. Buralarda çok az yabancı var. Herkesi tanırız ve turistler bu tarafa pek uğramaz. Burada telefonunuz çekiyor mu?"

"Evet.

'Sana cep telefonu numaramı vereyim, en azından endişelenirsen arayabilirsin. İyi misin?'

Ben iyiyim. Kendimi biraz aptal gibi hissediyorum. Özellikle de böyle muhteşem güneşli bir günde. Mükemmel bir plaj gününe benziyor.'

"Öyle. Tahtasını aldı ama hareket etmedi.

"Burası çok güzel," dedi sonunda Hannah, konuşmayı uzatma dürtüsüne boyun eğerek, içinde bir cazibe titreşimi yandı. Bunu kendine yapmamalıydı. Kırmızı halılara, Michelin restoranlarına, beş yıldızlı otellere ve bırakın yürümeyi, ayağa bile kalkamayacağı türden topuklu ayakkabılar giyen tasarımcı giyimli kadınlara alışkındı.

"Evet, geri dönmek zor değil. "Daha önce neredeydiniz?"

'Dublin. LA. New York.'

Hannah kaşlarını kaldırdı ve sırtıtmamak için kendini zor tutarken ağzı buruştu. "Gerçekten de büyük bir peynirmişsin.

"Gerçekten bilmiyor muydun? Sesinde bir şaşkınlık ifadesi vardı.

"Hayır, yapmadım. Ünlülerle o kadar ilgilenmiyorum ve yemek meraklısı da değilim.

Daha doğrusu, değildim. Annen inanılmaz biri.'

Gözlerini devirdi. 'Herkes böyle düşünüyor. O harika ama bence Killorgally de kendi büyüsunü yaratıyor.

Ona gülümsedi. 'Kesinlikle öyle. Burası çok güzel. Burayı seviyorum.

"Geceleri pencereden içeri bakan insanlara rağmen.

Hannah Omuz silkti ama baktı huzursuzca at ve çiğnenmiş çiçekler, belki de ilk kez olmamıştı diye merak ediyordu. 'Belki de onu korkuttum

dün gece.' Hannah yaygara koparmaktan gerçekten nefret ederdi ve kulübeye yerleşmişti. Burası onun küçük alanıydı. Yapmak isteyeceği son şey başka bir yere taşınmaktı. 'Ve ben bu kulübeyi seviyorum. Taşınmayacağım. Güzel, şık iç mekandan çok zevk alıyordu.

"Renkleri ve tasarımı siz mi seçtiniz?" "Ne demek istiyorsunuz?"

"Kulübede, salondaki ahşap işçiliğini, boyalı ahşabı seviyorum. Çok güzel bir adaçayı yeşili ve gömme dolap muhteşem.

Conor başını salladı ama ona gülümsemedi. "Teşekkürler. Bu tür şeyleri yapmayı seviyorum, bitene kadar kimse ensende solumuyor. Ve bu benim.

Aileden başka kimse ilgilenmiyor. Beni yalnız bırakıyorlar. Yemek söz konusu olduğunda herkesin bir fikri vardır - ya da en azından bu ailede vardır. "Çok güzelmiş. Kare duvarlı, çağdaş dairesini düşündükçe sözlerine kıskançlık karışıyordu. İş her zaman önce gelirdi, bu yüzden fazla dekorasyon yapmamıştı ve daireyi pratik ve bakımı kolay olduğu için seçmişti ama kulübenin şöminesi, ahşap döşeme tahtaları ile bolca sahip olduğu karakter içeriğinden yoksundu, ve güzel şapel tarzı çerçeveli kanat pencereleri.

"Ellerimle çalışmayı seviyorum. Adam sırttı ve kadın dudaklarını büzdü. "Taşınmak istemediğine eminsen ben gidiyorum o zaman.

"Taşınmak istemiyorum," dedi ani bir kararlılıkla. Kimse onu buradan kovamayacaktı. Ve gelen her kimse muhtemelen en az onun kadar ürkmüştü ve geri dönmeyecekti.

"Tamam o zaman. Ona kısa bir selam verdi ve sahile giden yola doğru ilerledi. Ani bir düşünceyle sarsıldı. O ve Fergus dün bu yoldan gitmiş olmalıydılar.

"Conor!" diye seslendi. "Ne?"

Yolun üstündeki çit. Beni rahatsız ediyordu. Çürük olduğunu söylemiştin.'

Adam neden sorduğunu merak ediyormuş gibi kaşlarını çatı ve bir an için onun kendisini kasıtlı olarak oyalamaya çalıştığını düşünebileceğini sandı. Sonra omuz silkti. 'Görünüşe göre Moss Murphy güncellemeye karar vermiş. Aptal herif. Herkes buranın bizim arazimiz olduğunu biliyor. Neden iyi parayı boşa harcadığını bilmiyorum ama bu onun sorunu. Neden?'

"Sence de tuhaf değil mi?"

"Hayır. Moss Murphy kendi başına bir kanundur. Birden sırtıttı. 'Murphy Kanunu. Ve sorun çıkarmaktan büyük zevk alır. Duvarın yanındaki gübre kaza değildi.

"Pencereden bakan o olabilir mi?"

Conor başını salladı. 'Hayır, onun tarzı değil. Sürünmek yerine kanlı canlı ve zor biri olma eğilimindedir. Zorluk çıkarmak için bir çit daha koymak onun işi. Senin endişelenmeni gerektirecek bir şey yok.

"Ama öyle. Bir çit çekerek o araziye hak iddia ediyor. Hukukta bir süre sonra, eğer bir arazi gaspına itiraz edilmezse, hak iddia edenin onu elinde tutabileceğini biliyordu. Ne kadardı, on bir ya da on iki yıl mı? Tam ayrıntıları hatırlayamıyordu ve belki de İrlanda'da durum farklıydı. Belki de Conor bu yüzden bu kadar ilgisiz görünüyordu.

"Boyutunu gördünüz mü? Bir cep mendili. Bunu neden yapmak istesin ki? Ne insana ne de hayvana faydası var, sizi temin ederim.

Hannah başını salladı. Mantıklı gelmeyebilirdi ama prensibi kafasını kurcalıyordu. Bu doğru değildi. Ama Conor'ın da açıkça belirttiği gibi, bu onun sorunu değildi.

Bir saat sonra düzenli bir Gürcü terasının kapısını çaldığında, kapı büyük bir gürültüyle açıldı ve sanki kapının arkasında onu bekliyormuş gibi kızıl saçlı, sakallı bir adam belirdi. Kollarını açtı ve onu kucakladı.

"Aman Tanrım, Aidan, zavallı kızı yere bırak," dedi küçük sarışın bir kız, Hannah burnunu tüvit ceketinin içine gömülmüş ve Sorcha'nın bluzunun yumuşak ipeğini boynunda bulurken kıpırdanarak kucaklaşmaya çalıştı.

Onların coşkulu karşılaşması karşısında Hannah'nın gözleri aniden yaşardı. Aidan ve Sorcha onun en iyi iki arkadaşıydı ve şimdiye kadar onları ne kadar özlediğini fark etmemişti.

"Kutsal olan her şey adına. Hannah Campbell, şu haline bak.' Aidan onu serbest bıraktı ve hızlı bir inceleme yapmak için geri çekildi. 'Nasılsın lan sen? Çok ıslak olmanın dışında," diye gürledi ünlü zengin baritonuyla, geri çekilip önünü fırçaladı. Üniversitedeyken barın önündeki arkadaşlarını fark etme ve güçlü sesiyle 'Bize bir bira getir' diye bağırma yeteneğiyle ünlüydü.

Hannah yüzündeki kocaman gülümsemeye rağmen, "Ben ayrıldığımda yağmur yağmıyordu," diye homurdandı.

"Buranın havası böyle," dedi Sorcha. 'İ ç e r i gel. Girin içeri. İçeri gel.'

Aidan bir kolunu kızın omzuna doladı ve onu kabaca geniş koridora sürükledi.

"Seni görmek çok güzel, Hannah," dedi Sorcha, büyük bir çiftlik evi tarzı mutfağa girerken. Kendileri için çok iyi şeyler yapıyorlarmış gibi görünüyordu, ama Aidan her zaman ciddi bir iş ahlakına sahip parlak bir avukat olmuştu. Çay. İnşaatçılar mı? Her zamanki gibi mi? Aidan muzip bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı ve Hannah hemen, üçünün paylaştığı evde finallerine çalışırken ikisinin bir bardak çayı nasıl içtiklerini hatırladı. Bazı açılardan dün gibi geliyordu.

"Tabii ki.

Çay hazırlanırken, Aidan ve Sorcha'nın üçlü sohbeti sırasında ortak arkadaşları, aileleri ve en son haberler hakkında konuştular

sürekli birbirlerinin sözünü kesiyorlar.

'Dürüst olmak gerekirse, buraya geri dönmek en iyi şeydi,'

dedi Aidan. 'Öyleydi. Aileye yakın olmak çok güzel.

"Ve burayı satın alabilecek paramız vardı.

"Pratik yapmanın ne kadar kolay olduğunu fark etseydik-" "Tek ihtiyacınız olan şey bir sertifika-

"Babanın muayenehanesinde garantili bir işin olmasının yardımı oldu.

"Ve Ingrams'daki deneyim. Hâlâ orada olduğuna inanamıyorum,

Hannah.'

"Burada olduğuna inanamıyorum," dedi Sorcha beşinci kez bileğini okşayarak. "Seni görmek çok güzel.

"Ve sen," dedi Hannah. 'Ve bunca zaman Aidan'la çalıştıktan sonra hâlâ aklım başımda.

Sorcha gözlerini devirdi. 'O bir deneme ve hata yok. Ama çok uzun sürmeyecek. Ani bir sırtışıyla karnını sıvazladı.

"Hayır!" Hannah'nın gözleri sevinçle irileşti.

"Evet, dünyayı kutsayan bir Fitzpatrick daha. Sorcha yüzünde memnun bir ifadeyle sandalyesine geri oturdu. "Gelecek Mart'ta doğacak.

'Bu harika bir haber. Tebrik ederim. Hannah tekrar gözlerinin dolduğunu hissetti. Arkadaşları çok mutlu ve yerleşik görünüyordu ve bir an için içinde küçük bir kıskançlık dürtüsü belirdi. Hayatından memnun olmadığından değil ama memnuniyetle her ikisinden de yayılan bu ısıltılı mutluluk arasında fark vardı.

'Sen ilk söylediğimiz kişisin, bu yüzden henüz kimseye söyleme. Oh ve bak, şimdi ben de ağlıyorum.'

"Bunu her zaman yapıyorsun," dedi Aidan, sanki karısının kaburgalarını dürtme riskinin farkındaymış gibi ondan uzaklaşarak.

Sorcha masanın ortasındaki tabaktan üçüncü çikolatalı bisküvisini alırken, "Hamilelik hormonları tam bir saçmalık," dedi hisli bir şekilde. 'Ben bir

Müşterilerimizden biri boşanmak istediğini söylediğinde ağlamamak için kendimi zor tuttum.

Aidan sahte bir umutsuzlukla başını salladı. 'Ve ayda bir kez gelip boşanmak istiyor. Kocasını birkaç hafta bardan uzak tutuyor.

Bu doğru. Kendisi ve Kenny iyi bir kavgayı severler. Ve çoğu zaman onun bara geri dönmesinden de memnun oluyor.

Hannah güldü.

"Elbette burası tımarhane gibi," dedi Aidan, "ama bunu değiştirmezdim. Taşınacağını düşünseydim, sana dünden ortaklık teklif ederdim. İşler büyüyor ve Sorch'a'nın doğum iznine ayrılmasıyla işim başımdan aşkın olacak.

"Beni tanıyorsun," dedi Hannah, başını şiddetle sallayarak.

'Gerçekten de öyle. Ingrams'tan ayrılmanın tek yolu bir tabutun içinde olman,' diye gözlemledi ağzını kederli bir şekilde bükerek. 'Buraya gelmenin senin için çok kolay olacağını biliyorsun.

"İrlanda hukuk sistemi hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

'Ah ama bu iyi bir şey. İngiltere'ye çok benziyor; tek ihtiyacınız olan bir kabul belgesi. Yavru köpek gözlerini ona çevirdi. "Alması çok kolay.

Hannah güldü. 'Satın almıyorum. Ben olduğum yerde mutluyum.'

"Birini bulacaksın," dedi Sorch'a onun elini okşayarak ve Hannah'yla alaycı bir gülümseme paylaşarak. 'O da neredeyse senin kadar kötü. Her şeyin aynı kalmasını istiyor.

"Sadece birlikte çalışabileceğimi bildiğim birini istiyorum. Aidan yüzünü buruşturdu. "Beni hayal kırıklığına uğratmayacak ve iyi bir fincan çayın nasıl yapılacağını bilen biri.

"Yasal yeterlilikleri konusunda endişelenmiyorsun o zaman?" diye alay etti Hannah. 'Tanrım, hayır. Yazılarımı okuyabildikleri ve çay yapabildikleri sürece büyük.'

Hepsi güldü. Hannah, Aidan'ın da Sorch'a gibi işinde son derece titiz ve metodik olduğunu biliyordu, bu yüzden üçü her zaman çok iyi anlaşmışlardı.

"Peki baban nasıl?" diye sordu Hannah konuyu bilinçli bir şekilde değiştirerek. 'O yeni bir adam. Aslında onu hastanede gri ve solgun görmeseydim, sırf beni eve getirmek için numara yaptığını düşünebilirdim ama o çok kötüydü. Emekli olmanın yaptığı en iyi şey olduğunu söylüyor.

"Çünkü tüm zamanını golf sahasında geçiriyor," diye araya girdi Sorch'a. 'Yakında ofiste birini bulman gerekecek yoksa Cuma günleri babanla golf oynayamayacaksın.

"Bunlar iş stratejisi toplantıları," dedi Aidan ukala bir göz kırpmayla.

"Elbette öyleler. Sorch'a sakince konuştu. "Bebek doğduğunda bunların hepsi sona erecek.

"Hayır, şu kese şeylerinden alacağım. Elbette, hala golf sopası sallayabilirsin. Ben süper baba olurum, sen de bugün izin yaparsın. Ayağa kalktı, gömleğinin içine bir bohça içinde bir çay havlusu doldurdu ve atış yapar gibi yaptı.

Hannah kahkahasını tutmaya çalışarak, "Sanırım muhtemelen bebeğin başını keseceksin," dedi. 'Sizi ne kadar özlediğimi yeni fark ettim. Sizi görmek çok güzel.

"Sen de.

"Şimdi bize ünlü Conor Byrne'ün nasıl biri olduğunu anlatın. Onunla tanıştınız mı? O yakışıklı bir şeytan,' Aidan sahte bir protestoya başlayınca Sorch'a elini kaldırdı. "Neredeyse senin kadar yakışıklı, sevgilim.

Hannah nefes nefese kaldı. "Yakışıklı olabilir ama bunu biliyor. Yüzü yaramaz bir gülümsemeyle buruştu, 'Gerçi kim olduğu hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Bunun egosuna pek iyi geldiğini sanmıyorum.

"Tanrı şahidim olsun, Hannah. Nasıl birisin sen? Adam gerçekten ünlü. Sorch'a onun elini acıyarak okşadı.

"Beni bilirsin. Hannah omuz silkti. "Hiçbir zaman ünlülerle ilgili şeylerle ilgilenmedim.

"Tanrım, ben bile bu adamı duydum," dedi Aidan. 'Google'ın yardımı olmadan. Buralarda herkes onun hakkında konuşuyor.

Hannah kulübeye döner dönmez onu Google'da arayıp bu kadar önemli olan şeyin ne olduğunu öğrenmeye karar verdi. Gerçekten o kadar ünlü müydü?

"Kız kardeşin bugünlerde neler yapıyor?" diye sordu Sorchâ. "Hâlâ en iyi partileri düzenliyor mu?"

Hannah ikisine de sırtarak baktı ve Mina'nın geçen yıl neler yaptığını anlatmaya başladı.

Çok yakında geri döneceğine söz vererek evden çıktığında, gülmekten karnı ağrıyordu. İnanılmazdı; gerçek dostlarla, onları görmeyeli ne kadar zaman geçtiği önemli değildi, her zaman kaldığınız yerden devam edebilirdiniz. Aidan ya da Sorchâ'yı üç yıldır görmemiş olabilirdi ama bu onların son üç saattir hiç durmadan konuşmalarına engel olmamıştı. Onları ne kadar özlediğini fark ettiğinde içini bir sızı kapladı. Sizi gerçekten tanıyan insanlarla birlikte olmak gibisi yoktu. Onları tekrar görmek için buraya gelmesinin gerekmesi tuhaftı. Çok yerleşik ve mutlu görünüyorlardı, özellikle de İrlandalı ismine rağmen doğma büyüme Kentli olan Sorchâ. Kendi kız kardeşi İsviçre'ye taşınmış olsa da Hannah başka bir ülkeye taşınmayı hayal bile edemiyordu. Hannah bunu hiç düşünmemişti bile. Her zaman hayatından memnun olduğunu düşünmüştü. Şimdi merak etmeye başlamıştı.

On Üçüncü Bölüm

A Aidan ve Sorcha'dan döner dönmez dizüstü bilgisayarını açtı ve rahat koltuğunda arkasına yaslanarak Conor'ın Arama motoruna ismini girerek, onu bu kadar yerel bir ünlü yapmak için neler yaptığına dair ona biraz arka plan sağlayacak kısa ve öz bir Wikipedia biyografisi bulmayı umuyordu.

Aman Tanrım, beş bin on gücünde. Conor'ın düzinelerce ve düzinelerce fotoğrafı hemen ortaya çıktı ve çenesi düştü. Conor tam bir şehir adamıydı. Dünyadaki adam.

Resimler arasında gezinirken yüzünü buruşturdu ve bunu daha önce yapmadığına sevindi. Büyük peynir bunu tarif etmeye yetmezdi. Manhattan, Londra, Cannes, Sydney ve Paris'teki kırmızı halılarda, dünyanın dört bir yanındaki Michelin yıldızlı şık restoranlarda, galeri açılışlarında, bağış toplama etkinliklerinde, hayır amaçlı golf günlerinde ve her zaman kolunda kırmızı halıya hazır farklı bir kadınla resmedilmişti.

Şimdi merakına yenik düşmemiş olmayı diliyordu. Kendini aptal gibi hissetmekten bahsediyorum. Görünüşe göre Conor, ünlülerin A-listesi kategorisine aitti. Gerçek bir anlaşma. Aktrisler, mankenler, haber spikerleri sayısız etkinlikte onun kolunu süslüyordu, hepsi de uygun şekilde muhteşemdi ve kıza neden o gece Dublin'de onunla çıktığını sorduruyordu? Onun standartları genellikle çok daha yüksekti. Hannah'nın kendine güveni eksik değildi ama pratik düzeyde kimin

Kendisi de öyleydi ve bu cazibeli kadınlarla kıyaslanmasının, hatta kıyaslanmak istemesinin imkânı yoktu. Ona Sadie Burns-Coutts'u hatırlatıyorlardı. Onunla bir kez yatmış ve o zamandan beri öpüşmüş olabilirdi ama Conor Byrne bu dünyanın Sadie'lerine alışkındı, stil ve incelikle dolup taşıyorlardı. Onunla birlikte aylıklık ediyormuş gibi hissediyordu.

Olanları ona anlatsa Mina ne derdi? Bırakın Conor gibi birini, Hannah'nın bu kadar çılgınca bir şey yapmasına bile şaşırdı. Kız kardeşi her zaman güvenli davranması konusunda onunla sürekli dalga geçerdi. Görünüşe göre bunu yapmak için iyi nedenleri vardı ve eğer yapsaydı, sonunda bu kadar utanmazdı. Neyse ki onun yolundan uzak durmak yeterince kolay olacaktı.

Sanki kadere meydan okurcasına, kapının beklenmedik bir şekilde çalınması, aşık olduğu kişiyi takip ederken yakalanan suçlu bir kız öğrenci gibi dizüstü bilgisayarını çarparak kapatmasına neden oldu. Kapıyı açtığında yüreği ağzına geldi. Sanki onu hayalinde canlandırmış gibiydi ama en azından annesi yanındaydı, yüzü devasa bir çiçek aranjmanı ile tam olarak gizlenmemişti, o ise yüzünde karanlık bir çatık kaşla arkasından bakıyordu.

"Adrienne. Conor."

"Merhaba, güzelim. Bunlar senin için. Adrienne çiçekleri Hannah'nın ellerine tutuşturdu ve bir şekilde Hannah'yı sanki ev sahibiymiş gibi mutfağa doğru sürüklemeyi başardı ki dürüst olmak gerekirse öyleydi. Hannah bu evi ne kadar sevse de, burası onun değildi. Conor onun arkasından içeri girdi ve masaya bir şişe şarap koyarken ona bakmadı bile.

"Conor, bu onuru sen yaşa, sevgilim. Hannah'ya döndü, gözleri parlak bir memnuniyetle odayı tarıyordu. "Sanırım bu benim en sevdiğim kulübe. Oğlum burada mükemmel bir iş çıkardı.

Hannah gülümsemeye çalıştı. Canının istediği son şey Conor'ın egosunu daha fazla övgüyle doldurmaktı.

"Sizi rahatsız ettiğim için çok üzgünüm ama Conor bana yaşadığınız sorunlardan bahsetti ve... lütfen size ne kadar dehşete düştüğümü söylemememe izin verin. Bahsetmiyorum bile.

Mahcup oldum. Sen iyi misin?"

Hannah başını salladı. "Evet, iyiyim-

"Çiftlikte çalışan herkesle konuştum. Adrienne mutfakta bir aşağı bir yukarı volta atıyor, alnındaki endişe çizgilerini ovuşturuyordu. "Anlamıyorum. Kimse buraya yaklaşmadı. Hiçbir sebepleri yok ve domuz Porker bitki bahçesinde bulundu, yani suçlu o değil. En azından ezilmiş çiçekler için değil. Kimi görmüş olabileceğin konusunda kafa patlatıyordum. Ağzı buruştu ve Hannah ağlayacağını sandı.

Hannah onu yatıştırmak isteyerek, "Sorun değil," dedi. "Bu senin hatan değil. "Ama öyle," diye feryat etti Adrienne.

Hannah, tirbuşonla meşgul olan ve tamamen işine odaklanmış, ağzı sıkı Conor'a baktı. Bunların çoğunu zaten duymuş olduğunu tahmin etti.

"Tüm konuklarımın sağlığı ve refahı için tam sorumluluk alıyorum ve Moss Murphy'nin yeğeni ve av tüfeği olayından sonra şimdi de bu... Eğer bir şey olursa aşçılık okulunun itibarı için korkunç olur. Adrienne telaşla bir o yana bir bu yana kıpırdanırken gözleri yaşlarla parlıyordu ve Hannah kendini Adrienne'e sarılmak isterken buldu, onu sıkıntılı görmek rahatsız ediciydi.

Conor şarabı açtı ve üç kadeh doldurarak birini Adrienne'e, diğerini de Hannah'ya uzattı. "Al bakalım anne, kendini üzme. Hannah'ya döndü. "Ona muhtemelen bir şey olmadığını söylüyordum. Muhtemelen aşırı tepki verdin. Hannah'nın da kendisiyle aynı fikirde olmasını istercesine gözlerini kıstı.

Hayatım, mesele bu değil. Orada biri vardı. Bunu konuşmuştuk. Bardağını Hannah'nın bardağıyla tokuşturmadan önce ona sert bir bakış attı. "Oturmamızın bir sakıncası var mı?" Çam mutfak masasını işaret etti.

Oturduktan sonra Adrienne bir nefes aldı ve şarabın tadına baktı. "Ah. Üzgünüm, sakinleşmem gerek. Birkaç derin nefes daha aldı. 'Bu

Şarap. Bu beni mutlu ediyor. Harika bir şarap ama eski bir öğrencimden geldiğini bilmek daha da iyi. O ve karısı Fransa'da bir üzüm bağı satın aldılar. Her yıl bizim için yemek ve şarap eşleştirmeleri yapmak üzere geri geliyorlar. Bu gibi şeyler burada başardığımız her şeyi hatırlamamı sağlıyor. Hannah'ya dönmeden önce cesaretlendirici bir gülümsemeyle Conor'a baktı. "Conor bu sabah beni aradığından beri bütün gün senin için endişelendim ama," son ünsüzü bir zafer edasıyla vurguladı, "ideal çözümü buldum. İlk başta Izzy ya da Meredith'ten senin yanına taşınmalarını istemeyi düşündüm ama onların da tehlikede olmasını istemiyorum. Bu konuda düşündüm taşındım ve sonra mükemmel bir çözüm buldum.

Adrienne'in arkasında, hâlâ ayakta duran Conor gözlerini göğe kaldırıp bardağını geri devirerek tek seferde içerken Hannah'nın gözleri büyüdü.

Ona baktı. Bu çok sertti. "Conor buraya taşınacak.

Bardağını boşaltmasına şaşmamalı. Gözleri onunkilerle buluştu.

"C-Conor. Hannah'nın zihni karardı, şarabını beceriksizce bir gümbürtüyle yere bıraktı. "Burada mı?

"Evet. Adrienne sanki evrenin tüm gizemlerini tek seferde çözmüş gibi gülümsedi. "Mükemmel bir çözüm, değil mi?

"Ama... ama... şey..." Hannah şarabından hızlıca bir yudum alarak kendini güçlendirmeye çalıştı ama tüm sözcükler onu terk etmiş gibiydi. Conor burada yaşıyordu. Bu evde. Onunla birlikte. Tanrım, nasıl başa çıkacaktı? Bu korkunç bir fikirdi. En azından yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da aynı fikirdeydi.

Merak etme, tatlım. Tanrı şahidim olsun, Conor için hiç fark etmez. O bütün gün işte. Sadece akşamları bir şeylere göz kulak olmak için burada olması gerekiyor. Endişelendiğinizi görebiliyorum ama size söz veriyorum ev konusunda oldukça eğitilmiş. Şanslıysanız sizin için yemek bile pişirebilir. Hızlıca sırtına rağmen bu, yeni başlayan endişesini gizleyemedi.

"Unuttuysan diye söylüyorum, ben buradayım," dedi soğuk bir sesle.

"Gerçekten de öylesiniz ve bu hepimiz için bir şans değil mi? Adrienne şimdi gevrekti, tekrar iş başındaydı. 'Muhtemelen arkadaşlıktan memnun olacaktır. Sen tam bir neandertal değilsin. Tekrar Hannah'ya döndü. "Ve sen de biriyle paylaşmayı umuyordun.

"Evet ama-" Hannah destek almak için umutsuzca Conor'a baktı.

"Israr ediyorum," dedi Adrienne ve çenesinin duruşundan Hannah onun fikrini değiştirmeyeceğini anladı. "Sana bir şey olursa yıkılırdım.

"Ama..." Zihni farklı yönleri dalarak bir cevap bulmaya çalıştı. "Diğer yatak odasındaki duşu kullanıyordum.

'Oh, bunun için endişelenmeyin. Eminim bir anlamaya varabilirsiniz. Conor erken kalkar. Sizi rahatsız etmeyecektir.'

Conor ona doğru bakmadı bile, ne yaptığına umurunda olmadığı izlenimini verdi.

'Ayrıca, tamamen yazlığıyla meşgul. Benim görmeme izin vermiyor. Bunu hafif bir gülümsemeyle söylese de Hannah bunun onu biraz kızdırdığı izlenimine kapıldı. Kontrolün kendisinde olmasını severdi.

'Çok meşgul olmadığından emin misiniz? İşinizi aksatmak istemem.'

"Burada seninle olduğunu bilmek beni çok daha mutlu edecek," dedi Adrienne. 'Daha önce hiç böyle bir sorun yaşamamıştık ama üzülerek söylüyorum ki ayak izlerine bakılırsa bir röntgencimiz olabilir ve herkesi bunu ciddiye aldığımız konusunda rahatlatmak istiyorum. Moss Murphy'nin her zamanki numaralarını yaptığını düşünmek isterdim ama Conor'ın da dediği gibi bu onun tarzı değil. Güvenliği tekrar aradım ama yapabilecekleri bir şey yok. Kim olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok; yerel biri olmadığı kesin ve beni asıl endişelendiren de bu. Ellerini göğsünün üzerinde birleştirdi, tam olarak sıkılmıyordu ama yeterince yakındı ve Hannah onun gerçekten endişeli olduğunu fark etti.

Bu farkındalıkla birlikte, dün gece kulübede yalnız olduğu ve dışarıda birinin olduğunu bildiği an geldi aklına. Gün ışığında o kalp çarpıntısı anını ve ne kadar korktuğunu göz ardı etmek kolaydı ama bu gece karanlık çöktükten sonra nasıl hissedecekti? Conor'ın yüzüne baktı ve isteksizce de olsa onun kötünün iyisi olduğuna karar verdi. Onun orada olması en azından kendini güvende hissetmesini sağlayacaktı... güvende değil ama güvende. İşte bu kadar. Conor'la ilgili hiçbir şey güvenli değildi, bu da ondan uzak durması için iyi bir hatırlatmaydı. Adrienne'in isteklerine uymak zorunda kalacaktı.

Conor parmaklarını hafifçe masaya vuruyordu. Onun hiçbir şey söylemediğini fark etti.

Gururunu ve biraz da kızgınlığını bastırarak dikkatle odaklandı
üzerinde Adrienne, değil bakıyor at ona.
'Eğer sen gerçekten düşünmek Bu gerekli...'

Sözcüklerin uçup gitmesine izin verdi, tamamen kabul etmek istemiyordu.

"Evet," dedi Adrienne kararlılıkla ve ellerini mühürlemek istercesine
birleştirdi

Anlaşmayı. 'Tamam, ben gidiyorum. Akşam yemeği için yedide görüşürüz. Hannah'ya çabucak sarıldı. "Merak etme tatlım, iyi olduğundan emin olacağız. İkisini konuşmaya bırakırcasına arkasına bakmadan kapıya doğru yöneldi.

"Görünüşe göre zor durumdaki genç kızı kurtarmak artık benim işim. Conor ona isteksiz bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Bunun benim işim olduğunu sanıyordum," diye espri yaptıktan sonra kendini tutamadı ve yanlış bir şey söylediğini hemen fark etti. "Bu hiçbir şeyi değiştirmez," dedi Conor sessizce.

"Öyle olduğunu hiç düşünmemiştim," dedi. 'Kendimi sana atmamak için elimden geleni yapacağım.

Döndü ve kapıyı arkasından çekerek çıktı.

"Grrr," dedi kendi kendine. Akşam yemeği için hazırlanmak üzere merdivenleri hızla çıkarken, yanında kalmasını isteyeceği son kişinin Conor olduğunu düşündü. Çiçek açan Adrienne ve onun Killorgally'yi ne pahasına olursa olsun koruma kararlılığı.

Okuduğu gazete makalesinde 'Onu hafife almak sizi tehlikeye atar,' deniyordu. 'Bazıları onda fae dokunuğu olduğuna inanıyor. Killorgally'de hatırı sayılır bir büyü yaptığı kesin.

Hannah sihirli güçlere inanmıyor olabilirdi ama Adrienne'in karizmatik bir havası olduğ u inkâr edilemezdi. Yoksa Conor'la birlikte istedikleri son şeyi nasıl gerçekleştirebilirdi?

Bölüm On Dört

'J sadece bilmen için. Bu tamamen annemin fikriydi.' Conor yemekten sonra onunla çiftlik evinin dışındaki patikada buluştu, elinde bir çanta vardı.

Ayakları, bitki bahçesinden geçerek evin arka tarafına doğru kıvrılan çakıllı patikada çtırdıyordu. Kekik ve biberiye, bahçenin kenarlarındaki budakların arasından geçerken havayı kokulandırıyor ve sessiz akşam, uzun lavanta dallarının arasında gezinen arıların uykulu vızıltısıyla doluydu. Günün azalan sıcaklığında sakin ve dinlendirici olmalıydı ama bunun yerine Hannah'nın sinirleri gerginlikten cızırdıyordu. 'Sanırım bunu oldukça belli ettin. Keşke biraz daha savaş.'

'Nasıl yapabilirdim? İşin içinde gözyaşları vardı. Bazı nedenlerden dolayı senden hoşlanıyor gibi görünüyor.

'Pek çok insan bunu yapar. Sen bile, benimle ilk tanıştığında. "Bu benimle yaşayacağını bilmeden önceydi.

"Bundan pek memnun değilim. Geçen hafta kulübenin kendisine kalması hoşuna gitmişti. Conor'ın ayaklarının altında olması tehlikeli bir şekilde dikkat dağıtıcı olabilirdi. Onun cazibesinden etkilenmediğini bilmek güzeldi. İçinde barındırdığı cazibeyi harekete geçirirse işlerin nereye varacağını bilemezdi. Adam alışkın olduğu rahat ve güvenli tiplerden değildi.

"Sanırım annen ev eğitimi aldığını söylemişti.

"Bir noktaya kadar. Bazı ev kurallarına ihtiyacımız var mı?" 'Bilmiyorum. Kötü alışkanlıklarınız var mı? Şimdiye kadar kimse şikayet etmedi.

"Tabii ki yapmadılar," diye mırıldandı, ondan çok kendi kendine.

"Bir ricam var.

'Oh, işgal ettiğin yer benim alanım değil mi? Kanunları senin koyman gerektiğinden emin değilim. Ne de olsa seni orada istemiyorum.

Ve ben orada olmak istemiyorum. Annemi suçla, beni değil. Ben sadece korumayım.'

Bir korumaya ihtiyacı olmadığını söylemek üzereydi ama penceredeki yüz onu tedirgin etmişti ve şimdi bunun açık bir açıklaması yokmuş gibi görünüyordu, Conor'ın orada olacağına *neredeyse* sevinecekti.

"Peki bu istek nedir?

"Etrafta yarı çıplak dolaşmaman. Ve belki de dün giydiğin şortu evin etrafında giymekten kaçınmalısın.

"Şortlarımın nesi var?" diye kızgınlıkla sesini yükseltti. Onlar onun favorileriydi. O kimdi ki ne giyeceğini dikte ediyordu? Gidip şarkı söyleyebilirdi. Şu andan itibaren, hava nasıl olursa olsun, evin içinde her zaman onları giyecekti.

'Şortta bir sorun yok. Sorun bacaklarda.'

"Bacaklarımın nesi var? Bu acı vericiydi; vücudunda beğendiği bir yer varsa, o da kesinlikle bacaklarıydı. Kız kardeşi kadınsı kıvrımlara sahipti, Hannah ise uzun bacaklara ve hayal kırıklığı yaratacak kadar düz bir göğse sahipti. Genlerinin biraz daha adil bir şekilde paylaşılmış olabileceğini düşünebilirdi ama görünüşe göre öyle değildi.

'Aman Tanrım, kadın. Sana misafirlerle asla yatmadığımı söylemiştim.'

"Sanırım bunu daha önce de söylemiş olabilirsin ama bu bacaklarımdaki sorunun ne olduğunu açıklamıyor.

'Kasıtlı olarak kalın kafalı davranıyorsun. Sana sadece insan olduğumu anlatmaya çalışıyorum.'

Kaşlarını çattı. "Neden bahsettiğin hakkında hâlâ hiçbir fikrim yok. 'Tanrım, kadın. Bunlar uygunsuz. Kimse o bacakları görmek istemez.' "Ne? Kaşlarını çattı.

Şu küçük şortlar. Sahilde. Çok küçük. Güzel bacakların var. Ve çok iyi bir hafızam var. Onları yakından gördüm.'

Onun yatağında olan bazı şeyleri hatırlayarak kızardı ve sonra küçük bir gülümsemeye engel olamadı.

"Ve yüzündeki o ifadeyi çıkarabilirsin.

"Ne bakışı?" dedi kaşlarını ağırbaşlı bir şekilde kaldırarak.

'The Kendinizden çok memnunsunuz, "Çikolatalı kek yiyen ve Guinness içen kedi bakışı.

Ona sırtıttı. "Eğer sende varsa, gösteriş yapman gerekmez mi? Adam güldü. "Hızlı ve zeki bir zekân var, Hannah Campbell.

"Ben de sadece bacaklarımda olduğunu sanıyordum.

"Çok daha fazlası var. Gözleri kızın yüzündeydi. "Ama bakacağım, dokunmayacağım. Bunu daha önce de söylediğimi biliyorum ama sen bir misafirsin.

"Sadece meraktan soruyorum, misafirlerle ilişkin nedir? Daha önce yandın mı?" 'Bu gerçek değil. Herkes Killorgally'ye aşık olur. Annemle birlikte

Bu yer, bu fikir. Burada yaşamaya başladığında son kız arkadaşımın gözlerindeki ölçekler çok çabuk düştü.

Hayal kırıklığı Hannah'nın içini burktu, bundan biraz daha bilinçli olduğunu düşünmek isterdi ama şimdi mantıklı geliyordu.

Sözlerini yumuşatmak için ona alaycı bir gülümseme verdi.

'Sanırım mesajı açık ve net bir şekilde aldım. Seni bir daha göreceğimi hiç düşünmediğimi ve Dublin'de olanların Dublin'de kalması gerektiğini fark ettiğini sanmıyorum. Kesinlikle seyahat etmemeliydi.'

"Harika. Demek aynı fikirdeyiz.'

"Evet. İkimiz de bu konuda olgun davranıp yolumuza devam edebiliriz.

'Önümüzdeki bir hafta boyunca aynı evi paylaşacağımız düşünülürse bu kulağa iyi bir fikir gibi geliyor. Ateşkes. Elini uzattı. Kız kasıtlı olarak elini tuttu,

Bu ellerin vücudunun her yerinde dolaştığı düşüncesine aldırmadan, tokalaşmasını sıkı ve iş gibi yaptı.

"Yeni bir başlangıç," diye kabul etti. "Dublin hiç yaşanmadı.

"Dublin hiç olmadı. Conor başını sallayarak konuyu sonsuza dek kapattı.

Her ikisi de rahatlamış bir nefes verdiğinde birbirlerine baktılar. Conor gözlerini devirdi ve Hannah ona güldü.

Sarı duvarları akşam güneşinde parlayan kulübe görünene kadar sessizce yürüdüler.

"Güzel bir gece," dedi hüznle, inci mavisi gökyüzüne yayılmış altın uçlu bulutlara bakarak. Nedense henüz içeri girmek istemiyordu.

'Sahilde harika bir gün batımı olacak. Aşağı inmek ister misin?'

"Evet. Hannah içeri girmeleri gereken anı geciktirdiğini fark ederek hızla konuştu. Belki de önce Conor'la dışarıda vakit geçirmek onun etrafta olmasına alışmasına yardımcı olabilirdi.

"Çantamı bırakayım.

Adam kulübeye kendi anahtarıyla girmiş -kadın fark etmişti- ve çantasını koridora bırakmış, sonra birlikte sahile giden patikadan aşağı doğru yürümüşlerdi. İki kuş havalandı, unutulmaz ağlamaklı çığlıkları sessiz tarlalarda yankılandı.

"Kuyrukkakanlar," dedi Conor, başını kaldırıp onları hayranlıkla izlerken. "Kendine özgü uzun, kavisli gagasına bakın.

"Etkilendim.

"Olma. Yıllar boyunca burada yaşayarak öğrendim.

"Sahildeki kuşların ne olduğunu biliyor musun, gelgitle birlikte gidip gelen uzun bacaklı küçük kuşların?

'Muhtemelen kırmızı şabanlar. Komik şeyler, onları saatlerce izleyebilirsiniz.

Tanıdığı bir sarsıntıyla başını salladı; onların maskaralıklarını seviyordu ve gerçekten de geçen gün Izzy ile sahilde uzun süre onları izlemişti.

'Tüm bunları özledin mi' - elini manzaraya doğru salladı - 'uzaktayken? New York'tan çok uzakta. Bu yüzden mi geri döndüğünü sormak istedi ama bu biraz fazla meraklı ve müdahaleci hissettirdi. Böyle bir yerden vazgeçip buraya, hiçbir şeye benzemeyen bir yere dönmeyi hayal bile edemiyordu. Çok sessizdi ve kilometrelerce ötede 7/24 açık bir yer olmadığını tahmin ediyordu.

Her zaman. New York'un vızıltısını sevdim. Çılgınca ama o zamanlar kendimi kanıtlamak için bunu yapmak zorundaydım ve New York'ta İrlandalıları karşı bir sevgi var; aksanınızı duyduklarında sizi tanımak istiyorlar. Kendini çitin üzerinden atarken durakladı ve sonra onun güvenli bir şekilde atladığından emin olmak için bekledi. "Sonra Los Angeles'a taşındım. Bazı açılardan daha rahattı ama hiçbir zaman gerçekten uyum sağladığımı hissetmedim. Bu bir amaç için bir araçtı ve orada kendimi evimde hissetmedim, hem de hiç. Sonra Dublin'e geri döndüm, adımı duyurmuştum ve restoranı açan bir destekçim vardı. RTE benden restoran için harika bir tanıtım olacağını düşündüğüm bir yemek programı yapmamı istedi, ben de hayır diyemedim ve' - omuzlarını kaldırdı - 'her şey çığırından çıktı. Dudaklarında düşünceli bir gülümseme belirdi. "Ve her şeyi yapabileceğimi düşündüm. Her şeye sahip olabileceğimi. Ama bazen bu bile yeterli olmuyor.

"Kulağa biraz gizemli geliyor. Başını kaldırdı, yola indiklerinde denizin yıkama ve akıntı sesini duydu.

"Tek söylediğim
bu. "Özlüyor
musun?

Ne, yemek mi? Şöhret mi? Bir' - sahile inen yolu geçerken parmaklarını tırnak içinde kaldırdı - 'ünlü' olmak mı? Hayır. Burayı seviyorum. Peki ya sen? Senin hikayen ne? Bir avukatın aşçılık okulunda ne işi var? Sen de mi yandın?

'Hayır. Okuldan ayrıldığımdan beri çalışıyorum. İzin almak istedim.' "Karar vermenize neden olan bir şey olmalı.
Güldü. "Çok sıkıcı.

Sahilin kenarında durdular. Gelgit, kabuk parçaları ve daha koyu renkli kumlardan oluşan desenlerle çizgili geniş bir kumsal bırakarak uzun bir yol kat etmişti. Sığ su yüzeyde dalgalanıyor, dalgalar oluşturuyor ve kırık güneş ışığıyla parlıyordu.

Haydi. Yürüyebildiğimiz kadar yürüyelim. Güneş batmaya başladığında geri döneceğiz.'

Başını salladı ve arabasından aldığı paşminayı omuzlarına doladı. Eve dönerken beklenmedik bir şekilde güneş açmış olsa da, öğleden sonrayı Sorch ve Aidan'ın mutfağının sıcaklığında geçirdikten sonra dışarısı biraz daha serindi. Ayrılmak istememesine şaşmamalıydı.

"O zaman beni dene.

Şaşkınlıkla ona döndü.

"Sizi izne çıkmaya iten neydi? Dublin'de işinizi sevdiğinizi ve işinizde iyi olduğunuzu söylediğinize eminim.

'Öyleyim ve yapıyorum ama... şimdiye kadar yaptığım tek şey bu ve güvenli. Hiç şirket bile değiştirmedim. Endişeliydim... bayatlamaktan endişeliydim. Orayı seviyorum ama bildiğim tek şey orası. Bu yüzden bir değişiklik yapmam gerekip gerekmediğini düşünüyordum ama değişiklik olsun diye değişiklik gibi geliyordu. İşte aptalca olan da bu.

"Yargılamayacağıma söz veriyorum.

Güldü. 'Duyduğunuzda muhtemelen duyacaksınız.

'İş yerinde bir kek yarışması vardı. *Bilirsin, The Great British Bake Off*.'

"Sanırım duymuştum," dedi kuru bir sesle.

'Şey,' diye iç geçirdi. 'Bu çok utanç verici. Sana neden anlattığımı bile bilmiyorum. Temel olarak, herkes bunu gerçekten ciddiye aldı ve ben çok sıkıcı pastamla ortaya çıktığımda, ciddi bir şekilde sınıfta kaldığımı fark ettim ve bu beni rahatsız etti. Muhtemelen tam da Conor'ın istediği gibi bir kadın olan Sadie Burns- Coutts'tan bahsetmeyecekti.

"Canını mı sıktı?

"Evet. İş yerinde zeki olan, pratik çözümler üreten kişi benim. Her zaman cevaplarım vardır. Bir konuda yetkin olmamaktan nefret ediyorum. Ve bu çok kolay bir şey. Herkes yemek yapabilir. Bu roket bilimi değil.

"Öyle değil ama işin içinde epeyce bilim var.

Ona pis bir bakış fırlattı. 'Eğer bir tarifi takip edersen olmaz. Herkes bir tarife uyabilir. Ya da en azından ben öyle sanıyordum. Yemek yapamamam beni gerçekten rahatsız ediyordu. Kız kardeşim harikadır - onunla yarışmaya çalıştığımdan değil. Çok farklıyız; bu tür şeyleri dert etmiyoruz bile, ama en azından yetkin olmalıydım. Pazar ekinde Killorgally hakkında bir makale okudum ve buraya yakın arkadaşlarım var, bu yüzden buraya gelmeyi düşünmeye başladım ve bu fikir peşimi bırakmadı. Tuhaftı. İçimi kemirip duruyordu.

"Yani işinizden izin aldınız. Çünkü yetkin olmak istiyordun. Şüpheli bir kaşını kaldırdı.

'Kulağa aptalca geliyor, değil mi? Ama bunu yapacaksam düzgün bir şekilde yapmam gerektiğini düşündüm. Düzgün yapmanın daha az riskli olduğunu düşünüyordu. Daha az başarısızlık ihtimali. Ve gelecekte daha iyi olacağına dair daha fazla kesinlik. Bir şeylerin sonucunun ne olacağını bilmekten hoşlanırdı. Sürprizlerden hoşlanmazdı.

"İşleri düzgün yapmak için söylenecek çok şey var. Ağzı buruştu.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ve sen bana gülüyorsun.

'Bir şeyleri düzgün yaptığınızda, gerçekten büyük olursunuz, değil mi? İnsanlar bu aşçılık kursuna katılmak için dünyanın dört bir yanından geliyor. Yapabileceğiniz en yoğun kurslardan biri.

'Sana söyledim, bunu düzgün bir şekilde yapmak istedim.

Hiçbir şeyi şansa bırakmamak. "Peki şimdi?

Ona ters ters baktı. 'Annenin ne dediğini duydun. Çok zorlanıyorum. Gerçekten zor. Diğer herkes - Izzy dışında - ne yaptıklarını biliyor gibi görünüyorlar, oysa ben acemiyim. Her şeyi o yapmıştı.

Yaşadığı çeşitli felaketleri anlatmak Aidan ve Sorcha'ya komik gelebilirdi ama onu tanıyorlardı ve başka alanlarda da fevkalade yetkin olduğunu biliyorlardı. Onların önünde kendini küçümsemek kolaydı. Suratını asarak, "Sebze bile doğrayamıyorum. Her zaman herkesten kilometrelerce gerideyim. Ve Herbert öldü.

Durdu, yüzünde bir şaşkınlık ifadesi vardı. 'Tanrım, çok özür dilerim.

O senin...?'

'Herbert?'

"Evet, patron, kardeş, erkek arkadaş. Şaşkın bir ifadeyle ekledi, "Baba?

Hannah kahkahası boğazında düğümlenirken kıs kıs güldü ve başını salladı. Dudağını dişlerinin arasına alıp kendini toparlaması birkaç saniye sürdü.

"Ekşi maya mayam.

Conor kuru bir sesle, "Elbette öyle," diye mırıldandı.

'Gerçi benimki daha çok bir başlangıç değil. Bunu nasıl yanlış anlayabilirim?

Tanrı aşkına, bu sadece un ve su.'

Conor başını salladı. 'Bunu Eamon'un ya da annemin önünde sakın söyleme.

"Nerede saklıyorsun?"

"Mutfakta.

"Peki onu neyle besliyorsun?

"Tarifte yazdığı gibi yetmiş beş gram un ve yetmiş beş mililitre su. Kabarcıklar olması gerekiyordu. Hem de bir sürü. Benimki sadece koyu süt gibi görünüyor.

"Döndüğümüzde bir göz atmama ne dersin?

"Nasıl istersen," dedi Hannah isteksizce. Onun neyi farklı yapabileceğini hayal bile edemiyordu. Diğerlerine göre onların başlangıçları iki katına çıkmış, Jason'ınki ise kavanozun üstünden köpürmüştü.

Onlar yürürken güneş yavaş yavaş batmış, gri bulutları pembemsi bir şeftali ışıltısıyla renklendirmiş ve altın rengi bir gölge yaymıştı.

Kıyıya doğru dalgalanan deniz. Şimdi, tepelerin inişli çıkışlı ufkunun ardına daldığında, ışığın son pırıltısının kayboluşunu izlemek için durdular, gölgeler derinleşip uzadı, kayaların dış hatlarını değiştirdi ve yüzeyindeki ısıltı kaybolurken denizin rengini değiştirdi.

Kum tepelerinin üzerinde oturmuşlar, her biri sessizce düşüncelere dalmıştı. Birkaç inatçı sörfçü kıyıya yanaşıp sörf tahtalarını aldılar, karanlık şekilleri alacakaranlıkta siluet oluşturuyordu.

"Yarına kadar," diye mırıldandı Conor, "her şeye yeniden başlayacağımız zamana kadar. Yeni bir başlangıç ve temiz bir sayfa.

"Bu çok hoş bir düşünce. Hannah etrafına baktı; suya dalıp çıkan kırmızı balıklara, yuvarlanıp köpüren beyaz dalgalara, sanki toparlanıp gidecekmiş gibi termiklerle denize doğru süzülen martılara, nemli kumda gezinen, kum tepelerinin dikenli, kaba otlarını yakalayan parmaklarına. Bu sade, yalın güzellik neredeyse kalbini durduracaktı. En son ne zaman bu kadar hoşnut hissettiğini hatırlayamıyordu. Sadece olmak.

On Beşinci Bölüm

A Su banyoya süzülürken telefonundaki saate tekrar baktı ve iç geçirdi. Sabahları banyo yapmak gerçekten yavaşlatıyordu Her şey bitti. Bu sabah Conor'ın kapısının arkasından hiç ses gelmemişti ve onu uyandırıp duşunu kullanmasını isteyecek değildi.

Saat sekizde tavuk görevine geri dönecekti ve ne gariptir ki yeni tüylü arkadaşlarını görmek için sabırsızlanıyordu. Dört gözle beklemediği şey ise lanet olası bir banyoydu. O sabahları duş alan bir kızdı. Günün bu saatinde yapılacak işler varken banyo yapmak ona fazla ağır ve çökmüş geliyordu. Kötü bir nezaketle yıkandı ve kurulandı, huysuzluk kaşıntısı onu tırmalıyordu. Tamam, o da sabah insanı değildi ama normalde yalnızlığı olduğu için bunun bir önemi yoktu. Conor taşınmadan önce her şey mükemmeldi.

"Bir şey mi istemiştiniz? Kapısı açıldığında yerinden sıçradı ve onu orada durmuş kendi kendine konuşurken buldu - kuşkusuz kafasının içindeydi, ama yine de deli gibi görünüyor olmalıydı.

"Hayır. Sadece aşağıya iniyorum.'

Onu takip etti. "Güzel banyo.

"Şimdi siz söyleyince, hayır. Sabahları duş almayı tercih ederim. Senin odandakini kullanıyordum.

"Ben burada olmadığım zamanlarda kullanabilirsiniz.

"İkimiz de aynı anda yola çıktığıımıza göre bu işe yaramayacak, değil mi?"

'Bu hafta mutfak asistanlığı yaptığım için bir şey yapamıyorum. Bronagh'ın bir haftalık tatili var ve Niamh da okula dönüyor, bu yüzden yıkama ve temizlik işleri için ben görevlendirildim.

"Ne, mutfağımızda mı?"

"Bu o olacak. O kadar endişeli görünme. Sana on üzerinden not falan vermeyeceğim.

Endişelendiği şey de tam olarak buydu. Her şeyi yüzüne gözüne bulaştırmak yeterince kötüydü ama bunu onun önünde yapmak çok daha kötü görünüyordu. Keyifsizce onu mutfağa kadar takip etti ve adam hemen su ısıtıcısının ve tezgâhın başına geçerek kahve yapmakla meşgul oldu.

Onun kişisel alanına girmek istemeyerek masanın yanında oyalandı, kendini yedek parça gibi hissetti. Burası onun mutfağıydı - nasıl olmuştu da seyirci konumuna düşmüştü?

"Kahve ister misin?" diye sordu, kahve telvesini büyük bir kafeteryaya kaşıklayarak.

Onunla kahve paylaşmak bana çok samimi geldi. "Hayır teşekkürler, sabahları çayı tercih ederim. Onun kendisine kahve yapmasını istemiyordu, bu ona ulaşamayacağı şeyler hayal ettirebilirdi. Conor'a aşık olmak çok tehlikeliydi, bunun sonu nereye varacaktı?"

"Kahvaltınızı burada mı yapacaksınız yoksa evde mi?"

'Şaka yapıyorsun. Taze toplanmış yumurtaları kaçırmak mı?'

"Bu benim en eski anılarımdan biridir - büyükannemle dışarı çıkıp yumurta toplar, sonra onları kaynatır ve bize dippy askerleri yapardı.

"Mm, beni acıktırırıyorsun." "Çayını

nasıl içersin?"

"Süt. Şeker yok.'

'Otursan iyi olur. Ayakta garip görünüyorsun.'

"Kendi mutfağında olmak çok komik.

'Pardon, ben mi devraldım? Alışkanlık işte.

Ona bir fincan çay uzattı.

"Evler nasıl gidiyor? Masaya oturdu, sıcak kupayı iki elinin arasında tutuyordu.

'Geliyorlar; bazılarının diğerlerinden daha fazla çalışmaya ihtiyacı var. Annem ve babam burayı ilk kurduklarında, hiç paraları yokken birkaç tanesi yapılmıştı. Yenilenmeleri için çok geç kalmışlar. Konuklar bugünlerde çok daha fazlasını bekliyor ve planımız bunlardan birini Airbnb'ye vermek, diğerine de ben taşınacağım.

"Kendi spesifikasyonlarınıza göre mi inşa ettiniz?

'Evet. Mutfak bundan daha büyük olacak ve büyük bir mutfak-yemek odası ve üst katta daha fazla yatak odası olacak şekilde genişletiyorum. En güzeli de denizin üzerinde harika bir manzara olacak.

Kulağa harika geliyordu ve gözlerinde parlayan tutkulu bir ışıltıyla konuşuyordu.

"Hâlâ yemek yapmayı seviyorsun o zaman.

"Şimdi baskı kalktığına göre, evet. Peki ya siz? İşini özlüyor musun?"

Hannah başını salladı. "Hâlâ tatil modundayım. Gerçi dürüst olmak gerekirse, ne yaptığını bilmeyi ve çoğu zaman kendini beceriksiz bir budala gibi hissetmemeyi özlüyordu.

Hannah elinde yumurta sepetiyle mutfağa vardığında Izzy hariç herkes çoktan gelmişti. Bridget'e haşlanmış yumurta ve kahve siparişini verdikten sonra Alan'ın yanındaki masaya oturdu.

"Yolculuk nasıldı?" diye sordu.

"Mükemmel," dedi Meredith. 'Kilorgan Kalesi'ne gittik, Ring of Kerry'nin bir bölümünü gezdik ve Moll's Gap'te güzel bir öğle yemeği yedik. Değirmen dükkanlarından birinden çok güzel bir kazak aldım. Bugün giyerdim ama belli bir yaşa gelmiş bir kadın olarak içinde yemek pişirebileceğimi sanmıyorum, tabii insanlar her beş dakikada bir striptiz yapmama aldırılmazlarsa.

Hannah, Alan'ı aniden tabağındaki artıkları incelerken yakaladı. Meredith'le ilgileniyorsa onun açık sözlü, açık tavırlarına alışmak zorundaydı. Hannah'nın cumartesi akşamı keşfettiği gibi, ortada bir filtre yoktu; Meredith belki de uzun süre tamamen kadınlardan oluşan bir evde yaşadığı için onun kızarıklıklarını bağışlamak niyetinde değildi ama Alan da kızları olduğuna göre buna alışmış olmalıydı.

"Bunu satın almamı sağlayan Alan oldu. Normalde bu kadar cesur bir rengi asla tercih etmezdim. Ben denizci bir kıyım.'

"Sana zorla aldırmadım," dedi gözlerinde ani bir parıltıyla, "sadece bu rengin sana yakıştığını söyledim. Sana çok yakışmıştı.

Hannah, Fliss'i Alan'a sert bir bakış atarken ve sabırsızca esnerken yakaladı.

O da bunu fark etti ve kızardı.

"Rengi ne?" diye sordu Hannah, her şeyin keyfini kaçırmaktan hoşlanıyor gibi görünen somurtkan kadını görmezden gelerek.

"En muhteşem kiraz kırmızısı. Bin yıl geçse de seçmezdim ama Alan denememi önerdi. Ben başka bir lacivert kazak almak istiyordum. Almayacaktım ama o beni ikna etti.

"Tereddüt ediyordu," dedi, ama gözlerinde utangaç bir gülümseme vardı. 'Sadece dükkândan çıkmak istedim. H&M'de zamanımı doldurdum. Artık kızlarım büyüdü, onları bu işle baş başa bırakabilirim. Tanrı'ya şükür. Ayrıca, bir kahveye ihtiyacım vardı. Küçük şirin bir kasaba ama. Kenmare.'

"Ve kahve içmek için küçük, komik bir yer bulduk. Kızın aksanı neredeyse İrlandalıdan ziyade İskandinav'ya benziyordu.

'Hafta sonunun çoğunu barda geçirdim, iyi bir uyku çektikten sonra. Cumartesi ya da Pazar günü ikiye kadar kalkmadım,' dedi Jason. "Aklınızda bulunsun

"Burada yapacak pek bir şey yok. Fliss dudak büktü.

"Sahile gittik, değil mi Hannah," dedi Izzy. "Muhteşem bir yer. "Ne sahili?" diye sordu Jason.

Herkes döndü ve ona baktı. İki elini de havaya kaldırdı. "Ne?

Fliss sanki bir gözlüğün üstünden bakıyormuş gibi ona baktı. 'Hiçbir şey bilmiyor musun? Cahil. Inch plajı Avrupa'nın en uzun plajlarından biridir.

Jason onun kabalığine kayıtsız kalarak omuz silkti. "Hiç duymadım.

Fliss dudağını bükerek, "Hiç sörf yapmadın herhalde?" diye sordu, ama gözleri dikkatliydi.

"Hayır. Bethnal Green'de fazla telefon yok.'

Bir süre onu inceledi ve sonra başını hızlı bir şekilde sallayarak, "Seni gelecek Cumartesi götüreceğim," dedi.

"Sıra sende. Jason beşlik çıkmak için elini kaldırdı. Fliss ona alaycı bir bakış attı ve o da umursamaz bir sırıtişla elini indirdi.

Saatin akrep ve yelkovanı dokuza yaklaşıyordu ve teker teker kahvaltılarını bitirip mutfığa doğru ilerlediler. Izzy temiz, düzgünce ütülenmiş önlüğünü çekiştirerek çoktan oradaydı.

"Bakın, hepsi hafta sonu yıkandı. Ne hoş bir dokunuş, değil mi?

"Haftaya temiz, taze ve hazır başlamayı severim," dedi Adrienne, sessiz bir kedi gibi arkasında belirerek ve Izzy'nin sıçramasına neden olarak. Giydiği o mücevherli parmak arası terliklerle bunu nasıl başarmıştı acaba?

Mutfak çeşitli kâseler ve aletlerle hazır hale getirilmişti ve orta tezgâhın yanında havuç, soğan, patates, brokoli ve Hannah'nın aşına olmadığı birkaç yapraklı yeşillikle dolu birkaç katmanlı sebze sepeti vardı. Conor ve Mairead iki sepet sebze daha taşıyarak göründüler.

Herkese günaydın. Umarım güzel bir hafta sonu geirmişsinizdir. Hava kesinlikle güzeldi.'

Herkes ilkokul çocukları gibi koro halinde 'Günaydın' dedi. 'Bu hafta sebzelere odaklanıyoruz, ancak ben et suyu yapmakla başlayacağım.

Gerçekten iyi bir et suyu pek çok yemeğın temelidir ve bunu bir kez  ğrendiğınızde bir daha asla başka bir şey kullanmazsınız. tekrar stok küpü. Ya da umarım yapmazsın.'

Hannah, Jason'ın kısı kıs güldüğünü duyarken Alan ve Meredith usulca başlarını salladılar. 'Bugün basit bir sığır eti suyu yapacağız. Dondurucuda saklaması kolay.

Görev yerlerine gönderildiler ve Hannah kendi kendine gülümsedi. Stok yapmak kulağı çok zor gelmiyordu. Pazartesi gününe güzel ve kolay bir başlangıç.

Adrienne'in talimatlarını - gömleğinin yakasına iliştirilmiş bir mikrofon ve arkasındaki duvardaki ekrandan aktarılan yakın plan çekim yapan bir kamera aracılığıyla verilen talimatları - izleyerek, Hannah'nın bir parmağın kaybedebileceğinden endişe ettiğ  kadar keskin olan korkunç görünümlü bir bıçak kullanarak sığır eti parçalarını doğradılar. Ne yazık ki bu endişelerinin en k  ğ yd ; tüm gün tam bir felakete dönüştü ve günün sonunda kesinlikle neden aşılılık kursuna katıldığını merak ediyordu.

"Hey, Hannah, nasıl gidiyor?

Mina ilk zil sesinde telefonu açtı, sesi her zamanki coşkusuyla doluydu.

Eminim harika vakit geiriyorsundur. Adrienne Byrne nasıl biri?

Muhteşem mi? Hep  yle görünürdü.'

Hannah kederli i çekişini tutmak yerine, "Bu... bu iyi," dedi. "İyi mi?

Mina'nın sesinde bir sorgulama vardı.

İç çekti. "Bugün berbattı.

'Nasıl korkunç olabilir ki? Killorgally'nin fotoğraflarını görmüştüm.

"Stokları yaktım. Bir fiske zeytinyağının bir fincan su gibi olduğunu nereden bilebilirdim ki? Kemiklerim sebzelerle birlikte karamelize olmadı. Ve bir tutam ot nasıl kocaman bir avuç oluyor?"

"Öğreneceksin," diye sempati duydu Mina.

'Huh! Pek emin değilim. Görünüşe göre sebzeleri doğrayamıyorum - kesinlikle herkes kadar hızlı değil - ve dauphinoise patateslerim çiğdi çünkü patatesleri yeterince ince dilimlememiştim. Diğer herkes ne yaptığını biliyor gibi görünüyor. Ben kendimi tam bir ahmak gibi hissediyorum. Ve bu ona hiç iyi gelmedi. "Ve bir noktada herkesin o kadar gerisinde kalmıştım ki Conor beni kurtarmak ve lahana salatası için sebzelerimi doğramak zorunda kaldı.

"Ooh, Conor Byrne. Nasıl biri?"

Hannah onun sesindeki kahraman tapınmasını duyarak yüzünü buruşturdu. "Peki.

İyi. Gördüğüm resimlerde muhteşem görünüyordu. Gerçekten, Han, ona hiç baktın mı? Nasıl birisin sen? Eminim talimatlara konsantre olmakla çok meşguldün, değil mi? Bir şeyleri yanlış yapman önemli değil, biliyorsun. Yanlış mantarları kullanmadığın sürece kimse ölmeyecek.

"Biliyorum," dedi, Mina'nın varsayımları için minnettar olmuştu. Dublin'deki o geceyi gerçekten düşünmek istemiyordu. Hannah onunla tek gecelik bir ilişki yaşadığını söylerse kız kardeşi gerçekten çok şaşıracaktı.

'Sadece zaman verin. Bu sadece pratik. Biraz akışına bırakmak zorundasınız.

Rahatla. Eminim her zaman kesin talimatlar istiyorsundur, değil mi?"

"Evet," dedi Hannah huysuzca, "Bunun nesi yanlış?"

"Yemek pişirirken önemli olan tatlar, lezzetler ve sevgidir.

"Sakın başlama. Adrienne'de şu yeni çağ saçmalıklarından biraz var.

Mina güldü. 'Sesin huysuz geliyor. Neden kendine güzel bir banyo yapıp, bir kadeh şarap koyup rahatlamıyorsun? Yarın başka bir gün.

Hannah nihayet banyodan çıktığında morali düzelmemişti, bu yüzden olduğu yerde kalmaya ve akşam yemeği için çiftlik evine gitmemeye karar verdi. Sahanlıktan odasına geçerken alt kattaki kapının açıldığını duydu. Harika. Şimdi Conor'la yüzleşmek zorunda kalacak ve aşağılanmasına bir yenisini ekleyecekti. Bir süre dinledi, Conor'ın yukarı odasına çıkmasını umuyordu, böylece mutfağa gidip bir kadeh şarap ve bir kase cips alabilecekti. Hiçbir şey pişirmeye yüzü yoktu. İstedikleri her şeyi kendi mutfaklarına götürebilirlerdi ama bugünkü yemeklerin tamamını görmekten bıkmıştı, özellikle de kendisinininkilerin hepsi felaket olduğu için.

O dinledi ama Conor aşağıda kalmış gibi görünüyordu. Harika. Onunla yüzleşmek zorunda kalacaktı. İsteksizce merdivenlerden indi ve onu mutfakta, elinde bir kadeh şarapla, dizüstü bilgisayarını masanın üzerine koymuş otururken buldu.

"Bu gece evde mi kalıyorsun?"

Başını salladı. Adam onun tam bir ezik olduğunu düşünüyor olmalıydı. "Bugün beni kurtardığın için teşekkürler. İç çekti.

'Hey, endişelenme. Öğrenmeye geldin, unutma. Ona bir kadeh şarap doldurdu ve uzattı.

"Evet, ama diğer herkes ne yaptığını biliyor gibi görünüyor. Tüten kemikleri düşünerek ürperdi.

"Sadece doğrama tekniğini geliştirmen gerekiyor.

"Bunu bütün kızlara söylüyor musun?" diye şaka yaptı.

Başını kaldırıp bir an için onu düşündü. 'Bıçak becerileri. İhtiyacın olan şey bu.

"Seri katil olmak için eğitim almıyorum.

Masanın altından bir evrak çantası çıkardı ve içini açarak oldukça ürkütücü görünen bir dizi bıçağı ortaya çıkardı. "Şefin en iyi arkadaşı ve en önemli aletleri.

Hannah kaşlarını çatarak bıçakların çoğunun siyahımsı yüzeyini inceledi. Şef bıçaklarının bunların hafif mat görünümü yerine pırıl pırıl gümüş olmasını beklerdi. "Pek de..." Tam *temiz* olduğunu söyleyecekti ki aklına geldi.

Conor bıçaklardan birini eline aldı. 'Bunlar karbon çeliğinden yapıldıkları için renkleri solma eğiliminde ama ben bunları kullanmayı tercih ediyorum. Keskinleştirmesi daha kolay ve daha uzun süre keskin kalıyorlar.

Bıçaklardan birini alarak ayağa kalktı. "Gel bakalım. Sana ilk dersini vereceğim. Mutfak tezgâhına doğru ilerlerken, hasır bir sepetin içinde en iyi hallerini geçmiş ve şekilsiz meyve ve sebzelerden oluşan çeşitli bir seçki olduğunu fark etti.

"Çok nazıksınız," dedi Hannah ihtiyatla, onu takip ederek.

"Ben iyi bir adamım." Ona parlak gülümsemelerinden birini gösterdikten sonra ekledi, "Tamamen bencilce nedenler. Parmağını bezelye torbasına sokmuşken seni acilen Acil Servis'e yetiştirecek vaktim yok. Ürperdi. "Hangi parmağını keseceğini merak etmeye sinirlerimin bir gün daha dayanabileceğinden emin değilim.

Hannah kendine rağmen güldü. "O kadar da kötü değildim. Bir kaşını kaldırdı.

"Tamam, öyleydin.

"İşte bu yüzden sana bir ders vereceğim.

Mutfak çekmecelerinden birini açtı ve bir bıçak çıkardı. "Bu iş görür - benimki kadar keskin olmayabilir.

"Seninkilerden birini kullanabilirim. Masanın üzerindeki evrak çantasını gösterdi. 'Ölmüş ve gömülmüş bedenim üzerine. Onlara dokunmayacaksın.'

"Neden? Elmas kaplı kulpları falan mı var?

"Hayır." Sanki kızın gerçekten bilmediğine inanamıyormuş gibi hafif bir inançsızlıkla başını salladı. 'Ama şefler bıçakları konusunda çok bölgecidirler. Her zaman kendimizinkini kullanırız ve nadiren kimsenin dokunmasına izin veririz. En azından ben vermem. Bir hödüğün bıçağınızı köreltmesini istemezsiniz.

Hannah gözlerini devirdi. *Ne kadar da değerliydi.* Gerçi onun da iş yerinde bir şeylere not düşmek için kullandığı özel bir dolmakalemi vardı, yani belki bir benzerlik vardı.

"Bunu gördüm.

"Yapman gerekiyordu.

"Şimdi, izle. Sepetten bir soğan aldı ve kabuğunu ustalıkla soyarak ikiye böldü. "Ucunu tahtanın üzerinde tut ve kaldırıp dilimle.

Adamın, parmaklarının orta eklemlerini bıçağa kılavuz olarak kullanırken hızlı bir tahterevalli hareketiyle yaptığı gösteriyi izledi. Elbette bunu zahmetsizce yapmıştı.

'Şimdi sen dene. Ağırdan al.'

Bıçağı aldı ve elini geçici olarak onunki gibi soğanın etrafına yerleştirerek onun dilimleme hareketini taklit etmeye çalıştı. Kendine güvendiği için elini soğanın üzerinde tutmayı unuttu ve başparmağının tırnağından bir parça kopardı.

"Eek!" diye ciyakladı.

'Başlangıç için yavaş tut.

"Bunun hızlanmama yardımcı olacağını sanıyordum.

'Bu hızda bile eskisinden daha etkilisin. Peşinde olduğun şey hareket ekonomisi.

Bir kez daha denedi, bu kez daha yavaştı.

"Hayır, bu şekilde. Kadının arkasına geçerek kolunu kadının koluna paralel hale getirdi ve hareketi yönlendirmek için sıcak, sert bir elini kadınının üzerine koydu. "İşte böyle. Elini nazıkçe kavradı ve bıçağı sabit bir tahterevalli hareketiyle ileri geri yönlendirdi. Adamın yakınlığının bilincinde olan kadın, onun dokunuşuyla rahatlamaya çalıştı ama tek düşünebildiği onun kokusu ve iriliğini hissetmektir,

Sert vücudu onunkine dayanmıştı. Nefesi göğsünde sıkıştı ve onun fark etmemesi için yavaşça dışarı vermek için elinden geleni yaptı. Her sinir ucu onun farkındaydı, hazır olda duruyor, nefessiz bir şekilde ondan gelecek herhangi bir hareketi bekliyordu.

"Teşekkür ederim," dedi adamın nefesi boynunda titreşirken. İçgüdüsel olarak nefesini içine çekti, arzunun keskin darbesi onu yıkarken sadece bir santimetre geriye yaslandı.

Odadaki sessizlik bir an için ağırlaştı. "Sorun değil. Elini bıraktı ve sanki birdenbire kirlenmiş gibi akıllıca geri adım attı.

Hannah gözlerini devirmek istedi. Bunun yerine, sanki hiç önemi yokmuş gibi hafifçe, "Seni ısırmayacağım," dedi.

"Endişelendiğim şey bu değildi. Yüzünü adama döndüğünde adamın gözlerinin dudaklarına kaydığını gördü.

"Ben de seni öpmeyecektim," dedi dudaklarının seğirmesine engel olamayarak.

Şimdi gözlerini devirdi ve bir havuç kapıp doğrama tahtasına fırlattı.

Bu kez kaşlarını kaldırma sırası ondaydı. "Talihsiz bir seçim. İkisi de oldukça müstehcen şekilli sebzeye baktı ve şeytani bir hareketle onu ikiye böldü.

Conor kıs kıs güldü ve dramatik bir şekilde yüzünü buruştururken gözlerinde hızlı bir eğlence dans etti. "Ah, bunu ben söyledim. Başını sallayarak güldü. "Seri katiller hakkında ne diyordun?

Spontane sırtışına karşı koymak zordu.

"Üzgünüm, dayanamadım.

'O zavallı havuç, sana ne yaptıysa artık. Bir canavarı serbest bıraktım.'

O gülen göz teması fazlasıyla devam ediyordu ve Hannah içinin ısındığını hissedebiliyordu. Rahatlamış, eğlenmiş Conor onu

Kalbi biraz daha hızlı atıyordu ve hemen geri çekilmesi gerekiyordu. Duygularını açıkça belli etmişti. Yapabileceğini bilmediği bir irade gücüyle doğrama tahtasına döndü, elini sabitledi ve zavallı havucu eşit dilimlere ayırmaya başladı. Şimdiden bu tekniği kullanarak bıçağı daha iyi kontrol ediyor ve eşit parçalar halinde doğrayabiliyordu.

"Bu çok daha iyi," dedi Conor, hemen geri çekilmiş ve şimdi küçük alanda mümkün olduğunca ondan uzakta, tezgâhın köşesine yaslanmıştı.

"Teşekkür ederim. Başını eğdi, kızarmış yüzünü ve parlak gözlerini görmesini istemiyordu. Neden onun üzerinde böyle lanet bir etkisi vardı? Dürüst olmak gerekirse, yeniden genç kız olmaktan daha kötüydü.

"Akşam yemeği için bir planın var mı?" diye sordu.

"Hayır, sadece hızlıca bir sandviç yiyecektim. Yemek yapmayı beceremediğini itiraf edecek değildi, özellikle de o etraftayken. Bugünkü beceriksizliğine tanık olması yeterince kötüydü; ona tekrar bir performans sergilemesine gerek yoktu. "Ve eğer sakıncası yoksa bu akşam ayaklarımı uzatıp kitap okumayı ya da saçma sapan bir televizyon izlemeyi planlıyordum.

"Benim için hiç sakıncası yok. Biraz iş yapmayı planlıyordum, burada çalışabilirim. Salon tamamen size ait olabilir.

"Harika," dedi ve ona göstermelik bir gülümseme verdi. Adamın kendisine eşlik etmesini istememesinin onu rahatlattığına mı yoksa biraz kızdırdığına mı karar veremedi. *Hadi ama, Hannah. Kaç kere daha seninle birlikte olmak istemediğini ve acı çektiğini belli etmesi gerekiyor?*

"Özür dilerim. Burada olmak sizin için acı verici olmalı. Buna rağmen, yatak odasında kitap okumayı teklif edecek değildi. Bir kulübeye sahip olmak için fazladan para ödemişti.

"Sorun değil. Ağzı alaycı bir ifadeyle buruştu. "Misafirler önce gelir. Lafı açılmışken, kendim için yemek yapıyorum ve bu sebzeleri ziyan etmek yazık olur. Tatlı patates ve mezgıt balığı yahnisine ne dersin?

Bunun nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu; aslında hayatında hiç tatlı patates almamıştı ama biri ona yemek yapmayı teklif ettiğinde - üstelik ünlü bir şef - bunu geri çevirecek değildi.

"Tamamdır," dedi. "Teşekkür ederim.

'Akşam yemeğin için soyabilir ve doğrayabilirsin. Biraz pratik yap, ama bu sefer şiddet kullanmadan.

Sırıttı. "Söz veriyorum sebzelere iyi davranacağım.

"Bunu duyduğuma sevindim.

Conor'ı yemek yaparken izlemek gerçek bir zevkti. Hareket ekonomisi ve sakin, istikrarlı bir yaklaşımı vardı, her zaman kendinden bir adım öndeydi. Ayrıca her adımı ve neyi neden yaptığını da açıklıyordu ki bunu çok etkileyici buluyordu. İyi bir öğretmendi.

"Neden burada öğretmenlik yapmıyorsun?" diye sordu bir anda.

'Bu ailede çok fazla aşçı var. Ben kendime ait bir şey istiyorum ve geri kalanlar da kendin yap ya da pratik bir şeyler yapma konusunda kesinlikle işe yaramazlar. Aşçılık dışında becerisi olan tek kişi bilgisayarla arası iyi olan Fergus. Annem ve Mairead tüm metinleri yazıp tüm fotoğrafları çekse de okulun web sitesini o kurdu ve tüm sosyal medya paylaşımlarını o yapıyor. Pastoral görünmesini sağlayın.'

Hannah onun sahilde söylediklerini hatırlayarak, "Burası cennet gibi," dedi. "Geri döndün.

"Evet, ama cennet bahçesindeki yılanlara dikkat edin. "Bu çok şifreli.

"Ve alacağın tek şey bu. Ona düşünceli bir bakış fırlattı. "Sende her zaman bana söylemem gerekenden fazlasını söyleten bir şey var.

"Ne gibi?" diye sordu Hannah, bu başarıdan biraz memnun olarak.

"Geri çekilmiyorsun, değil mi?

'Cevap almayı severim. Her zaman sevmişimdir.

'Evet, sanırım öyle. Orada oturup yüzünüzde sabırlı bir ifadeyle, açıkça zorlamadan bekliyorsunuz. Neredeyse sanki

Bir cevap bekle ki alabilesin.' Hannah

güldü. "Bu yeni bir şey.

"İnsanların sırf soru sormak için soru sormalarına, meraklı olmalarına, yüzeysel şeyler hakkında daha fazla şey bilmek istemelerine alışkınım. Gözlerini devirdi. 'Yaptığım her lanet olası röportajda, her zaman alevli aşk hayatımı öğrenmek istediler. Biriyle resmimin çekilmesi bile bir sürü spekülasyona yol açıyordu. Bir sürü fotoğrafım vardı ve tanınırlığım arttıkça...' Omuz silkti. 'Zavallı küçük zengin çocuk, ha? Zenginliğin ve şöhretin getirdiklerinden şikayet ediyor. İşte bu yüzden vazgeçtim.

Hannah kaşlarını çattı, anlamamıştı. "Ne demek istiyorsun?

'Eğer sığağa dayanamıyorsanız, mutfaktan çıkın, çok kullanılmış ama son derece yerinde bir klişe.

"Gerçekten o kadar kötü müydü?

Hayır, değildi. Çok eğlendim. İlgiden hoşlandım. İstedığimi yapabilmenin tadını çıkardım. Sırıttı. 'O zamanlar bir süreliğine kibirli bir pislik olmuştum. Annem kısa sürede bunu kafama kaktı. Sonra duruldum. İyi bir kız buldum. Gerçekten iyi bir kız. Polly Davenport. Belki duymuşsundur.'

Hannah, Izzy ile yaptığı konuşmayı hatırlayarak başını salladı.

O artık benim eski sevgilim. Hem de eski nişanlım. Ama şimdi yeni yükselen yıldız, Adrienne Byrne'ün doğal ikamesi.

Sözlerinde acı bir ton vardı ve kız ona şaşkın bir bakış attı. "Eminim tüm bunların bir alt metni vardır Conor, ama biraz espri yapman gerekecek.

Ben. Tamamen habersizim.'

'Tanrım, zorunda mıyım? Tüm endişelerimi açıklamak beni tam bir aptal gibi gösteriyor. Güldü. 'Bunu yapmak zorunda kalırsam kendimi ve dertlerimi bu kadar ciddiye alamam.

"Kulağa iyi bir şeymiş gibi geliyor," dedi Hannah, birdenbire bu karşılıklı konuşmayı herhangi bir gariplik olmadan yapabildikleri için memnun olmuştu. O olabilirdi

Onunla arkadaş olduğunu, bir zevk sarsıntısıyla fark etti. Belki de bu yeterli olabilirdi? Öyle olmalıydı, adam onun için farklı bir dünyadan geliyordu.

"Polly bir oyuncuydu. İngiltere'de *Celebrity Masterchef*'i kazandığında, menajeriyle birlikte onu bir aşçılık uzmanı olarak yeniden keşfetmeye karar verdiler. Bir sonraki Adrienne Byrne olabileceğine karar vermesi uzun sürmedi - aileden biriyle evlenerek tarih tekerrür etti. Nişanlandık ama sonra bir amaç için araç olduğumu fark ettim... Kulağa kibirli geliyor, değil mi? Başka biriyle tanıştı ama annemle olan işini bırakmak istemedi, bu yüzden her şey çok medeni bir şekilde gelişti. Burada kaldı ve Mam'ın son çırağı oldu. Yüzünde çarpık bir gülümseme belirdi. "Polly çiftlik evine taşındı.

Hannah'nın ağzı açık kaldı. 'Bu...' *Acımasızca* bir şey söylemek istedi.

'Evet, ama Polly yeni bir müritti, din değiştirdi. Annemin, insanların Killorgally'nin başarı hikayesini yayması ve pekiştirmesi kadar sevdiği bir şey yok. Bunların hepsi iyi bir halkla ilişkiler çalışması ve ben her şeyden vazgeçerek tarafımı hayal kırıklığına uğrattım.

"Ama eminim annen neler hissettiğini anlamıştır..." Adamın sert ses tonu karşısında şoke olan Hannah, Adrienne'in kendi oğlu söz konusu olduğunda bu kadar tarafsız davranabileceğine inanamıyordu. Teyzesi Hannah'nın biyolojik annesi olmayabilirdi ama diğer her yönden onun annesiydi ve yavrularını en sert şekilde korurdu.

Conor çenesini kaldırıp başının üzerinden pencereden dışarı baktı ama Conor onun gergin çene çizgisindeki acıyı görebiliyordu.

'Her neyse, köprünün altından çok sular aktı ve neden sana içimi döktüğüm hakkında hiçbir fikrim yok.

"Yapabildiğin için mi?" diye sordu Hannah.

"Onun gibi bir şey. Benimle ilgili önyargılarınız yok ve çok fazla açıklama yapmak zorunda hissetmiyorum, keskinsiniz. İyi bir bıçak gibi. Zırvalıkları kesip işin özüne iniyorsun.

Her nedense, en çok kullandığı araçlardan biriyle karşılaştırılmak büyük bir iltifat gibi geldi.

"Şimdi benim için şu çaydanlığı kaynatıp biraz et suyu yapabilir misin?
Bir stok küpünü tezgah boyunca ona doğru kaydıldı.

Folyoya sarılmış küpü eline aldı. "Stok küpü mü? Kemikleri fırında
karamelize etmemiz, haşlamamız falan gerektiğini sanıyordum.

"Bazen de sıradan bir stok küpü yeterli olur. Göz kırptı.

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun," dedi Hannah, onu gülümseten
içten bir ses tonuyla.

On Altıncı Bölüm

THaftanın geri kalanı Conor'la aralarında oldukça dostane bir şekilde geçti ki bu da gayet iyiydi çünkü kaçmanın hiçbir yolu yoktu. Her gün mutfakta çalışırdı ve her akşam kulübedeki evinde olurdu.

New York ve Los Angeles'taki günleri, ünlüler ve kötü davranan ünlü insanlar hakkında komik, kendini küçümseyen hikâyelerden oluşan bir birikimi vardı ve bunları hınzır bir mizahla paylaşıyordu. Onun ilk düşündüğünden çok daha ayakları yere basan biri olduğunu fark etmesine rağmen, yine de mesafesini koruması gerektiğini biliyordu. Bu gittikçe zorlaşıyordu, özellikle de onunla birlikte olmak bu kadar kolayken. Yine de aynı düşünce aklına gelip duruyordu, eğer aralarında daha fazla bir şey olursa bu nereye varabilirdi? Kırık bir kalp mi? Bu riski göze alamazdı.

Bir gece diğerleriyle çiftlik evinde akşam yemeği yedikten sonra eve geldiğinde onu mutfakta bir dizi plan üzerinde kaşlarını çatarken buldu. Açılmış kağıt rulolarının görüntüsü ilgisini çekti ve onlara görünmeden gözlerini kısarak bakmaya çalıştı.

"Bıkmış ya da küsmüş gibi görünüyorsun," diye gözlemledi.

'Sadece düğümlenmiş bir sorunu çözmeye çalışıyorum. Mutfağı genişletmek için kirli ve büyük bir RSJ koymam gerekiyor ama vinç kullanmam gerekip gerekmediğini anlamaya çalışıyorum.

"Oh," dedi Hannah, hiç anlamamıştı.

Başını planlardan kaldırdı. "Buraya bakın. Onun yanında durmak için yürüdü.

"Etkileyici görünüyor.

'Bittiği zaman olacak. Bak, burası mutfak.'

Planları onu şaşırtan bir tutkuyla anlattı. 'Burada bir kahvaltı barı olacak ama iki katlı olacak. Alt katta bir lavabo olacak, böylece mutfakta çalışan kişinin sırtı misafirlerine dönük olmayacak.

Hannah başıyla onayladı. "İyi karar. Haklısın. Bulaşık yıkarken bir nevi görünmez oluyorsun.

'Kesinlikle ve eğer ev sahibiyse gösterinin yıldızı siz olmalısınız.

"Bundan emin değilim," dedi Hannah. Belki de bu yüzden yemek yapmayı hiç sevmemişti. Daha dışa dönük olan kız kardeşinin aksine arka planda kalmayı tercih ediyordu.

'Ve bu da arkaya doğru katlanan büyük bir pencere olacak, böylece öndeki veranda evin bir uzantısı haline gelecek. Ama sonra,' diye sırttı ona, 'burada bir odun sobası olacak çünkü hava her zaman o kadar nazik değil.

'Bu hafta hava muhteşemdi. Buranın her zaman böyle olduğunu düşünmeye başlıyorum. Bu hafta her gün yazın son günlerini yaşıyordu ama havada kesin bir sonbahar kokusu vardı ve akşamları sıcaklık belirgin bir serinliğe sahipti. Meyve bahçesindeki elmalar olgunlaşarak pembe bir renk almış, ahududu kamışları çıplak kalmış ve karşıdaki tarlalardaki saman balyaları toplanmıştı.

"Bu Hint yazı sürerken tadını çıkarın. Mutfığa şöyle bir göz gezdirdi. "Burayı deniz manzarasının tadını çıkarabilmeniz ama yine de rahat ve sıcak hissedebilmeniz için yeniden düzenledim. Herkes salondaki açık şöminenin yanı sıra burada da bir odun sobasının aşırı olduğunu düşünüyordu.

"Çok sade. Kendi yavan dairesini düşünerek yüzünü buruşturdu. 'Daha fazla çaba göstermeliyim. Benim evim uyumak için bir yer. Orada fazla zaman geçirmiyorum. Daha doğrusu, orada pek *kaliteli* zaman geçirmiyordu.

"O zaman nerede vakit geçiriyorsunuz?

"Eskiden hep kız kardeşimin evinde olurdu. Parti vermeyi ya da bir araya gelmeyi iyi bilir. Şimdi o gitti, sosyal hayatım biraz dibe vurdu. Yani, işten sonra ofisten arkadaşlarımla dışarı çıkıyorum ama... Mina olmadan aynı şey değil. Sanırım onu özlüyorum. Tanrım, buraya bayılırdı. Kendini burada bulurdu. Gerçi denemeyi sevdiği ve bir tarife bağlı kalmadığı için anneni çıldırtabileceğini düşünüyorum. Odanın içinde göz gezdirdi. "İyi bir gözün var. Özellikle de bir erkeğe göre.

"Cinsiyetçi!

"Şey, rahat. Pek kadınsı değil ama tamamen deri ve boz kahverengi de değil. Adaçayı yeşili boyalı dolapları, soluk sarı ve aynı adaçayı yeşilinden oluşan naif İskandinav desenli baskılı minderlere sahip soluk keten grisi kanepeyi ve arkasına atılmış kaşmir örtüyü gösterdi. Yerde kurutulmuş sazlarla dolu, zarif ilmekli kulpları olan birkaç uzun testi vardı ve duvarda, kalın siyah çizgiler ve arka plandaki renk unsurlarıyla seçilmiş deniz kuşlarının yer aldığı bir dizi çarpıcı baskı asılıydı.

"Evimi özlediğim için otellerde ve kiralık evlerde çok zaman geçirdim. Her zaman yapmak istediğim bir şey, insanların kendilerini evlerinde hissetmelerini sağlamak. İnsanların çalacağından endişe ettikleri için her şeyin çivilenmiş olduğu o sade yerlere katlanamıyorum. İnsanların kendi evlerinde sahip oldukları o küçük konfora sahip olmalarını istiyorum.

Hannah burnunu kırıştırdı. 'Senin kitabından bir yaprak almalıyım. Benim evim pek ev gibi değil.

"Belki de ev değildir.

"Tabii ki evim.

'Her zaman çok pragmatiksin. Ruhunda pek romantizm yok.'

'Son zamanlarda bunu bana söyleyen ikinci kişisin. Annem çok romantizm yaşadı ama bu onu çok uzağa götürmedi. Daha doğrusu, onu çok uzağa götürdü.

Conor hiçbir şey söylemedi ve bir an için sanki geçen geceki durum tersine dönmüş gibiydi. "Annem ve babam ben daha küçük bir çocukken öldüler. Adrenalin bağımlısıydılar - kayak, beyaz su raftingi, aklınıza ne gelirse. Kendileri maceraya atılırken bizi hafta sonları teyzem ve amcamla bırakırlardı. Bir hafta sonu geri dönmediler.

"Bu... zor.

'Evet, ve bencilce. Ve aptalca. Ve bir sürü başka şey. Ama şanslıyız ki ben ve kız kardeşim, tam tersi olan teyzem ve amcamla kaldık. Ve onları asla endişelendirmediğinden ya da yanlış bir adım atmadığından emin oldu. Büyüdükçe, derin ve karanlık bir yanı, anne babasının maceralarını kızlarının önüne koymasına kızmış ve kendisinin asla böyle gözü kara davranmayacağına karar vermişti. Mina düşüncesiz biriydi, bu yüzden mantıklı olmak Hannah'ya kalmıştı ve bu kalıba girmek o kadar da zor olmamıştı. Hannah nerede olduğunu, bundan sonra ne yapacağını ve gelecekle ilgili planlarını bilmekten hoşlanıyordu. İrlanda'ya gelmek hayatında yaptığı en riskli şeydi ve şimdi bunun bedelini ödüyordu çünkü kendine bakışını sorgulamaya başlamıştı. Neden kendisini ailesinin tanımlamasına izin versin ki? Onlar çoktan gitmişti. Kendi kararlarını vermişlerdi. Belki de kendini ve başkalarını onlar gibi olmadığına ikna etmek için her zaman ihtiyatlı davranmak yerine gerçekten yapmak istediği şeyleri yapmaya başlamalıydı.

Conor'la ne kadar çok zaman geçirirse, ondan o kadar çok hoşlanıyordu. Ondandır gerçekten hoşlanıyordu. Bu yakınlık onu daha az masal ve daha az ulaşılmaz kılmaya yardımcı oluyordu. Onunla Dublin'de tanıştığında başka bir dünyadan gelen biriydi - sofistike, akıllı ve yakışıklı... ve

onun ligindeydi. Şimdi onu tanımaya başlamıştı, çok insancıl ve alçakgönüllüydü ve onun arkadaşlığından hoşlanıyor gibiydi ve akşamları sık sık gelip onunla salonda oturuyordu. Sabahları ona kahve yapmak gibi bir rutine girmişti ve o kahveyi içerken hızlı bir sohbet için odun sobasının yanındaki kanepeye yerleşiyordu, bu da her zaman birlikte mutfığa doğru yürüdükleri anlamına geliyordu.

Sanki sadece iyi arkadaş olduklarını kanıtlamaya kararlıydı. Ya güvenli oynamazsa, uzun vadede bunun sonuçlarıyla başa çıkabilir miydi? Nedense yapabileceğini düşünmüyordu.

Aidan ve Sorcha'yı ziyaret ettiği ve Izzy ile sahilin tamamını yürüdüğü sakin bir hafta sonunun ardından Hannah kursun üçüncü haftasına hazırdı ve güne başlamak için kümeslere doğru yola çıktı.

"Günaydın, Hannah.

Adrienne'in alçak sesle selamlaması Hannah'nın sıçramasına neden oldu.

"Günaydın," dedi, sesi neşeli ve esintili çıkmaya çalışarak. Aslında düşüncelere dalmış, Conor'la kanoya binerken ne giyeceğini düşünüyordu. Conor bu sabah kahve içerken, hafta sonu daha fazla keşif yapmadığı için duyduğu hayal kırıklığını dile getirdikten sonra, neredeyse bir meydan okuma niteliğindeki bu daveti yapmıştı. Ayakta geçirdiği bir haftanın ardından yorgun düştüğünü açıkladığında, Conor ona erkek gibi davranması gerektiğini ve kano yapmanın ayaklarını yormayacağını söyleyerek dalga geçmişti.

"Güzel hanımlarımız bu sabah nasıllar? Adrienne tavuklardan birinin önünde diz çöktü, o da hemen ayağa fırladı, tüylü pantolonunu sallayarak yiyecek durumunu kontrol etti. Adrienne güldü ve bir avuç patates kabuğu ile bezelye kabuğunu yere atmadan önce onu sevdi.

"Hepsi güzel," dedi Hannah sevgiyle gülümseyerek. Dolap aşkı olabilirdi ama bu kadar çok şeyle karşılanmanın tatmin edici bir yanı vardı.

bir sabah coşkusu.

"Harika. Görüyorum ki kadınlara karşı gerçek bir düşkünlüğünüz var.

"Onlara alıştım. Hepsi çok komik ve çok farklı kişiliklere sahipler. Okul bahçesi gibi. Durakladı. 'Şu ikisi okul için fazla havalı ve kendilerini tutuyorlar. Şu her şeyin içinde olmayı seviyor, dedikodunun kraliçe arısı gibi. Şuradaki dikkat çekmeye çalışan, yaramaz olan ve şuradaki küçük grup da liderin peşinden giden kıkırdayan sürü ve o' - Hannah bembeyaz bir tavuğu işaret etti- 'herkesin üzerine titriyor.

"Ah, bu Agnetha.

Hanna ona sorgulayan bir bakış attı.

"Abba'daki sarışın kızdan sonra, rengi yüzünden. Hepsine isim vermiyoruz, sadece gerçekten öne çıkanlara veriyoruz. O her zaman otoriter, ana kuzusu olandı.

Hannah ani bir farkındalıkla sırtıttı.

Adrienne alaycı bir tavırla gözlerini kıstı. "Ve evet, Conor ve Fergus ona Adrienne denmesi gerektiğini söylediler.

"Tek kelime etmedim.

"Gerek yoktu. Yüzünün her yerinde yazıyordu. Hannah, sevgilim, sen açık bir kitapsın.'

Hannah arkasından parmaklarını çaprazladı. Gerçekten de öyle olmamasını umuyordu.

Ona hâlâ heyecan veren yumurtaları topladıktan sonra büyük çiftlik evinin mutfağına doğru yöneldi.

"Mutfakta görüşürüz. Bu hafta yumurta ile yemek pişirmeye odaklanacağız. Çok eğlenceli olacak.

Hannah bu haftanın programını hatırlarken başını salladı. Şimdiye kadarki en kapsamlı ve oldukça göz korkutucu gibi görünüyordu. Hollandaise sosu, mayonez, sabayon (ve bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu), krema yapmayı öğrenmek de dahil olmak üzere çok çeşitli yemek ve soslarla uğraşacaklardı.

anglaise (yine emin değilim), sufle, mus, beze, muhallebili omlet ve kiş. Bunların yarısı kulağa korkunç derecede karmaşık geliyordu. Peki neden? Süpermarketten gayet iyi mayonez ve muhallebi satın alabilirdiniz ve Tesco'da o küçük, sevimli altılı paketlerde çikolatalı muslar vardı. Burnunu kıvırdı; hollandaise almayı hiç düşünmemişti.

Artık aşçılık okulu programının üçüncü haftasına girmişlerdi ve herkes kahvaltıda bir rutine oturmuştu; öyle görünüyordu ki bu rutinin çoğu daha ilk sabahtan belirlenmişti. Meredith ve Alan her zaman ilk gelenlerdi ve Hannah geldiğinde kahve eşliğinde sohbet ediyorlardı. Izzy genellikle çok geçmeden içeri dalar, tabağını tıka basa doldurur, her zaman aç olurdu. Fliss yüzünde hafif sıkılmış bir ifadeyle içeri girerdi, sanki bu sade ortam ona hiç de uygun değilmiş gibi, Jason ise dinleyen herkese - gerçi bugünlerde kimse dinlemiyordu - domuzlar hakkında yüksek sesle şikâyet ederdi.

Meredith, "Bu haftayı gerçekten dört gözle bekliyorum," dedi. 'Süslü şeylerin nasıl yapıldığını öğrenmek.

"Ben de öyle. Sonunda doğru dürüst yemek pişirebildim," dedi Fliss.

"Son sabayonum kesildi. Meredith, "Bu çok can sıkıcı," diye anlayış gösterdi. "Daha önce böyle bir şey daha önce yapmıştım. Gerçi o muhteşem Portekiz nata'sını yapmaya çalıştım ama muhallebim daha çok çırpılmış yumurtaya benziyordu. Tadı çok lezzetliydi ama dokusu berbattı.

Hannah şaşkınlıkla dinledi. Ona kalırsa başka bir dil konuşuyor da olabilirlerdi. Neyse ki Izzy onunla göz göze geldi ve yüzünü buruşturdu. Belli ki bir tek o değildi.

"Bunların hepsi saçmalık," dedi Jason. "Kasadan beş sente bir litre Hollandaise alabilirsin. Fliss'in boş bakışları karşısında

'Teslim edildi ve hepsi. Bahse girerim siz bahisçiler aradaki farkı anlayamazsınız. Herkes birden önlerindeki tabaklarla ilgilenmeye başladı. Sırtını kapıya dayayan Jason devam etti: "Hayat her beş dakikada bir yumurtaları ayırmakla uğraşmak için çok kısa.

Hannah, Adrienne'in yüzündeki erik ağızlı ifade karşısında irkildi.

"Sanırım kavanozda iki avro olacak, Jason," dedi Adrienne'e bakarak.

Hannah'nın, görünürdeki iyiliğine rağmen daha sonra intikam alacağını söyleyebileceği iyi huylu bir gülümseme. Meredith hızlı bir nefes aldı ve Fliss'in gözleri hızlı bir eğlenceyle keskinleşti. Alan ve Izzy gibi Hannah da sandalyesinden kayarak orada değilmiş gibi davranmaya çalıştı.

İrkildi, 'Siktir,' dedi ve sonra arkasını döndü. "Tamamdır, Adrienne. Her zamanki kayıtsızlığıyla başını salladı. Hannah dudaklarını birbirine bastırdı. Ne kadar istese de gülmek uygun olmazdı. İkisi ona karşı karşıya gelen bir çift kediye hatırlatıyordu.

'Ve bu da kavanozda bir avro daha olacak,' diye ekledi tatlı bir şekilde ve diğer herkese gülümsemeye başladı. "Her şey hazır mı? Beş dakika içinde mutfakta görüşürüz. Bu sözlerle Jason'ı başını sallarken bırakarak odadan çıktı.

"Bunu nasıl yapıyor?

"Senin ne kadar aptal olduğunu biliyor," diye tersledi Fliss. 'Şeker burunlu olmaktan daha iyi-'

"Jason," Meredith ayağa kalktı ve onun koluna girerek aşçılık okuluna doğru götürdü. "Nasıldı...?

Meredith'in sesi kapı aralığından uzaklaşırken Izzy, "Tüh," dedi.

"Hah, tam bir ahmak," dedi Fliss. "Burada ne aradığını hiç bilmiyorum. 'O oldukça iyi,' dedi Izzy.

"Öyle mi düşünüyorsun? Bıçak kullanabiliyor ama bu seni şef yapmaz. Muhtemelen bunu ASBO'suyla birlikte almıştır. Yemek yaparken belli bir estetiğe sahip olmalısınız.'

"Peki evdeyken ne oluyor?" diye sordu Izzy.

'Yemek pişirme sanatının takdir edilmesi. Bu sadece yemek değil-'

Hannah, mağazanın ünlü reklam kampanyasını hatırlatarak, "Bu Marks and Spencer'ın yemeği," diye araya girdi ve zahmeti için soğuk bir bakışla karşılaştı. Fliss saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve mutfaktan çıkarken, "Cahiller, hepiniz," diye mırıldandı.

Izzy hızlı bir sırtışıla, "Ve sonra üç tane oldu," dedi.

Alan, "Bir bacak sallamazsak üç kişi köpek kulübesine girecek," dedi. 'Haydi kızlar. Partiyi başlatalım.'

Mutfağa girdiler ve önlüklerini giydiler. Hannah hızla etrafına bakındı. Conor oradaydı ama Adrienne onun kulağına bir şeyler fısıldıyordu ve Conor şaşkın bir ifadeyle ondan uzaklaştı. Adrienne onun omzunu hafifçe itti ve Conor başını sallayarak odadan çıktı, kaşlarını çatarak telefonunu kulağına götürmüştü bile.

Altısı Adrienne'in tezgahının etrafında toplandı ve Adrienne hollandaise sosunu çırpmaya başladı, neyi neden yaptığını açıkladı. Meredith bilgili sorular sorarken Alan da Adrienne'in yaptığı açıklamaları heyecanla dinledi. Bilimi severdi ve her zaman bir şeylerin mekaniğinin nasıl işlediğini bilmek isterdi. Fliss dinlemekten ve öğrenmekten mutlu görünüyordu, Jason ise onun ve bir şey kaçıracakları korkusuyla her kelimeye takılan Izzy'nin aksine neredeyse hiç dikkat etmiyordu.

Daha sonra kendi soslarını yapmaları için kendi tezgahlarına geri gönderildiler. Neyse ki oldukça kolay görünüyordu ve Hannah çok fazla tereddüt etmeden tarifî uygulamaya başladı, yumurta kabuklarının bir kısmını kaseden çıkarmak zorunda kalsa da kendine oldukça güveniyordu. İlk defa tek bir yumurta sarısını bile kırmadan yumurtaları ayırmayı başardı. Bu olumlu başlangıçtan mutlu olarak tüm malzemeleri dikkatlice ölçtü. Her zaman olduğu gibi, malzemeleri çırpmaya başladığında diğerlerinden birkaç dakika geride kalmıştı ama neyse ki gaz halkasında kaynaması için bir tava ayarlama öngörüsüne sahipti. Kaseyi kaynayan suyun üzerine attığında, sadece bir

herkesten bir dakika sonra. Karışımı çırpmaya devam etti ve tarifi kontrol etti. Ne yazıyordu? Üç ila beş dakika mı? Altın sarısının solmaya başlamasını umutla izledi. Bunu başarmıştı. Birkaç dakika sonra sosu inceledi ve içinde olmaması gereken bir sürü turuncumsu topak olduğunu fark etti. Adrienne'in yaptığı pürüzsüz, soluk, kremi sosa hiç benzemiyordu. Aksine, oldukça lekeli görünüyordu. Yüzünü buruşturdu ve hafif lastiksi topaklardan birini dürttü.

Neyi yanlış yapmıştı? Tam olarak Adrienne'in onlara söylediği şeyi yapmış ve tarifi uygulamıştı. Odaya bir göz attı. Diğerlerinin hepsi kaselerini sıcak sudan çıkarıyordu ve hiçbirisi topakları kurcalıyor gibi görünmüyordu. Belki Adrienne bu tarafa gelmeden önce süzebilirdi. Eğilerek kap kacak çekmecelerinden birini çıkardı ve bir süzgeç aramaya koyuldu. Tam iş görecektir gibi görünen, paslanmaz çelikten konik bir süzgeç buldu. Ne yazık ki sosu süzdüğünde, topakların çoğu deliklere sıkışmış ve sosun damlamasını engellemişti, bu yüzden yardım etmek için karıştırmak zorunda kaldı, bu da sarı turuncu lekelerin süzülmesine neden oldu.

"Orada iyi misin, Hannah?" diye seslendi Jason.

"Evet. Evet. Peki," dedi, saçlarını terli alnından iterek ve kendisine doğru gelmediğini umarak hızla Adrienne'e baktı. Elbette geliyordu.

'Ah canım,' dedi.

Hannah ona zayıf bir gülümseme verdi. "Neyi yanlış yaptığımdan emin değilim.

Adrienne, Hannah kapatmayı unuttuğu için hâlâ öfkeyle fokurdayan su dolu tencereye baktı. Eğildi ve sıcaklığı düşürdü. "Zar zor kaynaması gerekiyordu. Olan şey yumurtanın çok hızlı pişmeye başlaması - küçük topaklar bu yüzden. Pişmiş yumurta sarısı.

Hannah iç çekti.

"Endişelenme," dedi Adrienne, kolunu okşayarak. 'Sadece hata yaparak öğrenirsin. Her zaman doğrunun neye benzediğini anlamak için yanlış yapman gerektiğini söylerim.

Hannah kaşlarını çatı. Adrienne sadece nazik davranıyordu ama her zamanki gibi zihin okuma numarasıyla "Hiç *Bake Off* izledin mi?" dedi.

Hannah, iş yerinde yaşadığı pasta yapma felaketini hatırlayarak kısık bir kahkaha attı ve "Evet," dedi.

"Peki sizce bu insanlar ilk kez mi pasta pişiriyor?" "Şey, hayır.

"Hayır, çok çalışıyorlar. Sana söz veriyorum, ne kadar çok pişirirsen o kadar iyi olursun. Bir dahaki sefere öğreneceksin. O hatayı bir daha yapmayacaksın. Hannah'ya parlak, cesaret verici bir gülümseme attı ve o anda Hannah onu dünyanın öbür ucuna kadar takip edebilirdi.

"Hadi gel. Bir daha deneyelim.'

Sabırla durup Hannah'nın yeniden başlamasını izledi, elleri özel dersin etkisiyle hafifçe titriyordu. Diğerleri de bitirdikleri ve sıralarına yaslanıp izledikleri için bu durum özellikle sinir bozucuydu. Her yöne konsantre olurken kollarının altındaki terli bölgelerin büyüdüğünü hissedebiliyordu. En azından bu sefer sonuncu olmaktan endişe *etmiyordu* - sonuncuydu! Ve mucizevi bir şekilde, hollandez sosunu kısık ateşte zar zor kaynayan suyun üzerinde çırpıtığında, güzel, yumuşak limon rengine koyu bir sos haline geldi.

"Tamam, şimdi baharatlayın, her seferinde sadece birazcık ve sonra tadına bakın. Sonra biraz daha ekleyin.

İkinci tutam kırmızı biber ve birkaç damla limon suyundan sonra başını salladı. "Sanırım bu kadar.

Adrienne bir kaşık daldırdı ve tadına baktı. "Tam isabet. Bu muhteşem. Aferin Hannah. Hannah oracıkta rahatlayarak solurken ona gülümsedi. "Şimdi de diğerlerininkini deneyelim. Tezgâhtan tezgâha dolaşarak herkesin sosunu tattı ve herkesi birbirininkini denemeye teşvik etti.

"İyi iş Fliss, belki biraz daha baharat ekleyebilirsin. Mükemmel, Meredith. Çok güzel, Alan. Hiç fena değil, Izzy, gerçi ben hiç baharat tadı alamıyorum ve Jason, kırmızı biberi biraz fazla kaçırma ama kıvamı çok güzel. Ve Conor geri döndü.

Hepsi başını kaldırıp onun elinde meyve suyu kutusuna benzeyen bir şey taşıdığını gördü. Adrienne, yaramazlık ve Makyavelist kurnazlığın sinir bozucu bir karışımıyla gülümsedi.

"Pekala, kör tadım yapacağız. Hepiniz soslarınızı ön tarafa getirin ve sonra sıraya girip arkanızı dönün.

İtaatkâr çocuklar gibi hepsi ellerinde birbirinin aynı cam kâselerle yürüdüler, kâseleri teker teker yere bıraktılar ve söylenildiği gibi sıraya girdiler. Izzy, Hannah'ya yüzünü buruşturarak "Ne oluyor?" dedi, Fliss gözlerini devirip "Bu kadar drama yeter," diye mırıldandı ve Jason esnedi. Sanki son birkaç geceyi barda geçirmiş gibi görünüyordu.

Adrienne onları arkalarını dönüp banka yaklaştırmaya davet edene kadar arka planda bir sürü tıkırtı ve çınlama oldu. Conor panoları ve kalemleri dağıttı. Adrienne bir bardak dolusu çay kaşığı doldurdu ve tezgahın üstündeki iki kaseyi işaret etti.

Tamam. Her birini tatmanızı ve sonra beş üzerinden işaretlemenizi istiyorum. Sayfalarda beş kategori olduğunu göreceksiniz. Tutarlılık. Lezzet derinliği. Renk. Koku. Ve ne kadar beğendiğiniz. Bu A kasesi, bu da B kasesi. İkisini de tatmanızı ve işaretlemeden önce tekrar tatmanızı öneririm. Hadi bakalım.'

Hepsi öne doğru yığıldı. Hannah bu görev konusunda kendine pek güvenmiyordu. Ya yanlış yaparsa? Bir çay kaşığına uzandı, gözlerini aşağıya indirdi, Killorgally polo tişörtü ve siyah kot pantolonuyla Conor'ın farkındaydı. İki sos renk olarak bile çok farklı görünüyordu. Aslında, aynı şey olduklarını bilmeseydi, farkına bile varmayabilirdi. Bir çay kaşığını daha soluk, daha ince olan sosa daldırıp tadına baktı ve Fliss'in gözlerini kapatıp burnunu havaya kaldırmasını izledi

hafifçe. Hannah şarap züppesi pozuna gülmek istedi ama bunun yerine sosun tadına odaklandı. Tatlı, keskin ve oldukça hoştu. Benedict usulü yumurtayı sadece birkaç kez yemişti ama tadı tanıdıktı. İkinci kez tadına baktı, konsantre olmak için gözlerini kapattı ve son bir tat almak için dudaklarını yaladı. Gözlerini açtığı anda Conor'ın onu izlediğini gördü. Beceriksizce ikinci bir kaşık kaparak ikinci tabağa, Sos B'ye geçti. Bu sefer Conor'a olan farkındalığını görmezden gelerek sosa odaklandı. Bu biraz daha altın rengindeydi, kremi bir kalınlığı vardı ve... aman Tanrım, tadı! Dilinin üzerinde patlayan bir havai fişek gibiydi ve lezzetli tatların tadını çıkarırken gözleri büyüdü. Acının, limonun tadını alabiliyordu ve eğer bu gerçek bir şey olsaydı, dilinde çok daha güzel bir his uyandırıyor. İstmeden Conor'a döndü, onun ilk viski tadımında kendisiyle konuştuğunu hatırladı. "Vay canına," dedi. "Ne büyük fark.

"Düşünceleriniz? Jason'a döndüğünde Adrienne'in yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı. "Sen ne düşünüyorsun?

Ona neşeli bir gülümseme verdi. "Sos B."

"Peki neden?" diye sordu kadın.

"Ağızda bıraktığı his, lezzet, renk ve çok lezzetli.

Sert bir kaşını kaldırdı ama dil sürçmesi hakkında yorum yapmadı.

"Hannah?

Hannah başladı ve bir saniye bakakaldı. 'Şey... evet. Kesinlikle B.' Adrienne'in gözlerindeki "davamı geri alıyorum" ışıltısını neredeyse görebiliyordu.

"Peki neden?

"Sadece..." Tanrım, herkes ona bakıyordu. Doğru cevabı bilmemekten nefret ediyordu.

"Bu sana nasıl hissettiriyor?

Adrienne onun paçayı kurtarmasına izin vermeyecekti, değil mi?

"Bu..." Ayaklarına bakmak için güçlü bir cazibe vardı. "Bu..." Conor'la tekrar göz göze geldi. Sanki aklından geçenleri okumuş gibi, ona küçük bir

cesaretlendirici bir gülümseme. Aceleyle, 'Nemli bir fişğe kıyasla dilinin üzerinde patlayan bir havai fişek gibi,' dedi.

"Ah! Adrienne başını geriye attı, kumral bukleler sırtından aşağı dökülüyordu. 'Ne harika bir tanımlama. Senden bir şef yaratacağız, Hannah. Muhteşem yeşil gözleri parlıyordu ve bir an için onun gerçekten de fae'lerden biri olabileceğine inanmak kolaydı ama Hannah kendini dünyanın en iyi ödülünü kapmış gibi hissetti. Aşçılar çemberine doğru girmişti.

Adrienne hâlâ gülümseyerek tüm gruba hitap etti. "A Sosu Tralee'deki tanınmış bir toptancıdan geliyor ve B Sosu da aslında Hannah'nın yaptığı ikinci sos.

Şaşırın ama aynı zamanda çok sevinen Hannah zevkten kızardı. Bu tam anlamıyla bir keşifti. Gerçekten de daha önce böyle bir ayırım olabileceğine hiç inanmamıştı. Dürüst olmak gerekirse, kız kardeşinin her zaman otantik malzemeler bulma ve her şeyi sıfırdan pişirme konusunda biraz yaygara kopardığını düşünmüştü. Mina'nın yaptığı her şeyin tadının bu kadar güzel olmasına şaşmamalıydı. Her zaman fazladan çaba gösterirdi çünkü önemsiyordu ve bu Hannah'nın kafasını karıştırmıştı çünkü sıfırdan yemek pişirmek potansiyel olarak tehlikeliydi - ilk hollandaise denemesinde portakal toprakları oluşmuştu. Pek çok şey ters gidebilir ve sonunda bir oda dolusu aç misafirle karşılaşabilir ya da işe yaramaz görünebilirdiniz. Bu Hannah'nın DNA'sında yoktu. O güvenilir biriydi. Ama belki, sadece belki, risk almaya değermişti.

'Bence çok daha lezzetli bir şey için zaman ayırdığınızda ve zahmete girdiğinizde farkı ve yapmanın ne kadar kolay olduğunu anlayabilirsiniz. En taze, en sağlıklı malzemeleri kullanmak büyük fark yaratıyor. Doğruldu, yüzü yumuşadı ve göz kırparak ekledi, 'Ve bugünkü dersimiz burada sona eriyor.

"Tamam, mesajı aldım," dedi Jason iyi huylu bir başparmak hareketiyle.

Adrienne onun omzunu sıvazladı. 'Bunun seni cezadan kurtaracağını sanma. Kavanozda bir avro daha olacak.

Jason neşeyle parayı kavanozun içine atarak, "Peri yeter," dedi.

"Tamam. Şimdi yumurta aklarıyla beze yapacağız. Alan inledi.

"Olamaz, baş düşmanım.

Fliss yüzünü buruşturdu. 'Benimkiler de öyle. Her zaman çatlar ve dağılırlar.

"Yaşasın!" diye bağırdı Izzy, ellerini birbirine sürterek. 'Senin iyi olmadığın bir şey. Meringues yapabildiğim tek puding. Eğer evime gelersen, yiyebileceğin tek puding bu olacak.

Hannah tezgâhına yaklaştığında Conor bir sonraki tur yemek için kapları kuruluyordu.

"Teşekkür ederim," dedi başını kaldırmadan. İngiltere Hannah tekrar kontrolü ele almıştı. Conor'ın yanında kendini neredeyse şizofren gibi hissediyor, tamamen ıslak ve işe yaramaz olmakla açıkça atılgan olmak ve kontrolü ele almak arasında gidip geliyordu. İrlanda Hannah'nın evde olduğu zamanları daha çok tercih ediyordu.

On Yedinci Bölüm

'A hazır mısınız?" diye sordu Conor, ön kapıyı arkalarından kapatırken.

"Bir kontrol edeyim," dedi ve sırt çantasını karıştırdı. Telefon, cüzdan, mendiller, parasetamoller, yedek çoraplar,

ekstra tişört. "İçinde ne var?" diye sordu. "Temel ihtiyaçlar ve her ihtimale karşı birkaç ekstra.

"Ne için?" Çantanın üst kısmına baktı. "Meşaleye ne için ihtiyacın var?

"Bir meşale her zaman işe yarar. "Kablo bağları?

"Kullanışlıdır; ne zaman ihtiyacınız olacağını asla bilemezsiniz. 'Muhtemelen bir seri katil olduğunuzda. Neymiş o?

"Bir mum. Yüzünü buruşturdu. 'Elektrik kesintisi g i b i durumlar için. Overkill?'

"Muhtemelen, ama her şeye hazırlıklı olman hoşuma gidiyor.

"Ben buna düzenli demekten hoşlanıyorum," dedi, polarının fermuarını kapattı ve derin bir iç çekti. Artık ihtiyacı olan her şeyi aldığından emin olduğuna göre rahatlayabilirdi. Günü açık havada geçirmek ne kadar güzeldi ve havanın onlardan yana olmaya karar vermiş olması daha da iyiydi. Ilık, aydınlık bir sabahtı ve bunu söylemek muhtemelen buralarda sapkınlık olsa da, mutfaktan uzakta geçireceği koca bir günü dört gözle bekliyordu. Bir hafta boyunca

Bilim ve doğallık arasında hassas bir denge gibi görünen yumurta ile yemek pişirmek onu çok yormuştu ve bir daha yumurta sarısı görmek istediğinden emin değildi. Felaketlerden payına düşenden fazlasını yaşamıştı, yine de tek başına olmadığı için oldukça memnundu. Meredith'in suflesi bile çökmüş, Alan'ın sabayonu ise kesilmişti. Fliss ilk avrosunu kavanoza koymuştu, ancak Fliss, Fliss olduğu için f-kelimesi kulağa havalı gelmişti.

"Nereye gidiyoruz?"

Dingle'a. Dingle Körfezi. Orası oldukça korunaklı ve orada... sanırım bunu bir sürpriz olarak bırakacağım.

"Sürprizlerden hoşlandığımdan emin değilim. Aslında Hannah sürprizlerden hiç hoşlanmazdı ama bunu yüksek sesle söylemesi her zaman biraz oyunbozan gibi görünmesine neden olurdu. Sürprizler sinsice yaklaşırdı, onlara hazırlanamazdınız ve onlarla başa çıkmak için yüzünüzü nasıl eğiteceğinizi bilemezsiniz.

"Biraz yaşa. Dirseğiyle onu dürttü ve karnının alt kısmında küçük bir kıvılcım çaktı.

Kelebek kanadı gibi çırpınma hissini görmezden gelerek, günün tadını çıkarmaya kararlı bir şekilde büyük dört tekerlekli arabaya tırmandı. Yola çıktıklarında, ana yola giden patikadan gürültüyle aşağı inerken, etrafta ayrıldıklarını görececek kimsenin olmamasına sevinerek koltuğa gömüldü. Birkaç yorum yapılacağını hissediyordu, özellikle de ikisi aynı kulübeyi paylaştıkları için ve Conor'la ilk tanıştıklarında neler yaptıklarını bilmedikleri için çılgınca kızaracağından emindi.

Yol sahil boyunca kıvrılıyordu ve Hannah pencereden dışarı bakıyor, orada burada beliren denizi, aşağıdaki karanlık, kayalık kayalıklarda köpüren beyaz dalgaları izliyordu, ta ki iç kısımlara dönüp, sakın sakın otlayan koyunlarla dolu tepelerle çevrili geniş vadilerden geçene kadar. Conor arabayı sabit bir hızda sürüyor, arada bir tek tük arabaların yanından geçiyorlardı. Hayatın temposu alıştığından çok daha yavaştı ve kendini burada yaşamının nasıl bir şey olacağını hayal ederken buldu.

Daha önce de keşfettiği gibi, Manchester'daki yoğun saatlerin stresli durkalkları ve herkesin akşam eve dönmeye çalıştığı otoyollardaki manik saldırganlık yerine araba kullanmak bir zevkti. Bu hayatın kaçınılmaz bir gerçeği haline gelmişti ve şimdiye kadar buna katlanmak zorunda olmadığınızı hiç düşünmemişti.

"Burada hiç trafik sıkışıklığı oluyor mu?" diye sordu.

"Evet, Pádraig O'Brien'in koyunları yola çıktığında. Yazın ise Ring of Kerry'yi turlayan tüm otobüsler cinayet gibi olabiliyor - yolları tamamen kapatıyorlar. Yazılı olmayan bir kurala göre rotayı saat yönünde kullanırlar, böylece otobüsler birbirlerini geçmeye çalışmazlar. Gerçi bazı şoförler lanet olası aptallar gibi araba kullanıyor.

"Boreens?"

"Bilirsiniz, daha küçük yollar.

"Bunu daha önce duymadım, açıklayabilir misiniz? Ring of Kerry nedir?"

"Killorglin, Gap of Dunloe, Kenmare, Skellig Michael ve Ross Kalesi gibi görülecek yerleri içine alan yüz on bir millik dairesel bir sürüş.

Hannah iç geçirdi, onun inişli çıkışlı aksanını dinlemekten keyif alıyordu. "Hepsinin sesi harika.

'Ben önyargılıyım ama İrlanda'nın sunduğu en iyi şeylerden bazılarını gördüğünüzü düşünüyorum. Belki seni birkaç bölümünü görmeye götürürüm. İrlandaca'da *Mórchuaird Chiarraí*.

Adamın sesinin derinliklerinden beklenmedik bir ürperti geçti. Kelimeler bir okşama gibiydi ve ona eşlik eden gülümsemesi, sanki onu nasıl etkilediklerini tam olarak biliyormuş gibi baştan çıkarıcı bir dokunuş içeriyordu. Onu bu kadar iyi okuyabildiği için kızdı ve bunu bildiği için rahatsız oldu, "Tolkien'den bir yer gibi geliyor, Orta Dünya'da bir yer ya da başka bir şey." dedi.

'Bazılarımız buraya Kerry Krallığı diyor. Daha güzel bir yer yok. Ona doğru bir bakış attı. "Seni bir *Yüzüklerin Efendisi* hayranı olarak görmemişim.

"Gençken tüm kitapları okudum ve tabii ki filmleri de izledim. Ona hızlı bir sırtış attı, tekrar daha sağlam bir zemine oturduğunu hissediyordu. "Büyük bir Aragorn hayranıyım, gerçi bunun Viggo Mortensen ile bir ilgisi olabilir.

'Ben daha çok Eowyn hayranıyım. Rohan'ın kalkan kızını yenemezsin.'

"Liv Tyler değil mi?

'Hayır, benim için biraz fazla ruhani. Ben savaşa giden kadınları severim. İrlanda folklorunda pek çok savaşçı tanrıça vardır: Karga şekline giren Badb, hayalet kraliçe Morrigan ve kız kardeşleri Macha.

"İrlanda folklorunda tanrıçalar yerine periler olduğunu sanıyordum.

'Aslen peri değillerdi. İrlanda mitolojisinde Tuatha Dé Danann, başlangıçta Öteki Dünya'da yaşayan ancak insanlarla serbestçe etkileşime giren doğaüstü varlıklar yer alır. Sonunda yeraltına sürüldüler ve hayatta kalanlar, Sidhe ya da periler, şimdi İrlanda'nın her yerinde gördüğünüz höyüklerde yaşıyorlar. Onları kızdırmamak ya da aşağılamamak için dikkatli olmalısınız. Evlerini şiddetle korurlar.

"Gerçekten mi?" Kız, adamın yüz ifadesindeki ciddiyetle eğlenerek şüpheli kaşlarını kaldırdı.

"Ah evet. Belirli yerler, peri halkaları, höyükler, belirli ağaçlar ya da ormanlar vardır ve buralara izinsiz girmeniz sizi tehlikeye atar.

"İzinsiz girmek mi?" diye alay etti. "Bu kulağa çok fazla hukuk terminolojisi gibi geliyor.

'Ya da eski terminoloji. Bunlar dilden dile aktarılan hikâyeler. Yüzü aydınlandı. 'Biz hikaye anlatma konusunda harikayız. Babamın çok sayıda eski hikâyesi vardı. Keder ve acı dolu harika hikâyelerdir. Dönüşenlerin Sidhe topraklarına izinsiz girenlere misilleme olarak insan çocuklarını çalıp yerlerine kendilerininkini koyduklarını duymuşsundur. Fergus'la bilgisayar becerileri ve yemek pişirmeye olan ilgisizliği nedeniyle bir Dönüşen olduğu konusunda dalga geçiyoruz.

'Buna inandığımdan emin değilim. Tıpkı Adrienne'e benziyor,' dedi Hannah eğlenerek.

"Ha, ama biz onunla Morrigan'ın soyundan geldiği için dalga geçiyoruz. 'Bunu görebiliyorum. Oldukça kraliçe gibi.

Conor sıırttı. "Demek sen de onun büyüüne kapıldın.

Nedense Hannah kendini savunma ihtiyacı hissetti. Bir tartışmadan kolayca etkilenecek ya da etkilenecek biri değildi ve her zaman hikâyesinin iki tarafını da görebildiği için kendisiyle gurur duyardı.

'Periler ve folklor hakkında konuşan biri için bu çok alaycı. O çok ilham verici ve bunların hepsi benim için yeni. Daha önce hiç düşünmediğim pek çok şeyden bahsediyor. Çok tutkulu ve bu çok ilginç.

"Hmm, kesinlikle öyle," dedi alaycı bir gülümsemeyle. "Onunla gurur duymuyor musun?

'Elbette onunla gurur duyuyorum. O inanılmaz biri. Conor sanki kaburgalarına sert bir darbe almış gibi aniden doğruldu. 'Başardığı şey muhteşem. Killorgally dünya çapında bir üne sahip. Gerçek bir miras yarattı. Şikayet edemem. Sonuç olarak şöhret ve servet sahibiyim.

"Ama..." diye bastırdı Hannah.

Conor burnunu kırıştırdı ve sonunda konuşmadan önce direksiyonu okşadı. 'Byrne olmanın bir bedeli var. Annem buraya kalbini ve ruhunu koydu ama...' Sözlerini arabanın önündeki küçük boşlukta asılı bıraktı.

"Başka kimseye bir şey kalmadı mı? Hannah bunu anlıyordu. Kendi ebeveynleri de kızları için güvenli bir gelecek inşa etmeyi adrenalinin doruklarına çıkmak uğruna bir kenara bırakmışlardı.

Ona sert bir bakış attı ama bir şey söylemedi.

"Annenizi sürekli herkesle paylaşmak zor olmalı.

Omuz silkti. "Ara sıra. Medyanın ilgisine ve hayran kızların ayaklarının dibinde dolaşmasına alışma eğilimindesiniz.

"Tahmin edebiliyorum. Verdiği kayıtsız yanıt, kendisi hakkında konuşmak istemediğini gösteriyordu. "Aileler, ha? Size ailemden bahsetmiştim. Ben ve kız kardeşimin onlar için neden yeterli olmadığımızı hep merak etmişimdir. Neden sürekli maceralara atılmak ve bizi terk etmek zorunda kaldıklarını.

Bir paralellik görebiliyordu. Adrienne coğrafî olarak orada olabilirdi ama zamanı kısıtlıydı. Üzerinde çok fazla talep vardı ve Conor'ın işinin her şeyden önce geldiğini nasıl hissedebileceğini anlayabiliyordu.

"Birinci Dünya sorunları, ha? Conor direksiyonu tekrar okşadı.

Hannah onun kendisine biraz sert davrandığını hissetti ve elini onun koluna koyarak elinin sinirli hareketini durdurdu. "Hayır, nasıl hissettiğimizi değiştiremeyiz ama nasıl tepki vereceğimizi seçebiliriz.

Bu onun bağlı kaldığı bir mantra idi. Tepkileri mantıklı ve mantıklıydı, her iki tarafı da tartardı; onu işinde bu kadar iyi yapan da buydu. Bazı insanlar adaleti dengelemek için yanıp tutuştukları ve ne pahasına olursa olsun bunun peşinden koştukları için hukuka girerler. O ise her iki tarafa da uyan ya da en azından yasalara göre doğru sonucu sağlayan çözümler bularak bu ikisinin arasındaki yolda ilerlemek istiyordu.

"Nasıl tepki vereceğimizi biz mi seçiyoruz?

'Evet. Bir şeylere kızmayı ve öfkelenmeyi seçebilirsiniz, ancak bunu yaparsanız üzülen tek kişi siz olursunuz ya da hayatınıza devam etmeyi ve bunları görmezden gelmeyi seçebilirsiniz. Olumlu şeylere odaklanın.

"Kolaymış gibi söylüyorsun.

"Ha! Neşesiz bir kahkaha attı. 'Kolay olduğunu ya da yapabildiğimi söylemedim. Bir keresinde okuduğum bir şeydi ve... şey bunu çok düşünüyorum. İş yerinde her sabah kahve telvesini tezgahın üzerine döken bir meslektaşım var. Bu beni çok kızdırıyor. Sinirlenmeyi seçtiğimden emin değilim ama kendime engel olamıyorum ve ailemi düşündüğümde kesinlikle bunu anlamıyorum.

"Hmm. Yolculuğun geri kalanında Conor çok az konuştu.

Dingle limanına girip ara sokaklardan birine park ettiklerinde Conor rıhtımdaki kiralama dükkânına doğru ilerledi.

'Conor Byrne. N'aber? Televizyon işinden bıktın, değil mi?'

Tezgâhın arkasındaki kır saçlı adam onu yavaş bir dikkatle incelerken Conor, "Elbette, sen kendini biliyorsun," diye onayladı.

"Kano mu istiyorsunuz? Siz ve genç bayan için mi? Hannah'ya hızlı ama kapsamlı bir inceleme yaptı.

"Evet, doğru. Margaret ve bebek nasıl?' Hannah'ya döndü. "Danny'yle aynı okuldaydık, ama o birkaç yaş büyüktü.

"Çok uzun yıllar değil ama sorduğun için teşekkürler. İkisi de harika. Bir tane daha yolda.'

Tebrikler. Kimin aklına gelirdi? Danny Kielty, iki çocuk babası.' Hannah'ya döndü. "Bir zamanlar Dingle'da cehennem azabı çekerdi.

"Sen de git. Danny elindeki Biro ile Conor'ın parmak eklemlerine vurdu. "Ve sen bir melektin. Hannah'ya komplocu bir göz kırptı. 'Con'un kirli çamaşırlarını öğrenmek istiyorsan, gel benimle konuş. Sana bir iki hikâye anlatabilirim. Her zaman bu kadar süslü değildi, biliyorsun.

'Çık oradan Danny. İki çocuk da seni bir aziz yapmaz.

Danny onun koluna yumruk attı ve güldü. 'Daha fazla da değil. Tekneleri ne kadar süre için istiyorsun?'

"Bir ya da iki saat yeterli olacaktır.

'Güzel bir gün seçmişsin. Ve sessiz - Fungie ile biraz eğlenebilirsin.

Hannah, Conor'ın bu kadar farkında olmasaydı, onun başını neredeyse sonsuz küçüklükte sallayışını kaçırabilirdi.

"Fungie?

"Yerel bir şaka," dedi Conor. "Şimdi Danny, sana ne kadar borcum var?

"Eşler sizin için fiyat veriyor. Sırıttı. "Saati yüz avro çünkü artık zengin bir televizyoncu piçsin.

"Çok komik. Bugünlerde sadece garip işler yapıyorum."

"Söylentilere göre Moss Murphy turnayı gözünden vurmak üzere. Arazisinin bir servet değerinde olduğunu söylüyor.

Murphy mi? Ne, bana onun tepelerinde altın olduğunu söyleme? Petrol için sondaj mı yapıyor?"

Danny omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok ama Dick Mack'in yerinde paraya kavuşmak üzere olduğuna dair yeminler ediyordu.

'Nasıl olduğunu hayal bile edemiyorum. Kulaklarının etrafındaki o yer çöküyor ve uzun zamandır da öyle.

'Şu yeğeniyle ilgili bir şey. Tam bir serseridir.' "Evet, ondan pek hoşlanmıyoruz.

"Tüfekli adam mı?" diye cüret etti Hannah.

Evet, işte o adam. Pekala, Danny. Havayı en iyi şekilde değerlendirmeliyiz. Bana en iyi iki kayığınızı ver.'

Danny Biro'sunu havaya fırlattı ve gülerek çevirdi. "Sadece en iyi kanolarım var.

Hannah ofisteki manzaraya bakmak için döndü ve Conor işlemi bitirirken iki adamın şakalaşıp birbirlerine takılmalarını izledi. Ona borcunu ödemek için daha sonra onlara öğle yemeği ısmarlamaya karar vermişti bile.

Neyse ki dalgalar yumuşak görünüyordu, sakinliği vaat eden o tür bir uyutucu dalgayla dalgalanıyordu. Daha önce hiç deniz kanosu yapmamış olsa da, birkaç hafif akıntıdan geçtiğini ve bugünkü küçük dalgalarla başa çıkabileceğini düşünerek rahatladı. Rüzgâr biraz şiddetlenseydi muhtemelen korkup vazgeçerdi.

Kaskları ve kürekleri ellerinde, dalgıç kıyafetlerini giymiş olarak Danny'nin basit ofisinden çıktılar ve iki kırmızı fiberglas kanonun onları beklediği küçük, kiremitli plaj alanına gittiler. Hannah su geçirmez sprey güvertesini ve kiraladıkları neopren ayakkabıları giyip sıg suya girdi ve soğuk su ayak bileklerine dolanırken yüzünü buruşturdu.

"Her şey hazır mı?" diye sordu Conor, kaskının çene kayışıyla oynayarak.

"Evet," dedi Hannah kısaca, içindeki küçük endişeyi gizlemeye çalışarak. Evde yeni bir nehir ya da kanala girdiğinde hep böyle olurdu ama en azından burada bir koydaydılar, açık denizde değil.

Küreğini suya daldırır daldırmaz, sırtındaki ve omuzlarındaki kaslar çalışmaya başladı, gerginliği azaldı ve yüzünü sıcaklıkla yıkayan güneşin parlak ışınlarına karşı gözlerini kısarak başını kaldırdı. Yüksek, parlak bulutlar gökyüzünde hızla ilerliyor, yukarıda süzülürken kenarları şekil değiştiriyordu. Hafif esinti dudaklarına tuzun tadını ve denizden gelen tuzlu tazeliğin kokusunu getirdi. Conor'ı takip etti, yakındaki rıhtımdan ve demirlerinde sallanan küçük balıkçı teknelerinden uzaklaşırlarken onun hızlı ve düzgün kulaçlarını izledi. Hava, görünmez bir orkestrayı yönetir gibi rüzgârın salladığı direklere çarpan metal halatların çınlama ve şingirtileriyle doluydu. Tepede, iki öfkeli martı didişiyor, birbirlerine yüksek sesle öfkeyle ciyaklıyor, W şeklindeki kanatlarını çırparak dönüyor ve birbirlerine dalıyorlardı.

Küçük kumsalın barınağından ayrıldıklarında, küçük kanoları kıyıya doğru iten akıntıya karşı ilerletmek daha fazla çaba gerektirdi, ancak buna rağmen tanıdık kasların kasıldığını ve gerildiğini hissetmek güzeldi.

Conor yavaşladı ve onun yanına gelmesini bekledi. "Şu tarafa doğru gideceğiz. Koyun uzak tarafını işaret etti, destek kayaya tutunmuş bir taş kemerle işaretlenmişti. Yıllar içinde aşındığı belliydi ve kararmış taşlardan oluşan yıpranmış sütunun görünümünden geriye pek fazla taş kalmamış gibi görünüyordu.

Conor gözlerini eliyle siper ederek körfeze bakıyor, sanki bir şey arıyormuş gibi etrafı tarıyordu. Kürek çekmeye devam ettiler ve Hannah ritmini buldu. Suda olmayı her zaman sevmişti ama bu başka bir şeydi, denizin yuvarlanma hareketi daha hipnotize edici ve baştan çıkarıcıydı

Etrafındaki dalgaların gelgitleriyle birlikte. Nehrin kıyıları tarafından çevrelenmiş olmanın aksine muazzam bir boşluk hissi vardı ama neyse ki korunaklı bir koyda oldukları gerçeği onu rahatlatmıştı. Gerçek şu ki, macerasını daha güvenli tarafta yaşamayı tercih ediyordu.

Küçük bir tümsek, neredeyse bir dürtme, onu ürküttü, küreğini daha sıkı tutmasına ve manzara yerine suya biraz daha fazla dikkat etmesine neden oldu.

"Conor," diye s e s l e n d i , endişeyle yüzeyin altındaki suyu inceliyordu. "Dikkat etmem gereken herhangi bir kaya var mı?"

"Hayır." Durakladı ve omzunun üzerinden seslenmek için döndü. "Burası oldukça derin bir su.

Bu onu daha iyi hissettirmedi.

"Doğru. Belki de hayal etmişti ve bu sadece bir ters akıntıydı. Denizde olmak bir nehir ya da kanalda olmaktan çok farklıydı. Aslında, bir kanalda olmak buna kıyasla oldukça sıkıcıydı. Şaşırtıcı bir şekilde, yüzünde dans eden esintinin, suyun dalgalanışının ve şekilişinin ve kanonun dalgalar arasında kayışının verdiği heyecanın tadını çıkarıyordu. Vücudu doğal hareketle daha uyumlu hissediyor, dalgalara biniyor, döngüsel iniş ve çıkışları bekliyordu.

Bir deniz kuşu birkaç metre öteye daldı, boş bir gaga ile ortaya çıktı ve keskin bir şekilde dönüp uçmadan önce çığlık attı. Burada ne tür balıklar olduğunu merak ederek suya baktı ve gri bir parıltı gördü. Bir fok balığı mı? Bir süre öylece oturup izledi ve başını kaldırdığında Conor'la arasında yaklaşık iki yüz metrelik bir mesafe açıldığını fark etti. Göz ucuyla Conor'a baktı ve birkaç metre ötede ona paralel olarak yavaşça süzülen, sırt yüzgecine benzeyen bir şey gördü. Başını çevirdiğinde şekil gözden kayboldu. Küreği önüne dayadı ve bir elini hızla yükselen göğsüne götürdü. İrlanda'da köpekbalığı yoktu, değil mi? Hayal görmüş olmalıydı. Sadece dalgaların ve akıntının çaprazlaması. Loch Ness canavarının o eski siyah-beyaz gölgeli resimleri gibi.

Birdenbire, hiçbir uyarı olmadan, yaklaşık yirmi beş metre ötede suda bir patlama oldu ve devasa gri bir şekil sudan yükselerek Hannah'nın önüne düştü. Hannah'nın kalbi ağzına sıçradı ve nefesi kesildi, o kadar çok hava emdi ki neredeyse boğulacaktı, neredeyse küreğini düşürüyordu. Ne! Bu muydu! Bu muydu? Küreği iki eliyle kavradı, elinden bırakmaktan korkuyordu. Eğer bu olursa başı gerçekten belaya girecekti. Korkuyla bir o yana bir bu yana dönüp etrafına bakınırken nabızı gümbür gümbür atıyordu. Tanrım, neredeydi? Şimdi küreği bir bariyer gibi önünde tutarak çılgınca suyu aradı, kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki kulaklarının patlayacağını düşündü. Neydi ve geri mi geliyordu?

Sonra Conor'ın hemen arkasında suyun içinde kıvrılan bir sırt yüzgecinin belirgin şeklini gördü. Bir köpekbalığı! Bir köpekbalığıydı.

"Conor!" Korku kaslarını felç ederken boğuk bir çığlık atmayı başardı. Kayığın kenarlarından geri çekilirken işaret etmek için kolunu bile kaldıramadı. Tanrım, şu az önceki tümsek. Kanoyu kolayca ters çevirebilirdi. Kıyı şeridi korkutucu derecede uzak görünüyordu. İkisi bir köpekbalığıyla savaşabilir miydi? Belki de daha büyük görünmek için iki katına çıkarlarsa? Köpekbalıkları hakkında bildiği her şeyi hatırlamaya çalıştı; çok fazla değildi. Kan kokusunu kilometrelerce öteden alabiliyorlardı. Çok fazla dişleri vardı. Biriyle kürekle savaşabilir miydin? Küreğin sapını eldivenli elleriyle kavradı. Bir keresinde bir köpekbalığının burnuna yumruk atan bir adam yok muydu? Avustralyalı bir sörfçü?

Jaws'ı izlemişti. Roy Schneider'ın Şef Brody'sinin "Daha büyük bir tekneye ihtiyacımız var." dediğini duyabiliyordu. Bir kayıktan daha küçük olamazdı. Yüzgeç artık kaybolmuştu. Gözlerini kapattı. Ya altlarındaysa?

C-Conor. Buradan çıkmamız gerek.'

Zarif bir dönüş yaptı ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ona doğru kayd. "Onu gördün mü?

Ona baktı. "Onu gördün mü?"

"Fungie. Yunus.

"Yunus mu?" diye aptalca yankılandı. "Köpekbalığı olduğunu sanmıştım.

Conor tamamen umursamaz bir tavırla sırttı. "Köpekbalıkları sudan böyle fırlamaz.

Kanosuna yığıldı, içinden rahatlama akıyordu. Kırmızı bir yunus.

Tabii ki öyleydi.

"Yunusların varlığından yeni haberim oldu," diye tersledi, onun eğlencesinden rahatsız olmuştu. Adam bunun komik olduğunu düşünüyor gibiydi. Ona kalırsa, yunuslar denizin sevimli, sevimli hayvanları olarak ün yapmış olsalar da, bu bir yunusla yakınlaşmak istediği anlamına gelmiyordu. Özellikle de bu şeyin ne kadar büyük olduğunu gördükten sonra. Onu kolayca alabora edebilirdi.

'Sadece bir yunus. Fungie. Conor etraflarına baktı ve aniden işaret etti.

"İşte orada.

Yunusun - evet şimdi görebiliyordu - sudan dışarı atlayışını izledi. Elbette bir yunustu çünkü İrlanda'da görmeyi beklediğiniz şey tam olarak buydu. Ülke yunusların yaygınlığıyla ünlü değil miydi - değil!

"Burada olduğunu biliyor muydun?" diye sordu Hannah, sesi dehşetin etkisiyle tizleşmişti.

"Evet. Conor ona alamet-i farikası olan megawatt sırtıışlarından birini gösterdi; televizyonun en parlak günlerinde hayran kitleleri topladığı aşikârdı ama şu anda kalbi hâlâ göğsünden çıkmaya çalışırken son derece rahatsız ediciydi. "Buralarda ünlüdür.

"Ve sen beni uyarmayı düşünmedin. Sesi o kadar gergindi ki, ses tellerinin üzerinden güçlkle çıkarabildi.

"Üzgünüm, sürpriz olmasını istedim ve onu görüp göremeyeceğimizden emin değildim, gerçi tekne turlarının çoğu onu göremezseniz paranızı geri alma garantisi veriyor.

Hannah ona baktı. "*Bunun* suyun içinde olduğunu biliyordun. Bu bir sürprizdi ve hiç de iyi bir sürpriz değildi. Neden öyle olacağını düşünmüştü ki? Bilseydi, vücudunun yarısını su seviyesinin altına daldırmak şöyle dursun, bir kayığın on iki adım yakınına bile yaklaşmazdı.

O yerel bir ünlü. Son yirmi yıldır bu koyda bulunuyor. Sürüsünden ayrıldığını ve burada kaldığını düşünüyorlar. Yunusların yalnız kalması çok alışılmadık bir durum ama bu bir gün yüzerek geldi ve hiç ayrılmadı. O zamandan beri çok arkadaş canlısı; insanlarla etkileşime girmeyi seviyor.

"Sözüne güveniyorum," dedi dudaklarını büzerek, ona kötü kötü bakarak ve özlemle kıyıya bakarak. "Gidelim mi?"

"Güven bana. Eğer bir dakika beklersek ve şanslıysak, bize bir gösteri sunabilir. Teknelerle oynamayı, onlarla yarışmayı ve saklambaç oynayarak turistleri kızdırmayı çok seviyor. Bunu kaçırmak yazık olur.

Hannah bundan pek emin değildi. Onu şu anda kürek çektiği tekne yerine çok daha büyük bir teknenin, örneğin bir yolcu gemisinin güvenliğinden görmeyi tercih ederdi. Endişeyle her iki yanındaki suya baktı. "Ya bizi alabora ederse?"

"Size söz veriyorum, o tamamen güvende. Hiç kimseye zarar vermedi.

"Her zaman bir ilk vardır," diye mırıldandı Hannah, suya bir kez daha kuşkuyla bakarken. "Sence şimdi gitmiş midir?"

Conor'ın cevabının artılarını ve eksilerini tarttığını neredeyse görebiliyordu.

"Gitti, değil mi? Sesinde nefret ettiği ama izin verdiği bir histeri tonu vardı. Devasa, ne yapacağı kestirilemeyen, vahşi bir hayvanla denizde olmak olabildiğince riskliydi. Dişlerini gıcırdatmaya başladı ve çenesi göğsüne gömüldü. Geri dönmek istiyordu. Kulübeye. Ateşin önünde oturmak, güvende ve sıcak olmak için.

Onunla birlikte kürek çekerken yüzü endişeyle yumuşadı. 'Hannah, Tanrı şahidim olsun, o evler kadar güvende. Sana söz veriyorum, ben olsam

seni başka türlü getirdi. Korkacak bir şey yok.

Korkacak bir şey yok! Hannah kafasının içinde çığlık attı. *Onları alabora etmek bir yana, ya onlardan hoşlanmadıysa? Yunusların dişleri vardı, değil mi?*

Aniden yunus tam yanlarında su yüzüne çıktı ve kadın sıçradı, sonra da şık, parlak vücut süzülüp giderken gerginlikten kaskatı kesildi, yunus tekrar yüzeyin altına batmadan önce bir gözü onu izliyordu. O kadar yakındı ki uzanıp ona dokunabilirdi. Conor'ın kendi kayığının onunkinin yanına getirmiş olmasına şükrederek dikkatle izledi. Sonra, özenle hazırlanmış bir şelaleyi andıran bir su yağmuruyla Fungie sudan yükselerek kıvrıla kıvrıla atladı ve bunu peş peşe iki benzer sıçrayış daha izledi. Bir dakika sonra tekrar atladı, birkaç takla attı, sonra üçüncü kez yüzeye çıkmadan önce aşağıya daldı.

Korkusuna rağmen büyülenen Hannah, güneş ışığında dönerken, kendine özgü kuyruk yüzgeci güneş tarafından siluet haline getirilirken, esnek vücudundaki güce hayret etti. Sonraki birkaç dakika boyunca, sanki küçük kayıkların içinde ne kadar tehlikeli olduklarını biliyormuş gibi yüzerek ve güvenli bir mesafeden kayıkların önüne atlayarak tam bir gösteri yaptı.

"Burada olduğumuzu biliyor," dedi sonunda.

"Evet. İnanması zor ama seyircileri sever. "Ve hiç kimseyi alabora etmedi mi?

Tekrar eğildi ve onun koluna dokundu. "Asla. Annemin hayatı üzerine yemin ederim. Büyükanne Bridget'in de.

Yunus yeniden yüzeye çıkıp üç sıçrama daha yaptıktan sonra iki sıçrama ve üç sıçrama daha yapınca 'İnanılmaz,' dedi. "İnanılmaz biri. Rüzgârın sürüklediği spreylere üzerinden geçerken kadın güldü. Sırf onlar için böyle bir gösteri yaptığına inanmak imkânsızdı ve şimdiye kadar gördüğü en olağanüstü şeydi.

Kısa bir süre sonra ortadan kayboldu ve tekrar ortaya çıkıp çıkmayacağını görmek için bir süre beklediler.

"Gösteri bitti sanırım," dedi Conor. 'Geri dönecek miyiz? Sizi bilmem ama ben üşümeye başladım.

Körfez boyunca kürek çekmeye başladılar.

"Bu... çok özeldi. Bunu asla unutmayacağım... oh! Bak!" Küçük kırmızı kayığın yanındaki yunus ayağa kalktı, boncuk gibi gözleri Hannah'ninkilerle bir an için buluştu ve sonra sırt üstü dönüp yanlarında yüzmeye başladı, dar burnunun altındaki geniş ağzı ona sırtıyordu ve yüzgeçleri havadaydı. Kadın sevinçle gülümsedi, ağzı o kadar genişti ki yanaklarındaki derinin gerginliğini hissedebiliyordu. "Merhaba. Yunus gözden kayboldu ve bir saniye sonra sanki ona eşlik ediyormuş gibi yeniden ortaya çıktı. "Muhteşem değil misin? Yüzeyinden su akan gümüşü gri deri, parlak bir boya kadar pürüzsüz görünüyordu, gözlerini kırpmadan ona dikmişti. O kadar büyülenmişti ki korkmayı unutmuştu.

"İrlanda'da yunuslar olduğunu bile bilmiyordum.

"Arada sırada görüyoruz. Ve bu arada, köpekbalıkları da *var*.' 'Conor Byrne, bir yunusu kabul edebilirim ama şimdi benimle dalga geçtiğini biliyorum.

Bacak.' Suya endişeli bir bakış attı. "Öyle değil mi?

O anda yunus tekrar ön tarafına döndü, önlerinde bir daire çizdi ve son bir sıçrayışla suyun yüzeyinden süzülerek körfeze doğru giden küçük bir tekneye doğru ilerledi.

'Oynayacak yeni biri,' dedi Conor.

Yunusun gözden kayboluşunu izledi. "Sence yalnız mı?

"Kim bilir, ama daha önce bir kayığın yanında bu şekilde yüzdüğünü görmemiş olsam da, kesinlikle bir duvar çiçeği değil.

Hannah'nın gülümsemesinde küçük bir kendini beğenmişlik vardı. Hayal görüyordu ama Fungie'nin onun ilk başta korktuğunu bildiğini ve onu rahatlatmak için geldiğini düşünmek hoşuna gidiyordu.

Ailesi bu macera hakkında ne düşünürdü? Onlar için fazla mı evcil olurdu? Miriam Teyze ve Derek Amca'ya anlatabileceğinden emin değildi - en azından tüm detayları; dehşete düşerlerdi.

On Sekizinci Bölüm

W Kanoları nazikçe karaya çektiklerinde Hannah giydiği spreyci eteği çektiştirerek çıkardı ve fiberglas gövdeden dışarı çıktı, tekmeden çıkmayı başardı. Can yeleğini çıkardı ve damarlarında dolaşan minnettarlık, sevinç ve mutluluğun baş döndürücü karışımını paylaşmak için çaresizce kollarını Conor'a doladı. "Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. Teşekkür ederim."

Yüzündeki ifadeden onu ürküttüğü belliydi ama hemen karşılık verdi, bir kolunu ona doladı ve yeleğinin izin verdiği kadar yakınına çekti. Bir an sonra geri çekildi ve ikisi de birbirlerine baktılar, bir kez olsun kasvetliydiler. Hannah onun ne düşündüğünü merak ediyordu.

Ona kasıtlı olarak kaygısız bir gülümseme fırlatarak, 'Bu harika. Deniz kenarında olmak. Çok güzel bir gün. Başını arkaya attı ve rüzgârın saçlarını karıştırmasına izin verdi. Suyun üzerinden geriye baktı ve Fungie'yi son bir kez daha görebilmek için yüzeyi taradı. Nedense kollarını iki yana açarak kumsal boyunca koşmak ve rüzgârın açık parmaklarının arasından geçmesine izin vermek istiyordu.

"İyi misin?" diye sordu Conor, ağzının kenarları sanki bir gülümsemeyi tutuyormuş gibi yukarı kalkmıştı.

"Bana mı gülüyorsun?"

'Hayır... farklı görünüyorsun. Mutlu.'

"Normalde sefil göründüğümü fark etmemiştim.

'Hayır'- öneriyi kuşkulu bir el hareketiyle savuşturdu - 'yok, ama mutluyken bile oldukça ciddisin, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa. Bugün baştan sona mutlu görünüyorsun.

Güldü. Her şeyi mükemmel bir şekilde özetlemişti. 'Baştan sona mutlu hissediyorum. Ve başka bir şey daha,' diye ekledi, açıklanamaz bir coşkuyla köpürerek. "Harika hissediyorum. Bunu nasıl tarif edebilirdi ki? İçten içe aydınlanmış, sanki karanlık olduğunu bilmediği bir yerde biri ışığı açmış gibi. Enerjik. Sanki şarj edilmesi gerektiğini bilmediği bir anda pilleri yeniden şarj edilmiş gibiydi. Bu hisler hem kafasını karıştırmış hem de onu sevindirmişti. Yapabildiğinden başka hiçbir neden yokken, öne fırladı ve çakıllı kumsalın yanındaki kısa tüylü çimlerin üzerinde beceriksizce bir takla attı.

"Fungie'den mi esinlendiniz?

"Onun gibi bir şey," diye cevap verdi, ne dediğini tam olarak anlayamadan. 'Öğle yemeği ister misin? Biraz geç oldu ama The Fish'te hâlâ servis yapılıyor olacak.

Kutu.'

"Evet. Hannah çok aç olduğunu fark etti. "Deniz havası yüzünden.

Ve başka bir şey, diye fark etti, tüm duyularının etrafındaki her şeye ayarlanmış gibi görüldüğünün farkındaydı.

Hannah, muhteşem şirin bir aile işletmesi olan The Fish Box'ta öğle yemeği yerken İrlanda'da gerçekten de köpekbalıkları olduğunu keşfetti.

Garson kız, Hannah'nın "Buralarda köpekbalıkları var mı?" şeklindeki masum sorusunu neşeyle yanıtlayarak, "Elbette var," dedi.

"Bunlar çoğunlukla güneşlenen köpekbalıkları - tamamen zararsız. Sadece plankton yiyorlar. Biraz korkutucu görünüyorlar ama hepsi bu. Kadın siparişleri önlerine koydu ve Conor ona bir sırtış fırlattı, gözleri parlayarak çıtır çıtır biberli maymunbalığından bir çatal dolusu aldı, muhteşem görünüyordu.

İnledi. 'Mmm, bu iyi. Teşekkürler, Eimear.'

"Ünlü Conor Byrne'ün mütevazı restoranımızı ziyaret etmesinden onur duyuyoruz.

"Seninle geliyorum. Hannah'ya döndü. "Deidre etrafımda halka pişirebilir.

Annene en iyi dileklerimi ilet. Gitmem gerek. Sonra görüşürüz. Diğer masalarda oturan müşterilere bir orada bir burada bir şeyler söyleyerek hızla uzaklaştı.

"İşte, bunu denemelisin. Conor bir çatal dolusu maymunbalığı uzattı.

"Vay canına, çok acıymış." dedi acı biber boğazına ulaştığında. "Ama çok lezzetli.

Öne doğru eğildi ve ağzının kenarındaki küçük bir balık parçasını sildi, eli dudağının altını hafifçe ovma için durakladı. Bu dokunuş midesinin çukurunda dans eden sıcaklığı yeniden alevlendirdi ve dilinin ucuyla onun tuzlu tenine dokunmaktan kendini alamadı.

Ona orantısız, bilmiş bir gülümseme attı, mavi gözlerinde şeytani bir parıltı vardı. Bu açık flört ona ilk tanıştıkları geceyi hatırlattı ve içinden küçük bir ürperti geçti. Aralarında bir şeyler değişmişti ve ikisi de bunu biliyordu, ikisi de bunu yüksek sesle kabul etmemiş olsa bile.

Sade ahşap masaları ve metal sandalyeleri, plastik sıkma domates ketçap şişeleri, küçük cam malt sirkesi şişeleri ve çatal bıçak kaplarıyla The Fish Box şık bir yemek sunmuyor olabilir ama bunu sade, gerçek samimiyet ve ev sıcaklığıyla telafi ediyordu. Bir sürü pembe yanaklı insan büyük porsiyonları bariz bir keyifle mideye indirirken, diğerleri hafif rüzgarlı, beklenti dolu mutlu yüzlerle oturuyordu.

Öyle de olabilirdi; menü harika görünüyordu. Hannah seçim yapmakta zorlandı ve sonunda cennet gibi kokan karides, bal ve acı biber kızartmasını seçti. Sulu karidesin ve sıcak, tatlı sosun ilk ısırığı, yemeğin tadının görüldüğü kadar iyi olduğunu doğruladı ve Hannah'nın içten bir keyif iniltisi çıkarmasına neden oldu. "Bu *çok* güzel.

'Buradan daha iyi balık bulamazsınız. Bu bir aile şirketi - Flannery'ler. Kardeşlerden Patrick, aile teknesi *Cú Na Mara*'nın kaptanlığını yapıyor ve balıkları onlar yakalıyor. Masaya taze geliyor. Ne zaman yakalandığını, nerede yakalandığını ve hatta kimin yakaladığını bile söyleyebiliyorlar!

"Vay canına, bu çok etkileyici.

"Yerel kaynaklı malzemeler ve gübrelenebilir ambalajlar kullanıyorlar ve hatta deniz çöplerini de evlerine götürüyorlar. Deirdre Flannery tüm yemekleri yapıyor, kocası ve kayınbiraderi ise tüm balıkları hazırlıyor. Eimear onların kızı ve mekanı oğulları işletiyor.

"Ne kadar harika," dedi Hannah, küçük, tıklım tıklım dolu restoranda etrafına bakınarak. "Bugün beni buraya getirdiğiniz için teşekkür ederim.

"Sana büyük, korkunç yunustan bahsetmemiş olmama rağmen mi?

Ağzını buruşturdu. Kanoları karaya çektiklerinden beri bunu düşünüyordu, yunusu doğal ortamında bu kadar yakından görmenin heyecanıyla doluydu. Havada uçarken vücudunun yaptığı o kıvrımlar, dinamik hareket... Bu nadir bir ayrıcalıktı ve bilseydi kaçırdı. Utanç içini kemirdi.

"Bana söyleseydiniz içeri girmeyeceğimi biliyorsunuz.

Emin değildim. Sonra sen sürprizlerden hoşlanmadığını söyleyince gerçekten emin olamadım. İlk başta korkunç bir hata yaptığımı düşünmeme rağmen, bana döneceğini umuyordum.

"Merhaba. Kocaman bir balık sudan fırladığında biraz korktuğum için özür dilerim! Beklediğim tam olarak bu değildi.

"Özür dilerim. Elini tutmak için masanın öbür ucuna uzandığında yüzündeki mahcup gülümseme o kadar da üzgün olmadığını gösteriyordu.

ol.

Özür dilemene gerek yok. Belki biraz.

İlk başta korkmuştum ama şimdi... Aman Tanrım, bunu nasıl kaçırmış olabilirim? Bu insanların hayalini kurduğu ama asla deneyimleyemediği bir şey. Tam karşımızdaydı, bizimle iletişim kuruyordu. Ve ben bunu kaçırdım.'

Çok şey kaçırdığını fark etti. Bir anı geri geldi. Fransa'da bir kamp alanındaki yüzme havuzu. Tatillerinin ilk günüydü, güneşle dolu muhteşem bir sabahı ve hepsi aceleyle havuz kenarına koşmuştu. Mina her zamanki gibi fevri davranarak hemen koşar adım havuza atlamış, büyük bir gürültüyle suya çarptığında bir top gibi kıvrılmıştı. Teyzesi endişeli bir inilti çıkararak şöyle dedi: "Derin olabilir. Bilmiyorsun. Çok tehlikeli. "Lütfen dikkatli ol, Hannah. Böylece Hannah ilk içgüdüsündeki gibi Mina'nın peşinden atlamak yerine sığ tarafa doğru yürümüş ve yavaşça suya girmişti. Bu bir model oluşturmuştu. Temkinli olmak. Teyzesini üzmemek istemiyordu. Tıpkı annesi gibi olmak istemiyordu.

"Onlar için bir kuruş. Conor'ın sıcak eli onunkini sıktı. Bu his hoşuna gitmişti, neredeyse onu geri getiren ama ağırlaştırmayan bir demir gibi.

"Sadece bizi biz yapan şeyler üzerine kafa yoruyorum. "Ağır şeyler.

Özür dilerim. Bir korkak olduğumu itiraf etmekten utanıyorum. Fungie'yi ya da köpekbalıklarını bilseydim gerçekten suya girmezdim. Potansiyel tehlikeleri, neyin yanlış gidebileceğini düşünmekle çok meşgul olurdum.

'Bazıları bunun mantıklı olduğunu söyleyebilir. Korkakça değil.'

'Evet ama bazen fazla mantıklı olabiliyorsunuz. Bazen risk almanız gerekir. Tehlikeli olsa da bir şeyler yapmalısın çünkü aksi takdirde çok şey kaçıırırsın. Şimdi düşününce, o yüzme havuzu olayı aklına geldi. Hâlâ o anki hissi hayal edebiliyordu.

havada uçtuğunu ve hiç gerçekleşmemiş olmasına rağmen bir sıçramayla suyun yüzeyini kırdığını hatırlıyordu. Mina'nın yüzünde zafer ifadesi, sarı saçları yanaklarına dökülmüş, keyifle sırtarak ayağa kalktığını hatırlıyordu. İsviçre'de kalarak risk almış ve sonunda Luke'la tanışmış olan Mina.

"Katılıyorum. Tek başıma çok risk aldım. Çok eğlendim. New York'u, Los Angeles'ı gördüm, Riley'nin hayatını yaşadım ve kaza yapıp yanmış olsam da pişman değilim. Gerçekten ne istediğimi bulmak için tüm bunları yapmam gerekiyordu.

"Hepsini özlemiyor musun?

"Hayır. Artık mükemmellik baskısı olmadan yemek yapmaktan çok daha fazla keyif alıyorum ama aynı zamanda başka şeylerden ve başka şeylerde iyi olduğumu fark etmekten de keyif alıyorum. Bizim ailemizde yemek pişirmek her şeyin başı ve sonu olmuştur. Fergus ailenin bebeği olduğu için bundan kurtuldu ama Mairead, Sinead ve benim üzerimde ailenin onur nişanını taşımamız için büyük bir baskı vardı. Byrne aşçıların yeni nesli olmak için.'

"Annene hiç bir şey söyledin mi? Conor anlamlı bir kaşını kaldırdı.

"Neden olmasın?

Başının üzerinden kasıtlı olarak pencereden dışarı baktı, gözleri kısıldı.

Çünkü o burada yaşıyor ve nefes alıyor. Ne anlamı olabilirdi ki? Her şeyi bıraktığım için yeterince hayal kırıklığına uğradı. Dublin'de Michelin yıldızlı restoranı olan parlayan yıldız bendim. Slow Food ve inandığı her şey için harika bir elçiydim. ABD'de ve İrlanda'da milyonlarca izleyiciyi çeken TV programı. Ve sonra annemin büyüklük için yetiştirdiği bir sonraki büyük umuttan ayrıldım.

"Eminim seni hayal kırıklığına uğratmamıştır. Hannah kaşlarını çatı.

"Madem böyle düşünüyorsun neden geri döndün?

"Aslında kendi seçimimdi. Sadece büyükbabam Franklin'in sırası geldiği için eve geldim - aslında tüm bakımı o yapıyordu. Çocukken onu takip ederdim; altı yaşındayken bana kendi alet kemerimi vermişti. Çalışmayı tamamen bırakırsa yok olup gideceğini biliyordum ama her şeyi tek başına yapamayacak kadar yaşlıydı, ben de onun ortağı oldum ve yaptıkça daha çok keyif aldım.

"Hâlâ aile içinde kalsın o zaman.

'Sanırım büyüklerime her zaman ailemden daha yakın oldum. Bizi büyüten onlardı. Beni yanlış anlamayın, annemin başardıklarıyla son derece gurur duyuyorum. O inanılmaz bir kadın.

"Öyle. İkisi de sanki aralarına düşen yansıtıcı sessizliği doldurmak istercesine yemekten bir ısırık daha aldılar.

Hannah çiftliğin ve aşçılık okulunun sıkı çalışmanın, özverinin ve gerçek bir vizyonun kanıtı olduğunu görebiliyordu. Biraz da içinde bulundukları yer gibi. Aile. Gelenek. Otantiklik. Bunun için söylenecek çok şey vardı. Conor'ın aile geçmişini ve bu kadar somut bir şey inşa etmek için birlikte çalışan nesiller duygusunu kıskanıyordu. Kız kardeşini gerçekten özlediğini acı bir sızı ile fark etti.

Conor'ın annesi hakkında daha fazla konuşmak istemediğini anlayınca konuyu değiştirdi. 'Kız kardeşim buraya bayılırdı,' restoranı işaret etti, 've çiftliğe. Mina gerçek bir yemek meraklısıdır. Yemeğin geri kalanında Hannah Conor'a kız kardeşinin İsviçre'deki girişiminden ve WhatsApp sohbetlerinde düzenli olarak resmettiği keklerden bahsetti.

"Maceracı olan o.

'Ve sen öyle olduğunu düşünmüyor musun? Farklı bir ülkede yepyeni bir şey denemek için dışarı çıkmak da bana aynı derecede maceracı geliyor. Belki de fark ettiğinden daha çok kız kardeşine benziyorsun.

Hannah otomatik olarak 'Asla,' dedi ama ilk kez merak etmeye başladı. Okulda yepyeni bir konu seçmiş olan oydu.

Mina ise kariyerini ilgi alanlarına odaklamıştı. Hukuk okumak bilinmeyene doğru tam bir sıçrama olmuştu ve iş yerindeki herkes onun bir kano kulübüne üye olduğunu duyunca hep biraz şaşırmıştı.

Öğle yemeğinden sonra, turistik ve yerel malların bir karışımıyla dolu dar sokaklarda dolaştılar. Hannah rahatlamış, zengin, koyu deniz mavisinden koyu kırmızıya, parlak maviye ve parlak sarıya kadar bir dizi renkte boyanmış güzel binaların önünden geçerken alışılmadık bir memnuniyet duymuştu. Ortamda bir bütünlük vardı, sanki bu küçük kasaba hem turistlerin hem de yerli halkın mekânı olmaktan mutluydu. Bir Spar, yerel bir eczane, bahis, deri, müzik ve plak dükkanları arasında çok çeşitli İrlanda yün kazakları sunan dükkanlar vardı ve her birinin arasına sıkışmış bir başka pub, hatta içki içmeyi bir hırdavat dükkanı ve bisiklet kiralama ile birleştiren bir tane daha var gibi görünüyordu.

'Haydi, seni Dick Mack'in yerine götüreyim; viskileri çok güzeldir. Birer kadeh içeriz ve sert içkiler konusunda eğitimine devam edersin.

İngiltere'de Hannah karşı çıkar ya da en azından itiraz ederdi. Öğleden sonra içki içmek! Ama o anda, belli belirsiz bir zafer duygusuyla, daha güzel bir şey düşünemediğini fark etti. En son ne zaman birinin yanında bu kadar rahat hissettiğini hatırlayamıyordu - bazı açılardan çok rahattı. Vücudu arp telleri gibi gergindi ve Conor kalabalığın arasında ona her dokunduğunda bir heyecan melodisi çalıyordu.

Dick Mack's'e girmek zamanda geri adım atmak gibiydi ve gerçek bir İrlanda barında olması gereken her şey buradaydı. Burası plastik bir turist kopyası değildi - burası gerçek bir yerdi. Tuhaf, hırpalanmış ve alışılmışın dışındaydı. Odanın sol tarafındaki ayakkabıcı tezgâhında uzun boylu bir adam deriye delikler açmakla meşgul kemer yaparken, tam karşısındaki duvar boyunca uzanan ve düzinelerce farklı viskiyle dolu geleneksel bara bardaki hiç kimse gözünü kırpmıyor gibiydi. Duvarların etrafında raflar, bölmeler ve kitaplardan çizmelere, ayakkabı kalıbından tablolar ve eski kutulara kadar her şeyle dolu cam kapaklı dolaplar vardı.

wellingtons. İki yanında tabureler bulunan uzun bir bank odanın ortasının büyük bir kısmını kaplarken, barın karşısında kalan boşluğa aceleyle yerleştirilmiş yüksek tabureler sıkıştırılmıştı. Barın iki ucunda, bara açılan küçük pencereleri olan, neredeyse günah çıkarma kutularına benzeyen küçük bölmeler vardı.

"Bu ilginç," dedi Hannah, deri kemer üzerinde çalışan adamı izlerken.

"Burası 1899'da açıldığından beri bir bar ve ayakkabıcı ve şimdi Finn tarafından işletiliyor," diyerek barın arkasında hizmet veren genç bir adama başıyla işaret etti. "Tom MacDonnell'in büyük torunu. Burası dört kuşaktır aileye ait.

"Dingle'ı hiç terk eden oldu mu?" diye sordu, eleştirmekten ziyade merakla.

Bir yere böylesine sadık bir şekilde ait olmak ne kadar harika.

"Bazıları, ama sık sık geri dönüyorlar, siz neden dönmeyesiniz ki?" Gözleri parladı. "Burası Tanrı'nın kendi ülkesi.

Güldü. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Yorkshire, Amerika, Yeni Zelanda, Avustralya ve Hindistan'daki Kerala hakkında böyle söylendiğini duydum.

'Hala yaşamak istediğim başka bir yer yok. Dingle, Cork ve Dublin'den gelen gurbetçiler ve göçmenlerle dolu, Almanya ve ABD gibi uzak ülkelerden gelenlerden bahsetmiyorum bile. Ne de olsa Kaliforniya'daki Santa Barbara ile kardeş şehir. Memnuniyetle iç geçirdi. "Evde olmak güzel.

Hannah bir an sessiz kaldı. Böyle bir yerde yaşayabilir miydi? Manchester dışında hiçbir yerde yaşamamıştı. Bunu hiç düşünmemişti bile. Erkek arkadaşı Mike Londra'ya taşınıp ondan da gitmesini istediğinde bile bunu hiç düşünmemişti. İlişkileri devam edebilirdi ama o bu sıçramayı yapmaktan çok korkmuştu. Hayatı boyunca onu koza gibi saran konfor alanından çıkmaya. Hayattaki olasılıkları kapatmış mıydı? O adımı attığında neler olduğuna bir bakın. Conor'la yatmış, bir yunusla kanoya binmiş ve yemek yapmayı öğrenmişti. Bunları düşünmek bile içini aydınlatıyordu. Bu yaşamaktı. O kadar uzun zamandır var olmuştu ki, bu iyiydi ama

siyah beyaz bir hayat. Oysa şimdi, hayatının büyük bölümünde keşfetmediği köşelere sızan güneş ışığıyla teknik renklerde yaşıyordu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu Conor.

'Ne yap sen tavsiye eder misin?' o sordu Cesurca, karar vermek için tehlikeli bir şekilde yaşamak.

"Sanırım bir kadeh viski içmek gerekiyor, ancak burada bir mikro bira fabrikası var ve mükemmel bir kahve stout yapıyorlar.

"Hey, Conor. Finn eğildi ve onun elini sıktı. "Seni gördüğüme sevindim.

"Seni de. Bira fabrikasının yükselişe geçtiğini duydum.

"Evet ama biz bunu yerel tutuyoruz. İnsanlar tadına bakmak istiyorlarsa kendilerini Dingle'a atmak zorundalar. Siz ne alacaksınız?"

Conor ona dönerek kaşlarını soru sorarcasına çattı.

Her şekil ve boyutta şişelerin bulunduğu raflara ve barın üzerindeki bira kulplarına göz gezdirdi. "Bunu alacağım," dedi en yakın kulpu işaret ederek.

'Ah iyi seçim. Yarım mı, bir bardak mı?'

Conor şaşkınlıkla ona bakarken kararlı bir ifadeyle, "Bir bira," dedi. 'İyi seçim. Buna neden karar verdin?'

'Başka hiçbir yerde yok - yerel bir şey. Annen beni etkiliyor. Kulpun üzerindeki tabelayı işaret etti. *Dick Mack'in kahve birası.*

Gözlerini devirdi ama sonra 'Ben de aynısından alacağım' dedi.

Barmen iki içkiyi doldurdu ve onları hırpalanmış ahşap bankların ve nesiller boyu içki içenler tarafından kullanıldığını gösteren yaralı masaların bulunduğu başka bir küçük odaya götürdüler. Yıllar boyunca tam da bu noktada oturmuş olan tüm insanları merak etti.

Tüm bu insanların Conor'ı ünlü olduğu için değil, toplumun bir parçası olduğu için tanımlarını seviyordu. Evde, üst kattaki dairede oturan adamın adı Alastair'di. Bir keresinde biraz süt ödünç almak için aramıştı ama Conor'ın da kendisi kadar umutsuz olduğunu anlayınca bir daha asla aramamıştı.

ve hiç yoktu. Koridorun karşısında kendisinden bile daha çılgın saatler boyunca çalışan bir çift vardı. Kadının adının Claire olduğundan oldukça emindi ama bunun tek nedeni adamın yankılı koridorda birkaç kez sabırsızca onun adını seslenmiş olmasıydı. Dört yıl boyunca orada yaşadığını gösterecek pek bir şey yoktu.

Kalın, koyu kremsi biradan bir yudum aldı, iki eliyle de tanımadığı bira bardağını tutuyordu.

"Bu çok iyi.

"Bazıları Guinness'ten daha iyi olduğunu söylüyor. Arka tarafta demliyorlar. Bir ara buradayken bira fabrikası turu yapmalısınız.

Gülümsedi, Aidan'ın da aynı şeyi önerdiğini ve o zaman bunu elinin tersiyle ittiğini hatırladı.

"Bunu yapabilirim," dedi, kendini şaşırtarak. Normalde, hiç düşünmeden, alışkanlıktan dolayı reddederdi. Ne de olsa bira hakkında ne biliyordu ki? Kendi kendine güldü; tura katılırsa daha çok şey öğrenecekti.

'Ve hala Dublin'e geri dönmek istiyorum. İstedğim her şeyi göremedim. için.'

'Aslında, bazı belgeleri imzalamak için Dublin'e gitmem gerekiyor. Sen de gelebilirsin.

Eğer istersen benimle gelebilirsin. Hafta sonu için turistçilik oynayacağım. "Eğer sakıncası yoksa, bu harika olur.

"Benim için sakıncası yok. Sanki kendisi de şaşırmış gibi ona düşünceli bir bakış attı.

Kısa bir sessizlik oldu, pek garip sayılmazdı ama Hannah bunu doldurma ihtiyacı hissetti. "Burayı seviyorum. İnsanların yıllardır bu saatte burada oturduğunu hayal edebiliyorum.

"Bazıları gerçekten de öyleydi. Birinin yerine oturmamak için dikkatli olmak zorundaydınız. Yaşlı Peder O'Malley'in kendi bira bardağı olduğunu hatırlıyorum.

"Rahip mi?

"Ah, evet. Ayinden sonra bira içmeyi severdi. Her zaman bunun sürüsüne göz kulak olmak için iyi bir yol olduğunu söylerdi. Bence bu, insanlara onun varlığını ve bir sonraki Pazar kilisede olmaları gerektiğini hatırlatırdı. Çok zeki biriydi. Yeni adam pek aynı değil. Biraz daha zeki ve saçlarını yılda birden fazla kestiriyor.

"Diğer adam biraz *Peder Ted*'deki yaşlı adama benziyor.

Conor güldü ve birasından bir yudum aldı. 'Peder Jack. O kadar deli değildi ama bir karakterdi ve insanların zaaflarını iyi anlıyordu. Yeni adam biraz fazla temiz ve parlak - elim kurabiye kavanozunda yakalanmış gibi hissettiriyor.

Tek kaşını kaldırdı ve onun birçok kadınla çekilmiş fotoğraflarını düşündü.

'Suçsuz bir hayat sürmedim ve artık günah çıkarmaya gitmiyor olabilirim ama umarım insanlar için doğru olanı yapıyorumdur. Gazeteler abartıyor.

"Bunu biliyorum. Yüzü buruştu. "Zavallı kız kardeşim sosyal medyada viral olduktan sonra ulusal bir gazeteye çıktı.

"O ne yaptı?

"Ne yazık ki, ilişkilerinden soğuyan ve ona söyleme zahmetine girmeyen erkek arkadaşına oldukça aleni bir evlenme teklifinde bulundu. Ya da en yakın arkadaşıyla yattığını. Bir *arkadaşı* bunu kaydetti ve Facebook'ta yayınladı - her yere yayıldı.

"Bir arkadaş.

"Dürüst olmak gerekirse, bu bir hataydı. Özel olarak paylaştıklarını sandılar, ayarlarının doğru olmadığını fark etmediler ve bir arkadaşlarının arkadaşını paylaştı ve' - omuzlarını omuz silkererek kaldırdı - 'bir kez ortaya çıktığında, onu durdurmak mümkün değil. Her neyse, gazeteler onu erkeğini elde etmeye kararlı, manipülatif bir gelinzilla olarak resmettiler, oysa gerçekte evlenecekleri kiliseyi ve çocuklarına ne isim verileceğini tartışan oydu.

"Ah. Zavallı şey.'

'Bu beni çok kızdırdı çünkü bu doğru değildi! Ve bu konuda yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu. Elini masanın üzerinde sıktı; hayal kırıklığı hâlâ devam ediyordu. "Neyse ki Mina o zamana kadar ülkeyi terk etmişti, yani hiçbir şeyden haberi yoktu.

"Demek gazetelerin nasıl olduğunu biliyorsun. İçini çekti ve tekrar konuşmadan önce birasından uzun bir yudum aldı, alnı hoşnutsuz çizgilerle kırışmıştı. "Bir yerde bir kadınla konuşuyor olurdum - bilirsiniz, parti muhabbeti - "Şovunuza bayılıyorum", tiz bir Amerikan aksanıyla konuştu, "Ve ben de kibarca, "Teşekkür ederim, çok nazıksınız. Ne iş yapıyorsunuz?"

Bir kahkaha patlattı. 'Conor Byrne, bundan çok daha flörtöz olduğuna eminim. Seni iş üstünde gördüm, unutma.'

Ona mahcup bir sırıtış attı. 'Tamam, biraz rol yapmış olabilirim ama sadece biriyle konuşmam yeterliydi ve bir sonraki şey, gazeteler birbirimizle birlikte olduğumuzu yazıyordu. Eğer yatmış olmam gereken kadınların yarısıyla yatmış olsaydım, yıkılmış bir adam olurdum.

Kıkırdadı. "Eminim bu meydan okumanın üstesinden gelirdiniz.

"Ben her zaman elimden geleni yaparım. Adam göz kırptı ve kalbi o komik döngü döngülerinden birini yaparken kızarmanın hızlı lekesinin boynuna ve göğsüne doğru fırladığını hissetti.

Adamın fark etmemiş olmasını umarak içkisinden stratejik bir yudum aldı - bu konuda tamamen soğukkanlı görünmek için gerçekten elinden geleni yapıyordu.

"Ben asla melek olduğumu söylemedim. Bunu söylerken ağzı çarpık, şeytani bir gülümsemeyle yukarı kalktı. Ona onaylamayan bir bakış atmaya çalıştı ama bunu başaramadı ve bunun yerine içini çekti. Onu karşı konulmaz bulurken nasıl kınayabilirdi ki? Ve hiçbir şey birinin sizi istediğini açıkça belli etmesi kadar tahrik edici olamazdı. Conor'ın doğrudan bakışları kızın içini dışına çıkardı ve başparmağını bileğinin iç kısmındaki yumuşak deriye yavaş ve ısrarlı darbelerle sürtmeye başladığında kız

bacak bacak üstüne attı. Teninin üzerinden her geçiş, hızla ısınan çekirdeğine doğrudan bir sinyal gönderiyor gibiydi.

"Bir içki daha ister misin? Boğuk soru kadının içinde titreşiyor gibiydi.

"Hayır," dedi, memnun bir baş sallayışa neden olan bir çaresizlik dokunuşuyla.

İkisi de işlerin nereye gittiğini biliyordu ve Hannah daha fazla gecikmeye gerek görmediği bir noktaya gelmişti. Bir kez bir hareket tarzına karar verdiğinde bunu sonuna kadar götürecek türden bir insandı. Karara varmadan önce tereddüt edebilirdi ama bir kez karar verdikten sonra inançlarına bağlı bir kadındı. Conor'la yatmak istiyordu ve buna neden karşı çıktığını bir türlü anlayamıyordu.

Bardan çıkar çıkmaz, Land Rover'a doğru yarı koşar yarı yürürlerken Conor elini onun elinin içine soktu. Kapıların kilidini açarken Conor onun elini tuttu ve sert, hızlı bir öpücük için kendine doğru çekti.

"Conor," diye gülerek ona baktı ve baş döndürücü bir güç hissine kapıldı. Onun kendisini istediği kadar Conor da onu istiyordu. "Bu gidişle asla geri dönemeyeceğiz.

"Doğru," dedi ve o yaramaz gülümsemelerinden birini daha takınarak onu koltuğuna oturttu ve aceleyle sürücü koltuğuna geçmeden önce kapıyı çarptı.

Sanki ona dokunmaya devam etmek zorundaymış gibi, bir eli kızın bacağındaydı. "Bundan emin misin?" diye sordu alçak bir sesle.

"Evet. Hannah yutkundu. "Eminim. Ya sen?"

"Ah, evet. Sadece eğer istersen fikrini değiştirmen için sana bir şans vermek istedim'.

Parmakları iç uyluğuna masaj yaparken, "Fikrimi değiştirmeyeceğim," diye mırıldandı.

Alçak ve gırtlaktan gelen bir sesle, "Sadece eve dönerken işlerin çıkırından çıkmasını istemiyorum," diye alay etti.

'Siz bir aşçısınız. Eminim bir şeyleri kaynatmak konusunda oldukça beceriklisinizdir.

"Ah, öyleyim," diye kabul etti, elini biraz daha yukarı kaldırdı.

"Yola konsantre olman gerektiğini düşünmüyor musun?" diye ciyakladı.

"Bunun neresi eğlenceli?

"Hayatta kalmak her zaman iyidir.

"Oyunbozan. Kalçasını sıktı ve elini tekrar direksiyona koydu ama daha sonra çok daha fazlasını vaat eden bir bakış atmadan önce değil.

Dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı, konuşmaya başlamak için bir gambit düşünmeye çalıştı ama tüm duyuları uğulduyordu ve yoğun atmosferi kırmaya çalışamayacak kadar uyuşuk hissediyordu. Bunun yerine koltuk başlığına yaslanıp gözlerini kapattı ve vücudunda uğuldayan hislerin tadını çıkardı.

Killorgally sapağına yaklaştıklarında Conor arabayı çakıllı yoldan yukarı doğru sürdü ve otoparka varır varmaz frene bastı. Sürücü koltuğundan ona baktı, gözlerinde bir soru vardı. Kadın başıyla onayladı ve ikisi de neredeyse koltuklarından fırlayacaktı. Adam onun elini tuttu ve kulübeye doğru hızla indiler. Beklenti aralarında bir elektrik yükü gibi uğulduyordu. Aslında Hannah neredeyse ellerinin değdiği yerde kıvılcımların sıçramasını bekliyordu. Göğüsleri ağırlaşmıştı ve bacaklarının arasında tatlı bir sızı vardı; hayatında hiç bu kadar heyecanlanmış ve çaresiz hissetmemişti. Conor'ın elini sıktı ve o da karşılık verdi. Birbirlerine muzipçe sırıttılar. Hannah bunu seviyordu. Bu kadar açık olmayı seviyordu. Utanılacak ya da saklanacak bir şey yoktu.

Eğildi, elini bırakıp kulağını tuttu ve fısıldadı, sözleri doğrudan tatlı noktaya bir sıcaklık zonu gönderdi. "Tanrım, seni istiyorum Hannah Campbell.

"Ben de seni istiyorum. Yapabileceğini bilmediği doğal bir ağırbaşlılıkla konuşuyordu. Tamamen kadın olma hissinin tadını çıkarıyordu. Diğer erkeklerle birlikteyken hep onların liderlik etmesine izin verirdi. Şimdi Conor ona olan arzusunu ilan ettiğine göre, bu ona cesur olmak için güven veriyordu. Diğer kadınlar gibi olmayabilirdi ama şu anda ve tam burada *onu* istiyordu. Ve bu hiçbir yere varmayabilirdi ama artık bu konuda endişelenmeyi bırakmıştı. Hayatının çoğunu bilinmeyen ve beklenmedik şeyler hakkında endişelenerek geçirmişti. Bugün bilinmeyen ve beklenmeyen ne kadar harika olabileceğini göstermişti.

Kulübe göründü ve ikisi de sanki şimdi hedeflerini gördükleri için acele etmeyecekmiş gibi biraz yavaşladılar.

'Hannah! Conor! Meredith patikanın yanındaki meyve bahçesinden önlerine çıktı, Alan da onu takip ediyordu. Yüzünde hoş, memnun bir gülümseme vardı ve üzerinde bahsettiği vişne kırmızısı hırkayı giymişti. 'Ne kadar güzel bir gün, değil mi? Killarney'e gittik. Ne kadar sevimli küçük bir kasaba. Orayı biliyor musun Conor?'

Aptalca başını salladı.

"Alan beni oraya götürdü ve sahildeki en harika öğle yemeğini yedik. Gerçekten, Hannah, sen de o tarafa gitmelisin. Gerçekten muhteşem, değil mi Alan?"

Bir adım öne çıktı. 'Gerçekten öyle. Daha önce bu tarafa gelmemiştim ama çok güzel bir yer. Yine de o otobüslerden birinin arkasında sıkışıp kalmak istemezsiniz.

Conor kısa ve öz bir şekilde, 'Hayır,' dedi.

'Ve manzara muhteşem. Arabayı birkaç kez durdurmak zorunda kaldık. Nefes kesici. Arabayı ben kullanmadığım için çok mutluydum. Meredith Alan'a gülümsedi. 'İyi ki çok iyi bir sürücüsün, yoksa o dar yollarda biraz gergin olabilirdim.

Hannah bir an için 'Boreens' diyecek gibi oldu ama vazgeçti. Conor'ın kendisini öldüren aynı sinirli tedirginlikle bir ayağından diğerine geçtiğini görebiliyordu.

Bugün nerelerdeydin? Keşfetmeye mi? Conor sana etrafı mı gezdirdi? Meredith'in bakışları biraz hesapçı bir hal aldı. "Seni nereye götürdü?"

Hannah ve Conor birbirlerine suçluluk duygusuyla hızlıca baktılar ama bu çok saçmaydı çünkü suçluluk duymalarını gerektirecek bir şey yoktu. Yani, henüz yoktu.

"Dingle'a gittik, kano yaptık.

'Kano. İşte bu daha önce denemediğim bir şey. Karnına doğru bir bakış attı. "O küçük deliğe sığabileceğimden emin değilim.

Alan bıkkın bir homurtu çıkardı. 'Kadın, sana söylüyorum. Sen olduğun gibi büyüsun. Conor'a döndü. "Bayanlarla tartışmaya gerek yok, değil mi?"

Conor başını salladı.

Meredith güldü. 'Hoşuna gitti mi, Hannah? Çok maceraperestsin. Bunun için harika bir gün.'

Hannah, Meredith'in iyi huylu sohbetine karşılık vermezse kaba görüneceğinin son derece farkındaydı; kadını gerçekten seviyordu ve kırmak istemiyordu.

"Bunu daha önce de yapmıştım ama deniz çok güzeldi. Conor'a baktı. Conor'ın yüzünde sanki yunustan bahsetmesi için ona meydan okuyormuş gibi belli belirsiz bir ihtiyat izi vardı, bu da kaçınılmaz olarak konuşmayı uzatacaktı. 'Ama aynı zamanda oldukça soğuktu. Beni ısıtacak sıcak bir banyo için can atıyorum.

"Oh, seni tutmamıza izin verme. Meredith'in sıcak ve anlayışlı yanıtı Hannah'nın dudağını ısırmasına neden oldu. 'Sen devam et. Biraz ısın. Sonra görüşeceğimize şüphe yok. Bu gece bara geliyor musun? Biraz daha canlı müzik var. Çok *eğlenceli* olacak. Kendinden memnun bir şekilde Alan'a döndü. "Doğru söyledim mi?"

Yaptın. Çok eğleneceğiz. Neredeyse buralı gibi konuşmaya başladın,' diye alay etti.

'Pekâlâ, tamam. Gitsek iyi olur,' dedi Conor, çoktan ilerlemeye başlamıştı.

Evet, üzgünüm. Siz gidin. Sonra görüşürüz. Senin için kapıyı çalalım mı, Hannah?

'Şey...' bir an için çırpındı.

"Haydi, zavallı kızı rahat bırak," dedi Alan, Meredith'in kolunu tutarak. Meredith, "Pekala Conor, eğer gelmek istiyorsan, yabancılık çekme," dedi.

Alan sonunda onu uzaklaştırırken omzunun üzerinden.

"Hoşça kal," diye seslendi Conor, dudaklarını birbirine bastırmış ve kahkahalarını bastırmak için elinden geleni yaparken yanakları al al olmuştu.

"Hoşça kal, canım.

Conor'dan bir homurtu çıkmadan önce Alan'ın onu götürmesini bir süre beklediler. Hannah kıkırdamaya başladı.

"Ha di," Conor onun kolunu tuttu. "Başka biri ortaya çıkıp da günün faaliyetlerini en ince ayrıntısına kadar anlatmak istemeden önce.

"Sadece arkadaşça davranıyordu," dedi Hannah, bir başka patlayıcı kıkırdamayla.

"Biliyorum ama taşaklarım her saniye daha da mavileşiyor.

"Conor!" dedi kibarca ama dans eden gözleri onu ele verdi.

"Beni *Conor*'laştırma. Adam onun elini tuttu ve koşturmak başladılar. Kulübeye doğru koşarlarken kadın ona pişmanlık duymadan sııttı.

Kapı arkalarından kapanır kapanmaz Conor tek bir akıcı hareketle kazağını çıkarıp yere fırlattı, aynı anda ayakkabılarını tekmeledi, Hannah da yünlü kazağını yırtıp attı ve sonra ağızları, gecikmiş gibi hissettiren bir öpücük için birleşti. Soyunurken öpüştüler, Conor merdivenlerden yukarı doğru geri geri yürürken aynı anda Hannah'nın sütyeninin klipslerini açtı. Birlikte tökezleyerek yatak odasına çıktıklarında tüm beyin hücreleri *acele et, acele et diye* bağıırıyordu. Yatağa düştüler, yuvarlandılar, son giysilerini çıkarmak için mücadele ederken öpüştüler ve kıkırdadılar. Conor'ın elleri çoktan kızın vücudunda gezinmeye başlamıştı ve sonunda ince pamuklu çarşafın üzerinde ten tene uzanıp beklenti ve arzuyla nefes nefese kaldıklarında tüm tutarlı düşünceler beynini terk etti.

On Dokuzuncu Bölüm

"[Meredith seni şimdi görebilseydi," diye dalga geçti Conor, büyük odada yastıklara yaslanmış oturan Hannah'nın üzerine örtülmüş çarşafı çekiştirerek

Büyük boy yatak, çatı penceresinden içeri süzülen güneş. 'Tanrım, saat kaç? Ona mesaj atmam lazım.

"O zaman bara gitmek istemiyorsun? Conor kaşlarını aşırı derecede imalı bir şekilde kaldırarak sordu.

"Ne düşünüyorsun?" diye karşılık verdi, güneş ışığındaki bir kedi gibi tembelce gerinerek. Giyinmek ve insanlarla mantıklı konuşmalar yapmak zorunda kalarak seks sonrası coşkulu havayı bozmak istemiyordu. Sonsuza kadar burada kalabilir, yanında Conor'la güneşin altında uzanabilirdi, ikisi de kendi tenlerinde rahat ve huzurluydular. Conor'a bakmak o kadar güzeldi ki, çıplaklığıyla o kadar rahattı ki, o da örtünme ihtiyacı hissetmedi. Conor kendine son derece güvenen ve kendinden emin biriydi. Bu ona daha fazla güven veriyor ve onun da aynı şeyi yapmasını sağlıyordu.

"Sana kurduğum küçük bir fanteziyi anlatayım mı?" diye kulağına fısıldadı, eli kalçasında geziniyordu.

"O da ne?

'Benim süslü duşumu biliyor musun? Seni orada çıplak bırakmayı düşünüyordum.'

"Şimdi mi?" diye mırıldandı, femme fatale'i oynamaktan zevk alıyordu.

"Yaptım. Eğilip dudaklarıyla omzuna dokundu ve yaka kemiği boyunca sıcak öpücükler bıraktı. "Seni soydum; şimdi tek yapmam gereken seni duşa sokmak.

"Peki bunu nasıl yapmayı öneriyorsunuz?

Bir an durakladı, bir parmağı boş boş kızın köprücük kemiği ile boynu arasındaki çukuru okşuyor, biraz düşünüyormuş gibi yapıyordu. 'Şey, baştan çıkarma ve rüşvet var. Sana güzel bir yemek pişirebilir ve ateş yakabilirim.

"Bu da bir düşünce," diye cevap verdi yumuşak bir sesle.

"Ya da..." adamın gözleri karardı ve kadının kalbi gözlerindeki boğucu vaat karşısında bir an durdu. "Yapabilirim...

Adam kızın gözlerinin içine bakarken bir duraklama daha oldu. Sonra aniden yataktan fırladı, kızın belini kavradı ve onu omzuna aldı. "Seni itfaiyeci gibi kaldırabilirim.

"Conor Byrne!" diye bağırdı, sırtına vurdu ve kıkırdadı. "İndir beni!

"Bunu yapmamı gerçekten istemiyorsun.

Gerçek şu ki, bilmiyordu. Bu hafif yürekli, şakacı saygısızlık hoşuna gidiyordu. Bu, işleri fazla ciddiye almadıkları anlamına geliyordu ki bu da ona çok iyi geliyordu çünkü ciddiyetle ne yapacağını bilemezdi. Bu, hiç girmediği bulanık bir havuza dalmak olurdu.

Banyoda yöntemini değiştirdi, yavaşça önünden santim santim aşağı kaymasına izin verdi. Ayakları yere değdiğinde, kollarını boynuna doladı ve onu dudaklarından öptü; uzun, derin bir öpücüktü bu, kendisini heyecanlandığı kadar onu da heyecanlandırmak için tasarlanmıştı. Daha yeni sevişmiş olmalarına rağmen, hâlâ ona doyamıyordu. Bir elini adamın sırtından aşağıya doğru kaydırarak sert bir kalçasını kavradı, onu kendine doğru bastırdı, kendisine doğru sürttü.

Conor inledi ve göğsünü okşamak için bir elini kaldırdı, parmakları meme ucunu okşayarak Hannah'nın gergin bir soluk alıp vermesine ve inlemesine neden oldu. Daha önce hiç hissetmemişti

Bir erkekle bu kadar sınır tanımazdı; bu bir vahiydi çünkü ona keşfetme ve kontrolü ele alma, talep etme ve kızdırma gücü veriyordu.

Duştan çıktıklarında ikisi de hâlâ gülüyordu.

"Fayanslar çok soğuktu," diye yakındı Hannah. 'Duşta seksin filmlerde anlatıldığı gibi bir şey olduğundan emin değilim.

"Bulduğum yerden her şey yolundaydı," diye göz kırparak şaka yaptı. "Beklediğimden daha ağır olmana rağmen.

"Conor! Sahte bir dehşet içinde ciyakladı.

"Sadece şaka yapıyordum. Havlusunun önünden tutup onu öpmek için kendine çekti ve ardından ekledi: "Bu halinle mükemmelsin, özellikle de o şeftali gibi poponla. Elleri aşağı kayarak havluyla kaplı poposunu okşadı. "Ve o uzun bacaklarını bana doladığında...

"Terbiyeli ol.

"Neden?" Adamın dudakları kıpırdadı ve kadın uygun bir cevap bulamadı.

İkisi de bu akşam bara gitmeyecekleri konusunda hemfikir olarak, tembel, hımbıl gündelik kıyafetler giydiler. Hannah Meredith'e mesaj atarak beklenmedik bir kesinti yaşamadıklarından emin oldu. Conor aşağı inmek için yanından ayrıldı ve Hannah nemli buklelerini taramak için saç fırçasını eline aldı.

Tuvalet masasına bakarken kaşlarını çattı. Saç fırçası yanlış yerdeydi; saç açıcı spreyinin yanında olması gerekiyordu, onun yanında da saç karıştırıcı tarak ve onun yanında da bir yığın saç tokası vardı. Mina onunla çok titiz olduğu konusunda dalga geçiyordu, aslında durum hiç de öyle değildi ama Hannah'nın bir sistemi vardı. Her şey yerli yerinde olduğu için sabahları gözleri bağlı olarak hazırlanabildiği sürekli yapılan bir şakaydı. Ağzı kuruyarak odanın içinde etrafına bakındı. Dizüstü bilgisayarının yeri mi değiştirilmişti? Emin olamıyordu. Tuvalet masasına ve saç fırçasına bakarak dudağını ısırdı ve kendine paranoyak olduğunu söylemeye çalıştı. Ön kollarında tüyleri diken diken oldu. Bu sabah çıktıklarından beri buraya biri girmişti, bundan kesinlikle emindi.

"Conor," diye seslendi merdivenlerden aşağıya doğru hafifçe koşarken. "Evet.

"Burada biri varmış. "Ne demek istiyorsun?

"Birisi eşyalarımın yerini değiştirmiş.

"Emin misiniz?

"Evet. Hayır, şey..." Yüzde yüz emin olamıyordu. Bu sabah her şeyden çok günü Conor'la geçirmeyi düşünüyordu. Belki de her zamanki rutinini göz ardı etmişti.

Conor az önce açtığı şişeyi bıraktı ve salona doğru yürüdü, sonra odasına çıktı ve aşağı inip bir şeyler söyledi. "Kayıp bir şey yok ve odamda yerinde olmayan bir şey göremiyorum.

Hannah kendini aptal gibi hissediyordu ama içgüdüsel olarak hissettiği o ürpertici duygudan kurtulamıyordu. Odasında biri *vardı*.

Conor mutfığa geri dönmek yerine kulübenin kapısını açtı ve dışarı çıktı. Bir süre sonra asık suratla geri döndü.

"Birileri geri dönmüş. Çiçek tarhlarında yeni ayak izleri var. Ve ben...' durakladı, 'Özür dilerim, çıkarken kulübenin kapısını kilitlememiştim. Alışkanlık işte. Normalde gün boyunca kapıları açık bırakırız.'

Hannah hemen başını salladı ve ironik bir şekilde rahatladığını hissetti. En azından hayal görmüyordu.

Özür dilerim, Hannah. Böyle bir şey olmamalıydı. Gelecekte kapının kilitli olduğundan emin olacağım ve eğer burada tek başınaysan kapıyı arkandan kilitlemelisin. Personeler herkesin yabancılara dikkat etmesini söyleyeceğim ve Seamus ile Peter'a düzenli devriye gezdireceğim. Bu açık değil. Normalde burada böyle bir sorunla karşılaşmayız. Bu hiç hoşuma gitmedi. Muhafızları da çağırıyorum.'

"TAMAM.

Gözlerini büyüttü. "İşte bu kadar. TAMAM.'

"Tamam. Biraz korkuyorum ama bu konuda sakın olmak ve gerçekten kucaklanmaya ihtiyacı olan bir genç kıza dönüşmemek için elimden geleni yapıyorum.

'Sarılırım, yapabilirim. Buraya gel. Kollarını ona doladı. "Hâlâ inanılmaz derecede sakınsın. Başka hiçbir kadının olayları bu kadar sakın karşılayabileceğini düşünemiyorum.

Umutsuzca mantıklı ve makul olmaya çalışarak omuz silkti. 'Histerik olmanın bir anlamı yok. At ya da her kimse, kaçtı. Burada olmaları beni ürküttü ama şimdi gittiler ve bir tehdit bırakmış ya da bir şey çalmış değiller. Gelebildikleri için geldiler. Çocuk falan olabilirler. Ve dediğin gibi, seni burada tutuyorum.'

"Gençliğimde karate yapmıştım.

"Yaptın mı?

"Üç haftalığına," diye itiraf ettikten sonra daha kasvetli bir şekilde ekledi, "Ama Seamus ve Peter hiçbir saçmalığı kabul etmezler. Küçük görünebilirler ama onlara karşı gelmek istemezsiniz.

Canının istememesine rağmen hızlı bir kahkaha atmayı başardı. Yatak odasında birinin olduğu düşüncesi onu biraz hasta hissettirmişti. Conor'ın burada olması kesinlikle daha iyi hissetmesini sağlıyordu. "Kapıyı kilitli tutacağız o zaman.

"Gerçekten harikasin," dedi, öne doğru yürüdü ve alnına bir öpücük kondurdu. İçinde sıcak bir parıltı yayıldı. Muhteşem olmak hoşuna gidiyordu. İçten içe harika hissetmediğini bilmesine gerek yoktu.

"Bu şerefe nail olur musun? Her zamanki ustalığıyla soğanları dilimlemeye başlarken mutfak masasının üzerindeki açık şişeye doğru başıyla işaret etti. Kadifemsi erik rengindeki şarabı iki büyük ince cam kadehe doldurdu ve zarif balonlarına hayran kaldı. Daha önce kadehler konusunda hiç titiz olmamıştı ama şimdi Conor'la birlikte olunca, onun kendisini şımartmış olabileceğini düşündü

sonsuz dek. Bir şekilde şarabın keyfi güzel bir kadehte çok daha fazlaydı.

"Neden?" diye düşündü bardağı ışığa tutarak. "Ne neden?"

Conor hızla yukarı baktı.

"Şarabın tadı uygun bardaklarda daha güzeldir.

"Bu kendine karşı nazik olmakla ilgili," dedi bıçağını yere bırakıp ikinci bardağı aldı ve yavaşça onunkine vurdu. 'Bu tür şeylerden zevk almak, küçük şeyleri kutlamanın bir yoludur. Düzgün bir yemek pişirmek için zaman ayırmak ve en iyi malzemeleri kullanmak gibi. İnsanlar kıyafetlere, makyaja, bakım ürünlerine bir servet harcamaya hazırlar ama yine de vücutlarına her türlü pisliği dolduruyorlar. Omuzlarını kaldırdı. "Bu bana hiç mantıklı gelmiyor.

'Bunu daha önce hiç düşünmemiştim. Buraya gelmeden önce. Yemek onun için her zaman yakıt olmuştu. Sonuca giden bir yol ve açıkçası ne kadar çabuk hazırlanırsa o kadar iyi.

"Bu akşam menüde ne var?" "Eski moda bir İrlanda güveci.

Kulağa pek de heyecan verici gelmeyen bir şey pişiriyor olmasına biraz şaşırmış, biraz da hayal kırıklığına uğramış bir halde başını salladı ve neredeyse kendi kendine gülecekti. Belli ki iyi yaşama fazla alışmıştı. Bir zamanlar, başka birinin onun için yemek yapması yeterli bir ikram olurdu. Ama bulutlar toplanıyormuş gibi görüldüğü için İrlanda güveci muhtemelen tam ona göre idi.

Sanki aklından geçenleri okumuş gibi, "Fırtına geliyor," dedi.

"Var mı? Pencereden dışarı baktı ve gökyüzünün kararmış olduğunu, günün erken saatlerindeki güneş ışığını yok ettiğini gördü. Bu, gece için herhangi bir röntgenciye uzaklaştıracaktı ama yine de perdeleri çekmeden önce dışarıdaki tüm alanları taradı. 'Tanrım, çok çabuk değişmiş. Bugün hava konusunda şanslıydık. Bu, ateşi neden burada yaktığını açıklıyor, diye düşündü, küçük kanepeye yerleşti ve ayaklarını etrafında kıvrarak

geniş camı iki eliyle kavradı. Alevler dört ayaklı odun sobasının cam penceresinde kıvrılıp bükülürken, ateş ısıtıcı altın rengi bir parıltı yayıyordu. "Yardıma ihtiyacınız var mı?"

"Hayır, bu kolay bir yemek - işin sırrı pişirmede. Döndü, ağzı seğiriyordu. "Uzun ve yavaş.

Gözlerini devirdi. "Sanırım pişirme tekniğinden bahsediyorsun.

"Elbette. Biraz zaman alacak. Ama eminim yavaş yavaş ilerlemeyi seviyorsunuzdur.

"Conor Byrne, iğrençleşiyor musun?"

"Henüz değil. Ona o dayanılmaz orantısız gülümsemesini attı.

Şarabını yudumladı, tadını analiz etmeye çalışırken iyice konsantre oldu - yine birkaç hafta önce yapmayacağı bir şeydi bu. Siyah kiraz. Deri mi? Hayır, bu doğru olamazdı.

Conor yanına geldi ve alnını kırıştıran kaş çatma çizgilerine dokundu. "Sorun nedir?"

Bardağı kokladı. "Deri mi?"

"Evet. Doğru. Kesinlikle deri kokuyor."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Sanki kızın bariz zevkini ödüllendirmek istercesine burnunu öptü. 'İtalya'dan bir Barolo. Siyah çay ve tütün de alıyorum.

"Şimdi sadece gösteriş yapıyorsun.

"Elbette. Adam tezgâha geri döndü ve kadın soğanların cızırtısını duydu. İç geçirerek kanepeye yerleşti ve hafifçe rüzgârdan yanmış yanaklarının parladığını hissetti. Çok güzel bir gün olmuştu ve hızlı bir gülümsemeyle fark etti ki, harika seks yüzünden biraz (tamam, çok) kafası güzeldi. Aklına sürekli önemli anlar geliyordu ve kendini beğenmiş bir memnuniyetle kendine sarıldı. Conor kesinlikle ne yaptığını biliyordu ama aynı zamanda takdirini de kesin bir dille ifade etmişti. Hâlâ onun iniltilerinin kafasının içinde yankılandığını duyabiliyordu.

"Neden bu kadar memnun görünüyorsun?" diye sordu Conor bir kaşını alaycı bir şekilde kaldırarak.

"Bilmek istemez miydin?" dedi yumuşak bir sesle ve hızlıca sırtıttı.

Conor fırının kapağını kapatarak, "Bu birkaç saat sürer," dedi. "Ne yapmak istiyorsun?"

'Şey...' diye yavaşça cevap verdi.

'Tanrı bana merhamet etsin. Beni yordun.'

Güldü. "Burada durup seni izlemekten çok hoşlanıyorum..." diye duraksadı, "... yemek pişirmek.

'Güveç biraz zaman alacak. Yan odaya gidebiliriz diye düşündüm.

Ateş yak. Sevişin.'

"Sevişmek mi? Bu gençler için değil mi? Ayrıca, dinlenmelisin. Sonrası için gücünü topla.

Daha sonra! Hannah Campbell.'

Dudaklarını ısırды, bu alışılmadık cüretkârlığından hem memnun hem de şaşkıındı. İrlandalı Hannah geri dönmüştü ve oldukça eğleniyordu. Yine de bir noktada eve döneceğini ve yeniden İngiltere Hannah'sı olacağını bir türlü unutamıyordu.

Conor?

"Evet? Kızın sesindeki soruyla döndü.

"Bu," diye elini salladı, birden utandı. Gerçekten de cinsel açıdan o kadar deneyimli değildi.

"Bu mu?" diye alay etti ve kızardı.

"Şey, bilirsin işte.

"Seviyorum. Öne doğru gelip onu dudaklarından öptü ve kanepede yanına oturdu.

Kelimeleri aradı. 'Ben... bunun geçici olduğunu anlıyorum. Yani, yakında eve gideceğim ve şey, misafirlerle ilgilenmediğini söylediğini biliyorum...'

Yüzünü buruşturdu. "Öyle mi?"

Derin bir nefes alarak söze girdi. 'Şey, ben... ben senden bir şey beklemiyorum. Bunun sadece bir kaçamak olduğunu biliyorum.'

"Kaçamaklar çok eğlenceli olabilir," dedi ve eğilip onu tekrar öptü. "Birkaç hafta içinde çok eğlenebiliriz."

Bir kolunu ona doladı ve onu kendine çekti. 'İşte bu yüzden mutfığa bir kanepe koydum. Tabii ki resmi neden, güzel bir yemekten sonra başka bir odaya kaçmanın her zaman günah gibi görünmesi, sanki ona sırtınızı dönüyormuşsunuz gibi.'

"Bu şekilde bakmayı seviyorum. Odun sobası bu kadar yanarken başka bir ateş yakmak utanç verici görünüyor" - ağzının köşesini öptü
-Güzel. Ve çok güzel kokular var' -boynundan aşağıya doğru daha fazla öpücük bırakırken kıvranıyordu- 've burası çok güzel.'

"Biliyor musun, çok fazla konuşuyorsun," dedi ağzını öperek.

Bir süre sonra, her ikisi de nefes almak için ayağa kalktığı anda, adam ayağa kalktı ve şarap kadehlerini doldurdu. Yüzünü ona döndü, poposunu köşeye sıkıştırdı, dizlerini çenesine kadar çekti ve şarap bardağını yanındaki küçük masaya koydu. Biraz dengesini yeniden kazanmaya ihtiyacı vardı.

"Mutfakta oturmakla ilgili bir şey var. Ablamlarda yemek yediğimizde fazla yer olmadığı için hep masada oturup konuşurduk. Teyzem mutfaktan çıkmak için hiç sabırsızlanırdı. O da pek aşçı sayılmaz.'

'Neden kendine bu kadar yükleniyorsun? Yani, bir restoran açmayı planlamıyorsun, değil mi? Ya da bir yemek kitabı yazmayı?

'Yüce Tanrım, hayır! Bunu hayal edebiliyor musun?'

"Bu yüzden sadece eğlenin. Yeni bir beceri öğrenirken eğlenin. Biraz rahatlarsanız belki daha kolay öğrenirsiniz.

"Rahatlama konusunda pek iyi olduğumu sanmıyorum. Bu doğrudu; her zaman tetikteydi, *her* zaman en iyisi değil ama en iyisi olmaya çalışıyordu.

"Bugün gayet iyi idare ettin.

Ayaklarından biriyle onun kalçasını dürttü. "Yine seksten mi bahsediyorsun?

Adam onun ayağını yakaladı ve gıdıklamaya başladı. Kız onu çekmeye çalıştı. "Hayır!

Yapma.' Onun acımasız parmakları altında kıvrandı.

"Gıdıklanıyor musun?" Adam ona doğru yaklaştı ve bir de baktı ki yine öpüşüyorlar -şikâyet ettiğinden değil- ve kadın bir şekilde kendini adamın kucağında buldu. Adam ona şarap kadehini uzattı ve yağmur pencerelere sıçramaya başlarken kanepede birbirlerine sokularak oturdular.

Hannah, "Burası çok güzel, dışarıda çiş varken sıcacık ve rahat," dedi. 'Bu açıdan bakınca yağmuru gerçekten umursamıyorum.

'Kır evlerini bu kadar rahat yapmak için bir başka neden. Buraya boşuna Zümrüt Adası denmiyor. Bu kadar yeşilliği yağmur yağmadan elde edemezsiniz.

'Yağmura alışkınım. Manchester oldukça ıslaktır. Yeşil ve hoş bir toprağı yapan da budur.

Ona gülümsedi, anın samimiyetini ve her ikisinin de tam bir uyum içinde olduğunu hissediyordu. Conor ilk başta düşündüğü kadar sofistike ve dünyadan bıkmış biri değildi ya da belki de onun dünyaya sunduğu yüzünü değil de gerçek yüzünü tanımaya başlamıştı.

Conor'un kendi yorumuyla yavaş pişirilmiş kuzu yahnisinden oluşan harika bir akşam yemeğinden sonra - tereyağı ve yıldız anasonla pişirilmiş aromatik havuçlar (hafif anasonlu aromanın ne olduğunu ona söylemesi gerekiyordu), yumuşak kremalı patatesler ve kalın

Sıcak brokoli ve kızarmış susam serpilmiş arpa pilavı ile servis edilen yarı saydam soğan parçaları - ateşi yaktığı salona çekildiler.

'Kesinlikle tıka basa doydum! Çok lezzetliydi. Oldukça sıkıcı olduğunu düşündüğü bir yemeğin içine bu kadar harika lezzeti nasıl sığdırdığına hâlâ hayret ediyordu.

"Ne kadar kolay olduğunu gördün. Köşedeki koltuğa tembel tembel yayıldı, gerindi ve boynunu döndürdü. Kazağı yukarı sıyrılmıştı ve kadın adamın karnındaki siyah kıllara bakmamak için kendini zor tuttu.

Kadın yutkundu ve alaycı bir gülümsemeyle gözlerini tekrar adamın yüzüne dikti. 'Kolay, evet. Zaman alıcı da.

"Peki buna değdi mi? Cevabını bilen bir t a v ı r l a başını öne eğdi.

"Evet, öyle olduğunu biliyorsun.

Eğildi ve onu dudaklarından öptü. "Yine de seni dönüştüreceğim.

"Sanırım çoktan dönüştürdün," diye mırıldandı dudaklarının altından, içine gömülerek

Kollarını.

Bir süre sarmaş dolaş yattılar, ateşin rahatlatıcı tıslamasını ve patlamasını dinlediler.

Hannah iç çekti. 'Burası çok huzurlu. Sonsuza kadar burada kalabilirim. Bunu söylerken içinde bir şeyler kıpırdandı. Geçici bir düşünceydi ama kök salmış gibiydi. Ya sonsuza kadar burada kalabilseydi? Conor'la değil ama bu yerde? Bu fikrin tohumlarını yerinden oynatmak istercesine başını salladı. Büyük, kötü bir karganın gelip onu gagalaması gerekiyordu. Ne aptalca bir fikir! Başka bir ülkeye taşınmaktan başka bir şey yapmayacaktı... neyden?

Conor'ın bir şey söylediğini fark etti.

"Pardon?

"Yapboz yapmak ister misin dedim?"

"Yapboz mu?

"Evet, şu birbirine uyan komik küçük tahta şeyler.

"Yapbozun ne olduğunu biliyorum Conor. Güldü. "Seni yapboz türünde bir insan olarak düşünmemiştim.

"Bir yapbozla çok eğlenebilirsin. Kaşlarını gülünç ve şehvet dolu bir şekilde sallayarak onu güldürdü.

"Sözünüze güveniyorum. Yıllardır yapmadım.'

'İlginç bir şekilde bağımlılık yapıyorlar. Her kulübeye bir tane koyuyorum ve insanların bunları ne kadar sık yaptığını görseniz şaşırsınız.

Ayağa kalktı ve Viktorya döneminden kalma güzel şöminenin iki yanına yerleştirilmiş ahşap dolaplardan birine geçti ve önünde şirin bir liman sahnesi olan bir kutu çıkardı.

"Bu çok tatlı.

Kutuyu açtı ve mor ipli bir çanta çıkardı. "Ve gösterişli.

'Bu bir Wentworth yapbozu; ahşaptan yapılmışlar. Kokla.'

Şaşırtıcı bir şekilde, yeni kesilmiş odun kokusu vardı ve parçalar çantadan dökülürken çeşitli şekiller gördü - çapa gibi bir parça, bir plaj kulübesi, bir balık ve hatta bir çift güneş gözlüğü.

"Bu muhteşem. Güldü ve kaplumbağa şeklindeki bir başka parçayı eline aldı.

Kenar parçalarını bulmakla işe başladıklarında bunun da son derece zor olduğunu keşfetti. Kutuyu dikkatle incelemesine rağmen, hiç köşe parçası yokmuş gibi görünüyordu.

Bir kez başladıklarında, bunun gerçekten oldukça rahatlatıcı ve tamamen bağımlılık yapıcı olduğunu fark etti... ve Conor'ın iyi bir şey yapmadığını. Conor bir parça yerleştirmek için ona doğru uzandığında, bir elini karnında, göğsünün altında, göğsünde gezdirdiğini fark etmesi biraz zaman aldı.

Yapbozla baştan çıkarma onun için kesinlikle yeni bir şeydi ama bundan şikâyetçi değildi.

Yirminci Bölüm

S Pazartesi sabahı kümeden koşarak çıktıklarında tavukların onu görmekten memnun olduklarına ikna olmuştu.

"Beni özlediniz mi kızlar?" diye sordu, onlar ayaklarının etrafında dolanırken, Attila çoktan ayak parmaklarını gagalamaya başlamıştı bile. Hannah ayaklarını kurtarmak için birkaç kırıntı dağıttı. "Bugün nasılsın? İyi bir hafta sonu geçirdin mi? Hafta sonunun ne kadar iyi geçtiğini düşünerek biraz ürperdi. Bu sabah tüm vücudu yumuşak ve esnek hissediyordu. Bir daha hiçbir yapboz parçasına aynı gözle bakamayacağı kesindi.

"Günaydın, Hannah. Adrienne o ürkütücü alışkanlığıyla sanki birdenbire ortaya çıkmıştı.

"Merhaba. Hannah'nın sesi suçluluk duygusuyla cızırdadı, bu sabah yatağında Conor'la uyandığını ve nefesi için endişelenirken onu uzun, yavaş, güzel bir öpücükle karşıladığını düşününce yüzü kızardı. Conor ona kahve yapmış ve hava biraz serin olsa da verandadaki küçük masada oturup bugün düz bir gökyüzünün altında inci grisi renginde olan denize bakmışlardı. Muhtemelen şimdiye kadar yaşadığı en iyi gün başlangıcıydı.

'Yenilenmiş görünüyorsun. Belli ki iyi bir hafta sonu geçirmişsin,' diye gözlemledi Adrienne, düşüncelerini yarıda keserek.

Evet. Evet, öyleydi. Conor beni Dingle'a götürdü. Yunusları görmeye. Kayıkla. Yunus olduğunu hiç bilmiyordum. Balıkçıya gittik. Ailece. Çok güzeldi. Ve... evet, Dingle. Çok güzel.' Sözcükler suçlu bir telaşla yuvarlanıyor, gerekenden fazla bilgiyi hızlıca verirken diğer gerçekleri söylemekten kaçınıyordu. *Seks yaptık. Birkaç kez. Bir yapbozun seksi olabileceğini kim bilebilirdi? Ve o düşün iki kişi için yeterince büyük olduğunu biliyor muydun?*

Flannery's Fish Box. Harika bir yer. Ne yediniz?"

Hannah rahatlamış ve eğlenmişti. Elbette Adrienne sadece yemekle ilgileniyordu.

'Karides kızartması yedim. Deniz ürünlerini severim ve gerçekten çok iyiydi.

'Gerçekten taze balık gibisi yoktur. Sizi başka bir şey için şımartacak. Asla ayrılmak istemeyeceksin. Gözleri Hannah'ninkilerle buluştu, kuruntusuz ve açıktı ama sözlerinde sanki bir gerçeği ilan ediyormuş gibi belli bir ağırlık vardı. Bu sözler Hannah'ya Cumartesi gecesi aklına gelen o dikkatsiz düşünceyi hatırlattı: Ya kalırsa?

'Bir hafta balık pişireceğiz. Bu benim en sevdiğim haftalardan biri. Hava güzelse John Malley'in balıkçı teknesiyle avlanmaya gideceğiz. Günübirlik bir gezi. Hannah onun bir sonraki sözlerini tahmin edebilirdi.

'Bildiğiniz gibi öğrencilerimin yiyeceklerin nereden geldiğini görmelerini isterim. Burada bol miktarda deniz ürünü ile kutsanmış durumdayız. Şimdi sizi yalnız bırakmalıyım; yoğun bir hafta daha geçireceğiz.

Bununla birlikte, kumral saçlarını mükemmel bir şekilde tamamlayan, parlayan kehribar rengi boncuklarla süslenmiş, çikolata kahverengisi rengindeki keten elbisesini giyerek uzaklaştı. Hannah'yı biraz bitkin ama aynı zamanda ilham verici hissettirdi. Son otuz kırk yıldır yemekle uğraşan bir kadın nasıl hâlâ bu kadar coşkulu olabiliyordu? Kadında on yaşındaki birinin enerjisi vardı. Bu kadar çok şeyi başarmasına şaşmamalı. İnanılmaz biriydi ve sanki öğrenmeyi hiç bırakmamış gibiydi. Bu Hannah'nın anlayabileceği bir şeydi. İş yerindeki kurslara gitmeyi çok severdi,

Yeni şeyler öğrenmek. Yine de, aslında kurs seçiminde oldukça tutucu olduğunu, her zaman kendini rahat hissettiği alanlara bağlı kaldığını yeni fark etmişti. Bu aşçılık kursu dışında, en son ne zaman kendini gerçekten zorlamıştı?

Sepetinden bir yumurta aldı ve güneş ışığına tuttu, pürüzsüz şekline ve kabuğunun narin mat yüzeyine hayret etti. Sonraki on beş dakika boyunca yumurtaları topladı, her birini eline aldı ve düşünceli bir şekilde baktı. Yumurtaların bir mucize olduğuna karar vermişti. Geçen haftaki kurs, zor olmasına rağmen, gerçekten gözlerini açmıştı. Daha önce yiyeceklerle kökenleri arasında hiç bağlantı kurmamıştı. Avluda durmuş, etrafındaki kızları gagalayıp yemeye çalışırken köklü bir tatmin hissetti. Bu ona doğru gelmişti. Doğanın köklerini bulmak. Etrafındaki dünyayı kavrayışı genişledi ve hayatında ne kadar sınırlı hale geldiğini fark etti. Her ne kadar alışlagelmiş şekillerde başarılı olsa da - iyi bir iş, iyi bir maaş, bir ev sahibi olmak - burada sürdürdüğü hayatın yanında bunlar renksiz kalıyordu. Bu bir farkındalık anıydı: hayatta daha fazlasını istiyordu.

Hannah yumurtalarla geldiğinde kahvaltı tüm hızıyla devam ediyordu. Jason ve Fliss Cumartesi akşamı oynadıkları bilardo oyunu hakkında tartışıyorlardı.

Izzy gözlerini devirdi. "Bu havada ancak onlar dışarı çıkar.

"Bu bir rövanştı," dedi Jason her zamanki ukala sırtışıyla. "Ve ben kazandım, Bayan Fliss aynı fikirde olmasa bile.

'Sen hükmen kazandın. O adam dirseğime bastı ve ben de yanlışlıkla siyahı seçtim.

"Ezik.

"Bir dahaki sefere seni yeneceğim.

"O zaman bara gitmediniz mi?" diye sordu Hannah.

"Hayır, korktum. O sağanakta dışarı çıkmayı göze alamadım. Meredith Alan'ı davet etti ve mz RTE'de bir film izledik. *Dark Lies the Island*. Sana da gelmeni nerirdim ama Meredith erken yatmayı planladığını söyledi.

Hannah aceleyle gönderdiği mesajı hatırladı. 'Evet. Evde kaldım. Yapboz yaptım. Daha fazlasını ele vermek istemediği için yine kısa konuşmaya döndü. Deneyimli bir avukat olarak müvekkillerine her zaman mümkün olduğunca az şey söylemelerini tavsiye ederdi. Gereğinden fazla bilgi vermek sorulara açık kapı bırakırdı.

Izzy ona şaşkınlıkla baktı. 'Cumartesi gecesi mi? Çok vahşisin. Daha fazla dışarı ıkmalısın. Alan Cuma günü başka bir bara gitmekten bahsediyordu.

"Büyük.

"Tam bir İrlandalı gibi konuşmaya başladın," diye takıldı.

'Aksanına bayılıyorum. Çok...' Aklına gelen ilk şey olan seksi demeyecekti. Conor'ın boğuk ses tonunu çok fazla dinliyordu. "Müzikal - eğer bu çok basmakalıp değilse.

"Hayır, bence haklısın. Conor'ın sesinde çok hoş bir tonlama var.

Hannah o tanıdık kızarıklığın tekrar yükseldiğini hissetti ve dikkatini önündeki haşlanmış yumurtanın altın sarısına odakladı.

"Bakması da fena değil," dedi Izzy, hızlı bir drtmeyle. "Sabahları ilk iş olarak neye benziyor?

"Ne! Nasıl-

"Onunla aynı evi paylaşmak. "Oh, evet.

Izzy ona daha yakından baktı ve ağzı küçük bir 'o' ile açıldı. Sesini alaltmadan önce kendi konuşmalarına dalmış olan diğerlerine baktı. "Sen... değil misin?

Hannah hayatını kurtarmak için yalan söyleyemezdi ama aynı zamanda bunu itiraf etmek de istemiyordu. Küçük bir gıcırta çıkararak gözlerini açtı ve başını salladı.

başını şiddetle salladı. "Hayır. Tabii ki hayır. Conor'la aralarında geçenler özeldi ve başka kimsenin bilmesine gerek yoktu.

Neyse ki Izzy başını salladı ve mırıldandı. "Tamam o zaman.

Hannah derin bir iç çekti. Hafta sonu için iyi bir hikâye bulması gerekecekti. Conor, aile avukatıyla bir iş toplantısı olduğu için onu Dublin'e birlikte gitmeye davet etmişti.

"Geliyor musun?

"Ne?" Hannah'nın odaklanması gerekiyordu, yoksa kendini ele verecekti. Izzy aptal değildi.

"Bitki bahçesi. Benimle geleceğini söylemiştin.'

"Oh, evet.

"Eve döndüğümde bir bitki bahçesi kuracağım ama karla nasıl başa çıkacağımdan emin değilim. Adrienne'e ne tavsiye edeceğini sormam gerekecek. Tüm bu bitkilerin özellikleri hakkında çok bilgili. Fesleğenin şişkinliğe iyi geldiğini biliyor muydun?"

"Bildiğim iyi oldu. Bunu hatırlamaya çalışacağım'.

Izzy'nin masum bir kendini önemseme duygusuyla taşıdığı ahşap bir sandığın içine özenle yerleştirilmiş birkaç demet otu topladıktan sonra, o günkü eğitim için mutfağa doğru yola çıktılar. Pazartesi sabahları her zaman olduğu gibi önlükleri yeni yıkanmış, sabahları çay ve kahvenin, öğleden sonraları ise en lezzetli ev yapımı likörlerin servis edildiği dinlenme odası olarak kullanılan geniş lobideki kancalara asılmıştı. Hannah, İrlanda'ya gelmeden önce narı hiç denemediğini rahatlıkla söyleyebilecek olmasına rağmen, nar ve ravent ile maden suyuna oldukça düşkün hale gelmişti.

Mutfağa vardıklarında her istasyonda düzgün malzeme yığınları onları bekliyordu. Hannah, Bronagh tatilden döndüğü ve Conor mutfak asistanlığı görevini bıraktığı için memnundu. Arazinin diğer tarafındaki kulübesinde çalışmaya geri dönmüştü. Onun mutfakta olması

bugün çok dikkat dağıtıcı olurdu. Hiçbir Şeye konsantre olamayacaktı!

"Herkese günaydın.

"Günaydın," diye itaatkâr okul çocukları gibi koro halinde cevap verdiler.

"Dördüncü haftaya hoş geldiniz, kursun yarısını geçtik ve bugün keklerden bahsediyoruz.

Hannah canlandı. Onu buraya getiren Şey pasta yapmaktı ama bir zamanlar hayalini kurduğu, muhteşem bir *Bake Off* gösterisiyle ofise muzaffer bir Şekilde dönmeyi hayal etmekte zorlanıyordu.

'Pasta yapımı, genoise s ngerinden Fransız pastanesine kadar her Şeyi kapsıyor. Zor ama  d llandirici.

Hannah'nın kalbi sıkıştı. Adrienne zor olduğunu söylediyse, o zaman gerçekten zordu.

"Fransızlar elbette pastaneleriyle ünlüdür, ancak biz Killorgally'de kendi tarzımızı ortaya koymayı seviyoruz. Bugün viski-çikolata sırlı eklerler yapacağız ve i lerini incelikle tatlandırılmış viski kremasıyla dolduracağız. Ayrıca evde yetiştirdiğimiz ahududu ve  rlanda kreması dolgulu milf yler yapacağız.

"Ooh, çok güzel," dedi Meredith. 'Kafeyi açtığımızda ekstra süslü Şeyler servis etmek istiyorum.

"Pastacılık hassasiyet ve konsantrasyon gerektirir. Hannah'nın hayal gücü müydü yoksa Adrienne doğrudan ona mı bakıyordu? "Ayrıca detaylara dikkat etmeyi ve malzemeleri çok dikkatli ölçmeyi gerektirir.

"Ciddi misin?" diye inledi Jason nefesinin altından. "Bir sürü saçmalık. Fliss mırıldandı ama Adrienne ya duymamıŐtı ya da ekler için choux böreği yapma sürecini anlatmaya başlarken onun homurdanmalarını duymazdan gelmeyi tercih etti. Bu arada Jason içini çekti, ayaklarını kaydırdı, tırnaklarını karıştırdı ve gözlerini tavana dikti. Hannah, eğer

Bundan kurtulabilirdi, tüm zaman boyunca telefonuyla konuşuyor olurdu.

"Unu su ve tereyağının içine atmanız gerektiğini unutmayın ve tereyağını küçük parçalar halinde doğradığınızdan emin olun ki çabuk erisin. Suyunuzun çok fazla kaynamasını istemezsiniz. Oranları doğru ayarlamak iyi bir choux için çok önemlidir.

"Evet, evet, evet," diye mırıldandı Jason, Hannah'nın yanında. Göz ucuyla Fliss'in onu kaburgalarından sertçe dürttüğünü gördü.

"Ow!

"Her şey yolunda mı, Jason?" diye sordu Adrienne, ona sıcak bir gülümseme vererek.

"Peki," dedi, medeni olmayı başararak, ama kız başını çevirdiği anda kaşlarını çatı.

Hepsi kendi yerlerine gitmek üzere dönerken Meredith, Jason'ın yanına sokuldu ve omzunu okşayarak ona çabucak sarıldı. Hannah, Jason sınıfın arkasındaki her zamanki yerine geri dönmeden önce onun sert teşekkürüne şaşırdı.

Meredith ondan daha iyi bir insandı, diye düşündü Hannah evine doğru ilerlerken, kendisini bekleyen malzemelere kuşkuyla bakıyor ve bu hafta daha iyisini yapacağına dair parmaklarını çaprazlıyordu. Bugün Adrienne konuşurken not almaya çalışmak yerine onun söylediklerini hatırlamaya odaklanmıştı. Hannah notları daha sonra, olası tuzakların neler olduğunu deneyimleriyle keşfettikten sonra almanın daha kolay olacağına karar verdi.

Hannah'nın elleri her zaman sabitti, ekler için choux hamurunu düzgün çizgiler halinde sıkmak ve rum babaların üstünü krem şantiyle süslemek söz konusu olduğunda bunu çok yararlı buluyordu. Adrienne çok haklıydı; elindeki işe konsantre olmak ve onu ciddiye almak yardımcı oluyordu. Ne yazık ki Jason o gün aynı notu almamıştı.

"Hay amına koyayım," diye mırıldandı ve elindeki spatulayı yere attı.

"Tanrı aşkına, Jason," diye tersledi Fliss. "Ne oldu şimdi?"

Hannah yüzünü buruşturdu. İkisi sabahtan beri birbirlerine laf atıp duruyorlardı.

"Aptal hamur işlerini poşete koyamıyorum.

"Çünkü Adrienne'in gösterdiği gibi çantayı desteklemek için bir bardağa ya da başka bir şeye koymanız gerekiyor. Tipik olarak, umurunuzda değil, değil mi, bu yüzden işleri düzgün yapmaya bile çalışmıyorsunuz.

"Seni buralarda kim Tanrı yaptı? Madem yemek yapmakta bu kadar iyisin, küçük Bayan Posh ve her şeyi biliyorsun, neden bu kursa katılıyorsun?"

Fliss döndü ve ağzını kapattı, elmacık kemikleri boyunca öfkeli bir kızarıklık akıyordu.

"Sen kendini beğenmiş bir ineksin. Hepimizden daha iyi olduğunu düşündüren ne?" diye alay etti. "Kimse seni sevmiyor. Bu kendini beğenmiş tavırlarınla.

"Jason. Meredith'in azarı sarmal bir kement ipi gibi koptu. "Bu hiç hoş değil.

"Doğru. Çenesini bir boksör gibi kaldırdı ve ona karşı çıkma cesaretini gösterdi. "Herkes senin tam bir züppe olduğunu düşünüyor.

Fliss'in nefesi kesildi ve sanki Jason doğrudan bir vuruş yapmış gibi gözlerinden alışılmadık yaşlar süzölmeye başladı. Ekler tepsisini kendinden uzağa itti ve arkasını dönüp odadan kaçtı.

"Vay canına. Biraz hassas bir kız," dedi Jason, herkes ona bakmak için döndüğünde temkinli bir şekilde diğerlerine bakarak.

"Ve sen de tamamen duyarsızsın," dedi Izzy. "Neden her zaman onu kızdırmak zorundasın?"

Ben mi onu gaza getiriyorum? O kendi kendini kızdırıyor. Her zaman bir şeyler yapmaya çalışıyor,' dedi Jason, ellerini kalçalarına koyarak, aynı anda hem kavgacı hem de savunmacı bir tavırla. "Hadi ama, onun nasıl biri olduğunu biliyorsun.

Meredith başını salladı. 'Jason, çok kaba davrandın. Bence özür dilemelisin.

Jason başını çevirdi ve Alan'a doğru döndü. O da başını salladı. "Üzgünüm evlat, çizgiyi aştın.

"Ama göğüslerimin üzerine çıkıyor.

"Bu senin sorunun," dedi Hannah, ender rastlanan ani bir sezgiyle. 'Onun değil. Nasıl tepki vereceğini sen seçebilirsin. Diğerleri Fliss'i zaman zaman biraz rahatsız edici bulmuş olabilirlerdi ama bunu kendilerine saklamayı başarmışlardı. Jason'ın ima ettiği gibi onun hakkında alaycı bir şekilde konuşmamışlardı. Hannah şimdi diğer kız için umutsuzca üzülüyordu. Tanrım, neredeyse okula geri dönmek ve yeni WhatsApp grubuna davet edilmeyen tek kişi olmak gibi bir şeydi bu.

Gözlerini inatçı bir şekilde kıсарak, "Ona seslenmeyi seçtim," dedi. "Ve bunu yapma şeklinin yardımcı olduğunu mu düşünüyorsun?" dedi Izzy.

Omuzlarını silkti ve kederli bir iç geçirdi. 'Tanrım, kadınlar.

Evde olmaktan daha kötü.'

"Jason," diye araya girdi Adrienne'in soğuk sesi; sınıfın önünden bu konuşmayı izliyor ve dinliyordu. "Sanırım pota üç avro borçlusun.

Ona karanlık bir bakış fırlattı ama elini cebine attı ve kadının elinde tuttuğu kavanoza doğru ilerledi.

Meredith, Hannah'ya bakarak, "Bence birimiz gidip Fliss'i bulmalı, iyi olduğundan emin olmalı," dedi.

"Ben mi?" Sırıtan Izzy'ye baktı.

"Bence Meredith haklı. Bu bir avukatın işi. Dengeli ve tartışmanın her iki tarafını da görebilen biri. Kendini beğenmiş neşesini gizleyerek ağzını rahatsız edici bir şekilde büzdü.

Hannah zavallı Fliss için üzülüyordu. Oldukça huysuz ve zaman zaman sivri dilli olmasına rağmen, tüm o kibirli kabadayılığının altında bir şeyler vardı.

Boyun eğerek, "Tamam o zaman," dedi ve lobiye doğru yürüdü. Orada, yumuşak mavi havlular, taze çiçekler ve muhteşem kokulu sabunların yanı sıra güzel mavi bir şezlong ile tipik Adrienne tarzı olan küçük bir vestiyer vardı. Kapıyı itip açar açmaz sessiz hıçkırıkların sesini duydu ve Fliss karşısındaydı, başını kucağına gömmüştü, sarı saçları yüzüne dökülüyordu.

Hannah'nın arkasından kapı tıklanırken başını kaldırıp baktı.

"Ne istiyorsun? Kına yakmaya mı geldin?" Hüzünlü, buruşuk yüzü Hannah'nın yüreğini sızlattı; Fliss on dokuz yaşındaymış gibi görünüyordu. Her zamanki sofistike parlaklığı silinmiş, kaybolmuş ve yenilmiş görünüyordu.

Hannah onun yanına oturdu. 'Kimse böbürlenmiyor. Jason kuralların dışındaydı.'

Hayır, değildi. O haklıydı. Ben çekilmez bir ineğim. Elimde değil. Beni aşağı indirmesinler diye herkesten önce içeri girmeye çalışıyorum.

'Seni neden aşağı indirelim ki? Sen buradaki en iyi aşçılardan birisin. Bana bak, sınıfın aptalı - seni aşağılamayacağım.

Fliss gözlerini kapattı ve ağzı buruştu. "Evde de yapıyorlar. Her zaman. Yemek yapmak iyi olduğum tek şey.

"Ve dart. Duyduğuma göre bilardo da varmış. Hannah sesini yumuşattı, cesaretlendirici ve dostça görüldüğünü umuyordu.

"Huh. Nedenini bilmek ister misin? Yaptıkları her şeyde son derece zeki olan dört erkek kardeşle büyümekten kaynaklanıyor. Bu sürekli bir rekabet ve ben her zaman kaybeden oluyorum. Her zaman onlara yetişmeye çalışıyorum. Ferdy hala dartta beni yeniyor - bir Amerikan bankasında gelmiş geçmiş en genç başkan yardımcısı; Johnny okulda pekiyi aldı ve Cambridge'de birinci oldu; Eddie kaşif - Everest'i, Mont Blanc'ı fethetti ve Güney ve Kuzey kutuplarına gitti ve Barty Harrow'da baş çocuktu ve şimdi bir QC olmak için eğitim alıyor. Ben en genciyim. Tek yapabildiğim yemek pişirmek. Bu yüzden kursa geldim, nasıl en iyi olunacağını öğrenmek için.

Conor'ın ona söylediklerini hatırlayınca Hannah'nın ağzı seğirdi. "Bu kadar komik olan ne?"

"Hiçbir şey. Conor'a sınıfın en altında olduğum için şikayet ediyordum ve o da bunun bir yarışma olmadığını söyledi. Çöp olmaktan nefret ediyorum. Biraz anlıyorum. İş yerinde her zaman en iyi benim; diğer insanlarla kıyaslandığında işe yaramaz olduğumu hissetmek hoş değil."

Fliss sanki yeniden ağlamaya başlayacakmış gibi hıçkırarak, "İyi olduğun zaman da övünmek pek hoş değil," dedi. "Elimde değil. İlk kez en iyilerden biri oldum ve Jason çok ukala ve doğuştan iyi. Bana kardeşlerimi hatırlatıyor; her şey ona çok kolay geliyor ve sonra bana onlar gibi davranıyor. Hafta sonu annemle berbat bir telefon görüşmesi yaptım ve bu sabah bunu üzerimden atamadım. Ben de ona karşılık vermek zorunda kaldım."

"Jason'ın söylediği kadar kendine güvendiğini sanmıyorum. Bence bu onun konfor alanının çok dışında."

"Bunu sana söyleten ne?"

"İşaretleri tanıyorum. Hannah'nın yüzünü buruşturması Fliss'in kaşlarını çatmasına neden oldu."

"Sen mi? Ama bir felaket yaşarken bile çok birlikte görünüyorsunuz. Bu seni rahatsız ediyor gibi görünmüyor. Bu kadar önemsediyini düşünmemiştim. Aslında, neden burada olduğunu merak ettim... Conor için değilse tabii."

"Pardon?"

"O büyük bir cazibe merkezi. Özellikle de aşçılık dünyasında. Biliyorsunuz Adrienne aileden biriyle evlendi. Bridget ünlü bir aşçıydı ve Adrienne oğullarıyla evlenip burayı kurdu."

Hannah başını salladı.

"Pek çok şef adayı Conor'ı kapmanın başarıya giden hızlı yol olduğunu düşünüyor. Polly Davenport'yi duymuş olmalısınız - bir TV yemek programı var ve üç yemek kitabı çıkıyor...' Ağzı aşağı doğru döndü. "Ne yazık ki çok yaşlı. Bu aileyi ayağa kaldırır ve dikkatlerini çekerdi."

Hannah yutkundu, Fliss'in yere bakıyor olmasından ve yüzündeki ifadeyi görememesinden memnundu. Conor ve Fliss! Bunu düşünmeye bile değmezdi. Onun için çok gençti ve sorunlarının çözümünün o olduğunu düşünmesi ne kadar utanç vericiydi. Conor'ın ünlü şeflere sırtını dönmesine şaşmamalıydı.

"Ve az önce kendimi tam bir aptal durumuna düşürdüm. Çenesi sallanıyordu. "Şimdi ne yapacağımı bilmiyorum. Belki de sadece gitmeliyim. Herkesle tekrar yüzleşebileceğimi sanmıyorum.

Hannah onun elini tutup sıkarak, "Saçmalama," dedi. 'Bence Jason'la sandığından çok daha fazla ortak yönünüz var. Barda dart oynadığınız o gece harika vakit geçirdiniz. Neden onunla konuşup nasıl hissettiğini anlatmıyorsun? Seni şaşırtabilir.

"Ha, öyle mi düşünüyorsun? Fliss yine

sinirlendi. "En kötü ne olabilir ki?

"Benimle daha fazla dalga geçebilir.

"O zaman eve gidebilirsin," dedi Hannah. Biraz duygusuzdu ama bazen insanlara karşı acımasız olmak ve bir durum hakkında dürüst olmak en iyi sonucu verirdi.

Fliss güldü. 'Kardeşlerimden biri gibi konuşuyorsun. Özür dilerim. Normalde bundan çok daha nazik biriyimdir. Kendimden emin olmaya çalışıyordum; onun yerine kendini beğenmiş bir inek gibi göründüm. Tanrım, geri dönüp herkesle yüzleşmeliyim, değil mi?'

'Evet, ama teselli olacaksa, Meredith Jason'ı azarladı. Kaba ve nezaketsizdi.'

'Bunu hak ettiğimi söylemeyeceğim çünkü beni gerçekten kızdırıyordu. Burada olduğu için ne kadar şanslı olduğunun farkında değil mi? Ve patronu onun için para ödüyor. Gelmemeye izin vermesi için babama yalvarmak zorunda kaldım. Üniversiteye gitmemden daha ucuz olduğu için para verdi. Geçen yaz A seviyelerimi geçtikten sonra zaten giremezdim. Erkeklerle kıyaslanmaya dayanamıyordum; kıyaslama yapamamaları diye her şeyi berbat etmek daha kolaydı.

Hannah ona bön bön baktı. "Bilerek mi kötü yaptın? Bu fikir ona tamamen yabancı geliyordu.

Fliss omuz silkti. "Çok çalışıp da sonuçlarımın çocuklar kadar iyi olmamasına dayanamazdım. "Ah, Felicity, B. Belki Johnny gibi daha çok çalışsaydın A alabilirdin." Hep aynı şey. Bugünlerde yemek pişirmek dışında hiçbir şey için çabalamıyorum - çocukların hiçbiri hayatlarını kurtarmak için yemek pişiremiyor. Gözleri şiddetli bir kararlılıkla parlıyordu.

"Bunu anlayabiliyorum. Diğer herkes de anlayacaktır. Hannah hızlı konuşuyordu; duygusal sahneleri ve yüksek dramayı pek sevmezdi. "Birazdan öğle yemeği için ara vereceğiz - neden o zaman içeri gelmiyorsun?

Fliss başını salladı. "Yapabileceğimden emin değilim.

Tam o sırada kapı açıldı ve Jason içeri girdi, kadınsı dekora bakarken biraz fazla bilinçli bir şekilde gözlerini kırptırdı. "Burası güzelmiş. Kanepe konusunda emin değilim.

Fliss hemen gözlerini devirdi. "Bu bir şezlong.

"Süslü bir kanepe," diye takıldı hemen ve Fliss gülümsemeyi başardı. 'Patates diyorsun...'

"Hayır, potater diyorum," dedi Cockney aksanını vurgulayarak. "Özür dilerim, dostum.

"TAMAM. Omuzlarını kaldırdı ve ayaklarına baktı.

Hannah burada, bu garip, pek de ergen olmayan gençlerin arasında değil de başka bir yerde olmayı diledi ama tam ayağa kalkacakken Fliss bileğine dokundu. Kalmak zorunda olduğunu hissederek içini çekti.

Jason şimdi ayaklarına bakıyordu. Hannah birinden diğerine baktı. Aman Tanrım, bu sonsuza dek sürebilirdi ve o tam ortada kalmıştı.

"Neden buradasın, Jason? Hannah farklı bir yol deneyerek sordu.

Lavabolardan birine doğru yürüdü ve sepetten güzel sabun kalıplarından birini alıp bir süre aşağı yukarı savurduktan sonra

Düşünceli bir şekilde baktı ve yüzünde hafif meydan okuyan bir ifadeyle cebine soktu.

"Son şans salonu. Eğer bu işi batırırsam, işim biter. Sertçe burnunu çekti ve burnunu ovuşturdu. 'Beni buraya patron gönderdi. Beni çay içerken yakaladı. Ya bunu yapacaktı ya da beni polislerle teslim edecekti. Bu her şeyi bitirirdi. Zaten şartlı tahliyedeydim, beni hapse atarlardı.

Hannah başıyla onayladı. Yıllar boyunca pek çok Jason'la tanışmıştı. "Çok iyiydi.

'Evet, tüm bu saçma sapan şeyleri öğrenmek isteseydim. O sadece patronun kim olduğunu ve bana istediğini yapabileceğini gösteriyordu.

"Ama sen çok iyisin," diye geveledi

Fliss. Jason ellerini ceplerine soktu.

"Öylesin," diye ısrar etti. 'Doğuştan yeteneklisin. Hannah'ya bak, gerçekten yapmak istiyor ama yapamıyor.

"Teşekkürler," dedi Hannah, kuru sözleri Fliss'ten özür dileyen hızlı bir bakış aldı. 'Ben daha çok patronunuzun işleri halletmenin çok daha ucuz bir yolunu bulabileceğini düşünüyordum. Kursun ne kadar tuttuğu hakkında bir fikrin var mı?

"Hayır.

Hannah fiyatı söyledi ve Jason'ın ağzının açık kaldığını görmekten memnun oldu. 'Benimle dalga geçiyorsun. Hayır!'

"Evet. Ve bir bekleme listesi var.

"Sık beni! Kaşlarını çattı. "O zaman ne yapmaya çalışıyor?

Hannah onun kafasını lavaboya vurmak istedi. 'Belki de seni daha iyi bir yola yönlendirmeye çalışıyordur. Sende bir şeyler gördü ve sana inanılmaz bir fırsat veriyor.

Jason daha önce bahsettiği miktarı tekrarladı ve sonra Fliss'e döndü. "Bu kadar mı ödedin?

Fliss başını salladı.

Duvardan aşağı kaydı ve dizlerini kavuşturdu, kaşları sanki kendi aralarında konuşuyormuş gibi fazla mesai yapıyordu.

Bu delilik. Ben. Tanrım, diz boyumdan beri hırsızlık yapıyorum. Tüm kapıları açmak için pencereden içeri sokabilecekleri küçük bir çocuktum hep. Birkaç kez ıslahevine gittim. Kilit açmayı orada öğrendim.

Fliss şüpheyle ona baktı. "Peki ya aldığınız insanlar?" "Onlar hakkında çok fazla düşünmedim. Genelde ofisleri, fabrikaları soyduk, evleri değil. Restorandaki adamın o kadar dikkat ettiğini sanmıyorum. Bir kiler dolusu şarap ve diğer şeylerle bela arıyordu. Yüzünü buruşturdu. "Birkaç kasa aldım, barda sattım. Yine de kızmadı, sadece yaşlı annemin yaptığı gibi hayal kırıklığına uğramış gibi baktı.

ne zaman eve kötü bir raporla gelsem.'

"Polisi işe karıştırmadığı için şanslısın," dedi Hannah.

'Evet, yleydim. şimdi içeride olurdum. İkisine de baktı ve bir elini ağzına götürdü. "Ben bir dangalağım, değil mi?

"Evet," dedi Fliss hemen. 'Bu kurs harika ve burada olduğun için çok şanslısın. Seni... seni tokatlayabilirim. Patronun gerçekten iyi bir adama benziyor ama sen dalga geçiyorsun. Adrienne'in eğittiği bazı kişilerin dünyanın en iyi restoranlarından bazılarını işlettiğini biliyorsun. Conor'a bak. Televizyon şefliğinden çok zengin olduğunu biliyorsun. Amerika'daki kız kardeşi bir servet değerinde. Dudağı kıvrıldı. 'Yine de bunun için çalışmalısın. ylece kucağınıza düşmez. Bu kursun patronun tarafından verildiğini bilmediğim için çok mutluyum, yoksa daha da kızardım.

'Neden bu kadar kızgınsın? Ağzında gümüş kaşık var. Baban senin için para dedi.'

'Evet, söyledi ama ona yalvarmak zorunda kaldım. En iyisi olmak istiyorum. Ona ve kardeşlerime bir konuda iyi olduğumu kanıtlamak istiyorum. Bu yüzden buradayım ve bu fırsatı heba ettiğini görmek beni çok kızdırıyor, çünkü sen iyisin. Gerçekten iyisin. Ve bu beni çok sinirlendiriyor.'

'İyi ki Adrienne buralarda değil. Sanırım az önce onun küfür kavanozunu doldurmuş olabilirsin,' diye gözlemledi Hannah.

'O ve onun lanet olası küfür kavanozu. Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.'

"Bu, mutfakta küfretmenize gerek olmaması gerektiği yönündeki genel felsefesinin bir parçası. Yemek pişirme baskısını ortadan kaldırmaya çalışıyor. Önemli olan yemeğin kalitesi, gösteriş yapmak değil," diye açıklıyor Fliss.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu Hannah.

"Ona sordum. Ben seralarla uğraşırken gelip benimle konuşuyor'.

'Huh! Ben domuzlarla uğraşırken benimle konuşuyor. Komik şeyler bunlar. Clarence ve Pigwinkle her zaman gelip ayakkabılarımı çiğnemeye çalışıyorlar. Aptal herifler. Onları kontrol altında tutmalısınız; oldukça agresif olabiliyorlar ama iyiler.

Hannah gülümsememeye çalıştı. Onlardan oldukça hoşlanıyor gibiydi.

"İyi ki gerçek bir kötü adam değilim. Artık bir cesetten nasıl kurtulacağımı biliyorum. Domuzlar her şeyi yer. Arkalarında hiçbir şey bırakmazlar.'

"Bildiğim iyi oldu," dedi Fliss. "Şimdi, işimiz bitti mi?

Jason elini uzattı, Fliss de tuttu ve ikisi dostça tokalaştı.

"Tamam, sosyetik totty. Perşembe günü barda dart var.' "Perşembe mi?

'Evet, takım deplasmanda oynuyor, bu yüzden yönetim kuruluna bir göz atabiliriz.

Bakalım beni yine yenebilecek misin? Geçen sefer şans eseri

olduğuna eminim. "Değildi," dedi Fliss ateşli bir şekilde, omzunu dürterek. "Hayır. Acemi şansı.

"Sen sadece bekle Jason. Seni boş yere döveceğim.'

Hannah, ikisinin kadınlar tuvaletinden çıkarken birbirlerine çarpıp
i t i ş m e l e r i n i izledi.

"Aman Tanrım. İşte tam da bu yüzden boşanma hukukuna bulaşmamıştı. Drama ile başa çıkamıyordu.

Bölüm Yirmi Bir

MHannah'yı rahatlatan bir şekilde, diğerleri hafta sonu için kendi planlarını yapmışlardı ve Hannah'nın belli belirsiz söylediklerine çok fazla ilgi göstermediler

Eski üniversite arkadaşlarını görebilmek için. O ve Conor, Cumartesi sabahı birlikte ayrıldıklarını kimse görmeden kaçmayı başardılar. Bu büyük bir sır değildi, ama ikisi arasında olup bitenleri gizli tutmayı tercih ediyordu, özellikle de bu sadece geçici bir düzenleme olduğu için.

Dublin'deki otel Hannah'nın hatırladığı kadar güzeldi ve içeri girdiklerinde yakışıklı erkek resepsiyon görevlisi sanki onu son ziyaretinden hatırlıyormuş gibi dostça, tanıdık bir karşılamayla onları selamladı. Elbette Conor farklı bir konuydu.

"Bay Byrne, sizi tekrar görmek ne güzel. Biz çantalarınızı yukarı çıkarırken bara gelip bir viski içmek ister misiniz?"

Conor Hannah'ya döndü, "Şimdi bir içki ister misin? Sesini alçalttı. "Suç mahallini tekrar ziyaret edebiliriz.

Onun ayak bileğine hafifçe tekme attı. 'Hayır, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Yarın avukatınla bir görüşmen var. Kafanın rahat olmasını istemez misin?"

Saat 1'e kadar onu görmeyeceğim. O kendi başına bir kanun. Tam bir deli. Pazar günleri toplantı yapan başka kaç avukat tanıyorsun? O saatten önce yavaş bir kahvaltı yaparız ve Temple Bar'da biraz yürürüz diye düşündüm. İstersen bir sürü ilginç dükkan ve yer var ve sonra benimle Patrick'i görmeye gelebilirsin. Ondan sonra doğruca Trinity'ye gideriz ve kütüphaneyi görürüz?

"Bunu milyonlarca kez görmedin mi?"

"Seninle değil.

'Sen çok tatlı dilli, boşboğaz bir adamsın. Eminim o taşı öpmüşsündür, değil mi? Bu cümleyi çalıştın mı?'

"Beni yine yaralıyorsun, Hannah. Conor göz kırptı. "Sadece seni yerinde tutmayı seviyorum.

Eğildi ve kulağına fısıldadı, 'Peki bu yer neresi olabilir? Üstte mi yoksa altta mı?

"Conor!" dedi öfkeli bir fısıltıyla, o tanıdık kızarıklığın yanaklarına yayıldığını hissederek.

Sadece sırttı ve kâğıtların çıktısını almakla meşgul olan resepsiyon görevlisine döndü. "Doğruca yukarı çıkacağız.

"Çok iyi, Bay Byrne. Bu kez Seamus Heaney süitindesiniz. Hannah'nın ağzı bir şey söylemek için açılırken Conor, "Harika," dedi. A Süit. Çok süslüydü ve hiç de beklediği gibi değildi. Geçen seferki odası da onunkine benziyordu.

"Benimle gelir misin?" diye sordu Conor, kuyruklu bir piyano kadar parlak siyah asansörle üçüncü kata çıktıklarında.

"Avukatınıza mı? Bunun aile işi olduğunu sanıyordum.'

"Öyle ama Patrick biraz yaşlanıyor. Neredeyse emekli oldu. İkinci bir görüş almak istiyorum.'

Hannah, "Bu gerçekten beni ilgilendirmez," diye çekingen bir tavır takındı.

"Endişelenmeyin, sadece imzalanması gereken evraklar var ve bazen çok muğlak konuşuyor, sorgulamak istediğim bir şey olursa yardımcı olabilir.

Hannah bir an düşünerek dudaklarını birbirine kenetledi. "Yeteneklerinden emin değilsen neden hâlâ onu kullanıyorsun?"

'Çünkü onu her zaman kullandık ve emekli olmasına çok az kaldı. Altmış yıldır babasını ve onu kullanıyoruz. Bu yıl emekli olana kadar da devam edebiliriz.

Asansör, midesini bir anlığına geride bırakan hafif bir hidrolik sarsıntı ve düşüşle durdu ve kapılar kayarak açıldı. Altın rengine karşı kahverengi, büyük petek altıgenlerden oluşan retro desenli halıyı görünce, önceki ziyaretine dair anıları canlandı ve Conor'la birlikte kapılara yaslanmış, birbirlerini öpmeye o kadar odaklanmışlardı ki neredeyse asansörden düşeceklerdi. Conor'a baktı ve onun da hatırladığını gördü.

O gece bu kadar yüzsüz davrandığına ya da bunun nereye vardığına hâlâ inanamıyordu. Şimdi bir de ona bakın. İrlanda Hannah'sı İngiltere Hannah'sından çok farklıydı ve İngiltere Hannah'sı olmaya geri dönmek istediğinden emin değildi. Kaşlarını çatarak İngiltere'ye, eski hayatına dönmek istediğinden bile emin olmadığını fark etti. Ki bu çok saçmaydı. Orada bir işi, bir dairesi ve bir hayatı vardı. *Ama bu nasıl bir hayattı?* Sinir bozucu derecede anlayışlı küçük bir ses, cadalozca eklemeyen önce dırdır etti: *Daireni o kadar da sevmiyorsun*. Kır evi çok daha güzel. Hannah sinirli bir şekilde içini çekti. Bir kulübeye bakarak hayatını değiştirecek kararlar veremezdi.

Koridorda yan yana yürürlerken Conor, "Bir sorun mu var?" diye sordu.

"Hayır," dedi sert bir sesle, sanki bu kafasında kontrolü ele geçirmiş gibi görünen 'ya olursa' düşüncelerini susturmaya yardımcı olacaktı gibi.

"Emin misin? Conor, ona o şaşkın ve bilmiş bakışlarından birini attı. ve annesinin ince bir sanata sahip olduğu görülüyordu.

Düşüncelerini kesinlikle onunla tartışmak istemiyordu; açıklamak bir yana, ele geçirmesi için bile biraz fazla maceracı ve şok ediciydi.

Odanın kapısını açtı ve büyüleyici dekor tüm düşünceleri bir kenara itti.

"Güzel, değil mi?"

"Güzel! Onunla yüzleşmek için döndü. 'Bu muhteşem. Milyon yıl geçse de seçmeyeceğim renklere bayıldım. Bakır folyodan zarif halkaları olan lacivert duvar kağıdına dokunmak için uzandı. Sonra onun kendisiyle alay ettiğini fark etti. Elbette öyleydi; tasarımcı gözüne sahip olan oydu.

'Belki de bu duvar kağıdını evimde kullanmalıyım? Denize bakan o büyük pencere sayesinde bol bol ışık alacağım.

"Yapmalısın. Çok güzel bir şey. Hızlı bir acıyla onu yerinde görme ihtimalinin olmadığını fark etti. Bu bilgi göğsünde, bir kayıp duygusu gibi, ölü bir his yarattı, ki bu aptalcaydı çünkü en başta sahip olmadığını bir şeyi kaybedemezdin. Dürüst olmak gerekirse, İrlanda'da olmak onu çok fazla hayalperest yapıyordu.

Bu düşünceden kaçmak için banyoya doğru yürüdü.

"Vay canına!" dedi, tüm sofistike ihtişamı görmek için yavaşça arkasını dönerek. "Güzel duş," diye seslendi Conor'a. Bir düzine kadrani, kolu ve duş başlığı olanlardan biriydi, ancak her şey bronz parıldayan bir duvara yerleştirilmiş mat mavi bir kaplamadan yapılmıştı. Dalgalı cam duş perdelerindeki armatürlerin hepsi bronzdu ve lavabo, dibinde tıkaç görevi gören büyük bir mermer taş bulunan dövülmüş büyük bir bakır çanaktı. Bu, kendi evinin hayal gücünden tamamen yoksun olduğunu bir kez daha pekiştiren aşırı zenginlikti. O anda kararını verdi. Taşınacaktı. Daireyi satacak ve bir şey bulacaktı... bu kadar sofistike olmayan, sade bir şey, işten eve döndüğünde içine sokulabileceği kanepeler ve kendini sarabileceği kullanışlı kaşmir örtülerle sıcak bir kucaklama sunan bir şey. Belki de tavuklar için bir bahçesi vardır.

Conor, "Sanırım iç mimar burada kendini biraz fazla kaptırmış," dedi. 'Sanki buraya sadece kendimi Oscar törenlerine falan hazırlıyorsam gelmeliymişim gibi hissettiriyor.

"Çarpıcı," dedi Hannah diplomatik olmaya çalışarak, ama onun ne demek istediğini tam olarak anlayabiliyordu.

"Byrne's Design'ın ilk kuralı, çarpıcı olmak ile korkutucu olmak arasında ince bir denge kurmaktır. İnsanların evlerinde rahat etmelerini istersiniz, onları korkutmak değil. Buraya gelirken, bir porno yıldızı gibi performans sergilemem ve her türlü zekice ayakta durma hareketini yapmam gerektiğinden endişeleniyorum. Adamın dehşete düşmüş ifadesi onu güldürdü.

Kulübedeki duşun soğuk fayanslarını hatırlayarak, "Ayakta durmak öyle sanıldığı gibi bir şey değil," dedi.

'Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Bir aygır olmak için biçilmiş kaftan olduğumu sanmıyorum.'

"Gerçekten mi?" dedi Hannah, sahte bir hayal kırıklığıyla. "Bu hafta sonu başka birini bulmam gerektiği anlamına mı geliyor bu?

Bir kahkaha atarak onu kendine çekti ve özellikle aygırlara layık olduğunu düşündüğü bir öpücük verdi. "Ya da belki de değil," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı.

'Bence dışarı çıkmadan önce barda bir içki içmeliyiz, eski günlerin hatırına. Sence de öyle değil mi? Conor havluyla kurulanırken öneride bulundu. Birlikte duş almışlardı ama yatağı iyice test etmeden önce değil.

"Benden utanmadan faydalandığın yer.

"Faydalandım mı? Başını iki yana salladı. 'Bunu yaptığıma hala inanamıyorum.

Hiç bana göre değildi.'

"Öyle değil miydi? Sorun olarak algıladığınız şeyi kararlı bir şekilde harekete geçerek çözüyordunuz.

"Ah, sen böyle söyleyince, olayların bu versiyonunu tercih ederim. Hannah havlusunu ön tarafa sıkıştırdı ve yanağına hızlıca bir öpücük kondurdu, onu öpmek için kendine çekmeye çalıştığında gülerek eğildi. "Tüm bunlara tekrar başlarsak buradan asla çıkamayız.

"Oyunbozan. Conor suratını astı ve Hannah onun yaramaz göz kırpmışından etkilenerek neredeyse boyun eğiyordu.

Birbirlerinin etrafında bilinçsiz bir rahatlıkla giyindikleri için aynı odayı paylaşmak artık ikinci doğaları gibi görünüyordu ama Hannah hâlâ tuvalet masasındaki aynadan yararlanarak Conor'ın oldukça güzel olan arka tarafını seyrediyordu. Bu, asla alışamayacağını düşündüğü bir manzaraydı ve bu sonsuza kadar sürmeyeceği için onları saklamak zorundaydı.

Bar tıpkı hatırladığı gibiydi; barmen bile aynıydı. İçeri girdiklerinde Conor'a dostça bir selam verdi.

"Masanızı sizin için ayırdım," dedi ve iki kadeh kırmızı şarabın onları beklediği şöminenin önündeki iki koltuğa eliyle işaret etti.

Hannah şaşkınlıkla Connor'a döndü. Bu bir kutlama, neredeyse bir yıldönümü ya da uygun bir randevu gibi hissettirdi.

Ağzı utangaç bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Nasıl tanıştığımızı hatırlamanın güzel olacağını düşündüm.

Çok hoş, diye düşündü Hannah, kalbi şaşkın bir sevinçle yerinden fırlayacak gibi oldu, bunun onun doğal cazibesinin bir parçası mı yoksa gerçekten düşünceli biri mi olduğuna karar vermeye çalışıyordu.

Yerlerine oturdular ve Conor kadehini kaldırdı. "Merhaba, ben Conor. "Hannah, tanıştığımıza memnun oldum.

Bardakları birlikte çınlattılar ve Conor ona bakarken Hannah'nın içi ısındı. 'Sen tuhaf bir karışımın, Hannah Campbell. Bazı yönlerden

O gece düşündüğüm gibi değilsin - biraz vahşi ve aceleci - ve sonra başka şekillerde öylesin. Sanki sen de bilmiyormuşsun gibi.

Hannah gülümsemeye zorladı ama adam onu mükemmel bir şekilde özetlediği için içi burkuldu. Bir şeylere başlamıştı ama asla sonuna kadar gitmesine izin vermemişti. İş başa düştüğünde, o son inanç sıçramasını yapamıyordu.

'Arada bir sağduyu devreye giriyor,' dedi.

"En azından beni tetikte tutuyor," dedi Conor. 'Tahmin edilebilir değilsin, bu-'

"Conor, sevgilim," diye olgun bir şeftali gibi patlayan meyveli bir ses aralarına girdi.

İkisi de başını kaldırıp baktı, sohbetlerine o kadar dalmışlardı ki ikisi de kendilerine doğru süzülen bu panter gibi kadını fark etmemişti. Hannah'nın ilk izlenimi buydu: Bir omzunun üzerinden şık bukleler halinde sarkan parlak siyah saçlarıyla kedigil ve zarif. Soluk, parlak ruju, Conor'ı görmekten duyduğu sevinçle sonuna kadar gerilmiş geniş ağzını vurguluyordu.

'Burada ne işin var? Seni öbür tarafa sürükleyen nedir?'

"Anneme yalakalık yaparken yeterince hoşuna gidiyordu. 'Annene yalakalık yapmıyordum. Anneni seviyorum.'

"Herkes annemi sever.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Görkemli saçlarını klasik bir küçümsemeyle omuzlarına savurdu.

"Hannah bu Polly, Polly Daventree. Onu televizyonda görmüş olabilirsin. Sonraki sözlerinde belirgin bir küçümseme vardı. "*Polly's Pantry - Gündelik Halk için Gündelik Yiyecekler*.

Hannah koltuğunda eriyip gözden kaybolmak istedi. Zürafa bacaklarını, minicik belini gösteren siyah deri pantolonu ve kremi teninin çekici kabarıklığını ortaya çıkarmak için zevkle açılmış beyaz ipek gömleğiyle Polly, Hannah'nın aşağı olduğu kadar nadir ve egzotikti-

ve donuktu. Saçları bile kendi haline bırakılmış, bukleler kontrolden çıkmak yerine parlak yılanlar gibi güzelce kıvrılmıştı.

Kaçan bir atın dizginlerinin sıkılması gibi, Hannah'yı kısa kesmişti. Conor bu göz alıcı kadın gibi birine aitti. Midesinde, uçurumun kenarından düşen bir kaya kadar keskin ve acımasız bir şey düştü ve kulübede onunla birlikte yaşamaya fazla alışmaya başladığını fark etti.

"Hannah?" Conor'ın sesi çok uzaklardan geldi. Kulakları uğuldadı ve her ikisi de ona bakarken kendine geldi.

"Özür dilerim," dedi gözlerini kırpıştırarak, Polly'nin kaba ya da tuhaf olduğunu düşünmemesini umarak. "Merhaba.

"Merhaba. Polly'nin geniş, parlak gülümsemesi samimi görünüyordu. Kısa ve özenle parlatılmış tırnakları olan ince, sanatsal bir el uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum. Nasıl gidiyor?

'Güzel, teşekkürler,' dedi Hannah.

'Sen İngilizsin. Aksanına bayılıyorum. Hannah iki kez baktı. Bu kadının sesi çok güzel lirikti. "Hangi bölgedensiniz?

"Ee... Manchester.

"Oh, orada kuzenlerim var. Güldü. 'Ama sonra, her yerde kuzenlerim var. İrlanda'yı nasıl buluyorsun? Uzun süre mi buradasın?'

"Sadece birkaç haftalığına buradayım. Killorgally'de aşçılık kursundayım.'

Polly kendini Hannah'nın sandalyesinin koluna bıraktı. 'Ah, işte bu çok hoş. Çiftlik harika değil mi? Tüm aile nasıl? Başını sallayarak Conor'a küskün bir bakış fırlattı. "Çünkü bize anlatmak üzere değil. Adrienne iyi mi?'

"Evet, o harika.

'Peki ya Bridget? Oğlunun kalbini kırdığım için beni yakın zamanda affetmeyecektir.

"Hepsi iyi," dedi Hannah, şimdi meraklanmıştı. Bu kadın, tüm ürkütücü güzelliğine rağmen, arkadaş canlısı ve çok cana yakın görünüyordu.

Bu iyi o zaman. Peki ya sen Kaptan Huysuz, hala bana kızgın mısın? Bir kızı ilerlemeye çalıştığı için suçlayamazsın. Sanki Byrne aşçılık hanedanlığında doğmuşsun da tanınmak için mücadele etmek zorunda kalmışsın gibi. Geri kalanımız için ne kadar zor olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Biri bize destek olabilecekse, neden olmasın?"

Hannah, Polly'nin utanmaz dürüstlüğüne duyduğu isteksiz hayranlıkla dudaklarını birbirine bastırdı.

Conor kaşlarını çattı. "Televizyon yapımcısı erkek arkadaşın nasıl?"

"Bir sopa kadar huysuzsun. Onun adı Ronan, senin de bildiğin gibi. Onunla yeterince uzun süre çalıştın ve o artık benim erkek arkadaşım değil. Ona belirsiz bir gülümseme verdi. "Geçen ay evlendik.

"Tebrikler," dedi Conor, çenesi gerilerek.

"Teşekkür ederim," dedi başını sallayarak ama Hannah onun evlilik parmağındaki yüzükleri çevirdiğini fark etti. Conor'a söylerken görüldüğü kadar kendinden emin değildi. Küçük bir hüznü gizleyen parlak bir gülümsemeye Hannah'ya döndü. 'Peki sen ne iş yapıyorsun? Şef mi, restoran sahibi mi, yemek yazarı mı?

"Ben bir avukatım.

"Aferin sana. Kariyer değişikliği mi arıyorsun o zaman?"

"Hayır, kesinlikle hayır," dedi Hannah hızlı bir kahkaha patlamasıyla.

"Gerçekten mi? Hannah'yı mikroskop altında böcek inceleyen bir bilim adamının dikkatiyle incelerken Polly'nin yüzünde tam bir inançsızlık ifadesi vardı. "Peki o zaman neden Killorgally'desin? Yüzünde sinsî bir gülümseme belirdi, sanki az önce iki ile ikiyi toplayıp gerekli beşi yapmış gibiydi. Hızlı bakışları Hannah'dan Conor'a kaydı ve tekrar geri döndü. 'Buna cevap vermek zorunda değilsin. Her zaman büyük bir hayran kitlesi olmuştur.

Hannah sinirlendi. "İrlanda'ya gelmeden önce Conor'ın adını hiç duymamıştım. Polly, Hannah'nın soğuk ses tonuyla aşağılanamayacak kadar irkilmişti.

"Şaka yapıyorsun. Ne, hiç mi?"

Conor ona şüpheli bir bakış attı ve o da Conor'a ters ters baktı. Ciddi misin?

Bütün bunları daha önce de yaşamışlardı.

"Neyse, gitmem gerek, masama döneyim. Omzunun üzerinden, sanki bir defileden çıkmış gibi giyinmiş, 'medya mensubu' oldukları her hallerinden belli olan insanların oturduğu masayı işaret etti. "Sana rastlamak güzeldi Conor. Ben de memnun oldum, Hannah. Yemek işinde iyi şanslar. Son sözlerinde bir hesaplama vardı, sanki Hannah'nın bir tür art niyeti olmadığına hâlâ inanmıyormuş gibiydi. Neşeli bir el sallayışla, arkasında ağır bir sessizlik bırakarak ayrıldı.

"Hoş biriydi," dedi Hannah sonunda, söyleyecek bir şey bulamadığı için.

"Mmm," dedi Conor, bir yudum almadan önce kadehindeki şarabı evirip çevirerek. "İyi değil miydi?" diye sordu Hannah.

"Hırslı biri. Ne istediğini biliyor."

'Bu onun kötü bir insan olduğu anlamına gelmez. İnsanlar bir erkeğin böyle olmasından şikâyet etmez. Hannah muhtemelen bunu duymak istemediğini biliyordu ama Polly'nin açık sözlülüğünden hoşlanmıştı. Conor'a attığı iğnelere rağmen insanları kendine çeken, doğuştan parlak ve ısıltılı bir kişiliği vardı.

"Hayır, o kötü biri değil. İç çekti. "Sadece benim için doğru kişi değil, ama gurur engel oldu. Birinin ailenizi sizden daha çok sevdiğini fark etmek pek hoş değil. Acı bir kahkaha attı. Onu sevdiğimi sanıyordum ama yanılmışım... Ta ki...'

"Çok geç olana kadar," diye bitirdi Hannah.

'Onun gibi bir şey' demeden önce ona beklenmedik bir şekilde doğrudan baktı.

Adamın niyetli bakışları ağızına odaklandığında ne söyleyeceğinden emin olamayarak duraksadı. Gözlerini ona dikti, yakışıklı yüzünü incelerken kalbi neredeyse yerinden çıkacaktı. Sonra kendine sertçe kendini kaptırdığını hatırlattı. Bu bir kaçamaktı. Biraz eğlenmek için buradaydılar; belli ki eski sevgilisini görmek bazı kötü anıları geri getirmişti.

Sonra alnına yumuşak bir öpücük bıraktı, "Gidelim mi?

'Yemekten önce bir şeyler içmek ister misin? Biraz erken geldik,' dedi Conor otelden ayrılırken, her zamanki gibi neşeli değildi. Polly'yle karşılaşması onu durgun, Polly'yi ise düşünceli ve i gözlemci yapmıştı.

"Neden bana tipik bir Dublin barı gstermiyorsun?" "Eğer istediğin buysa.

Başını salladı. "Bana viski hakkında daha çok şey ğretebilirsin. 'Tamam o zaman. İyi bir içkiyi asla geri evirmem.

Her ikisi de kendi düşüncelerinin derinliklerinde, alışılmadık bir sessizlik içinde yürüyorlardı, ta ki adam onu zaten kalabalık olan ve eğlence düşünlerinin kaldırıma taştığı bir bara ynlendirene kadar. İçeride, odanın köşelerine yerleştirilmiş dört hoparlörden gelen borulu keman müziği fonunda kahkaha ğlıklarıyla noktalanın hafif bir gürültü vardı.

Conor kalabalığın arasından bara doğru ilerledi, gürültülü bir bekrlığa veda partisinin arasından sıyrıldı. Hannah'nın o güne kadar gördüğü en parlak pembe ruju sürmüş ve gözlerinin etrafı ışıltılı payetlerle süslenmiş çok güzel bir kız olan gelin, muhtemelen bir kemerle daha çok ortak noktası olan çok kısa bir mini elbise, her kalçasında parlak kırmızı bir jartiyer, sırtında ve önünde L plakalar ve mümkün olan en büyük, en parlak gülümsemeyi giymişti. Başındaki uzun duvağı, sanki bir Disney prensesinden ödünç alınmış gibi görünen elmas, yakut, safir ve zmrtlerle dolu çok renkli bir ta tamamlıyordu. Tavuklarının hepsi, göğsünde beyaz renkte arsız hen- do cesaretlerinin bir listesinin yer aldığı pembe tişörtler giymişti. 'İki yabancının bıyığını yalamak' ve 'bir geyiği öpmek' de dahil olmak üzere cesaretlerin yanındaki kutucuklardan birkaçı ruja benzeyen bir şeyle dağınık bir şekilde işaretlenmişti. Hannah tişrtlerdeki tik sayısından ve birkaçının birbirlerine destek olurkenki dengesiz hallerinden birkaç saattir dışarıda olduklarını tahmin etti.

yukarı. Buna rağmen onlara gülümsemekten kendini alamadı; tamamen sınır tanımayan ve iyi vakit geçirmenin getirdiği saf neşeyi temsil ediyorlardı.

"Ne alırsınız? Conor sesini yükseltti ve kızlardan birinin kolunu kaçırmak için eğildiğinde, kız gülen arkadaşlarına önemli bir şeyi vurguladı.

'Bana bir şey tavsiye et. Uzman olan sensin.'

Hannah onu takip etmeye çalışırken tavuklardan biri diğer kızlara döndü.

"Aman Tanrım.

"Ne? Ne?" diye ürkmüş kargalar gibi düzensiz bir koro halinde seslendiler.

"Sadece Conor Byrne. Elini kalbine götürdü. "Ve o," diye durakladı ve bağırdı, "*Yemek için yeterince iyi* görünüyor.

Hannah bunun Conor'ın yemek programının adı olduğunu geç de olsa hatırladı.

"Nerede? Nereye?"

Kız işaret etti. 'Ve şu kıça bak. Onunla bir gezintiyi geri çevirmezsin, değil mi?'

"Kendine dikkat et Siobhan," dedi daha ağırbaşlı kızlardan biri (diğerlerine göre), kıkırdayarak.

Siobhan iyi huylu bir tavırla, "Köpek kedinin kıçına kıllı der, Bernadette Geraghty," dedi ve kızın tişörtündeki keneleri okşadı. "Zaten üç çirkin adamı öptüğüne eminim.

"Bunlar cesaretti. Bernadette iki elini salladıktan sonra Conor'ın ardından gözlerini kısarak odaklanmadan baktı. "Yine de haklısınız kızlar. Bahse girerim kazı kazan konusunda harikadır.

Kızların geri kalanı kahkahalara boğuldu.

'Onu ilk ben gördüm. Ondan bir öpücük isteyeceğim,' diye açıkladı Siobhan, geniş göğsünü göstererek.

"Kendini kutsal bir gösteri haline getiriyorsun," dedi başka bir kız, Hannah bunun işleri biraz fazla ileri götürdüğü anlamına geldiğini tahmin etti.

Siobhan diğer kızların alkışları arasında göğüslerini yukarı kaldırdı, saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve bardaki hemen herkesin hevesli ilgisiyle avını takip etmeye başladı. Aslında takip etmekten çok, ona bir adım yaklaşır yaklaşmaz saldırmaya başladı.

Bir elini Conor'ın omzuna koydu ve Conor da arkasını döndü. 'Conor Byrne, yemek için yeterince iyi görünüyorsun. Beni ısırarak ister misin? Keyifli bir kahkaha attı.

Hannah, Conor'ın yüzünün oldukça görkemli bir dönüşüm geçirmesini mahcup bir endişeyle izledi.

"Ah, çok iyisin. Conor Byrne'ın bin kilovatlık cazibesinin tam bir patlamasını verdi, o mavi gözler eğlenmiş bir pişmanlıkla kırışıyordu, "Ama buraya bakın," başını Hannah'ya doğru salladı ve ona bir el uzattı, "kız arkadaşım bugünlerde nerede yemek yediğim konusunda oldukça seçici ama eminim sana bir öpücük ayırabilirim. Kadının yanağına bir öpücük kondurdu, kızlardan en az ikisi bunu telefonlarına kaydetti, belli ki çekimde Conor'ın Hannah'nın elini tutuşunun yer almadığından eminlerdi. Dikkatlice kırılan fotoğrafın WhatsApp'ta paylaşılabileceğine, Instagram'da viral olabileceğine ve Facebook'ta onlarca kez paylaşılabileceğine şüphe yoktu.

Onu kendine doğru çekerken başparmağının bileğinin hassas derisini nazikçe okşaması Hannah'nın kalbini tuhaf bir şekilde çarptırdı. Ayrıca kız arkadaşı olarak anılmaktan çok, adamın kızın duygularını incitmeden ya da onu aptal yerine koymadan dikkatleri başka yöne çevirme şeklinden etkilenmişti.

Hannah, muzaffer bir edayla gülümseyerek onu omzundan alkışlayan diğer kızın anını bozmak istemediği için bir kol mesafesinde durdu.

Diğer kızlar beyaz elbiseli kızı öne doğru iterken, 'Şimdi bir tane de gelin için' diye bağırdı.

Bardaki herkes Conor'ın nezaketle gelinin yanağına bir öpücük kondurmasını izlemek için döndü.

Birkaç dakika içinde insanlar yeğenleri, kız kardeşleri, anneleri ve büyükanneleri için selfie ve fotoğraf çektirmek üzere ilerlemeye başladı ve Conor ona acil bir bakış attığında Hannah'nın eli isteksizce bırakıldı. *Beni bekle*, dedi. Hannah ona gülümsedi ve Conor'ın alametifarikası olan çekiciliğiyle katlandığı etkileşimleri izledi, hatta ona "Programın bir bok çuvalı ama annem seni seviyor" diyen öfkeli bir sarhoşun sözlerini bile gülümseyerek savuşturdu. Bize bir fotoğraf ver.

Adamın üzerine çullanıldığı sırada Hannah bara doğru ilerledi ve kendini serbest bırakmasının biraz zaman alabileceğini düşünerek kendine bir kadeh beyaz şarap ısmarladı. Onun etkileşimlerini gururla izledi. Her ne kadar ona ilgi odağı olmaktan kaçındığını söylemiş olsa da, bununla başa çıkmakta iyi olduğu açıktı ama bununla yaşamak yorucu olmalıydı. Kerry'yi tercih etmesine şaşmamalı.

Barda durdu ve şarabını yudumladı, arada bir özür dileyen, hüzünlü bir göz kırpışıyla göz göze geldiğinde ona başını salladı. Onu izlerken kalbi ısındı. Conor iyilerden biriydi.

Kendi kendine iç geçirdi. Gidip ona aşık olmasına şaşmamalı. Ona aşık olmasına.

Aşkım!

Hannah yaşadığı şokun yüzüne yansımamasını umarak gözlerini kırpıstırdı. Aşık olmanın gerçekleşmemesi gerekiyordu. O ana kadar bunun farkında bile değildi. Şimşek gibi bir an olmamıştı. Hayır, onun yerine duygular kapının altından sızan sis gibi içeri süzülmüştü. Bir an için göğsünde patlayan ateş böceğiyle nefes almakta zorlandı. Connor Byrne'e aşık olmuştu.

Durdu ve onu izledi, kalbi hafifçe çırpınıyordu. Sanki tüm bar onunla vekaleten üç dakikalık bir şöhret yaşamak istiyor gibiydi ve adam, kadın şarabını neredeyse bitirene kadar kendini kurtarmayı başaramadı.

Saat neredeyse yediydi. Kadının yanına gitti ve şarap bardağını alıp hızlı bir yudumla boşalttı.

"Yapabiliyorken buradan gidelim.

Onu kalabalığın arasından çekerken, tavuklar 'Güle güle Conor' diye bağırmaya başladı ve ardından 'Yemek için yeterince iyi. Binmek için yeterince iyi' diye bağırmaya ve kollarını havaya kaldırmaya başladılar.

Kapıdan çıkıp serin akşam havasına girdiklerinde Hannah kıkırdadı. "Binmek için yeterince iyi, ha? Tanrım, bu adamı seviyordu.

"Sakın başlama. Hissederek gözlerini devirdi. 'Tanrı bizi bekarlığa veda gecelerinden korusun. Uçmuşlardı. Orada öleceğimi sandım. Kolunu ona doladı ve onu öptü. "Beni kurtarmaya gelmen gerekiyordu.

Kolunu dürttü, onun kolay şefkatinden zevk alıyordu. 'Her şeyi mükemmel bir şekilde hallediyor gibiydin. Hepsi seni sevdi - programının saçma olduğunu söyleyen adam bile.

"Bir de bana sor. Yine de bir fotoğraf istedi.' Uzun bir iç çekti. "En azından restoranlarda insanlar biraz daha ihtiyatlı davranıyor ve arkamı dönüp oturduğumda çoğu kişi benim olduğumu anlamıyor.

"Çok fazla umursamıyor gibiydin. Kolunu indirerek onun elini tuttu ve kaldırım boyunca yan yana yürürlerken elini sıktı.

"Yapamazsın. Sorun da bu zaten. Tek bir kötü söz, tek bir kendini soyutlama girişimi ve birdenbire tüm sosyal medyada ve basında nasıl bir pislik olduğun ve her şeyin nasıl kafana girdiği. Ayrıca, bu insanlar beni ben yapan insanlar. Şovları izledikleri için, restoranlarıma gelen insanlar sayesinde çok para kazandım. Kibar olmak ve uyumlu davranmak ödenmesi gereken küçük bir bedel, ama bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyor. Yine de bazı insanlar seviyor. Polly bunu seviyor. Sahnenin ortasında olmayı seviyor. Nereye gidersek gidelim basın mutlaka gelirdi. Bir Pazar sabahı Phoenix Park'ta yürüyüşe çıktığımızda bile bir fotoğrafçı çıkıyordu. Bunu anlamam yıllarımı aldı. Polly'nin bahşış veren kişi olduğu ortaya çıktı.

onları kapattı. Mahremiyetin olmamasından ne kadar nefret ettiğini bildiği halde. Bu...' Hannah onun yutkunduğunu gördü. "Bu gerçek bir tekmeydi. Bir ihanet.

"Bu..." Hannah durakladı, şirretlik etmek istemiyordu ama bu sadakatsizlikte onu rahatlatmak istemesine neden olan bir şey vardı. Onun adına öfkelenmişti. Polly ona daha iyi bakmalıydı. "Bu korkunç bir şey.

Dudaklarını büzdükten sonra omuz silkerek, 'İfşa olmak istedi. Çok kızmıştım ama Killorgally'ye geri dönersek her şeyin daha iyi olacağına ısrar etti. Byrne ailesinin yeni neslini kurmak istediğini anlamalıydım. Hızını yavaşlatırken ağzını acımasız bir gülümseme kapladı ve büyük bir genç erkek grubundan kaçınmak için yola çıktılar.

"Annen ne düşünüyordu?" diye sordu Hannah, biraz dehşete düşmüş bir halde.

"Yemek pişiren öğrencilerinden birinin daha dışarıya çıkıp sözü yaymasından memnun.

"Gerçekten mi?

"Polly'ye karşı hiçbir zaman bir şey söylemedi ve hala görüşüyorlar. Onun görüşüne göre birbirimize uygun değildik ve bunu evlenmeden önce öğrenmemiz daha iyi oldu. Adil olmak gerekirse, bazı açılardan haklı. Ben artık o dünyada olmak istemiyorum diye Polly neden kariyerinden ödün versin ki? Bağlayıcı olmayan sözlerine rağmen Hannah onun sözlerindeki ihanet duygusunu duydu.

"Seni kullandığı gerçeğini görmezden gelerek çok adil davranıyorsun. Ona nazik bir gülümseme verdi.

"Ah. Hannah'ya baktı. "Bir meselenin özüne inmek gibi bir huyun var, değil mi? Ben de bunu seviyorum- ben...' Gözleri onunkilerle buluştu ve Hannah yutkundu. Birbirlerine bakarlarken an uzadı ve kadın onun gözlerindeki şefkati görebildi. Sonra öne doğru eğildi ve eliyle yüzünü kavrayarak dudaklarına yumuşak, saygılı bir öpücük kondurdu.

"Özür dilerim," dedi usulca, uzanıp yüzünü okşadı. Onu sevdiğini söylemek üzere miydi? Şimdi gerçekten deliriyordu. Onu sevdiğini fark etmiş olması, onun da aynı şeyi hissettiği anlamına gelmiyordu. Polly onu yaralamıştı; o yola tekrar girmeye hazır olmadığını açıkça belirtmişti. "Bu kadar açık sözlü olmak istememiştim.

"Sorun değil. Hemen aldın. Annem ona karşı tek kelime bile edemeyecek.

"Ama büyükannen değil.

Bu kez gerçek bir eğlenceyle güldü ve aralarındaki an kayboldu. 'Hayır, Bridget onu hiç sevmedi. O ailenin kahini. Bazı şeyleri bilir. Bazı insanlar Adrienne'in mistik güçleri olduğunu düşünür ama aslında Bridget'tir. Her neyse, artık köprünün altından çok sular aktı. Ona iyi şanslar. Bana alaycı diyebilirsiniz ama Ronan'la evlendiğine göre yayıncılık geleceği güvende.

RTE'de büyük bir adam.' İronik bir kıkırdamayla ekledi, 'İlk yemek programımı o yaptırmıştı, sanırım ona bir şeyler borçluyum.

Hannah, görünüşteki kayıtsızlığına rağmen Adrienne'in Polly'ye verdiği desteğin onu incittiğini anlayabiliyordu.

"Teyzem, kız kardeşimin eski sevgilisinin kendisini en yakın arkadaşıyla aldattığını duyduğunda, her ne kadar öğle yemeğine her zaman güzel şaraplar getirdiği için ona bayılmış olsa da, kız kardeşimin "sarkık hain küçük kıçına" tahta kaşıkla vurmaya hazırlanıyordu.

Conor ona sıırttı. "Ona bayıldım. Orada İrlandalı gibi davranıyorsun. Farkına bile varmadan buralı olacaksın. Teyzenin sesini sevdim. Sanırım Bridget Nine de aynısını yapmış olabilir. Ne zaman Polly'nin adı geçse o erik gibi ağzını açıyor, Polly ekranda görüldüğü anda televizyonu kapatıyor ve radyoya küfrediyor. Büyükanne kalbini koluna takan bir kadındır.'

"Seni duymamış olmamın çok komik olduğunu düşündü.

"Bu muhtemelen sizi ona sevdirmiştir. Annemin başardıklarından ve kalıcı bir miras yaratmış olmasından gurur duyuyor, ancak annemin

Tüm bunlarla birlikte gelen yaygara ve şamata. O basit bir hayatı seviyor, Mam ise CEO olmak için doğmuş. Bence şehirde büyüseydi büyük bir şirketin başına geçer ve en tepede yer alırdı.

"Çok etkileyici bir kadın.

"Öyle olduğuna şüphe yok. Ve işte buradayız. Bir köşeyi dönmüşler ve bir zamanlar yerleşim yeri olan ama şimdi görkemli Gürcü evlerinin üçte birinin barlara, restoranlara ve otellere dönüştürüldüğü küçük, dar bir sokağa gelmişlerdi.

"Burası Adrienne'in öğrencilerinden biri tarafından işletiliyor. Peynir tabakları efsanevi, hepsi İrlanda'dan, bazı küçük yerlerden geliyor. Ayrıca en muhteşem colcannon'u yapıyorlar.

"Colcannon. Patates ve lahana, değil mi?" Hannah'nın yüzü bunu söylüyordu.

Hepsi.

"On sekizinci yüzyılda bir köylü olsaydınız. Burada lahana var, Yukon altın patates, sarımsak, duble krema, az pişmiş domuz pastırması, pırasa ve taze soğan. Size söylüyorum, çok iyi. Ayrıca İrlanda güveci de yapıyorlar - benimki kadar iyi değil ama fena da değil.

"Alçakgönüllülüğünü seviyorum.

"Mütevazı olmamı gerektirecek bir şey yok," dedi arsız göz kırpmalarından biriyle.

Yirmi İkinci Bölüm

'A Bundan emin misin Conor? diye sordu Hannah ertesi gün öğleden sonra. Dört katlı, tuğladan inşa edilmiş bir Gürcü konağının önünde duruyorlardı.

Güzel ferforje balkonları, kanatlı pencereleri ve zarif bir dekoratif fanusun altında büyük bir pirinç kapı tokmağı olan piyano siyahı parlak bir kapısı vardı. Buraya gelmek için Merrion Meydanı'nın huzurlu çevresinden ve çevredeki zarif binalardan geçmişlerdi ve sanki zamanda geri adım atmış gibiydiler. Neredeyse atlı bir faytonun caddede ilerlediğini, üzerinde Jane Austen tarzı, ipekli ve kuş tüyü süslemeli başlıklar olan karakterler taşıdığını hayal edebiliyordu.

'Evet. Patrick başka bir yerde olmamız gerektiğini düşünürse, işi o kadar çabuk halledebilirim. Aksi takdirde uzun uzun konuşacak ve bizi yarışları izlemeye zorlayacak. Tek yapmam gereken birkaç şeyi imzalamak ve Mam ona bir şey sormamı istiyor.

"Elektronik olarak imzalayamaz mısınız?

"O eski kafalı. Yolunu değiştirmek için çok yaşlı olduğunu söylüyor. Sanırım bugünlerde tek müşterisi biziz.

Conor tokmağı kaldırdı ve düşmesine izin verdi ve kapı gürültüyle açılana kadar beklediler.

Conor. İyi adam, seni gördüğüme sevindim. Yanındaki kim?'

'Bu Hannah.'

Patrick tombul elini uzatıp Hannah'nın elini heyecanla sıkarken, Hannah onun Harris tüvit  parçalı takım elbisesinin altına mavi ve krem rengi kareli gömleğiyle taktığı papağan desenli parlak turuncu kravatına bakmamak için kendini zor tuttu.

"İçeri gel, içeri gel. Yaşlanmış bir aktör gibi, diyaframdan gelen o yüksek, gr seslerden birine sahipti. "Hizmetim az önce büyük bir cezve kahve yaptı.

Onların takip etmesini beklemeden, büyük, parlak, siyah-beyaz karo döşeli koridordan geçerek uzak taraftaki ağır, panelli ahşap kapıya yöneldi.

Hannah hızla Conor'a bakarak onu takip etti ve oldukça görkemli bir çalışma odasına girdi. İçeride deri kaplı geniş bir masa, önünde iki Chesterfield sandalye ve diğer tarafında düğmeli bir döner koltuk vardı. Hannah, karşı duvardaki Adam tarzı beyaz şömineye ve bir duvarı boydan boya kaplayan yaldızlı başlıkları olan deri ciltli kitap raflarına bakarken, biraz zamanda geri gitmiş ya da görkemli bir eve girmiş gibi hissettiğini düşündü. Masanın hemen köşesindeki küçük televizyon biraz uyumsuzdu, özellikle de yarış yorumlarını yayınladığı ve yorumcu imlerdeki toynakların gürültüsü kadar hızlı konuştuğu için.

"Ve Double Trouble dışarıdan hızla yaklaşıyor. Leggy Lady yükseliyor. Grand Design bocalıyor ve bocalayacak gibi görünüyor- Ve Green Swan arayı kapatıyor. Grand Design solmaya başlıyor ve Leggy Lady, Leggy Lady bir kulaç kala Leggy Lady. Leggy Lady kazanıyor!"

"Kahretsin," dedi Patrick. "Bahse girmeliydim - on dörde birdi. Bir süre huysuz bir inançsızlıkla kaşlarını çatarak durduktan sonra bir defter ve küçük bir kalem çıkarıp sayfalardan birini karaladı. Sonra, sanki orada olduklarını unutmuş gibi, başını salladı ve televizyonun sesini açmak için öne doğru eğildi.

Connor, Hannah'ya uzun uzun yüzünü buruşturdu, Chesterfield'lardan birine oturdu ve onu da aynısını yapmaya davet etti.

'Evet, evet, otur,' dedi Patrick.

Gözünün yarısı televizyondayken bir manilla klasör çıkardı, açtı, kaşlarını çattı ve sonra ilkinin altından ikinci bir klasör çıkararak, "Ah, işte burada," diye mırıldandı.

İçindeki kâğıtları karıştırdı ve bıkkınlıkla oflayarak ikinci dosyayı kapattı. Ayağa kalkarak hantal vücudunu bir dosya dolabına doğru kaldırdı ve kendi kendine mırıldanarak çekmecelerden birini karıştırmaya başladı.

Sonunda çekmecedен mavi bir dosya çıkardı, komik bir inançsızlıkla başını kaşdı, yerine koydu ve sonra bir tane daha çıkardı.

"Ah, işte küçük böcek. Masanın üzerine bıraktı. 'Sadece işaretli sayfalara imzanızı atmanız gerekiyor. Buraya, buraya ve buraya.

Patrick dosyayı Connor'a doğru kaydırđı ve dikkatini televizyona çevirdi, başı televizyon ekranı ile masa arasında sallanıyordu, "Ya burası?" diye soran Connor'a neredeyse hiç dikkat etmiyordu.

"Evet, evet," dedi Patrick. "Hadi oğlum.

Hannah onun Connor'la mı yoksa atla mı konuştuğundan emin değildi.

Hannah'nın anladığı kadarıyla tapu devirleri olan kâğıtlar hakkında birkaç dakika konuştular. Bu iş bittikten sonra Hannah, Patrick'in kâğıtları tekrar dosya dolabına tıktırmasını biraz korkuyla izledi, resmi hedeflerine ulaşp ulaşmayacaklarını merak ediyordu.

Annem tavsiye istiyor. Komşumuz Moss Murphy'yi hatırlıyor musun? Çiftlik arazisini hafif sanayi sitesine dönüştürmek için planlama izni alacağından bahsediliyor ve annem bunun çiftliği etkileyeceğinden endişeleniyor. Annem, Moss'un çiftliğe erişim için bu yolu kullanmak isteyeceğinden endişeleniyor çünkü bu yol ortak özel bir yol. Ana yola tek erişimi bu. Bu da mutfakların ve çiftlik evinin hemen yanında çok sayıda kamyon, gürültü ve duman anlamına gelecek.

'Hmm, bunu araştırmama gerek yok. Kendisine ait olmadığını çok iyi bildiği halde, neredeyse yirmi yıldır o yolun ortak mülkiyeti olduğunu iddia ediyor. Ama dosyayı çıkaracağım, böylece sevgili hanımefendinin korkularını giderebiliriz. Burnunun ucuna kadar kaymış olan gözlüğünü tekrar yukarı itti, televizyona hızlı ve endişeli bir bakış attı ve tekrar dosyaları karıştırmaya başladı. "Buralarda bir yerde bir mülk sınırı haritası olmalı. Bir çekmeceyi karıştırırken oflayıp pufladı, arada bir dönüp bir sonraki yarışın gidişatını kontrol ediyordu. Yorumcunun söylediğine göre, başlangıç emri almışlardı. "Ve başladılar!" diye anons ettiği anda Patrick zafer kazanmışçasına elinde başka bir dosyayla döndü. Bakışlarını ekrana doğru çevirdi ve Connor'a dönmeden önce başını salladı. 'Tapuların kopyası. Bu kadar yeter.

Yarışın gidişatını kontrol ederken gözlerini kısarak gazeteye baktı ve Hannah gazeteyi ondan alıp kendisi bakmak için sabırsızlanıyordu. Hiç şüphe yoktu: Byrne ailesinin kesinlikle yeni bir avukata ihtiyacı vardı.

'Hmm, hepsi bu kadar değil... Hmm, bazı evraklar... Sınır haritasını burada göremiyorum - ama annenizin ofisinde duvarda bir harita olduğunu biliyorsunuz... ancak bu özel yolla ilgili önemli kısım.

Altın mühür yüzüğü etine sıkıca sıkıştırılmış tombul parmağını sayfanın üzerinde gezdirirken ağzını buruşturdu. 'Ah, işte burada. Her şey yolunda. Hatırladığım kadarıyla en son ortak mülkiyet iddiasında bulunduğu anda, annen ondan onarım için katkı payı istediğinde kısa süre sonra geri adım atmıştı. Sevgili annenin endişelenmesine gerek yok. Conor'a gülümsemesi biraz komplocuydu, sanki Adrienne boş yere yaygara koparıyordu ve adamlar böyle şeylere heyecanlanmamaları gerektiğini iyi biliyorlardı. Hannah Patrick'e kızgınlıkla baktı. Aynı tas aynı hamam. 'Kadınlar bu konularda duygusal olmaya meyillidir ama iş meselelerinden anlayan erkeklerdir' tavrı burada da açıkça iş başındaydı.

"Yol özeldir ve çiftliğin bulunduğu noktaya kadar Killorgally'ye aittir, daha sonra yol Murphy'nin mülkiyetine geçmektedir. Yol boyunca erişim hakkı vardır ancak yol çiftliğe aittir ve bu nedenle yolun bakımı ve bakımından Killorgally sorumludur. Böylece anneniz rahat uyuyabilir, ruhu şad olsun.

Conor başıyla kısa bir selam verdi ama Hannah onun Patrick'in annesinin korkularını küçümseyici bir tavırla reddetmesine katılmadığını görmekten memnun oldu.

Güzel. O zaman Murphy'nin planları suya düşmüştür. Gerçi yolun sahibinin kim olduğunu çok iyi bildiğinden eminim.

'Elbette biliyor ama özellikle de her iki aile de son yüz yıldır orada yaşadığı için denemeyi seviyor. Genellikle uzun ömürlülük varsayım sağlar. Bu tür şeyleri kontrol etmekte fayda var ama insanlar bunu nadiren yapıyor. Konuşurken parmaklarını dikleştirdi, gözleri tekrar televizyona kayarken ciddi bir şekilde başını salladı.

"Hepsi bu kadar mı?" diye sordu. "Evet, teşekkürler.

'Bir bardak viski ister misin, yarışın geri kalanını izleyebiliriz. Bir sonraki yarış için iyi bir tüyom var. Patrick amber rengi sıvıyla dolu sürahiye doğru uzanmaya başlamıştı bile.

"Üzgünüm, Hannah'ya bazı yerleri göstereceğim ama belki başka zaman. Conor ayağa kalkıp elini uzattı ve toplantı boyunca kenarda duran kahve ikram edilmeden ayrıldılar.

Dışarıdaki merdivenlerden inerlerken Conor şöyle dedi. "Biliyorum. Tek kelime etme. Yeni bir avukat bulmalıyız.'

'Tapu belgelerinin bir arada olmadığına inanamıyorum. Tralee'deki Aidan Fitzpatrick'i düşündünüz mü? Onu tanıdığım için önyargılı olduğumu biliyorum ama onunla çalıştım. Çok titiz olduğunu ve detaylara verdiği önemin rakipsiz olduğunu biliyorum. Ben olsaydım, ben de sınırları kontrol ederdim.'

'Bu Mam'a bağlı ama kesinlikle bundan bahsedeyeğim. Sınırlar konusunda da çok endişeli değilim. O yol Murphy'nin arazisine giden tek yol.

Hannah dilini tuttu. Ne de olsa kendisiyle bir ilgisi yoktu ama yine de canını sıkıyordu. Patrick her şeyi daha ciddiye almalıydı ama araya girmek istemiyordu, özellikle de Conor Polly'nin ailesine girmesi konusunda biraz hassas göründüğü için.

"Tamam, biraz daha eğlenceli bir şey yapalım.

Kitapları seven biri için Trinity College'daki Eski Kütüphane oldukça görkemliydi ve Hannah ahşap fıçı tonozlu çatıya baktı. İki katlıydı ve her birinin girişinde Sokrates ve Platon'dan Shakespeare'e, üniversitenin eski rektörlerine ve hatta nedense Wellington Dükü'ne kadar edebiyatçıların beyaz mermer büstleriyle noktalanan kitap dolu raflardan oluşan galeriler vardı, ancak rehber broşürü okuduğunda onun Dublin'de doğduğunu öğrendi. Ortaçağ el yazmaları sergisine bakarak orta koridor boyunca yürürken, sessiz bir atmosfer vardı. Kitaplar konuşabilseydi, ne sırlar anlatırlardı, diye düşündü Hannah.

"Özel bir şey, değil mi? Conor onun kulağına mırıldanarak teninde bir ürperti yarattı.

"Bu çok güzel.

"Buraya gelmekten hiç yorulmuyorum.

'Nedenini anlayabiliyorum. Bu raflara kendiniz göz atabildiğiniz günlerde burada öğrenci olduğunuzu hayal edin.

Hannah'nın telefonundaki turist bilgilerine göre altmış beş metrelik koridor boyunca el ele dolaştılar. El ele tutuşmak çok çiftlere özgü bir şey gibi görünüyordu ve bu hoşuna gitse de onu

biraz dengesiz hissediyordu. Conor şefkatli ve düşünceli biriydi ama dün gece seviştiklerinde bir farklılık olmuştu. Belki ona karşı olan hislerinin derinliğini fark ettiği içindi, belki de Conor'ın ona karşı olan hisleri derinleştiği içindi. İlişkilerinin ne zaman sona ereceği hakkında konuşmamışlardı. Garipti; daha önce hiç son kullanma tarihi olan bir ilişki yaşamamıştı ve ara sıra, yüzlerce yıldır burada duran sıra sıra kitaplara bakarken, ayrılma zamanı geldiğinde ne olacağını merak ederken buluyordu kendini. Sonlu bir son mu olacaktı? Daha fazla temas olmayacaktı. Arkadaş kalacaklar mıydı? Bu daha önce hiç karşılaştığı bir durum değildi ve görgü kurallarının ne olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir sonraki haftanın ötesinde hiç konuşmamışlardı. Noel kartlarını, WhatsAp'larını değiş tokuş edecekler miydi, Facebook'ta arkadaş olacaklar mıydı, birbirlerine e-posta gönderecekler miydi? Yutkundu. Yoksa her şeyi kesip atmak, bağlantıyı sert ve hızlı bir şekilde koparmak daha mı kolay olurdu?

Başı ağrıyordu.

"Kilometrelerce uzakta gibisin. Ne düşünüyorsun?" diye sordu Conor, *Kells Kitabı'nı* görmek için sıraya doğru ilerlerken birkaç vitrinin önünden geçerken elini sıkarak.

İçinden aniden biraz titrediğini hissetse de hızlıca gülümsemeyi başardı. "Biliyor musun, burada çok fazla tarih var.

"İnsanı düşündürüyor, değil mi?

Kells Kitabı'nın dokuzuncu yüzyıldan kalma muhteşem elyazmalarını görmek için alt kata inmeden önce, orijinal Brian Boru arpa ve 1916'da İrlanda Cumhuriyeti'nin ilanının da aralarında bulunduğu bir dizi hazineyi göstererek etrafı gezdirirken başını salladı ve düşüncelerini zihninin gerisine itti. Özel olarak inşa edilmiş izleme odası kasvetli bir atmosfere sahip olsa da, Hannah orijinal sayfalardan sadece ikisini görebildikleri için biraz hayal kırıklığına uğradı, ancak bu paha biçilmez bir eserden beklenebilecek bir şeydi. Uzun Kütüphane'nin tek başına bile bu ziyarete değdiğine karar verdi.

Tarihle dolup taşan beyinleriyle, Kütüphane Meydanı'ndaki öğleden sonrasının parlak güneşine dönmek için ılık odalardan çıktılar ve araziden College Caddesi'ne, nehre doğru yürüdüler.

"Üniversiteyle ilgili en sevdiğim gerçeklerden biri, bir zamanlar öğrencilerin kılıcsız olarak bahçeden geçmelerine izin verilmemesiydi. Aslında, efsaneye göre bu kural hiçbir zaman kaldırılmadı, yani öğrenciler kılıçları olmadığı için hala para cezasına çarptırılabilirler. Bir de gizli bir şarap mahzeni olduğu söyleniyor ama bunun ne kadar doğru olduğundan emin değilim ve bir başka efsaneye göre de öğrenciler çan kulesinin altından geçerlerse sınavlarda başarısız olurlarmış.

"İyi ki buraya gelmemişim.

"Bir sürü başka ikramiye vardı," dedi, boş gözlerle binalara bakarak.

"Buraya mı gittin?

Başını salladı. "Ailenin beyni.

"Vay canına. Düşünsenize, Oscar Wilde, Samuel Beckett ve Jonathan Swift ile aynı koridorlarda yürümüşsünüz.

'Buradayken bunun aklımdan geçtiğinden emin değilim. Siyah şeyle tanışmakla çok meşguldüm.

"Guinness?

"Evet, ve bu doğru. Buradan daha iyi bir bira içemezsiniz. Kendimi kötü hissediyorum - Guinness Storehouse'u ziyaret etmek için yeterince zaman bırakmalıydım. Tepesine inşa ettikleri Gravity Bar'dan şehrin güzel bir manzarasını görebilirsiniz. Ama Mulligan'da bir bira içebiliriz. Sonra nehre iner, Ha'Penny Köprüsü'nden geçer, Dublin Kalesi'ne geri döner ve sonra arabayı almak için otele döneriz.

'Dublin'e geri dönmek zorunda kalacağım. Yüzeyi zar zor çizmişim gibi hissediyorum. Ve o anda Hannah kendine geri döneceğine dair söz verdi. Şehre, Merrion Meydanı'ndaki zarif Gürcü caddelerine, Dublin'in canlı Arnavut kaldırımli sokaklarına aşık olmuştu.

Temple Bar, kişilik ve parti titreşimlerinin yanı sıra üniversitenin ve diğer tarihi binaların görkemli ihtişamı ile de dikkat çekmektedir.

Tek sorun, Conor olmadan geri dönmeyi hayal bile edememesiydi.

Yirmi Üçüncü Bölüm

'H Dublin nasıldı?

Hannah yerinden sıçradı ve neredeyse hurda kovaşını düşürüyordu. Tavuklar. Adrienne! Günaydın. Bu... harikaydı. Conor Adrienne'e mi söylemişti? Bunu beklemiyordu.

"Harika vakit geçirdiğinizi duydum. Conor..." - o bilmiş haliyle gülümsedi - 'çok hevesliydi.

Hannah yanaklarının kızardığını hissetti. "Ama anladığım kadarıyla Patrick'ten pek etkilenmemişsin. Adrienne'in ağzı büzüldü. "Uzun zamandır bizimle birlikte ve ona büyük bir sadakat duyuyorum ama sanırım daha genç ve daha yerel birini düşünmemizin zamanı geldi. Anladığım kadarıyla Aidan Fitzpatrick'i tanıyorsunuz.

Biliyorum. Üniversitede onunla birlikteydim ve onunla birlikte çalıştım. Çalışkan ve titizdir... ve müvekkilleri adına gerçek bir terrierdir.

"Bunu bilmek güzel. Adrienne düşünceli bir şekilde başını salladı.

'Patrick için kendimi suçlu hissedeceğim ama bir süredir kalbinin bu işte olmadığını biliyorduk. 'Tahmin edebiliyorum, ama bence muhtemelen hiçbir şey olmadığı için mutlu olacaktır.

yarışa ara verin.'

Adrienne güldü. 'Bu çok doğru. Gerçi onu görmeye gitmek Dublin'i ziyaret etmek için her zaman iyi bir bahane olmuştur. Gerçekten çok güzel bir yer.

'Evet, bayıldım. Aslında İrlanda'yı çok seviyorum. Hannah manzaraya baktı, tavuklar bir karşılama komitesi gibi ayaklarının etrafında telaşa dolaşıyordu. Bu yerde onu derinden etkileyen bir şeyler vardı. Yaşamın daha yavaş temposu, topluluk duygusu ve tamamen yabancılardan eski dostlara kadar insanların sıcaklığı. Burada kendini evinde hissediyordu ve tepelerin suya doğru yuvarlandığı, uçurum kenarlarında durduğu sahili kaplayan zengin yeşil halının ötesindeki koyu lacivert denizin üzerinde dans eden beyaz tepeleri izlerken içini bir huzur duygusu kaplıyordu. Gerçekten de eve gitmek istemiyordu.

Ağır bir iç çekişle şöyle dedi. "Hiç ayrılmak istediğimden emin değilim. Attila her zamanki gibi en lezzetli kırıntıları bulmak için ayaklarının etrafını gagaladı ve Hannah ona birkaç parça elma attı, kendini eski bir el gibi hissediyordu. Kadınları sevmeye başlamıştı ve bu tuhaf ve beklenmedik aidiyet duygusunun tadını çıkarıyordu. Hayatı boyunca bir şehir kızı olmuştu ama buraya uyum sağlamıştı.

"Yapma o zaman," dedi Adrienne, sanki o kadar kolaymış gibi. "Kal.

Hannah ona baktı. "Yapamam. Yemleri gagalayan tavuğu izledi, tüyleri açgözlü bir coşkuyla kabarıyor ve titriyordu.

"Tabii ki yapamazsın," diye kabul etti Adrienne, şaşırtıcı bir rahatlıkla ve sonra ekledi, "eğer istemiyorsan. İfadesinde bir parça kendini beğenmişlik vardı.

Bu dobra sözler midesine inen bir yumruk gibiydi ve Hannah kendini biraz soluk soluğa hissetti. Adrienne o kısacık cümleyle Hannah'nın iyi kurgulanmış tüm savunma ve argümanlarını havaya fırlatmış, onları etraflarındaki zemine saçılmış tavuk taneleri gibi dağıtmıştı. Hannah bir ayağının topunu bir tahıl parçasının üzerinde bir ileri bir geri yuvarladı, aynı anda hem sinirli hem de düşünceli, başını kaldırıp bakmak istemiyordu.

"Eğer bir şeyi yeterince çok istersen, çoğu zaman onu gerçekleştirebilirsin," dedi Adrienne keskin bir ifadeyle.

Birinin seni sevmesini sağlamak da buna dahil miydi? Bu düşünce kafasında bir şimşek gibi çaktı. Hannah başını kaldırdı ve Adrienne'in

Göz. O biliyor muydu? Yoksa 'çoğu zaman' bir kaçış cümlesi miydi? Risk alabilir miydi? Ona kalacağını söylerse Conor ne derdi? Ondan bir şey beklediğini düşünür müydü? Bekliyor muydu? Kanoya bindikleri o ilk gece, aralarındaki her şeyin bir son kullanma tarihi olduğunu açıkça belirtmişti ama ya yoksa? Conor'ın bir şeyler daha söyleyebileceğini düşündüğü bardaki o anı onuncu kez hatırladı. Bu bir hüsnükuruntu muydu?

Adrienne araziye baktı ve Hannah'ya dönmeden önce ikisi bir dakika boyunca sessizlik içinde durdular. "Buraya ilk geldiğimde kocam bunu yapmak istediğim için deli olduğumu düşündü," dedi elini ufka doğru sallarken. "İlk başta benimle dalga geçti, ta ki gerçekten istediğimin bu olduğunu görene kadar. Ve ben bunu gerçekten istedim. Bu toprakların, bu yaşam biçiminin aileme miras kalmasını istedim. Evet, zor bir işti ve o öldüğünde daha da zorlaştı ama ben kararlıydım. Fedakârlıklar yaptım, belki bazıları bazen çocuklarımın aleyhine olduğunu söyleyebilir, ama onlar çok sevildiler. Dünyanın en iyi annesi olmayabilirdim ama bencilce de olsa onların en iyi büyükanne ve büyükbabaya sahip olduklarını biliyordum. Onlara bu mirası bıraktım. İstedğim buydu ve bunu gerçekleştirdim. Eğer İrlanda'da kalmak istiyorsanız, sizi gerçekten durduran nedir?

Adrienne Hannah'nın bakışlarını tuttu ve Hannah çenesini eğip ona baktı. Kalamaması için bir düzine neden dilinin ucuna kadar geldi ama o küçük ses, İrlanda Hannah'sının sesi, ısrar etti.

Ya kalırsa? Hannah çiftliğe doğru baktı. Çok güzel bir yerdi.

'Eğer istersen, eminim sana bir iş bulabiliriz. Seni hâlâ aşçı da yapabiliriz.

Adrienne'in sözleri şüpheyle kesilince Hannah güldü.

'Adrienne, bu çok güzel bir teklif ama sen de benim kadar iyi biliyorsun ki ben asla bir aşçı olamayacağım. Beni yanlış anlama, çok şey öğrendim ve yiyeceklerimiz ve bunların nereden geldiği hakkında senin düşünce tarzına yaklaşıyorum.

Ama bende senin tutkun, Jason'ın becerisi, Fliss'in kararlılığı ya da Alan ve Meredith'in yemek sevgisi yok. Burada olmayı ne kadar sevsem de, işim benim için önemli...' sözleri sona erdi.

"Burada yaşayabilir misin?

Hannah dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. Onu durduran neydi? Gerçekten mi?

"Bu... büyük bir risk.

"Öyle mi? Adrienne o anlayışlı ve bilmiş bakışlarından biriyle sordu. "Kaybedeceğin şey ne?

Hannah yüzünü buruşturdu ama Adrienne'in açık sözlü soruları için minnettardı. Kaybedecek neyi vardı ki? Dairesini mi? İçinde yaşamaktan ziyade uyuduğu evini. İşini mi? Son bir yıl içinde bir düzine kez kelle avına çıkmıştı ve bir de Aidan vardı. Kısa vadede belki Sorch'a'nın doğum iznini karşılayabilirdi. Bu göz kamaştırıcı düşünce kafasında çiçek açtı.

Onu durduracak hiçbir şey yoktu. Her yere gidebilirdi. Neden İrlanda olmasın? Neden Kerry değil?

Bu fikir kafasında, kanatlarına zarar verme korkusuyla uzanıp yakalamaktan neredeyse korktuğu ele avuca sığmaz bir kelebek gibi parıldıyordu. Peki ya Conor ne olacaktı? Kalmaya karar verirse o nasıl tepki verecekti?

'Ah, saate bak, gitmeliyim ve Jason'ın sevgili domuzlarıyla nasıl olduğunu görmeliyim. Eğer geri dönüp patronuna neler yapabileceğini göstermesi gerekmeseydi, onu da kalması için davet etmek isterdim. Çocuklarla arası iyi ama onun da kendi kaderi var. Bir gün büyük bir şef olacak. Bunu iliklerime kadar hissediyorum. Gülümsedi ve hızlı adımlarla uzaklaşmaya başladı, sonra durakladı. 'Kalmayı düşünmelisin. Ne kaybedeceğine ve ne kazanacağını düşünmelisin. Ve her zamanki şifreli gülümsemesiyle ortadan kayboldu.

Hannah, Attila'yı ayağından uzaklaştırırken kendi kendine, "Bu çok yardımcı oldu," dedi. Tavuk ciyaktı ve ayağına son bir kez vurduktan sonra azarlamak ve diğer tavuklardan birini gagalamak için uzaklaştı.

bir brokoli parçasını almaya teşebbüs etme cüretini gösterdi. Cebinden telefonunu çıkardı ve Aidan'ın numarasını çevirdi.

Yirmi Dördüncü Bölüm

"A iyi misin, Hannah?" diye sordu Meredith öğle yemeğinde.

Hannah yüzünü buruşturdu. "Evet. Aklımda çok şey var, hepsi bu. Onun içinde

İrlanda ve İngiltere Hannah'nın kıyasıya mücadele ettiği, göz kırpan bir tenis maçı gibiydi. Şu anda İrlanda Hannah, İngiltere Hannah'yı kesinlikle alt ediyordu. Oyun İrlanda'da kalmaya ayarlanmıştı ve bu çılgıncaydı, değil mi?

Aidan ona iş teklif etme konusunda ciddi olup olmadığı sorusunu düşünmek için duraklamamıştı. Gerçek sözleri şöyleydi: "Evet, evet, evet ve detayları konuşmak için ne zaman kışını kaldırıp buraya gelebilirsin?

Hatta İrlanda'nın 1922'ye kadar Birleşik Krallık'ın bir parçası olduğu dönemde yürürlükte olan yasaların çoğunun aynı olduğuna dair ona güvence vermişti.

'Biraz dalgın görünüyorsun. Unu buzdolabına koyduğunu gördüğümde merak ettim. Güldü. 'Ben de böyle şeyler yapıyorum ama bu menopoz sisi sayesinde, bunun için biraz genç olduğuna eminim. Önünde o kadar keyif var ki. Gözlerini devirdi.

"Mmm," dedi Hannah, bir an için Manchester'daki dairesini satarsa buradan ne alabileceğini düşündü. Tavukları olabilirdi. Bir sebze tarlası. Bir bitki bahçesi.

Ve ne zamandan beri bir bitki bahçesi istiyordu?

Mina ne düşünürdü? Aptalca bir soru. Mina tüm kalbiyle desteklerdi. Ve Aidan'ın coşkulu yanıtı sinirlerini çelikleştirmişti. Sinirleri karnını sıkıyordu. Peki ya Conor? O ne diyecekti? Onun tepkisini hayal etmeye çalışırken kendini biraz hasta hissetti. Memnun mu olacaktı yoksa şok mu geçirecekti? Onu hâlâ istiyor muydu? Conor onu istemezse gerçekten Kerry'de kalabilir miydi? Bir kaçamak için kaydolmuştu, ucu açık bir şey için değil. Ama kalacağını açıklarsa onu zorlamış mı olacaktı? Bu, anlaştıkları kuralları değiştirmek demekti.

O öğleden sonra erken saatlerde gri bir sis bulutunun içinden kulübeye döndüğünde, Conor sanki bir sürpriz bekliyormuş gibi yüzünde kocaman bir sırıtişla onu bekliyordu.

Ona titrek bir gülümsemeyle karşılık verdi, onunla konuşması gerektiğini biliyor ve doğru zamanın ne zaman olacağını merak ediyordu.

"İyi günler mi?" diye sordu. "Güzel ve erken bitirmiştin.

"Adrienne hepimiz çok başarılı olduğumuz ve Meyve Bahçesi Yemeği için hazırlıklar devam ettiği için öğleden sonra bize izin verdi. Durakladı. "Oldukça büyük bir olay gibi görünüyor.

Akşam yemeği ertesi akşam gerçekleşecekti ve yarın bütün gün yemek pişirecekler, açık büfe için yiyecek hazırlamaya yardımcı olacaktı.

'Bu yılın en önemli olayı. Bunu Byrnes'lerin kişisel Şükran Günü'ne benzetiyorum. Kız kardeşim bunun için Amerika'dan uçakla geldi. Hiç kaçırmadım. Durakladı ve yutkundu. "Her zaman Niamh'ın doğum günü ve babamın öldüğü haftayla aynı hafta düzenlenir. Boğazını temizledikten sonra alaycı ve hüzünlü bir gülümsemeyle ekledi: "Fergus bile saçını kestiriyor ve gömlek giyiyor.

Hannah uzanıp ona sarılmak istedi ama bunu nasıl karşılayacağından emin değildi. O ana kadar bu olayın büyük bir önem taşıdığını ya da ziyaretinin aynı zamana denk gelmesinin ne kadar büyük bir şans olduğunu fark etmemişti. "Özür dilerim, hiç bilmiyordum.

Nasıl yaparsın? Bu annemin babama kişisel bir övgüsü. Ona neler başardığını göstermenin bir yolu. Dünyanın dört bir yanından pek çok eski öğrenci kutlamaya geliyor. Aslında buraya gelmiş olan herkese kapımız açık. Son sayımda, sanırım yetmiş beş kabul vardı. Masa seranın aşağısına kadar uzanacak. Görülmeye değer bir şey.'

"Yetmiş beş!

'Byrnes'lere küçük bira. Onlarca yıldır beş bin kişiye hizmet veriyoruz. Ona kendinden emin bir gülümseme verdi. 'Ve herkes yardım etmek için elini taşın altına koyar. İtiraf etmeliyim ki, bu benim en sevdiğim olay - Noel ve tüm tatillerin bir araya gelmesi gibi. Bunun gibisi yok. Onun gözlerindeki hafif parıltıyı görebiliyor ve içten ses tonundan bunun özel bir şey olduğunu anlayabiliyordu.

"Burada olmaktan onur duyuyorum.

'Ben olsam yapmazdım,' diye sırttı ona. 'Unutma, sen de en az bizim kadar sıkı çalışacaksın. Annem aptal değil. Bedava işçi çalıştırıyor ve biliyorsunuz ki Killorgally'nin büyüüne kapıldığınız için hepiniz katkıda bulunacaksınız.

Hannah güldü. "Kesinlikle öyle.

'Ama bu harika bir fırsat. Buna bayılacaksınız.'

"Bacaklarını esnetmek ister misin?" diye sordu konuyu şimşek hızıyla değiştirerek.

Hannah omuzlarını silkti. Günün büyük bölümünde ayakta olmasına ve öğleden sonranın sefilliğine rağmen, sahilde yürümek tam da ihtiyacı olan şeydi. Ve Conor'a kalmayı düşündüğünü söylemek için mükemmel bir yer olabilirdi. Burayı sevdiği için geri gelmişti. Elbette onun da buraya aşık olduğunu anlayacaktı. Tuhaf, denize yakın bir yerde yaşamak isteyebileceğini hiç düşünmemişti ama şimdi daha iyisini düşünemiyordu.

"Evet. Şimdi mi? Yağmur lekeli pencerelere doğru başını salladı 'Yoksa beklemek mi istersin?

"Şimdi," dedi.

"Tamam, sanırım plaj bize kalacak.

"Sahile gitmiyoruz," dedi ağzını alaycı bir şekilde eğerek.

"Nereye peki?" diye sordu Hannah, biraz hayal kırıklığına uğramış bir halde kaşlarını kırıştırarak. Burayı sevmeye başlamış olabilirdi ama o hâlâ alışkanlıklarına bağlı bir yaratıktı; nereye gideceğini bilmek hoşuna gidiyordu.

Conor kendinden memnun bir şekilde sırıttı. "Bu bir sürpriz. "Sürprizleri sevmediğimi biliyorsun.

"Bunu seveceksin. Ukala bir sırıtışla durakladı. "Sonuncusunu da yeterince sevmiştin.

"Şoku atlattıktan sonra, evet.

Hadi gel. Ben olsam ceketini alırdım. Hava birazdan yağacak gibi görünüyor. "Bu da ne?" Gri, kasvetli havayı gösterdi.

"Sadece tükürüyor.

Gözlerini devirdi. Hannah 'yumuşak bir gün'den tükürmeye ve kırbaçlamaya kadar yağmurun çeşitlerini çoktan öğrenmişti - İrlandalılar yağmurlarını kesinlikle biliyorlardı.

Yağmur geçirmez ceketlerle, çiftlik evinin ötesindeki tepeye tırmanmaya başladılar, çok alıştığı kuru taş duvarlarla çevrili geniş çimenli bir tarladan geçtiler. Bu duvarlar onun için sonsuz bir hayranlık kaynağıydı. Kilometrelerce uzanan bu duvarlar, gelişigüzel dizilmiş kitap yığınları gibi, arazinin üzerinde dalgalanan ve sisli, bulanık mesafelerde kaybolan kıvrımları takip ederek tarlaları kat eden düz çizgiler oluşturmak için sihirli bir şekilde birbirine uyuyor gibiydi. Yüzeyleri liken desenliydi ve etraflarında çiseleyen ince yağmurla nemlenmişlerdi. Hava soğuk olmamasına rağmen Hannah başını eğerek ayaklarını nereye koyduğuna odaklandı.

Conor'ın elini çekmesi uzun sürmedi. "İşte orada.

Başını kaldırdığında, bir ucunda büyük bir resim penceresi ve yeni ahşap pencere ile dönüştürülmüş, geniş gri taş binayı gördü

Çerçeveler.

"Üzerinde çalıştığın yer burası mı? Göğsünde bir çarpıntı oldu.

"Evet," dedi Conor, aniden ciddi ve biraz da temkinli. "Görmek isteyebileceğini düşündüm.

"Çok isterim," dedi, bunun onun eline küçük, kırılğan bir yavru kuş koymasına benzediğinin farkındaydı. Şimdi muhtemelen ona kalmak istediğini söylemenin zamanı değildi.

Onu evin önüne kadar takip etti. Tepeden yukarıya doğru uzanan çakıllı bir patikanın bir sonraki vadideki çiftlik evine indiğini düşündü. Gülümsedi. "İyi bir mesafe ve ailenin görüş alanının dışında.

"Aynen öyle. Ona göz kırptı ve yıpranmış kiremitli çatısı ve meşe ağacından yapılmış sağlam ön kapısıyla temiz bir sundurmaya doğru ilerledi. Birkaç yıl sonra kapının direklerine tırmanan bitkilerle dolu olduğunu hayal edebiliyordu. Adam kapıyı açtı ve kadın eşikten geçerek, duvarın etrafından dolanarak bir üst kata çıkan ahşap bir merdivenin bulunduğu, yüksek tavana açılan uzun bir galerinin yer aldığı taş döşeli koridora adım attı.

"Vay canına. Ne güzel bir giriş. Yukarı doğru baktı, harika ışığa ve muhteşem alan hissine hayran kaldı.

"Beğendin mi?

"Bayıldım. Bu harika. Kızın gözleri coşkuyla parladı ve Conor'ın yüzü birdenbire sırtıtmaya başladı. Kızın elinden tuttu ve onu bir başka sağlam ahşap kapıya doğru çekti.

"Aman Tanrım! Hannah odaya girdiğinde haykırdı, gözleri harika açık plan alanı kavramaya çalışırken etrafta dönüyordu. Bir uçta, kahvaltı barı olan büyük bir mutfak odaya hâkimken, diğer uçta salondaki resim penceresi en harika deniz manzarasının odak noktasını oluşturuyordu. Henüz mobilya yoktu ama çok net bir şekilde görebiliyordu: L şeklinde dizilmiş uzun kanepeler

Odun sobası çoktan kurulmuştu. Bal rengi geniş tahtalı ahşap zemine dokunmak için eğildi, parmakları oluklara sürtündü ve çatıyı tutan A çerçevelerine baktı. Burada Conor'ın yemek pişirdiğini, kendisinin de bir kitapla kıvrıldığını, ocağın ateşinin kükrediğini, gözlerinin yağmurdan ıslanmış pencerelere ve ötesindeki vahşi denize kaydığını, kendini rahat ve sıcak hissettiğini hayal edebiliyordu.

Bu görüntü karşısında kalbi sıkışmış ve birden bunu dünyadaki her şeyden daha çok istemişti. Kalbini, hayatını riske atıp bunu gerçeğe dönüştürebilir miydi? Ona şimdi söylemeli miydi? Dudağını kemirdi. En kötü ne olabilirdi ki? *Sana aynı şekilde hissetmediğini söyleyebilir, seni aptal, diye* bağırdı kafasının içindeki mantıklı ses, genellikle kontrolü ele alan ses. Bir şey söylemeye cesaret edemedi. Bunun yerine ayağa kalktı ve bir kolunu onun beline doladı.

'Bu inanılmaz. Çok güzel bir yer. Tıpkı sizin tasarımınız gibi. Çok memnun olmalısınız.'

"Öyleyim ama bunu başka birinden duymak güzel.

"Annen gerçekten görmedi mi? Hannah onun Adrienne'i uzak tutmayı başardığına inanamıyordu.

Güldü. 'Hayır, denemek istediğim için değil. Bakılmasın diye camı kapattım. Kimseye göstermeden önce bitmiş olmasını istiyorum ama senin... Şey, doğru gibi geldi. Ayrıca, bittiğinde sen de gitmiş olacaksın.' Ona yapmacık bir gülümseme verdi ve elinden kurtuldu. Göğsü sanki tekmelenmiş gibi hissetti. Aidan'la çalışmayı kabul ettiğini ona gerçekten söylemeliydi. Eğer dikkatli olmazsa bunu kendisinin de duyması uzun sürmezdi. Buralarda haberler hızlı yayılırdı.

Duygularını belli etmemeye çalışarak, evin geri kalanını gezdirirken onu takip etti. Neyse ki odaların çoğunda hâlâ yapılacak çok iş vardı. Bazıları henüz sıvanmamıştı ve bu yüzden elektrik kabloları aşağı sarkıyordu ve bekleyen bakır borular radyatörlere bağlanmaya hazırды.

midesi düğüm düğüm olmuşken fazla coşkuluydu. Yine de, deniz manzarasını ve sağ taraftaki tepeleri gören köşe penceresiyle ana yatak odasında, nasıl bir yer olacağını görmek ve kalma arzusunu artırmak için yeterince şey yapılmıştı. Yataktan denizi görebiliyordunuz ve Velux pencerelerden güneş üzerinize parlıyordu. En-suite duş odasının yarısı basit krem rengi kiremit tuğlalarla döşenmişti, odanın bir köşesini harç dolu küvetler ve kapalı fayans kutuları dolduruyordu. Parlak dikdörtgen camlı fayanslara hayranlıkla bakarken boğazında bir yumru oluşmasına rağmen, 'Orada porno yıldızı saçmalıkları yok o zaman,' diye alay etti.

"Hayır, ama eğer isterseniz ben de varım.

'Bunun bir sağlık ve güvenlik sorunu olabileceğinden endişelenirdim. Kıcıma batan bir fayans ara parçası bulmak istemem. Bir şey hissettiğinde komikmiş gibi davranmak her geçen saniye daha da zorlaşıyordu.

"Ve hava biraz serin. Isıtma henüz tam olarak bitmedi. Kazan bu hafta takılacak.'

"Ne zaman taşınmayı düşünüyorsun?

'Resmi olarak her şeyin Ekim sonunda tamamlanmış olması gerekiyor. Yapılacak çok fazla bir şey yok - mutfığa sadece buzdolabı ve ocaklar gelecek - bu yüzden daha erken taşınabilir ve kaosla yaşayabilirim.

Conor'ın kulübeden taşınacağını düşününce içinden bir telaş fırladı. Bu bir sonun habercisiydi. Hazır olmadığı bir son. Bir elini tırabzandan aşağıya doğru uzattı, masif meşenin pürüzsüz dokusundan zevk alıyordu, kendisini oraya sabitlemek için ona tutunmak istiyordu. Kaybedecek hiçbir şeyi ve her şeyi yoktu.

"Conor," dedi acele bir nefesle, kelimeler düşünmeden ya da planlamadan ağzından çıkıvermişti. "Kalmayı düşünüyorum.

"Kalmak mı?" Adam güzel koridora baktı ve kaskatı kesildi. Kadın onun kendini kapattığını gördü, duruşundaki ani dikleşmede

Ellerindeki kasların gerilmesi ve çenesinin neredeyse fark edilmeyecek kadar sıkışması. Bu ona tüm cevapları veriyordu.

Başını salladı, şimdi gergindi, keşke ağzından öyle kaçırmasaydım diyordu. Keşke neden kalmak istediğini açıklamak için düzgün bir konuşma provası yapsaydı. Bir İngilizce dersinde, Elizabeth Bennett'in Darcy'nin evi Pemberley'i gördüğünde duygularının önemli bir değişikliğe uğrayıp uğramadığına dair hararetli bir tartışma hatırlıyordu. Hayatının nasıl olabileceğini gördüğünde.

Ama Hannah bunu söylemek zorundaydı, ev çok güzel olduğu için değil, onsuz bir hayat düşünemediği için. Onun burada olması ve kendisinin eve dönmesi düşüncesi bile midesine inen bir yumruk gibiydi.

"Bir iş teklifi aldım.

"Dur tahmin edeyim, Adrienne sana iş teklif etti. "Evet, etti ama-

'Bundan daha önce hiç bahsetmemiştin. Yoksa tahmin mi etmeliyim?" diye sordu tembel ve küstah bir ses tonuyla. "Adrienne'in müritlerinden biri daha olacaksın, öyle mi?" Ağzı buruştu. 'Işığı gördün ve burada kalacaksın. Neden şaşırmadım ki?

"Hiç de öyle değil. Adrienne'in gıda ve sürdürülebilirlik konusundaki düşünce tarzını kesinlikle benimsemişti ama aynı zamanda onun ayaklarına kapanmıyordu.

"Yani kalmak istiyorsun. "Evet istiyorum ama-

"Ve seni aşçı yapacak. Bunu daha önce nerede duymuştum? Bunu her zaman yaptığının farkındasın değil mi? Yeni bir çırak bulur. Ama...' Ağzı yine buruştu. "Sen aşçı değilsin. Sende o dürtü ya da tutku yok. Mam'ı dinlememelisin. Asla bir aşçı olamayacaksın.'

O büyüleyici yorumu yapmasaydı Hannah soğukkanlılığını, sakinliğini ve iletişimini koruyabilirdi ama adamın bariz alaycılığı ve anlık varsayımı onu fena halde kızdırmıştı. Hannah çok sinirli biri değildi ama adaletsizlik ve haksızlık gibi bazı şeyler ani tetikleyicilerdi ve

üfledi, o da üfledi. Yüzünün kızardığını, kanının öfkeyle kaynadığını hissedebiliyordu ve parmakları onun kendini beğenmiş, her şeyi bilen yüzünü tokatlamak için refleksif bir arzu geliştirdi. Her şeyi bilmiyordu. Belli ki onu hiç tanımıyordu. Onun kestirme yollara sapacak ya da kolay bir yolculuk için vagonunu bir başkasına bağlayacak türden biri olmadığını bilmiyordu. Hayatı boyunca hedefleri için çok çalışmıştı. Onu düzeltmek yerine, acımasız bir öfkeyle istediğini düşünebileceğine karar verdi. Gidip kendini becerebilirdi.

"Seni koca, aptal, kibirli, kendini beğenmiş ahmak!

Yüzü öfkeyle yanarken, kelimelerin yüksek sesle patladığını fark etti ve sonra, özellikle Conor'ın yüzündeki ıslak balıklı tokatlanmış ifadeden memnun olduğunu hissetti.

"Bana ne dedin?

"Sanırım duydun, seni koca şişko ahmak. Neşesiz bir kahkaha attı, bunu söylemeyecek kadar ileri gitmişti. "Bir de sana aşık olduğumu sanırdım.

Kelimeleri tükürür tükürmez büyük bir hata yaptığını fark etti.

"Bana aşıksın. Sen de İrlanda'ya taşınacaksın ve yeni Byrne hanedanını kuracağız. Bunu daha önce nerede duymuştum?' Ona ters ters baktı. "Ve ben aptalım, sana aşık olduğumu sanıyordum.

"İyi ki değildin," dedi ve aşırı gurur duyduğu bir hareketle dönüp ön kapıdan dışarı fırladı, Conor'ın onu takip edip etmediğini umursamadan çiftlik evine doğru çakıllı patikada tepinmeye başladı. Dublin'deki hafta sonundan sonra daha fazlası olabileceğini düşünmüştü. Belli ki o da Conor kadar büyük bir aptaldı.

Yirmi Beşinci Bölüm

Adrienne Byrne nasıl parti verileceğini biliyordu. Ertesi gün mutfakta toplandıklarında, on farklı liste hazırlamıştı Önündeki tezgâhta.

"Pekâlâ, sizi çalışma gruplarına ayırdım. Jason ve Fliss, mutfakta benim için yardımcı şeflik yapmanızı istiyorum. Alan ve Meredith, siz de burada Conor'la birlikte çalışacaksınız ve Izzy ve Hannah, siz de serada masaların kurulmasına ve diğer herkese yardım edeceksiniz.

Hannah içinden kocaman bir oh çekti ve ağrıyan, yorgun gözlerini ovuşturdu. Dün akşam evden hışımlla çıktığından beri Conor'ı görmemişti. Kendisi odasına çıkana kadar kulübeye geri dönmemişti - gerçi bu saat sekizde olmuştu ve yatağına uzanmış, kulaklarını dikmiş, onu dinliyor, bir yandan da konuşmalarını kafasında tekrar tekrar gözden geçiriyordu. Her şey bu kadar kötü sonuçlandığı için hâlâ midesinin bulandığını hissediyordu. Ama günün sonunda, ona karşı dürüst olmaktan başka bir şey yapmamıştı. Duyguları ve ne istediği hakkında yalan söylemesi uzun vadede bir fark yaratmayacaktı.

Saat dokuz gibi kulübeye geri döndüğünde, odasına saklanmış, merdivenlerdeki yavaş adımlarını duyduğunda nefesini tutmuştu. Başını yorganın altına tam olarak gömmemişti ama kıl payı kurtulmuştu.

Kapıyı çalmayacağını umarak ve dua ederek ama aynı zamanda çalmasını dileyerek yatıyordu.

"Vay canına," diye mırıldandı Izzy nefesinin altından, Hannah'nın rahatlamasını yankılayarak. 'Tüm bu ünlü insanlar için yemek yapmak zorunda kalacağım için endişeleniyordum.

Hannah başını salladı. En büyük endişesi bu sabah Conor'la karşılaşacak olmasıydı ama yemeklerinin manşetlerde yer almayacağı için de aynı derecede rahatlamıştı. Son birkaç hafta içinde kendini geliştirmiş olabilirdi ama sunum becerileri hâlâ kötüydü ve Fliss ile Jason'ın sahip olduğu yemek yapma yeteneğine kesinlikle sahip değildi. Onlarda yıldız kalitesi vardı. Meredith ve Alan çok iyi aşçılar olmalarına rağmen diğer ikisi kadar hırslı ya da mükemmellik peşinde değillerdi; ancak Meredith'in sunumu çok güzeldi ve kendi deyimiyle güzelleştirmeyi seviyordu. Hannah ve Izzy, artık işlerinin ehli olsalar da, iki gencin bir gün muhtemelen yapacağı gibi dünyanın Michelin yıldızlı restoranlarını asla ateşe vermeyeceklerdi. O gün için genel bir köpek gövdesi olmak ona gayet uygundu.

Adrienne sabah için emirlerini verdikten sonra, Hannah ve Izzy kendilerini elma ağaçlarını armut ağaçlarından ayıran, meyve bahçesinin ortasına doğru uzanan uzun seraya bembeyaz masa örtüleri taşıırken buldular. Elli metrelik uzunluğun tamamı çimle kaplanmıştı ve ortasına bir dizi sehpa dizilmişti.

Gökyüzü kapalı olmasına rağmen, bir ya da iki yağmur vaat eden düz bir gri, oldukça bunaltıcı hissediyordu, bu yüzden seranın tüm pencereleri ve havalandırma delikleri açılmıştı.

"Vay canına, bu bayağı bir şey olacak," dedi Izzy, beyaz bezleri tutarak seranın sonuna kadar bakarken.

"Ah, işte buradasınız kızlar," dedi Bridget, bir çift deniz mavisi tulum içinde, başı parlak sarı bir eşarpla bağlı, Little Mix üyelerinden birinin büyükannesi gibi görünerek onları karşılamak için ilerledi. "Masaları hazırlamama yardım edeceksiniz, yetmiş beş kişilik yer takımı. Birkaç bez aldı

ve bir saniye içinde bir tanesini salladı, masalardan birinin üzerinde bir yelken gibi dalgalanmasına izin verdi. Hannah ve Izzy de onu takip etti ve kısa sürede masaların her biri örtüldü.

Tamam. Sırada, masa süslemeleri var. Benimle gelin. Bridget adımlarını hiç bozmadan tarladan, bitki bahçesinden ve avludan geçerek çiftlik evinin mutfağına doğru yürüdü.

"Birileri meşgulmüş," dedi Hannah, büyük çam masanın üzerindeki cam kavanozlarda toplanmış kır çiçekleri ormanına bakarak.

"Franklin ve Niamh şafak vakti kalkıp yüksükotu, çit maydanozu, hanımeli ve speedwell topluyorlardı. Uzun pembe çiçekleri, kabarık beyaz çiçekleri, minik sarı çiçekleri ve daha da küçük, güzel mavi çiçekleri işaret etti. "Masaların üzerinde mumlarla karışık duracaklar. Başını sallayarak tezgâhların üzerinde duran, her birinde sağlam, tombul bir mum bulunan ve tepelerinde tel kulplar olan reçel kavanozlarını işaret etti. "Bunlar peri ışıklarının arasındaki metal desteklere asılı. Sırıttı. "Peri ışıklarını çok severiz.

Masanın altından iki büyük düz sandık çıkardı ve çiçeklerin yüklenmesine yardım etti. Tüm çiçekleri ve mumları seraya geri taşımak beş yolculuk sürdü ve Hannah alnını kaplayan ter damlalarını hissedebiliyordu. Can sıkıcı bir şekilde, her yolculukta aklı Conor'a gidiyordu.

"İyi misin?" diye sordu Izzy iç çekerken, bunu yüksek sesle yaptığının farkında değildi.

"Evet, tamam.

"Emin misin? Çünkü iç çekip duruyorsun.'

"Öyle mi?" diye sordu Hannah, sesine toplayabildiği kadar masumiyet katarak ve yüzünü buruşturmak yerine gülümsemeyi tercih ederek. "Bunlar düşündüğümünden daha ağır, muhtemelen ondan.

"Hmm, yine de yetmiş beş dolara hollandez sos yapmaktansa eşek işi yapmayı tercih ederim. Izzy seraya giden yolu gösterdi,

Bahçıvanlar şimdi kilometrelerce uzunlukta peri ışıklarını diziyorlardı.

'Ben de,' dedi Hannah. 'Asla bir şef olamayacağım. Bunu söylemek onun için sorun değildi ama Conor için değildi. Kasıtlı olarak incitici davranmıştı ve bu hâlâ canını yakıyordu. Buna rağmen onu sevmekten ya da onu düşünmenin verdiği kalp sıkışması açısından vazgeçemiyordu.

"Gerçekten olmak istiyor muydun?" diye sordu Izzy. "Sadece insanları zehirlemeyecek kadar yemek yapmayı öğrenmek ve insanların istediği şeyleri deneyebilmek istedim.

Hannah güldü. "Hayır, doğruyu söylemek gerekirse, sadece yetkin olmak istedim.

"Eh, işinin ehli olduğunu söyleyebilirim. Izzy yürürken bir eliyle sandığını destekliyor, çiçek kavanozlarını düzenli aralıklarla yerleştiriyordu. Hannah da onu takip ederek her çiçek aranjmanının arasına kavanozların içindeki mumları yerleştirdi.

"İrlanda'da kalacağım," dedi Hannah aniden.

Izzy, Hannah'yla yüzleşmek için dönerken neredeyse bir vazoyu deviriyordu. "Gerçekten mi?

"Evet.

Harika. Ne yapacaksın?"

"Sana arkadaşım Aidan'dan bahsettiğimi hatırlıyor musun? İngiltere'de birlikte çalışmıştık. Bana bir iş teklif etti ve...' Hannah yüzünü buruşturdu. "Romantik olmadığımı söyleyen sendin ama sanırım İrlanda bunu değiştirdi. Yan masaya bir mum daha koyarak elini pencereden görünen manzaraya doğru salladı. "Artık bunu göremeyeceğimi hayal bile edemiyorum. Şehirde, yüksek bir ofiste çalışmaya geri dönme düşüncesi beni biraz klostrofobik hissettiriyor. Bu garip çünkü işimi her zaman sevdim - hala da seviyorum ama...' Kendi kendine güldü. "Tavuk istiyorum. Ayrıca hayatında Conor gibi bir adam olmasını da istiyordu ama içten içe bir acıyla bu konuda hiçbir şey yapamayacağını fark etti. Ancak tavuklar konusunda bir şeyler yapabilirdi.

"Aferin sana," dedi Izzy onu omzundan alkışlayarak. 'Bir şehirde yaşamayı hayal bile edemiyorum. Kaleyi seviyorum. Umarım burayı ayakta tutmaya yetecek kadar para kazanabilirim.

"Daha önce hiç taşrada yaşamayı hayal etmemiştim.

'Bence Killorgally'nin büyüğü bir etkisi var. Kaleyi de bunun gibi yapmak istiyorum; kendinizi evinizde hissettiğiniz ama aynı zamanda daha büyük bir şeyin parçası olduğunuz bir yer. Buraya gelmek bana pek çok fikir verdi, özellikle de kulübenizin o sevimli ev dokunuşlarıyla yapılaş şekli.

'Ben de öyle. Dairemin aslında pek de evim olmadığını fark etmemi sağladı. Oradan ayrıldığım için üzölmeyeceğim, oysa yazlık... Ayrıldığım için biraz kalbim kırılacak ama,' Izzy'ye gülümsedi, 'kendi küçük yazlığımı arayabilirim. Bu düşünce onu heyecanlandırdı ve şimdiden ev satın alma listesinde olması gereken şeyleri düşünmeye başladı. Açık bir şömine, bir mutfak-yemek odası - ya da bir tane yaratma potansiyeli - bir ön bahçe ve bir arka bahçe ve sihirli bir düğmeyle duş alabilecek kadar büyük bir banyo. Aklından başka bir düşünce geçerken boğazında bir yumru belirmeyi tercih etti. Conor ona iyi tavsiyeler ve öneriler verebilirdi. Bunu görmezden geldi ve parlak bir sesle, "Adrienne'in bir arkadaşı var, ben kendimi toparlarken birkaç aylığına kiralayabileceğim bir yeri var," dedi.

Sabahın geri kalanı Hannah ve Izzy'nin, bazıları iyice temizlenmesi gereken antika gümüşlerden rastgele seçilmiş çatal bıçak takımlarını cilaladıkları bir faaliyet bulanıklığı içinde geçti. Yer takımlarının bazıları kadife astarlı orijinal ahşap kutularında saklanırken, açık kutularda da çok sayıda iş vardı, bu da Hannah'nın eşleşen setler oluşturmak için farklı stilleri avlaması gerektiği anlamına geliyordu. Ayrıca, bazıları güzel işlemeli, diğerleri pastel tonlarda sade ve daha fazlası narin soluk çiçek desenli, özenle ütölenmiş bir yığın keten peçeteyi sıralamak zorunda kaldılar ve çeşitli peçete halkalarından hangilerini kullanacaklarını seçerken çok eğlendiler.

"Peki ya bu?" diye sordu Izzy soluk mavi bir peçeteyi deniz kabuklarıyla süslü bir halkaya geçirirken.

'Çok deniz kenarı. Burada çiçek teması işliyorum," diyen Hannah, parlak sarı keten bir kare ve büyük bir keçe ayçiçeğiyle süslenmiş ahşap bir peçete halkası seçti.

"Harika iş çıkarıyorsun," dedi Bridget, izlemeye gelerek. Hannah bir çatal ve kaşığın sapındaki desenin aynı olmadığını fark edip çatal bıçak takımlarını yeniden sıralamaya başladığında yüzü düşerken, 'Zahmet etme,' diye ekledi. 'Mükemmel değilse endişelenme. Yıllar boyunca her şeyi antika dükkanlarından ve ailemizin elden çıkardıklarının yanı sıra bize bağışta bulunan arkadaşlarımızdan topladık. Ama hepsini bir catering şirketinden kiralamak yerine bu hoş bir dokunuş. Yine de tabak ve bardakları herkesin aynı boyutta olması için kiralıyoruz, aksi takdirde herkesin aynı porsiyonları aldığından emin olmak biraz zor oluyor.

Bir saat sonra Hannah geri çekilip yaptıkları işi inceledi. "Çok güzel görünmüyor mu?" dedi Izzy, onun bakışlarını takip ederek.

"Harika görünüyor. Masa değişmiş, parlak beyaz örtüler vazolarından taşan çiçeklerin renklerini ve farklı peçetelerin gökkuşağı neşesini öne çıkarmıştı. Peri ışıkları artık seranın her yerine asılmış ve mum reçeli kavanozları havalandırma kollarından sarkıtılmıştı. Alacakaranlık çöktüğünde Hannah her şeyin muhteşem görüneceğini görebiliyordu.

'Mükemmel, kızlar, ama daha yapılacak çok iş var. Mutfığa geri dönebilerseniz, Adrienne'in size yüz bir iş bulabileceğinden eminim.

Hem Hannah hem de Izzy alaycı bir dehşetle kaşlarını kaldırdılar ama Hannah, Izzy'nin de muhtemelen onun gibi hissettiğine karar verdi: bu işe dahil olmak eğlenceliydi. Bu akşamki yemekte büyük bir heyecan vardı; Killorgally'nin tamamı işin içindeydi ve her yer hareket, coşku ve neşeyle doluydu. Tüm daimi işçiler, domuzlara bakan iki adam ve otelde çalışan diğer kadınlar da katılmıştı,

bahçıvanların yanı sıra burada meyve toplayan ve çiftlikte çalışan öğrenciler de vardı. Hepsi de Hannah'nın son birkaç haftadır alıştığı tanıdık yüzlerdi ve isimlerini bilmesee de ne iş yaptıklarını ve hepsinin Killorgally ailesinin bir parçası olduğunu biliyordu. Veda etmek çok zor olacaktı. Ani bir acı hissederek hepsini özleyeceğini fark etti.

Hannah ve Izzy mutfağa döndüklerinde Meredith Alan'ın söylediğı bir şeye gülüyor, Fliss Jason'ı alaycı bir tonda azarlıyor, Adrienne ve Mairead bir yandan sohbet ederken bir yandan da tepsiler dolusu tohumlu ekmekleri fırına sürüyordu. İyi yağlanmış bir makine hissi vardı, herkes üzerine düşeni yapıyordu ama sakın ve verimli bir şekilde, bağırp çağıran televizyon şefi mutfaklarının çılgın faaliyetlerinden hiçbirini olmadan. Hannah'nın gözleri, görünüşe göre kendine ait bir hayatı olan, bir şeytan gibi doğramakla meşgul olan Conor'a odaklandı, ara sıra Jason ve Fliss'e bir şey anlatmak için başını kaldırıyor. Onu görünce kalbi sıkıştı ve sanki varlığını hissetmiş gibi Conor hemen başını kaldırıp ona kaşlarını çatı.

"Kahretsin," dedi ve başparmağında bir damla kan belirince elini ağzına götürdü.

"Conor Byrne, bunu duydum," dedi Adrienne arkasını dönmeden.
'Kavanozda bir avro olacak.

Jason sırtı.

"Ah," dedi Fliss her zamanki yüksek ve dolgun sesiyle. "İyi misin?"

"İyiyim!" diye tersledi Conor ve mutfağın diğer tarafına doğru yürüdü, dolaptan kırmızı bir ilk yardım çantası çıkarır ve mavi bir yara bandı uygular.

Hannah, Conor'ın bıçağı elinden kaçırmamasından aldığı acımasız zevkten biraz rahatsız olmuştu. Normalde kana susamış bir tip değildi ama yine de ona öfke duyuyordu.

'Ah, Hannah. Izzy,' dedi Adrienne. "Bridget'in seninle işi bitti mi? Başlarıyla onayladılar.

"Izzy, Meredith ve Alan'a yardım edebilir misin? Hannah, Conor'a yardım etmek için ne yapabileceğini sorar mısın?" Hannah başını salladı, kalbi ayaklarının dibine düşmüştü. Adrienne ona sakın bir gülümseme verirken yüzünde duygusuz bir ifade tutmaya çalıştı. Neden Adrienne'in onu Conor'la kasıtlı olarak eşleştirdiğini hissediyordu?

Sıraya doğru yürüyen Hannah, onun bir başka kaş çatmasına karşı kendini hazırladı.

"Merhaba. Adrienne daha fazla yardıma ihtiyacınız olup olmadığını sormamı istedi. Bu sözler, onun orada acı çekerek bulunduğunu açıkça ortaya koyuyordu.

Temiz, düzgün, ölümcül dilimlerle parçaladığı lahanadan başını kaldırmadan, "Kuşkonmazı kesebilirsin," dedi.

"Evet, şef," diye tersledi, onun kabalığından rahatsız olmuştu.

Adam onu görmezden geldi ve kadın zavallı masum sebzenin uçlarını alışılmadık bir vahşilikle kesmeye başladı. Ona her türlü kötülüğü dileyerek kendini dağ gibi sebze yığınınına verdi. Kişi başına altı kuşkonmaz sapıyla yetmiş beş kişiyi beslemek çok fazla doğrama anlamına geliyordu. Yarım saattir uğraşıyordu ki adam gelip saplardan birini aldı.

'Bunlar çok uzun. Vapurlara sığmaları için alttan bir santim daha kesilmeleri gerekiyor. Bu kişisel olmayan gözlemle birlikte arkasını döndü ve uzaklaştı. Hannah gözlerini kısarak şefin beyazlar içindeki geniş sırtını izledi ve tam ona dilini çıkarmak üzereydi ki Adrienne'in kuş gibi parlak ve keskin gözleriyle onu ilgiyle izlediğini fark etti. Hannah'nın ağzı buruştu ve başını eğip tekrar doğramaya başladı. Lanet olsun Conor Byrne'e. Annesiyle arasını düzeltmesi gereken aşırı büyümüş bir çocuktü. Sorunu olan oydu.

Bütün kuşkonmazları doğru boyuta getirdikten sonra kafasını kaldırdığında Conor ortadan kaybolmuştu ama Adrienne geçiyordu. 'Ne yapardın

"Bunlarla ne yapmamı istersiniz?" diye sordu Hannah.

'Onları soğuk odaya koyabilir misin? Yiyeceklerin çoğunu orada saklayacağız, bu akşam mutfak hazırlığı başladığında hazır olurlar.

Hannah tepsiyi aldı ve mutfaktan soğuk hava deposuna giden dar koridora doğru yürürken tuvalete gitmesi gerektiğini fark etti. Tepsiyi yere bırakarak geri çekildi ve aceleyle kadınlar tuvaletine gitti; Izzy ile daha önce verdikleri düzenli kahve molalarının artık kendini hissettirdiğini fark etti. Şezlongu görünce oturup hüngür hüngür ağlamak istedi. Belli ki sopanın tamamen yanlış ucunu almış olan Conor onu yakın zamanda affetmeyecekti. Ve onu ve onun kendisi hakkındaki hızlı varsayımlarını affedecek gibi hissetmiyordu. Bu bir gurur meselesiydi ama onunla konuşmaya bile cesaret edememesi de canını yakıyordu. Kulübede aralarında gelişen dostluk ve arkadaşlığa ne olmuştu? Dublin'de en azından ondan gerçekten hoşlandığını söyleyeceğini düşündüğü o özel anı gerçekten hayal etmiş miydi? Onu sevebileceğini umması sadece hüsnükuruntu muydu? Bu da peri masallarına inanarak ne kadar aptal olduğunu gösteriyordu.

Ellerini yıkarken aynada kendine ters ters baktı. *Seni aptal*, diye mırıldandı.

Yirmi Altıncı Bölüm

TConor günün geri kalanında mutfakta ondan uzak durmaya devam etti ve öğleden sonra ilerledikçe işler daha da çılgınlaşmaya başladı. Bırakın onu düşünmeyi, düşünecek zaman bile yoktu. Saat üçte Adrienne ilan edildi o onların iş oldu bitti ve o ve Bundan sonrasını profesyoneller devralacak.

'Gidin dinlenin ve sevinç kıyafetlerinizi giyin. Bu gece güzel bir parti olacak. Dans eden bacaklarınızı hazırlayın. Eğlence saat altı buçukta başlayacak. Sakın geç kalmayın," dedi, her zamanki gibi enerji doluydu. Kadın hâlâ mutfakta dönüp duran, tavaları karıştıran, tadına bakan ve herkese, her şeye gülümseyen bir dinamo gibiydi. Hannah, tutkuyla bağlı olduğun şeyi bulmanın harika bir şey olduğu sonucuna vardı. Aidan'la ve yerel bir hukuk bürosunda karşılaşılan sayısız zorluk ve sorunla birlikte çalışmayı dört gözle bekliyordu. Ingrams son birkaç yılda o kadar büyümüştü ki, daha çok kurumsal işler yapıyorlardı ve bu da gerçek insanların hayatlarıyla ilgilenmenin yarısı kadar bile ilginç değildi. Bir değişiklik yapma ve risk alma düşüncesi moralini yükseltti.

Conor'la karşılaşmamayı umarak hazırlanmak için aceleyle kulübeye döndü. Ön kapıyı iterek açıp arkasından sessizce kapattığında dikkatle dinledi ve sessiz bir iç geçirdi. Hareket eden tek şey, güneş ışığında uçuşan toz zerrecikleriydi.

Koridorun üstündeki tavan penceresinden. Boş olan mutfığa göz attı ve kendini bir ninja gibi hissederek parmak uçlarında koridoru geçti ve merdivenlerden yukarı çıktı, merdivenlerden biri gıcırdayınca irkildi. Conor'ın yatak odasının kapısı kapalıydı ama yine de olabildiğince hızlı bir şekilde koridoru geçerek odasına gitti ve içeri süzüldü. Sığınağa ulaşmış olmanın rahatlığıyla nemli giysilerini çıkarmaya başladı. Sabahtan beri deliler gibi koşturuyorlardı ve yüzü ile teni terden sıırılsıklam olmuştu. Kendini pis hissediyordu ve duş almak için yanıp tutuşuyordu. Gözlerini devirdi. Yeni başlayanlar için bu mümkün değildi. Onun yerine banyoda hızlıca bir duş almakla yetinmek zorunda kalacaktı.

Ancak bornozunu eline aldığında fark etti. Yatağının üzerinde tek bir ayakkabı duruyordu. Beyaz yorganın üzerinde, bir polisiye romanın dramatik ön kapağı gibi siluet oluşturmuş, sade, siyah, mantıklı bir mahkeme ayakkabısı. Adını "*Bir Romantiğin Ölümü*" koyacaktı. Sertçe yutkundu ve cilalı deriye baktı. Yanında küçük bir not vardı.

Dönmem bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm.

Ayakkabının özenle yerleştirilmesi korkunç derecede sembolik görünüyordu, Conor'la aralarındaki bağı resmen koparan bir mesaj. Hüzünlü bir kalıntı, birlikte geçirdikleri o ilk akşamdan kalan bir anı kırıntısı gibi hissettirdi, sanki son birkaç hafta silinip gitmişti ve aralarındaki tek şey buydu. Özrü, onun kendisine karşı hissettiği duyguları kendisine karşı hissedemediği için üzgün olduğunu gösteriyordu. Özürde, kadının karnına öfkeli bir yumruk gibi inen bir kesinlik vardı.

Boğazına bir yumru oturdu ve gözyaşlarını geri kırıptı. Gerçekten aptalcaydı. Birine aşık olmanın en büyük risk olduğunu neden hiç fark etmemişti? İrlanda'ya taşınmak, yeni bir işe girmek - hiçbir risk yoktu. Bu bir değişiklikti ama üstesinden gelinebilirdi. Burada bir ev alabilirdi, ona göre bir iş vardı ve eğer işe yaramazsa başka bir iş bulabilecek deneyime sahipti.

Aşık olduğunuzda, karşınızdaki kişinin duyguları üzerinde hiçbir kontrolünüz yoktu. Bu büyük bir riskti. Kalbinizi açtınız ve onu korumasız bıraktınız ve bu kadar kırılgan olabileceğini kim bilebilirdi? Ya da bu kadar kolay incinebileceğini? Ya da göğsünde fiziksel bir ağrı olacağını? Ya da ruhunun ayak bileklerini çeken zincirler gibi sürükleneceğini. Hay aksi. Aşk acıyordu. Gerçekten acıyordu.

Bir saat sonra, başı dik bir şekilde, meydan okurcasına siyah mahkeme ayakkabılarını giydi ve büyük bir şemsiyenin altında kamburlaşarak evden çıktı. Ne yazık ki giyinmesinin üzerinden çok geçmeden yağmur başlamıştı ve dineceğine dair hiçbir belirti yoktu. Conor'dan da hiçbir iz yoktu. Küçük su birikintilerinin arasından topuklu ayakkabılarla yürümek muhtemelen yapacağı en iyi hareket değildi ama bu gece herkes şık giyiniyordu ve onun da zırha ihtiyacı vardı.

Akşamın ilk ışıklarıyla sera çiseleyen yağmurun arasından parlıyor, pencereleri yumuşak, neredeyse büyülü bir parıltı yayıyordu. Diğerlerinin toplandığı girişe yaklaştığında kapılardan ve pencerelerden gelen sohbet sesleri dışarı süzülüyordu; her birinin elinde bir yığın terk edilmiş şemsiyenin yanında soluk köpüklü şaraptan bir flüt vardı.

"Hannah," diye seslendi Izzy, hemen yakındaki garsonlardan birinden bir bardak kapıp eline tutuşturdu. 'Muhteşem görünüyorsun. Hepimiz güzelce fırçalanmadık mı?

Hannah hafif nemli buklelerini omzunun üzerinden iterek şık bir topuz yapmaya kalkışmadığı için minnettar oldu. Yağışlı havada dağılabilirdi.

Meredith'in üzerinde yumuşak kıvrımlarını saran hoş desenli bir maksi elbise vardı; Izzy ise beyaz palazzo pantolon ve parlak yeşil ipek bir yelek giymiş, omuzlarına astığı büyük beyaz paşmina ile uzun boyuna alışılmadık derecede göz alıcı bir hava katmıştı. Jason bile alışlagelmiş kot pantolonunu terk etmişti ve ona şık beyaz gömleği ve siyah pantolonuyla garsonlardan birine benzediğini söyleyecek değildi. Alan, özel tasarım koka çok şık gri takım elbisesiyle gecenin sürpriziydi.

terzilik yapmıştı. Neredeyse tanınmaz haldeydi ve Hannah emekli olmadan önce ne yaptığını merak etti. Duruşu bile farklıydı, kurumsal bir ağır sıklet havası vardı.

Tam o sırada Fliss, üzerinde 'yarışlarda bir gün' yazan çok şık krem rengi bir elbise giymiş ve yüzü heyecandan kızarmış bir halde geldi. 'Az önce ne gördüğümü asla tahmin edemezsin. Polly Davenport. Yeni kocasıyla birlikte burada. Buralarda olduğunu ve boş yer olabileceği düşüncesiyle uğradığını söyledi.

Hannah'nın kalbi sıkıştı. Zavallı Conor.

"Ve asla tahmin edemezsin. Adrienne onları geri çevirdi. Yer olmadığını söyledi.'

"Ama iki kişi daha olsa fark etmezdi, değil mi?" dedi Meredith, masaya bakmak için boynunu zorlayarak. "Ve bu kadar insan varken, birilerinin gelmemesi kaçınılmaz.

Jason, Hannah'nın düşüncelerini yankılayarak, "Arsız inek, davetsiz geliyor," diye ekledi.

"Duyduğuma göre, ailenin bir parçası olduğunu düşünmekten hoşlanıyormuş," dedi Alan.

"Adrienne çok üzgün olduğunu ama bunun mümkün olmadığını söyledi.

Hannah kendi kendine gülümsedi. Adrienne için iyi oldu. Bilmesi gereken Conor'dı. Polly ailenin bir parçası değildi ve artık ayrıcalıklı muamele görmeyecekti.

"Evet, gerçekten de öyle söyledi," dedi bir ses, tanıdık birkaç yüz Jason'ın yanına gelirken. Seamus ve Peter baş domuz adamlardı. 'Bayan Byrne'e bulaşmak istemezsiniz. Şu Bayan Davenport, uçarı küçük hanımefendi. Seamus sırttı ve Jason'a döndü, 'İyi akşamlar genç dostum,' dedi Seamus. "Unutma, Pigwinkle, Clarence ve Porker sabah seni bekliyor olacaklar. Jason'a sert bir parmak salladı. "O yüzden bu gece kaçamak yapma.

Jason, Seamus'a arsızca göz kırparak, "Hayır, büyükbaba," dedi.

"Sabah hazır olduğun sürece.

'Ben hafif sıklet değilim,' dedi Jason. 'Domuzlarımı yüzüstü bırakmam. Yine de pastırmaya düşkünüm.

"Jason!" dedi Izzy.

"Ne? Adrienne'in dediği gibi, mutsuz bir domuz yemektense mutlu bir domuz yemek daha iyidir.

Adrienne'in söyleyeceği tam olarak bu değildi ama Hannah yeterince yakın olduğunu tahmin etti. Genç bir garson tarafından sera kapılarından geçirilip yolun üçte biri kadar aşağıdaki bir masaya yönlendirildiklerinde Hannah'yla göz göze geldi ve göz kırptı.

Jason sandalyesine otururken sırtıttı. 'Ve kaliteli yemek ucuz yemekten daha iyidir. Gördünüz mü, mesajımı aldım. Göğsünü kabarttı ve iki başparmağıyla kendini işaret ederek ekledi: 'Patronumun ne diyeceğinden emin değilim ama bu onun kararı. Günün sonunda beni buraya o gönderdi. Yani sonuçlarına katlanmak zorunda kalacak, değil mi?

"Sadece meraktan soruyorum Jay, patronun kim?" diye sordu yanına oturmuş olan Alan.

"Jeremy Dalmer.

Herkes ona bakıyordu. Hannah bile Mayfair'deki üç Michelin yıldızlı seçkin restoran Dalmer's'ı duymuştu.

Fliss, "Defol git buradan," dedi.

Jason, herkes ona bakarken biraz kararsız görünerek, "Doğruca," dedi. 'Bunda büyütülecek ne var? O da hepimiz gibi ayakta işiyor.

Fliss bir kaşını kaldırdı.

Ne demek istediğimi biliyorsun. O sadece bir adam. Bir restoran işletiyor.'

"Jason," dedi Fliss. 'İngiltere'de sadece yedi-üç Michelin yıldızlı restoran var. Pastırmasının nereden geldiği konusunda son derece titiz olduğundan şüpheleniyorum. Bana onlardan birinin mutfağında çalıştığını mı söylüyorsun?

"Evet," dedi sandalyesinden kayarak. 'Kendime bir bira almaya gidiyorum. Bu gazlı şeylerden pek hoşlanmıyorum. Masanın üzerinde duran bara doğru yürürken

Masanın diğerk tarafındaki Meredith ve Alan, Fliss'in sandalyesinde arkasına yaslanıp gözlerini kaçırırken yüzünde beliren mutlak şok ifadesine gülmeye başladılar. Başını sallayarak, "İnanamıyorum." diye mırıldandı. Buna inanamıyorum.

'Jason doğduğunun farkında değil,' dedi Meredith. 'Ama böyle bir adamın onun gibi birini alıp geleceğine yatırım yapması ne kadar güzel. Çocuğa bir şans veriyor.

Hannah ona keskin bir bakış attı, önceki kabahatlerinden haberi olup olmadığını merak ediyordu. 'Sorun değil, hafta sonu bize her şeyi anlattı. Lafı açılmışken...'

Herkesin bakışları ona yöneldi ve yüzünün pembeleştiğini hissetti, sadece bir değişiklik olsun diye. En ufak bir şeyde kızarmak gibi talihsiz bir yeteneğe sahip olmaktan kurtulabilecek miydi?

Evet, Hannah. Dublin. Conor'la birlikte,' dedi Izzy.

"İş için Dublin'e gitmesi gerekiyordu. Beni bırakmayı teklif etti.'

Meredith nazıkçe gülümsedi ve öne doğru eğildi. 'Ve ben uçan bir domuzum. İki kızım oldu - aptal değilim.

Izzy, 'Ve yeni sevişmiş gibi bir ışıltınız var,' diye ekledi.

Şimdi kızarma ve ellerini kulaklarına götürme sırası Alan'daydı. "Benim de iki kızım var ve bunu duymak istediğimi sanmıyorum.

Hannah'nın yüzü daha da kızardı, ki bu teknik olarak mümkün olmamalıydı ama görünüşe göre mümkündü. Dili damağına yapışmış gibiydi ve hiçbir şeyi inkâr ya da teyit edemiyordu. Izzy ve Meredith ona sıırıyordu ama Hannah bir şey söylemediği takdirde İspanyol Engizisyonu'na gönderileceğini bildiği o 'pes et' ifadesiyle.

Alan iç çekti. "Sanırım ben de bir bira alacağım. Ayağa kalkıp bara doğru ilerledi ama Hannah onun Meredith'e çaktırmadan göz kırptığını görmeden önce değil.

Izzy, Meredith'e dönerek, "Haydi," dedi. 'Sana bir şeyler olduğunu söylemiştim. Kimsenin ona bakmadığını sandığında Hannah'ya nasıl baktığını görmen yeterli ve sen de,' Hannah'ya döndü, 'gözlerini ondan alamıyorsun. O küçük kulübende neler olduğuna dair hepimiz bahse girdik.

Hannah yüzünü donuk tutmaya çalıştı. Zamanlamaları berbattı ve yapabileceği tek şey dürüst olmaktı. "Bu konuda gerçekten konuşmak istemiyorum," dedi sertçe.

Meredith sesindeki kırık acıyı umursamadan gülümsedi. "Endişelenme canım. Izzy seninle dalga geçiyor. Jason ve Fliss'in haberi yok ama sanırım Adrienne'in şüpheleri var. Hannah gözlerini kapadı. Elbette Adrienne biliyordu. Görme yeteneği falan var gibiydi.

Ancak Izzy, Hannah'nın rahatsızlığını fark etmiş ve neşeyle şöyle demişti. "Bak, ne kadar tatlı. Niamh'ın sandalyesine balonlar bağlamışlar. Yarın onun doğum günü.

Konuşmanın yönünün değişmesinden memnun olan Hannah masa boyunca sandalyenin etrafında sallanan metalik altın balonlara baktı. Conor da dahil olmak üzere tüm aile kızın etrafında toplanmıştı. Hannah, Conor onu fark etmeden önce gözlerini hızla kaçırdı, onun yerine Niamh'ın önünde, çeşitli konukların onu ziyaret etmek için yollarını değiştirmesiyle büyüyen hediye yığınının odaklandığı. Niamh'ın heyecanı, aşağı yukarı sallanmasından ve herkese içtenlikle teşekkür ederken gülümsemesinden anlaşılıyordu.

"Ne kadar hoş, değil mi?" dedi Meredith. 'O çok mutlu, yardımsever küçük bir ruh. Torun sahibi olmak için sabırsızlanıyorum. Ne kadar da küçük ve yaşına göre ne kadar da yetişkin.

"On iki yaşına girecek," diye gözlemledi Alan. 'Eğer benim kızlarıma benziyorsa, şimdiden on ikiye on sekize gidiyor.

"Gerçekten mi?" dedi Izzy. 'Tanrım, çok küçük olduğu için daha genç olduğunu sanıyordum. On iki yaşında.

On iki. Bu sayı neden Hannah'nın beynini kurcalıyordu? Niamh küçüktü çünkü hayata zor bir başlangıç yapmıştı. Conor öyle demişti, bunu gayet net hatırlıyordu. Murphy'nin çitiyle ilgili bir şey. Hannah sanki sisin içinde saklı bir şeye doğru yüzüyormuş gibi hissediyordu. Beyni orada bir şey olduğunda ısrar ediyordu ama tam olarak kavrayamıyordu. Murphy çiti Niamh doğduğunda koymuştu.

On iki yıl önce.

Yemek boyunca dikkati dağıldı ve sonra, tam da en lezzetli el yapımı çikolatalarla birlikte kahve servis edilirken, her şey yerli yerine oturdu. Yapbozun son parçası. Hannah gözlerini kısarken elindeki çikolatayı bıraktı ve çantasından telefonunu çıkardı.

Aidan ilk zil sesinde telefonu açtı.

'Hannah senin için ne yapabilirim? Lütfen bana fikrini değiştirdiğini söyleme.'

"İrlanda'da işgalci hakları ve toprak mülkiyeti ile ilgili kanun nedir?" diye sordu, doğrudan işe girişerek. 'İngiltere'de bir araziyi ilhak ederseniz ve arazi sahibi bu konuda hiçbir şey yapmazsa, on iki yıl sonra hak iddia edebilirsiniz. Burada da durum aynı mı?

Aidan onun ciddi ses tonundan etkilendi ve sanki yeniden birlikte çalışmaya başlamışlardı. "Evet, öyle. Neden sen-"

"Teşekkürler Aidan. Telefonunu kapattı ve masanın etrafındaki herkesin ona baktığını fark etti. "Houston, sanırım bir sorunuz var. Dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. Elbette Murphy'nin çiti, o toprak parçasını ilhak etmeye çalışıyorsa şimdi çok mantıklıydı ama bunu neden yapsındı ki? Ne kazanacaktı ki? Tamamen zararsız bir toprak parçası gibi görünüyordu. Jeolojik bir keşif için yeterince büyük değil. Madencilik için çok küçük. Özel olan neydi?

"Ne?" diye sordu Fliss, bir kez olsun ilgisiz değil de meraklı görünüyordu. "Yıllardır beni rahatsız eden bir şey var. Ama bir şeyi kontrol etmem gerekiyor. Saatine baktı. "Hukukta eğer birisi bir parçayı devralırsa

Arazinin etrafını çitle çevirerek ya da bir şekilde araziye el koyarak, arazi sahibi itiraz etmez ya da bu konuda bir şey yapmazsa, on iki yıl sonra arazinin size ait olduğunu iddia edebilirsiniz. Sanırım Adrienne'in komşusu Murphy de bunu yapmaya çalışıyor. Niamh'ın doğum günü bugün olduğuna göre fazla zaman yoktu. Bu, on iki yılın gece yarısı dolacağı anlamına geliyordu.

"Doğru," dedi Alan, gözleri keskinleşerek. 'Ama bu Murphy bundan ne kazanacak?

"Emin değilim. Hannah bir an düşündü ve Adrienne ile ailenin geri kalanının, hediyelerini açmaya başlayan Niamh'ın etrafında toplandığı masaya baktı. Belli belirsiz, yarım yamalak bir fikirle onların sözünü kesemezdi. "Ama bir şey var ve ben onu tam olarak göremiyorum. Murphy için önemli olan o parselde ne vardı? Neden bu kadar kısa süre önce yeniden çitleme zahmetine katlanmıştı? Araziyi ve nerede olduğunu hayal etmeye çalıştı. O sınır haritasını görmeye gerçekten ihtiyacı vardı. 'Bir an önce Adrienne'in ofisine gitmeliyim ama yoktan bir şey yaratmadığımdan emin olana kadar onları rahatsız etmek istemiyorum.

"Neden Adrienne'in ofisi?" diye sordu Fliss.

'Çünkü içeride duvarda bir sınır haritası var, bu bir şeyleri açıklayabilir. Ofis muhtemelen kilitlidir ama onu gerçekten görmem gerekiyor.

Jason ayağa kalktı. "Seni oraya sokabilirim. Parmaklarını oynattı. "Kilit açma becerisi. Masada bir sessizlik oldu ve o da gözlerini devirdi. "Eğer acil bir durumsa.

"Oh, acil bir durum," dedi Hannah. Saatine tekrar baktı. Dokuza on vardı. Gerçekten de kaybedecek zaman yoktu.

"Tamam, seni içeri alacağım.

"Ama Jason," diye feryat etti Fliss. "Hapse girebileceğini kendin söyledin. "Umursadığını bilmiyordum," dedi ukala bir sırıtışla.

"Ben değil, sen-

'Merak etmeyin. Yakalanırsak ben üstlenirim,' dedi Hannah, aileye bakarak. Niamh hediyeleri açarken onlar da dalmış görünüyordular. Kimsenin onun gittiğini fark edeceğini bile sanmıyordu. 'Aslında burada kalmaya gerek yok. Beni içeri alın yeter.

"Seninle gelmemizi ister misin?" diye sordu Izzy.

'Hayır, eğer yanıyorsam mümkün olduğunca azımızın başının belaya girmesi en iyisi.

Sen burada kal.'

Jason'la birlikte yağmurun altında aceleyle yürürken, karanlık ve sessiz binaya giden avlunun kaygan kaldırımlarında dikkatle ilerlemek zorunda kaldı. "Kedi hırsız olmak için giyinmedim," dedi Jason neredeyse tökezlediğinde onu kolundan tutarken. "Bunun için teşekkürler Jason. Gerçekten başını belaya sokmak istemiyorum.

Sorun değil. Sen sağlamsın, Hannah. Önemli olmasaydı bunu yapmazdın.

Ona döndü. "Teşekkür ederim, Jason. Bu söylediğin çok hoş bir şey.

'Sorun değil. Ben... Şey, bu kurs güzeldi. Sosyete tanımak insanlar. Sen iyisin.'

Hannah güldü. "Ben zerre kadar sosyetik değilim.

'Bayan Fliss kadar havalı değilsin ama ne hakkında olduğunu biliyorsun. Eğitimli.

Yemek yapmayı bilmesen bile zekisin. Onun bu açık

sözlülüğü karşısında kıs kıs güldü. "Teşekkürler,

Jason. En azından kendimi geliştirdim.

"O da var ama yerinizde olsam avukatlığa devam ederdim.

'Merak etme, niyetim var, ama kesinlikle yemek pişirmeye devam etmelisin ve hırsızlık yapmamalısın... bu gece hariç. Bence geri döndüğünde patronun çok etkilenecek.

Jason sırtıttı. 'Evet, ben de öyle düşünüyorum. Çok güzel bir duygu, biliyorsun.

Bir şeyde iyi olmak. Daha önce hiçbir şeyde iyi olmamıştım.

"Ne demek istediğini anlıyorum. Hannah başını salladı. Yemek yapmayı öğrenmeye çalışarak risk almıştı. Bu ona göre bir şey değildi ve bu konuda asla mükemmel olamayacaktı ama

En azından şimdi denemeye hazırđı. Görünüşe göre risk alıp başarısız olursanız, her zaman düşündüğü kadar önemli olmuyordu.

Ofisin kapısına vardıklarında, açık olabileceğini umarak kapıyı denedi ama açık değildi. Jason binanın köşesinde kaybolmuştu. Her ihtimale karşı kapının kolunu tekrar denedi ve onu takip etti. Burada, çiftlik binalarının gölgeleri gotik bir yoğunlukla belirirken, tek bir güvenlik ışığı çukurlar ve karanlık havuzlar yarattı ve yağmurun kesik çizgisi neredeyse gümüş rengindeydi. Yüzündeki suyu silip ıslak saçaklarını kenara iterek telefonundaki feneri yakmış olan Jason'a göz kırptı. Dişlerini gördü, bembeyazdı ve gündüz takma dişleri gibi sırtıyordu.

"Al bakalım. Pencereyi ve açık olan alt kanadı işaret etti. 'Hayatı kendin için zorlaştırmamanın anlamı yok. Her zaman önce pencereleri kontrol edin.

"Bir dahaki sefere bunu hatırlayacağım," dedi Hannah, yapmak üzere olduğu şeyin büyüklüğü karşısında kalbi biraz çarparak. Bir şey çalmıyor olsa da, bir yere zorla girmek yine de sinir bozucuydu. Parmaklarını ceplerinin içinde çaprazlayarak yakalanmamaları için dua etti.

Jason'ın böyle bir kaygısı yoktu ve çoktan içeri girmişti. Hızla etrafına bakındı, suçluluk duygusu bir boa yılanı gibi onu sarıp sarmalamıştı, derin bir nefes aldı ve beceriksizce pervazdan tırmandı.

"Neyin peşindesin?" diye sordu Jason, sesinde bastırılmış bir heyecan vardı. Bu noktaya kadar son derece meraksız davranmıştı.

"Bundan zevk alıyorsun, değil mi?

'Her zaman biraz heyecan vericiydi. Yakalanırsan o kadar da değil.'

'Eğer biri gelirse, dışarı çık. Hatta her ihtimale karşı pencerenin yanında dur. Birinin kapıdan içeri girme olasılığının da aynı derecede yüksek olduğunu belirtmekten hoşlanmıyordu.

"Saçmalama. Hepsi dışarıda iyi vakit geçiriyor. Uzun süre dönmezler.'

Hannah o kadar emin değildi. Niamh'ın sabah okulu yok muydu? Tanrım, elleri titriyordu.

Kendi telefonunun fener fonksiyonunu açtı ve loş ışığını duvarlardaki gölgeli resimlere tuttu.

"Bir tablonun peşinde misin?" diye sordu Jason. "Çalmak için değil," diye tersledi.

"Tamam, donunu çıkarma. "Özür dilerim. Biraz sinirliyim."

Mantıklı. Senin gibi akıllı bir kuş. İlk sefer her zaman en kötüsüdür.'

'Bir dahaki sefer olmayacak. Bir harita arıyorum. Bir şeyi kontrol etmek istiyorum.'

Jason telefonunun ışığını karşı duvara tuttu. "Bunu beğendin mi?" diye sordu ukala bir ses tonuyla.

"Evet," dedi Hannah. "Harika, işte bu. Duvara doğru ilerledi ve ışığı eski haritanın üzerine tuttu. "Lanet olsun. Doğru dürüst göremiyorum.

Beklediğinden çok daha büyüktü ve net bir şekilde görebilmesi için duvarda biraz fazla yüksekti. "Kahretsin. Jason'a bir göz attı.

"Onu indirmem gerekecek. Yardım eder misin?" "Tabii.

Eldivenlerin var mı?

"Sadece bakıyorum, çalmıyorum," diye tısladı, şimdi biraz hasta hissediyordu. Birlikte haritayı duvardan indirdiler ve oldukça dağınık olan masanın üzerine koydular. Hannah haritaya baktı, yönünü bulmaya çalışıyordu ama ışık huzmesi ne aradığını görmesine yetecek kadar güçlü değildi. Pencereye doğru baktı. "Bir ışık yakmam gerekecek.

"Bu riskli," dedi Jason. 'Ama şanslısın. Bunlar iyi perdeler. Kendisine sorulmadan ağır kırmızı kadife perdeleri çekti.

Derin bir nefes aldı ve ışığı açtı, sonra haritaya geri döndü. Parmaklarıyla tanıdık yer işaretlerinin izini sürdü. "Burası ev. Kulübe. Bu da denize inen yol. Gözlerini kısarak arazinin sınır çizgisini bulmaya çalıştı. Çok net değildi ve bulması biraz zaman aldı.

Bir yandan da evin etrafındaki tarla sınırlarının üzerinden geçip denize inen soluk sarı çizgiyi bulmaya çalışıyordu. Aynı zamanda Murphy'nin itinin nerede olduğunu hatırlamaya çalışıyordu.

"Yakaladım. Dedi, el fenerini garip kıvrımlı sınır çizgisine tutarak.

"Ne arıyorsun? Gömülü hazine mi?"

"Tam olarak değil ama birisi için büyük bir altın küpü olabilir. Düşünmem lazım.

Eğer sınır çizgisi buysa, Murphy'nin çiti açık bir tecavzd ve Murphy'nin neden oraya bir it koyduğu yıllardır kafasını kurcalıyordu ama şimdi bunu görebiliyordu. Eğer Murphy o küçük arazinin sahibi olsaydı, bu ona ana yola erişim sağlardı. Ama arazi onun değildi; arazi Byrnes'lere aitti - ya da daha doğrusu gece yarısına kadar leydi.

Kız açıkladığında Jason, "Bilmece gibi konuşuyorsun," dedi.

"Buraya bakın," diye işaret etti ve sonra evin içinde bir yerde bir kapı çarptı.

İkisi de donakaldı, uçmaya hazırlanan ürkek kuşlar gibi başlarını kaldırdılar.

"Kahretsin!" dedi Jason.

"abuk, pencereden ık.

Ona bakmak için döndüğünde odanın yarısını çoktan geçmişti. "Haydi.

Hannah başını salladı. 'Hayır, sorun değil. İlk suçum. Bundan paçayı sıyracağım.

Yüzü acı dolu bir ifadeye bürünmüştü ve kız, onu müzikle tek başına yüzleşmesi için bırakmak istememekle mantığını anlamak arasında kaldığını görebiliyordu.

"Git," diye tısladı, ellerini çırparak onu pencereye doğru itti.

Ayak sesleri dışarıdaki arduvaz zeminde keskin adımlarla ilerliyordu. Tünele giren bir gelincik kadar hızlı olan Jason, pervaz ile kanat arasındaki boşluktan kayarak gölgelerin arasında kayboldu.

Hannah'nın ana ışığı kapatacak ya da saklanmaya çalışacak vakti yoktu, bu yüzden Conor kapıyı açtığında Hannah sessizce bekliyordu.

"Hannah, ne-" dedi, önce şaşırmış sonra toparlanmıştı. "Burada ne halt ediyorsun?"

Adamın sesindeki kuşkuyu duydu. Belli ki hâlâ onun hakkında en kötüsünü düşünüyordu.

Masaya ve üzerinde tehlikeli bir şekilde dengede duran haritaya baktı. "Neyin peşindesin?"

"Sorun olarak algıladığım şeyi kararlı bir şekilde harekete geçerek çözmek," diye tersledi, kendi sözlerini ona tekrarlarken sesi titriyordu. "Bunu hak ettiğinden emin olmasam da doğru olanı yapmaya çalışıyorum. Yapabileceği en incitici şeyi kasten ortaya atarak durakladı. "Ama bunu senin için değil Adrienne için yapacağım. Parmağını haritada bir noktaya sapladı. "Murphy'nin çiti. Bu arazi parçası onun arazisinden ana yola erişim sağlayacak. Mutfak ve lokantasının pencerelerindeki o güzel yeni çift katlı kapılar Murphy'nin arazisine bakıyordu. Muhtemelen bu manzara bozulabilirdi.

"Evet, ama burası bizim toprağımız. "Sadece gece yarısına kadar. "Ne demek istiyorsun?"

"Niamh bugün 12 yaşında. Çitin o doğduğunda çekildiğini söylemişsiniz. Murphy'nin o arazinin mülkiyeti üzerindeki hakkına hiç itiraz etmediniz ki o da çiti dikerek bunu iddia etti. Hukukta, on iki yıl sonra, gecekondur hakkı gibi, arazi onun olur çünkü hiç itiraz etmediniz.

Conor hızla hareket etti ve haritayı incelemek için onun yanına geldi. "Tekrar söyle.

Onun rahat yakınlığı karşısında irkildi. Adam akşam için koyu mavi gözlerini ön plana çıkaran mavi pamuklu bir gömlek giymişti ve yatağını paylaştığında yastıklarına sinen o tanıdık tıraş losyonunun kokusunu alabiliyordu. İçindeki ani özlemi bastırdı.

"Hukukta, eğer birisi arazi üzerinde hak iddia ederse ve bu hak itirazsız kalırsa, yani çiti kaldırtmazsanız, arazi onun olur.

"Ama yapamaz.

"Çitin bu gece indirilmesinde ısrar etmezseniz indirebilir.

Conor kaşlarını çattı. 'Ama Murphy uzakta. County Antrim'e koyun müzayedesine gitti.'

Hannah bir an düşündü. 'O zaman çiti indirmemiz gerek. Zarar vermeden. Saatine baktı. "Bu gece. Çiti yıkarak orada bulunma hakkına meydan okumuş olursunuz. Bu mahkemede geçerli olmalı. Eğer zarar verirsiniz, size karşı bir şikayette bulunabilir ama asıl önemli olan çiti indirmek.

Conor döndü ve pencereden dışarı baktı.

"Bu havada mı? Meyve Bahçesi Partisi'nin ortasında mı?' 'Evet.

Yirmi Yedinci Bölüm

"E her şey yolunda mı?" dedi Jason pencerede belirerek.

Conor sıçradı. "Nereden geldin sen?"

"Gözcü. Jason omuzlarını neşeli, pişmanlık duymayan bir omuz silkmeye kaldırdı. "Bir plana ihtiyacımız var," dedi Hannah. "Jason, var mısın?"

"Ne, çitleri yıkmak mı?"

"Dinliyor muydun?" diye sordu Conor.

"O l a b i l i r d i m . Görünüşe göre bir araya gelecek bir ekibe ihtiyacımız var.

Hannah düşünceli bir ifadeyle başını salladı. "Ama Adrienne'in partisini bozmak istemeyiz.

"Eğer birkaçımız gizlice çıkarsak, fark etmez.

"Affedersiniz," diye araya girdi Conor. "İkinizin bahsettiği şey benim ailemin sorunu.

"Evet," dedi Hannah, "Adrienne'in büyük gecesini olmasının yanı sıra bir doğum gününü de kutluyorlar. Kimse bizi özlemeyecek ama hepinizi özleyeceklerdir.

"Ben değil.

"Büyük Conor Byrne.

"Murphy'nin istediği olursa harika bir şey olmayacak. Kendimi asla affetmem. Ayrıca, parti bir saat içinde bitecek.

'Bırakın tadını çıkarsınlar. Biz yeterince olacağız. Jason, git ve herkesi topla. Dışarıda bardaktan boşanırcasına yağmur yağdığı için üstlerini değiştirmeleri gerekecek.

Conor ani bir şeytani sırıtışla, 'Merdiven çubukları yağıyor diyebiliriz,' dedi. 'Hava ıslak. Ve ben sorumluluk alan kadınları severim.

Hannah bunu duymazdan gelerek ona ters ters baktı ve pencereden dışarı baktı. 'Merdiven çubukları mı? Bu yetersiz bir ifade.

"Aşağıya işemek derdim ama muhtemelen kavanoza bir avro koymam gerekecek," dedi Jason.

"Mümkün olduğunca çabuk kulübede buluşalım. Hannah çoktan plan yapmaya başlamıştı. "Bazı aletlere ihtiyacımız olacak.

"Kamyonda biraz var," dedi Conor. 'Atölyede daha fazlası var. Biraz toplayıp seninle kulübede buluşacağım.

Kendi yollarına giderek ofisin kapısının önünde ayrıldılar ve Hannah'yı, onu ayakkabıları giymeye zorlayan kibirden acı acı pişmanlık duyarak kulübeye giden yolu seçmeye bıraktılar. Conor'a ayakkabıyı kendisi için bırakmasına aldırmadığını göstermek istemişti.

Jason bu aciliyeti herkese hissettirmiş olmalıydı çünkü Hannah'nın üstünü değiştirip ayakkabılarını giymesinden beş dakika sonra o ve Fliss sırlıslıkla bir halde ön kapıda belirdiler.

Fliss neşeyle, 'Bu biraz macera olacak,' dedi. "Günü kurtarıyoruz.

Hannah özür dileyerek, "Dışarısı biraz kasvetli," dedi. 'Sürüklediğim için üzgünüm

"Serada bu kadar rahatken seni uzaklara götürdüm.

"Önemli değil," diye omuz silkti Fliss. 'Kabul edelim, hepimiz Adrienne için her şeyi yaparız, değil mi? Oh, çabuk, içeri gelin.' Fliss, Alan, Meredith ve Izzy'yi verandadan kulübeye çağırdı; Seamus ve Peter'ın da harekete geçmek için ısrar ettikleri anlaşılıyordu.

Seamus, koyu renk tulumu ve ağır hizmet tipi çizmeleriyle kulübeye adım atarken, "Moss Murphy ve tayfası kötü bir tohum - gombeen adamlar sürüsü," dedi, kumaş kasketindeki yağmuru silkeleyerek.

"Onlara kötü şans," dedi Peter.

Conor'ın kamyonetinin ışıkları dışarıda görüldüğünde ikisi arasındaki homurdanma kesildi.

Rengârenk bir ekip oluşturmuşlar, yağmurda kayganlaşan su geçirmez giysileri ve terlikleriyle, ellerinde çeşitli aletlerle patika boyunca hışırdarak ilerliyorlardı ama sanki bu büyük bir maceraymış gibi alttan alta bir heyecan havası vardı. Yağmur Hannah'nın paltosunun içinde kendine bir yol bulmuştu ve ısrarlı bir damlama boynundan aşağı inerek sütyeninin içinde birikti ama bir yanlışı düzeltme kararlılığıyla ateşlenerek kapüşonunu çekiştirdi ve sessiz Conor'ın yanında yürümeye devam etti. Sessizliği için minnettardı çünkü onun varlığında kendini rahatsız hissediyordu. Ona aşık olduğunu neredeyse söylemişti - söylemişti - ama bunun için özür dileyecek değildi. Eğer ikisi de bunu görmezden gelirse, başını dik tutabilir ve hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranabilirdi.

"Hannah?" dedi, rüzgâr ve yağmurdan duyulabilecek kadar yüksek bir sesle.

"Mm," dedi kayıtsızca.

Sana bir özür borçluyum. Annem bana burada bir işin olduğunu söyledi. Avukat olacaktımın.'

"Ben zaten bir avukatım," diye tersledi. Onun bu işten sıyrılmasına izin vermeyecekti.

"Hemen sonuca vardım ve özür dilerim.

"Olmalısın da.

Conor sessizliğe gömüldü. "Bunu benim için kolaylaştırmayacaksın, değil mi?

"Neyi

kolaylaştıracaksın?"

"Yalvarmam mı

gerekiyor?

'Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok. Özür dilediniz.'

"Demek böyle oynayacaksın? Sinir bozucu bir şekilde ona sırtıttı ve sonra yağmurdan ıslanmış buklelerinden birine uzanıp onu üzerinden itti.

Alnına.

Ona kaşlarını çattı ve kendine olan güveninden rahatsız olarak geri adım attı.

'Ve işte yine beni kurtarıyorsun? Seni y a n ı m d a tutmam gerekebilir.'

"*Sen* mi? *Beni* etrafta tutman gerekebilir mi?" Küçümseyerek konuştu.

"Sana söz veriyorum, kalma kararımın seninle hiçbir ilgisi yok ve her şey benimle ilgili.

Conor'ın sırtışı genişledi. "Daha da iyi.

"Ne dedin sen? Bu acıttı. Belli ki onu umursamıyordu. "Bu benim sorunumdu. Hayatımdaki kadınlar Killorgally ve Conor Byrne, ünlü şef, beni istediklerinden daha fazla.'

"Yazık sana. Gerçekten de onun kendisini affedeceğini ve hayatına, geçici bir ilişkiye geri dönmesine izin vereceğini mi düşünüyordu? Ya hep ya hiç istiyordu. Yarım önlemler yoktu.

'Evet. Bu konuda uzun süre kendime acıdım. Yanlış kadınlarla birlikte oldum. Sen farklısın.'

"Emin olabilirsin," dedi Hannah. "Ve artık ilgilenmiyorum.

"Ne? Conor'ın şaşkınlığı neredeyse komikti.

"Bir kaçamaktan daha fazlasını hak ediyorum. İrlanda'da kendim için kalıyorum. Senin için değil.'

Bu onun ukala ve kendinden emin yelkenlerini suya indirmişti ve adımlarını yavaşlatarak Izzy, Jason ve Fliss'in ona yetişmesine izin verdi. Conor arkasına baktı, yüzündeki ifade şaşkıncı ve küçük bir tatmin duygusu hissetti. Kadınların ayaklarının dibine düşmesine alışkındı. Ama bu seferki öyle olmayacaktı.

Çit, şiddetli yağmurun arasından yükseliyordu ve rüzgâr yüzlerine vururken herkes doğal olarak Conor ve Hannah'nın etrafında toplandı.

Conor etraflarında uğuldayan rüzgâra karşı, "Çiti indirmeliyiz ama direklerle ve raylara zarar vermeden," diye bağırıyordu. Yağmurdan sıırılsıklam olmuş paltolar ve kukuletalar içindeki herkes başını salladı, meşaleleri sallanıyordu ve bir grup ruh emiciye benziyorlardı. 'Hepsinin düzgünce diğer tarafa istiflenmesi gerekiyor.

sınırın diğer tarafında. Conor, Murphy ve Byrne arazileri arasındaki ayrımı belirleyen kuru taş duvarı işaret etti. Seamus ve Peter çiti incelerken bir an onlara danıştı, direklerle çivilenmiş rayları çekiştirerek yapıyı çözmeye çalıştılar.

"Tamam, muhtemelen en iyisi gruplar halinde organize olmamız. Seamus ve Alan, Peter ve Jason, Fliss, Izzy ve Meredith. Ben ve Hannah, rayları sökeceğiz ve geri kalanınız da onları duvara taşıyacaksınız.

Conor onunla eşleşerek onu kazanacağını düşünüyorsa, başka bir şey düşünüyor olmalıydı. Conor onun bakışlarını görmezden gelerek herkesi çitin farklı bölümlerine yönlendirdi. 'Birkaç tanesini indirdikten sonra direkleri gevşetmeye başlayacağız. Neyse ki Murphy ve yeğeni bu çitin çok uzun süre dayanması gerekmediğine inanmış olacaklar ki direkleri sağlamlaştırma zahmetine girmemişler.

Hannah onu kendilerine ayrılan bölüme kadar takip etti ve çivileri sökmeye başlaması için ona pençe ayaklı bir çekiç verdi. Parmakları birkaç kez sapa takıldı ve parmak eklemleri sert tahtaya sürtünerek zedelendi ama tek kelime etmedi, ceketinin içine gömülerek çalışmaya devam etti.

"İyi misin?

"Peki," diye cevap verdi, onun sesindeki endişeye duyduğu özlemi görmezden gelerek. Bu, aralarındaki ilişkiyi durdurmak için mükemmel bir yoldu. Bir süre sonra düzgün bir ilişki istediğini fark etmişti. Önceden kararlaştırılmış bir son kullanma tarihi olmayan bir ilişki.

İlk rayı kaldırdılar ve hemen ikinci ray üzerinde çalışmaya başladılar.

"Bütün gece bana soğuk mu davranacaksın?" diye sordu bir sonraki ray setine geçtiklerinde.

"Bundan en çok kim faydalaniyor?" diye sordu Hannah gözlerini devirip iç çekerek.

"Ne demek istiyorsun?

Zavallı şeyin gerektirdiğinden belki de daha fazla bir güçle bir çiviye söktü ve yanlışlıkla tarlaya fırlattı. 'Murphy'nin arazisine yapılacak herhangi bir inşaat yeni evinizin manzarasını mahvedecek. Bardaktan boşanırcasına yağan yağmurda burada olmak istediğimi mi sanıyorsun? Tahta direktten ayrılıp yere düşerken ikinci bir çiviye kızgın bir çekiş yaptı ve bu da tahtaya çarparak gıcırdadı. Onu alıp Conor'ın kafasına vurmak istedi. Onun aklını başına getirmek için.

"İlk tanıştığımız andan itibaren varsayımlarda bulundun," dedi, Izzy odunları toplamak için ilerlerken bir sonraki direğe doğru yürüyor, ikisine de endişeli bakışlar fırlatıyordu. "Senin kim olduğunu bildiğimi, aşçı olmak istediğimi, Adrienne'le birlikte olmak için burada olduğumu, evinde gözüm olduğumu varsaydın. Tahtayı dikildiği yerden gevşetmek için direğin arkasına büyük bir darbe indirdi. Tahta hemen yerinden fırladı ve bir gümbürtüyle çamurlu çimlerin üzerine düştü. Alt raya bir darbe daha indirdi ve o da bir darbeye yerinden fırladı. Bir sonraki direğe doğru adım atmaya başlamıştı bile. Conor, o tekrar savururken yoldan kaçtı.

Ben Polly Davenport gibi değilim. Senden hiçbir şey istemiyorum. Ben başarılı bir kariyere sahip kendi başıma bir kadını ve sen bunu göremeyecek kadar aptalsın.

Conor onu omuzlarından yakaladı. "Eğer biraz yavaşlar ve bana açıklama şansı verirsen.

Neyi açıklamak için? Conor, seninle ilk tanıştığımda çapkın biri olduğumu biliyordum. Senin elinde tutacağın türden bir kadın olmadığımı hep biliyordum. Evet, seni kullandığımı düşündüğün için kızgınım ama kabul edelim, hiçbir zaman senin liginde olmadım.

"Sen neden bahsediyorsun?

'Ben güvenli, mantıklı, kitaba göre yaşayan ve risk almayan Hannah Campbell'im. Sen Conor Byrne'sın - dünyanın her yerinde yaşadın,

Mankenler ve aktrisler. Heyecanlı, göz alıcı bir hayat. Ben bununla kıyaslanamam.'

"Şimdi kim enayi oluyor? Adam onu nazikçe salladı ve sonra şaşkınlıkla onu öptü. Nazik, ikna edici bir öpücüktü bu, elleri ıslak yüzünde kayıyordu. "Ayakkabıyı neden yatağın üzerinde bıraktığımı sanıyorsun?"

"Benimle işinin bitmesi için.

"Peri masallarına inanmıyor musun?"

"Hayır.

"Ruhunda gerçekten hiç romantizm yok, değil mi?"

"Hayır. Peri masallarına gerçekten inanmıyordu.

Başparmakları kızın elmacık kemiklerini okşadı. "Prensin ayakkabıyı Kükedisi'ne geri vermesinin bir şeyler söyleyebileceğini düşündüm.

Hannah ona kuşkuyla baktı. "Sanırım romantik jestlerin üzerinde biraz çalışman gerekiyor.

"Tanrı aşkına, kadın. Onu göğsüne çekti ve tekrar öptü, bu sefer onu sersemleten bir titizlikle. "Seni seviyorum, tamam mı? Bunu istememiştim. Planlamamıştım ve başından beri bununla savaşıyordum. Kalacağını söylediğinde beni gafıl avladın çünkü bunu her şeyden çok istediğimi fark ettim ve bu beni çok şaşırttı. Panikledim, tamam mı? Çünkü ben bir ahmağım. Aslında, sanırım benim "büyük, aptal, kibirli, kendini beğenmiş bir ahmak" olduğumu söylemiştin. Ve haklı olabilirsin.'

"Beni seviyorsun," dedi Hannah, kelimeler karşısında sersemlemişti. "Sevemezsin. "Neden yapamam?"

"Çünkü senin gibi insanlar benim gibi insanlara aşık olmazlar.

"Hangi kibirli, kendini beğenmiş, zeki ve güzel kadınlara aşık olamaz ki? Lanet olsun, çok yazık çünkü ben aşık oldum. Conor sırtışını ona doğru çevirdi.

"Hiç bir şeyi ciddiye alır mısın?"

Yüzü asıldı ve bir parmağını kızın boynunda gezdirdi. "Bunu ciddiye alıyorum. İrlanda'da kalmanı istiyorum. Kışın burada olmanı istiyorum. Baharda da. Yazın ve gelecek sonbahara kadar. Killorgally'nin tüm mevsimlerini seninle paylaşmak istiyorum.

"Affedersiniz," dedi Jason. 'Bir oda tutalım derdim ama bu herifi aşağı indirmemiz gerekiyor.

Hannah arkasını döndüğünde herkesin onları izlemek için durduğunu fark etti. Meredith ve Izzy'nin ona geniş geniş sırttığını ve gözlerini deviren Fliss'in bile yüzünde bir gülümseme olduğunu görene kadar yanaklarının yandığını hissetti.

Öfkeli bir bağırış duyulduğunda son birkaç direğe doğru ilerliyorlardı.

"Hey! Hey! Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Hannah onu hemen tanıdı. Bu Moss Murphy'nin yeğeni olmalıydı. Yüzü akkor halindeki öfkeyle öylesine karışmıştı ki, yüz hatları buruşmuş bir mendil gibi bulanık görünüyordu.

Koşarak ve neredeyse takılıp düşecekmiş gibi görünen büyük botlarıyla, direklerden birini sallamakta olan Seamus'a doğru hışımla ilerledi. "Bırak onu. O benim malım.'

"Evet, dostum, Niall Flanagan, değil mi? Görev senin. Arazi değil,' dedi Seamus, oldukça sakın bir şekilde direği tutmaktan vazgeçerek. Flanagan bir sonraki hamlesinin ne olacağını bilemez bir halde direği tutmaya devam etti.

Conor oraya doğru yürüdü ve Hannah, hukuk bilgisine güvenerek ve ilk karşılaşmalarından kalan öfkeyle onu takip etti.

Flanagan'dı, değil mi? Çitinize hoş geldiniz. Onu koyduk Araziniz. Her şey temiz ve düzenli. Sana bir iyilik yapıyorum.'

Flanagan'ın ağzı çivi tükürmek ister gibi kıvrıldı ve sonra gözleri Hannah'ya odaklandı.

Sen. Avukat. Bunu sen yaptın. Sana daha iyi göz kulak olmam gerektiğini biliyordum.

Hannah ona baktı, o gece ne kadar korkmuş olduğunu hatırlayınca içi ürperdi. "O sendin. Bahçede olan sendin. Penceredeki. Kulübeye girdin."

Flanagan ona asık suratlı bir bakış attı. "Zarar vermiyordum. Sadece kim olduğunu ve ne hakkında olduğunu öğrenmek istedim."

"Neden?"

"Avukat olduğunuzu söylemiştiniz. Belki Byrnes ne olduğunu tahmin etmiştir diye düşündüm-"

"Onların topraklarını ellerinden almak için oynadığınızı."

"Bir sürü var; bu küçük parçayı kaçırmazlardı. Bizim de para kazanmaya hakkımız var, biliyorsun. Lanet Byrnes bir servet kazanıyor. Bu hiç adil değil. Ve eğer burnunu sokmasaydın her şey yoluna girecekti. Alay etti. "Seni korkutmak için biraz daha uğraşmalıyım."

Conor yumruklarını sıktı ve ona doğru tehditkâr bir adım atarak hırladı:

'Arazimizden uzak durun Bay Flanagan. Sizi bir daha izinsiz girerken yakalarsam korumaları çağırırım. Ama sen i avukatın on adım yakınında görürsem, ağzını burnunu dağıtırım, öyle de y a p a r ı m . Conor'ın aksanı kalınlaşmıştı ve sesindeki şiddet nemli havada yankılanıyordu. Hannah ürperdi. Conor'ın her kelimesinde ciddi olduğundan ve Flanagan'ın yüzündeki ifadeye bakılırsa onları bir daha rahatsız etmeyeceğinden hiç şüphesi yoktu.

Tekrar.

Conor kendini toparlayarak ekledi: "Ve sabah amcanla konuşup ona topraklarımızın sınırlarının nerede olduğunu hatırlatacağım. Göndereceğim haritaya bakabilirsen çok memnun olurum. Arkasını döndü ve Flanagan'ın yüzüne sırtını dönerek işin bittiğini açıkça belirtti. "Burada işimizi bitirelim, baylar ve bayanlar. İşimiz bitti. Kolunu Hannah'ya doladı ve onu uzaklaştırdı. Normalde He-Man olaylarına pek girmezdi."

Kendi ayakları üzerinde durabiliyordu ama bir kereliğine de olsa erkeğinin onun için savaşa gireceğini hissetmek oldukça güzeldi.

Flanagan geri çekildi ve son direğin de sökülüp duvarın üzerinden kendisine teslim edilmesini öfkeyle izledi.

"Hepsi tamam," dedi Conor köpekbalığı gibi bir gülümsemeyle. Flanagan biraz hasta görünüyordu. 'Bu şekilde yola erişemeyeceksin. Yerinizde olsam, büyük mülk geliştirme planlarınızdan vazgeçer ve Dublin'e geri dönerdim.

Başını sallayarak döndü ve Seamus ile Peter tarafından kuşatıldı.

'İyi işti, evlat,' dedi Seamus. 'O aul sleeveen bizi alt edeceğini sandı. Murphy yakın zamanda bu numaraları yapamayacak.

Peter kendi kendine kıkırdarak, "Yapmayacak," diye kabul etti. "Bu çok güçlüydü.

Conor, Hannah'ya beni kurtarır mısın der gibi bir yüz ifadesi takındı ama o da sırtarak Izzy'nin yanına gitti. Arayı kapatmak için yeterince zaman vardı ve Hannah, Conor'a gizli bakışlar atarken içindeki bu köpüklü hissin tadını çıkarmak istiyordu, Conor'ın onu sevdiğini söylediğine hâlâ tam olarak inanamıyordu. Bu gerçekten olmuş muydu? Her zaman aşık olmanın yavaş yavaş ilerleyen bir süreç olduğunu düşünmüştü ve uçurumun kenarından yuvarlandığında Conor'ın da bunu yapabileceği aklına gelmemişti. Hâlâ bunu kabullenmeye çalışıyordu ve yüzünde aptalca bir gülümseme olduğunu biliyordu. Conor *onu seviyordu*. Şansı neydi ki? Bunu düşünme şansı olsaydı, asla almayacağı bir riskti.

"İyi misin?" diye sordu Izzy, çilli yüzü yağmurla kaplanmış ve saç telleri yanaklarına yapışmıştı ama yüzü alaycı bir gülümsemeyle gerilmişti.

"Evet," dedi Hannah, sırtışını tutamayarak. "Biraz bitkinim ve ellerim kıymıklarla doluymuş gibi hissediyorum.

'Hannaaaaah! O öpücük hakkında konuşmayacak mısın?'

Hannah dudaklarını birbirine bastırdı ama mutluluğu içinde tutamadı. "Konuşacak bir şey yok," dedi ama gözleri bambaşka bir hikâye anlatıyordu.

Izzy caymadı. 'Bir şeyler döndüğünü biliyordum. Meredith ve ben bir şeyler olduğunu söyledik. Alan kabul etmedi. Merry ona bir şeylerin

yanlıştı. Sanki ikiniz bir odadayken hava basıncı düşüyor gibiydi.

"Öyle olmadı," diye alay etti Hannah.

"Evet, öyle. Bana ne kadar zamandır devam ettiğini söyleyecek misin?

Dişleriyle dudağını sıkan Hannah ona gerçeği söylemeyi düşündü ama son anda vazgeçti. Bazı şeylerin gizli kalması en iyisiydi. Onun yerine kaçamak bir ifadeyle, "Kulübede gelişti," dedi.

"Ve tüm söylediğin bu. Izzy kolunu Hannah'nın kolunun arasına soktu. 'Aferin sana. İyi birine benziyor.

"Öyle.

Izzy titredi. "Bardaktan boşanırcasına yağan yağmurun altında durup çitleri yıkmak her gece olmuyor ama eğlenceli olduğunu söylemeliyim.

Hannah alaycı bir gülümsemeye, 'Jason'ın hoşuna gittiği kesin,' dedi.

"Eğer şef olarak başarılı olamazsa, yıkım işinde onun adına bir iş var.

"İtiraf etmeliyim ki," dedi Meredith, Alan'la kol kola yürüdükleri diğer taraftan söze karışarak, "müthiş bir başarı duygusu hissediyorum. Biraz Robin Hood gibi," dedi Alan'a bakarak, 'ya da Hizmetçi Marion gibi. Yoksa Başhemşire Marion mu demeliydim?

"O kadar da yaşlı değilsin," diye mırıldandı, kulağına bir şeyler mırıldanmadan önce onu dürttü, o da sevinçle güldü ama diğer ikisiyle paylaşmadı.

Izzy, Hannah ile karşılıklı gülümsedi. Alan ve Meredith birbirlerine çok uygun görünüyorlardı; her zaman bir çift olmadıklarına inanmak zordu.

Karanlığın içinden bir tabanca sesi gibi Adrienne'in sesi yükseldi, 'Conor Byrne! İsa, Meryem ve Yusuf adına neler oluyor?

Yirmi Sekizinci Bölüm

A Drienne, Driza-Bone ceketini yarasa kanatları gibi çırpınarak onlara doğru ilerledi, bir yanında parlak kırmızı sou'wester şapkalı Bridget vardı,

Bir yanda pembe puantiyeli yağmurlukları ve parti elbisesinin üzerine giydiği yere kadar uzanan transparan makosuyla Franklin ve Niamh, diğer yanda onu yağmurdan korumak için hiçbir şey yapmayan devasa bir şemsiye tutan Fergus.

"Con Amca. Neden partiden ayrıldın?" diye sordu Niamh.

"Uzun bir hikaye ama bitti. Hadi, bu yağmurdan kurtulalım ve sana neler olduğunu anlatayım.

"Avcıyı buldunuz mu?" diye sordu Bridget, Conor'ın uzun adımlarına ayak uydurmaya çalışırken zıplayarak. Herkes davet edilmeden kulübeye giden yolu takip etti. Görünüşe göre hepsi oyuna katılmak ve dramdaki rolleriyle övünmek istiyordu - vedalaşan iki domuz adam hariç hepsi.

"Bazılarımız erken kalkacak," diye seslendi Seamus.

Teker teker verandadan içeri girdiler, ıslak paltoları kancalara ve kapılara asıp ayakkabı ve botları attılar, böylece çiftleri eşleştirmek için biraz sıralama gerektiren gelişigüzel bir yığın oluştu. Hannah bu manzara karşısında sırtıttı. Burası evi, içindeki herkes de ailesi gibi hissettiriyordu. Bunu düşünmek kalbinde sıcak bir parıltı yarattı. İşte bu onun

arıyordu ve bunun farkında bile değildi. Kendine ait bir topluluk. Ani bir güvenle, burada, İrlanda'da eski arkadaşları, yeni arkadaşları ve Conor'la birlikte bir topluluk kurabileceğini biliyordu. Bu sonsuza dek sürmeyebilirdi ama bunu öğrenmek için risk almaya değirdi.

Conor onunla göz göze geldi, mutfağa doğru başını salladı ve ikisi kalabalık salondan geçerek oraya doğru ilerlediler.

"Sanırım her tarafta sıcak viskiler var," dedi ve doğruca dolaplardan birine gidip bir viski şişesi çıkardı.

"Harika bir fikir Conor," dedi arkalarından koşarak gelen Bridget ve diğer dolaptan fincanları almak için etrafına uzanmaya başladı.

İkisi birden harekete geçip Adrienne de onlara katılınca Hannah bir adım geri çekildi. Üçünün birbirlerinin etrafında zarifçe manevra yaptığı, meşhur, iyi yağlanmış bir makineydi. Conor limon dilimlerini kesip karanfille deliyor, Bridget ise Adrienne'in mutfak her köşesinden topladığı fincan ve kupalara esmer şekeri kaşıkla dolduruyordu. Şaşırtıcı bir şekilde on iki tane vardı ve bu sayı mutfağa doluşan tüm insanlara yetecek kadardı. Fergus, Niamh dizindeyken, Franklin ve Meredith Alan'ın yakmakta olduğu odun sobasının yanındaki kanepeye çökmüş, Izzy, Fliss ve Jason da mutfak sandalyelerine oturmuşlardı.

Sonunda viski, limon, şeker ve karanfil dolu fincanlara kaynar sıcak su doldurulup içkiler dağıtıldı. Yudumlanacak sıcak viskiler ve odun sobasında kükreyen ateşle birlikte herkes sessizleşti. Conor odada etrafına bakınırken masal zamanı gibi hissediyordu. "Sláinte. Herkes koro halinde "Sláinte," diyerek ona döndü ve bir yudum aldı.

"Ah *uisce beatha*," diye iç geçirdi Franklin. "Yaşam suyu.

"Kesinlikle öyle," dedi Adrienne, Conor'a sert bakışlarını çevirmeden önce bir an için gözlerini kapatarak. "Şimdi bize seni partiden alıkoyan şeyin ne olduğunu söyleyecek misin?

"Moss Murphy'nin servetini kazanmakla övündüğünü biliyor musun?

'Evet, ama Patrick'in giriş izni olmadığını bana kendiniz söylediniz. Yolun alt yarısı bizim.'

'Ah ama aul devil alt tarladan ana yola çıkabileceğini fark etti.

"Nasıl?" diye sordu Bridget öfkeyle. "Burası bizim toprağımız ve sonsuza dek de öyle kalacak. Conor Hannah'ya döndü. "Açıklamak ister misin?

'Hukukta, eğer birisi bir araziye el atarsa ve arazi sahibi buna itiraz etmez ya da geri talep etmezse, on iki yıl sonra arazi yasal olarak ona ait olur. Moss Murphy çiti on iki yıl önce koydu ve siz onu hiç indirmediğiniz ya da indirmesini istemediğiniz için, yasal olarak sizin itiraz etmediğinizi iddia edebilir.

"O piç kurusu," diye tükürdü Bridget.

Jason kollarını kavuşturdu ve kendini beğenmiş bir ifadeyle sandalyesinde arkasına yaslanarak, "Bu kavanozda bir avro olacak," dedi.

"On iki yıl mı?" diye yankılandı Franklin. "Sinsi pislik. "Ve bir tane daha. Jason sırtıttı.

"Onu elime geçirirsem gebertirim," dedi Adrienne, yüzü kızararak. 'Ve sen söylemeden önce, Jason, kavanoza on avro koyacağım çünkü sabaha kadar çok fazla kötü dil kullanacağımı hissediyorum. O piç kurusu ne cüretle altımızdan çalmaya çalışır?

"Sorun yok. Hannah sakinleştirici bir el kaldırdı. "On iki yıl dolmadan çiti indirdik.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu Fergus kanepeden.

"Çünkü," diye başını salladı Bridget, burnuna vurarak, "gün gibi hatırlıyorum. Murphy o çiti Niamh'ın doğduğu gün, hepimiz hastanedeyken koymuştu. Ve elli sekiz dakika sonra on iki yaşına basacak.

Niamh sıcak viskisinden kaçamak yudumlar alarak, "Mutlu yıllar bana," dedi. Hannah onun doğum günü olduğunu kimsenin fark etmemesini umup ummadığını merak etti.

"Kesinlikle," dedi Conor. "Ve bunu fark ettiği için Hannah'ya teşekkür etmeliyiz. Onu kendine doğru çekti ve kolunu ona dolayarak yanağına bir öpücük kondurdu.

Adrienne gülümsedi ve Bridget'e yüksek sesle fısıldadı. "Biliyordum.

'Hayır söylemedin. Bazen saçma sapan konuşuyorsun. Bridget gözlerini devirdi.

"Ne, Hannah'yla mı yatıyorsun?" dedi Fergus birden.

'Fergus Liam Kenneth Byrne. Ağzını sabunla yıka ve Niamh'ın önünde,' dedi Adrienne ama gözleri biraz dans ediyordu.

'Teşekkürler, küçük kardeşim. Sanırım bazı insanlar buna *birlikte yürümek* diyebilir.

"Benim için fark etmez," dedi Niamh sert bir sesle. "Polly'den çok daha iyi biri. Bridget kendini beğenmiş bir gülümsemeyle, "Öyle," dedi.

"Bu da bana şunu hatırlattı," dedi Conor. "Polly'den beni seni ona karşı zehirlemekle suçlayan çok öfkeli bir mesaj aldım. Şaşkın kaşlarını annesine doğru kaldırdı.

Adrienne yüzünü buruşturdu. "Meyve Bahçesi Partisi'ne girmesine izin vermediğimde pek memnun olmamıştı. Seamus'a onu dışarı attırdığımda buna inanabildiğinden emin değilim.

"Polly burada mıydı? Conor inanamayarak annesine baktı.

Adrienne omuz silkti. 'Davet edilmedi. Ona kesinlikle ayrıcalıklı davranmayacaktım. Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Artık değil.

'Tam zamanında,' dedi Bridget.

Hannah gülümsemek zorundaydı, ailenin kendisi kadar onları hevesle izleyen diğerlerine de. Bunun bir parçası olmak istediği için Polly'yi suçlayamazdı.

Conor ve annesi küçük bir gülümsemeyle birbirlerine baktılar.

Bridget, "Pekâlâ, artık hepimiz ısındığımıza göre, ben kendi adıma yatmaya hazırım," dedi. 'Ve bu ikisinin biraz huzur ve sessizlik içinde yaşamasına izin vermeliyiz. Bununla birlikte ayağına kalktı ve iyi eğitilmiş bir çoban köpeği gibi

Herkesi dışarı çıkarıyor, biri yeni bir sohbe başladıında araya giriyordu.

Sonunda herkes dışarı çıkmıştı ve Conor onları kapıda uğurlarken Hannah onların iyi huylu sohbetlerinin gecenin içinde kaybolduğunu duyabiliyordu. Kanepeye yığıldı ve sıcak viskisini içti. Yorgunluk ve Conor'la yalnız kaldıkları için duyduğu utangaçlık aniden üzerine çöktü. Bir an için gözlerini kapadı ve açtığında Conor karşısında duruyordu, belli ki arkasında bir şey tutuyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Çok şüpheli," dedi ve muzip bir gülümsemeyle başını salladı.

'Sana aşık olmuş olabilirim ama aklımı tamamen yitirmiş değilim.

"Sende o hiç iyi olmayan hava var.

"Moi? Yerinde kıpırdandı.

"Evet, sen.

Dizlerinin üzerine çöktü ve yere bir şey bıraktı. Bir sonraki an, ayaklarından birini kaldırdı ve ayağını bir ayakkabının içine kaydırıldı. Bacağını kaldırdı ve bir zamanlar terk ettiğı siyah ayakkabısına baktı.

"Geçen sefer yanlış anlamışım. Ayakkabı uyuyor. Bir çiftin parçası. Bir çift olmamızı istiyorum. İki kişi. Birlikte. Seni seviyorum.'

Güldü, ancak içten içe, şefkatli sözler ve gözlerinde parlayan sıcaklık karşısında kalbi karıncalandı. "Romantik jestlerin benim için boşa gittiğini biliyorsun, değil mi?

Sahte bir kederle iç çekerek başını salladı. "Ruhunda gerçekten hiç romantizm yok, değil mi?

"Özür dilerim," diye pişmanlık duymadan sırtıttı.

"Bu yüzden kalbini kazanmak için pratik bir şey bulmam gerekiyordu, çünkü ayakkabıyla yaptığım hareketi tamamen yanlış anladın.

"Tam olarak belli değildi.

"Kafamda öyleydi. Yakışıklı prens ayakkabıyı aşkına geri verir.'

'Mmm. Ya da bağlayıcı son kanıttan da kurtulur.'

Conor güldü. 'Senin hassasiyetlerin üzerinde çalışmamız gerekecek, *mo grá*. Ama senin için bir şeyim var.

Kanepenin altına uzanıp, o gözlerini kapamışken oraya koymuş olması gereken manilla zarfı aldı.

"Bu da ne?

"Açıp öğrenebilirsin. "Sürprizleri sevmem, unuttun mu?" "Bunu seveceksin.

"Çok kendinden emin, çok ukala.

"O benim. Şimdi onu açacak mısın yoksa bütün gece burada oturup bana küfür mü edeceksin?

Onu burnundan öperek parmağını zarfın kapağının altına soktu ve zarftan birkaç A4 kâğıdı çıkardı, şimdi gerçekten şaşkındı.

İrlanda Hukuk Derneği

Sonra altındaki kalın başlık.

İngiltere ve Galler Kabul Belgesi

Gözleri aşağıdaki ilk satıra takıldı.

Bu form, İrlanda Cumhuriyeti'nde Avukatlar Listesine girmek için başvuruda bulunmak isteyen aşağıdaki nitelikli avukatlar tarafından kullanılmak üzere hazırlanmıştır:

Başını kaldırdı, gözleri Conor'ınkilerle buluştu. İrlanda'da avukatlık yapmak için başvuru formuydu.

"Bunu ne zaman yazdırdın?

'Bu akşam erken saatlerde, partiden önce. Kalmanı istiyorum,' dedi usulca. "Her şeyden çok.

Hannah elinde kâğıtla ona buğulu bir şekilde gülümsedi. "İşte ben b u n a romantik bir jest derim.

SON

Umarız *İrlanda'daki The Cosy Cottage'ı*
beğenmişsinizdir!

**Sözcüklerin yayılmasına yardımcı olmak için bir yorum bırakmayı
unutmayın!**

Ve Julie Caplin'in Romantik Kaçışlar serisinin [bir sonraki yürek ısıtan bölümünü](#) kaçırmayın!

**Julie'yi Twitter'da [@JulieCaplin](#) ve Facebook'ta takip etmeyi
unutmayın**

**[JulieCaplinAuthor](#) adresini ziyaret edebilir ve son çalışmalarıyla ilgili
tüm güncellemeler için juleswake.co.uk adresindeki web sitesine göz
atabilirsiniz.**

Teşekkür

Romantik Kaçışlar serisindeki her yeni destinasyona seyahat etmeye devam eden tüm harika okuyucularıma çok teşekkür ederim. Eğer sizin desteğiniz olmasaydı, yaşamak için bir şeyler uydurabilecek kadar şanslı bir konumda olamazdım.

İrlanda seyahatimde bana eşlik eden ve soğuk gri bir Kasım gününde yunus Fungie'yi görmek için Dingle Körfezi'nde bir tekneye binmemiz konusunda ısrar eden sevgili arkadaşım Alison'a özel teşekkürlerimi sunuyorum. Gerçekten büyüğü bir deneyimdi ve bunu hayatta kaçırmazdım. Ne yazık ki Fungie artık aramızda değil ama umarım kitapta ondan bahsedilmesi pek çok ziyaretçiye verdiği keyfin küçük bir anısı olur.

İrlanda harika bir yer ve umarım bu geziden keyif almışsınızdır. Görülecek ve yapılacak her şeyin sadece küçük bir kısmına değindim, bu yüzden kaçırdığım her şey için özür dilerim.

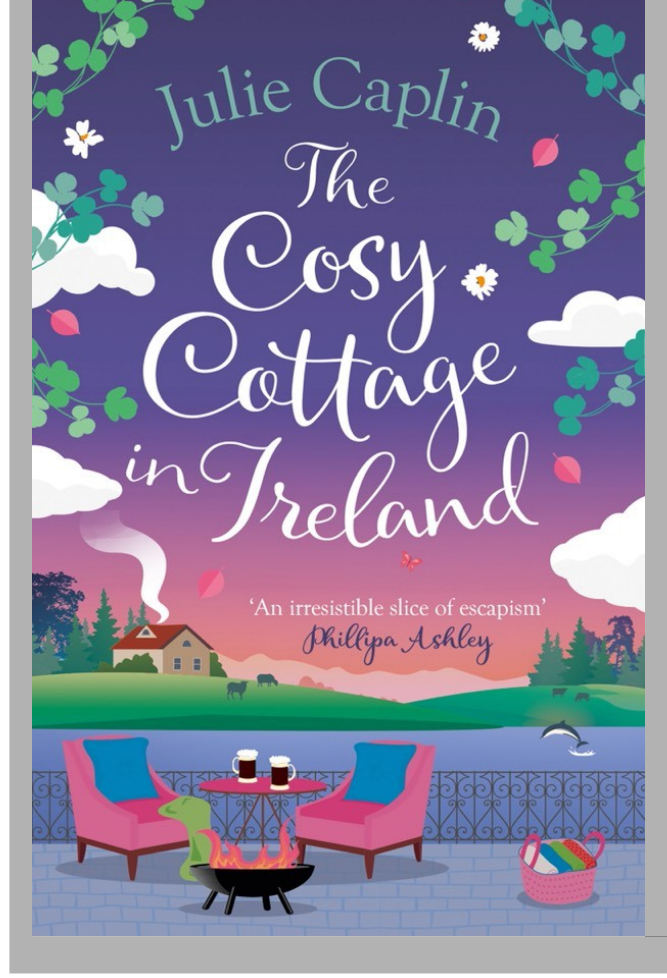
Bu kitapta bana çok yardımcı olan muhteşem yazar arkadaşım Donna Ashcroft'a teşekkür ederim. O olmadan yazmanın çok daha az eğlenceli ve olduğundan çok daha zor olacağını söylemek yalan olmaz. Ayrıca 'Parti İnsanları' mesajlaşma çetesine, yazar arkadaşlarıma, Phillipa Ashley, Bella Osborne, Darcie Boleyn ve Sarah Bennett'e aklımı başımda tuttukları ve beni neşelendirdikleri için teşekkür ederim. Teşekkürler çocuklar, siz en iyisisiniz!

Ve son olarak, bana her zaman inandığı için harika menajerim Broo ve tek kelimeyle harika bir editör ve çok yönlü bir yıldız olan Charlotte Ledger. Beni parlattığınız için teşekkür ederim sevgili hanımlar.

Okuduğunuz için teŖekkürler

Umarız *İrlanda'daki The Cosy Cottage'ı*
beğenmişsinizdir!

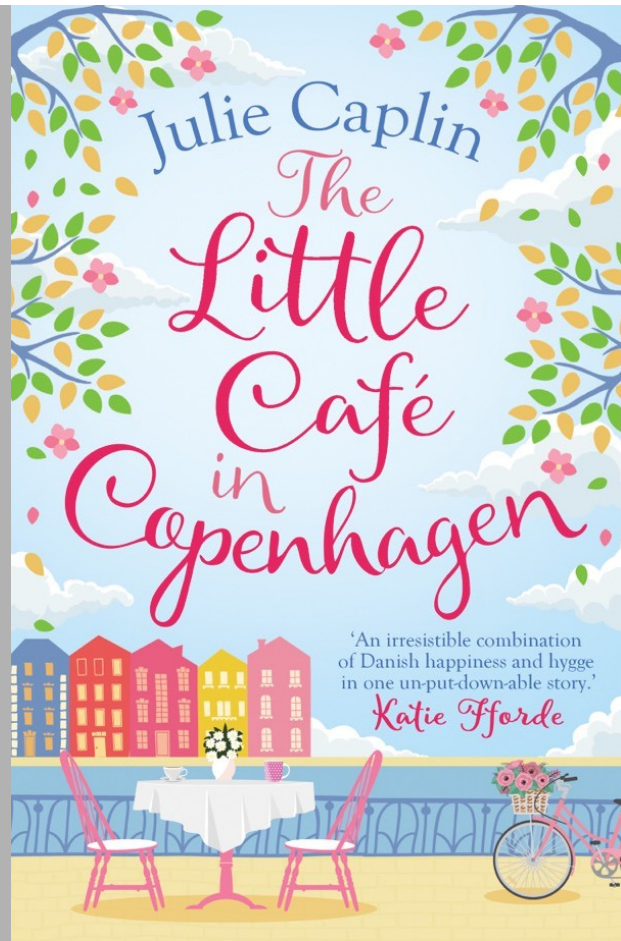
Sözcüklerin yayılmasına yardımcı olmak için tercih ettiğiniz tüm
platformlarda bir inceleme bırakın!

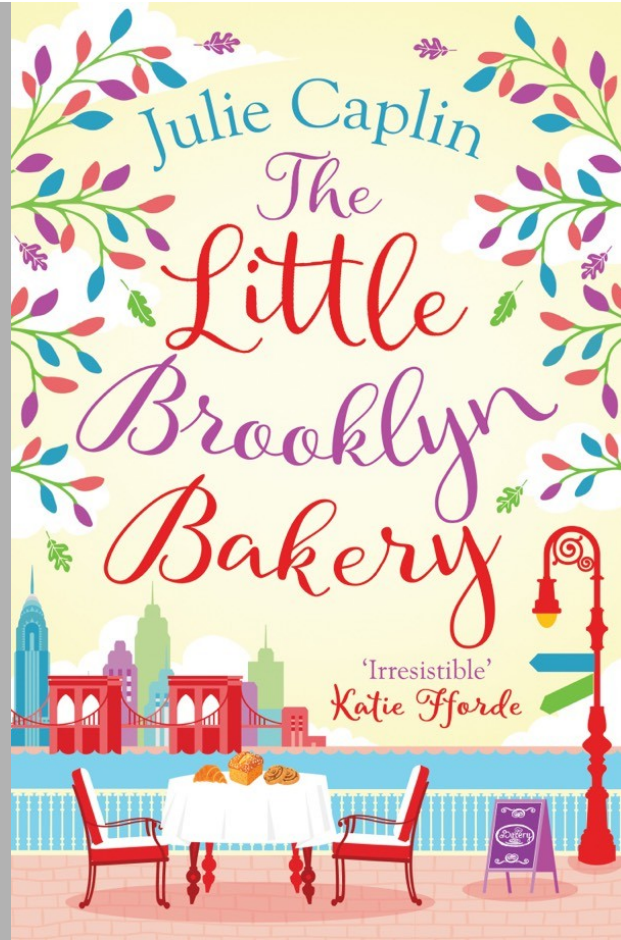

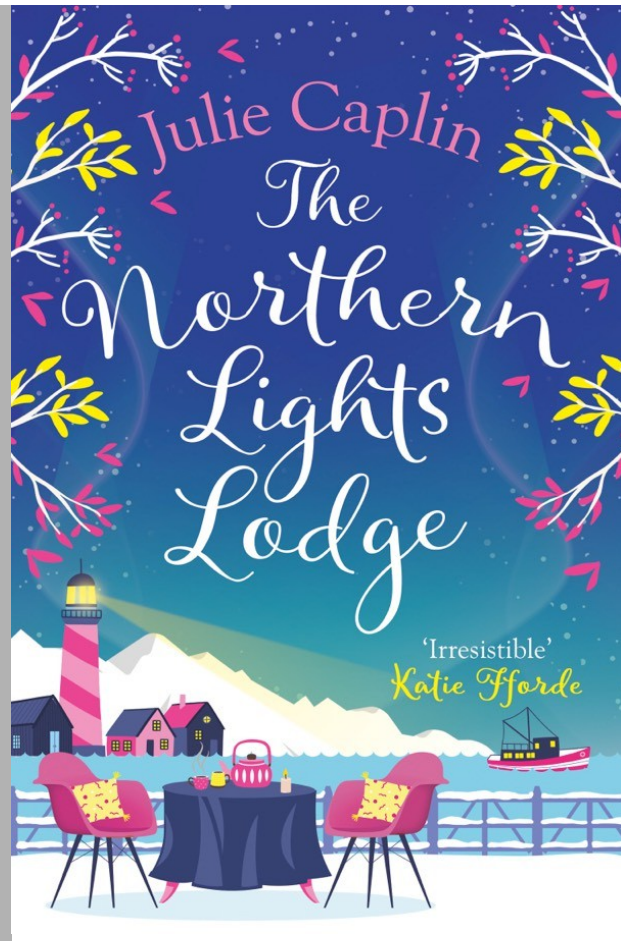
Julie Caplin'in Romantik Kaçışlar serisinin [bir sonraki yürek ısıtan bölümünü](#) kaçırmayın!

Kopyanızı [buradan](#) alın!

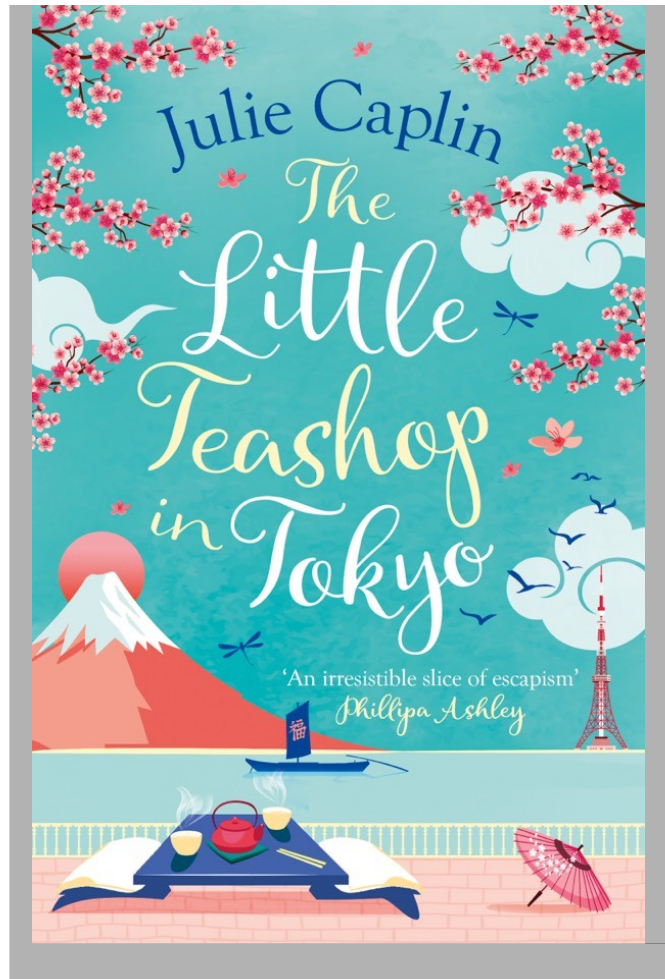
Ayrıca aşağıdaki kapaklara tıklayarak önceki tüm kitaplarını da inceleyebilirsiniz!

Julie'yi Twitter'da [@JulieCaplin](https://twitter.com/JulieCaplin), Facebook'ta [@JulieCaplinAuthor](https://www.facebook.com/JulieCaplinAuthor) adreslerinden takip etmeyi ve son çalışmalarıyla ilgili tüm gncellemeler için juleswake.co.uk adresindeki web sitesine göz atmayı unutmayın.

Siz de |

Daha da fazla fantastik kurgu havasında mısınız?

Jules Wake'in yürek ısıtan ve kendinizi iyi hissettiren romantik komedisi [*The Spark*](#)'a bayılacaksınız... Jess, Sam'e aşık oluyor. Sam de Jess'e aşık.

Ama hayat onları ayırmak için ne gerekiyorsa yapacak gibi görünüyor.

Bir partide göz göze geldiklerinde, bir kıvılcım ateşlenir. Kıvılcım.

Bundan sonra ne olacağını herkes bilir... İlk görüşte aşk, bu ikiliyi bir

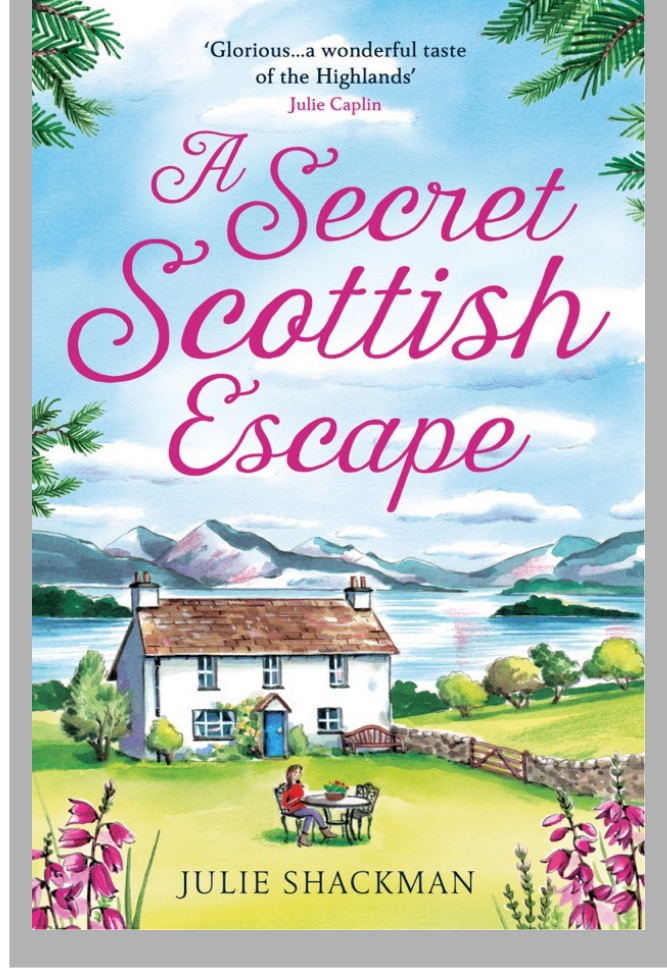
arada tutmaya yetecek midir?

Alev yanacak mı yoksa kıvılcım karanlığa mı yenik
düşecek?

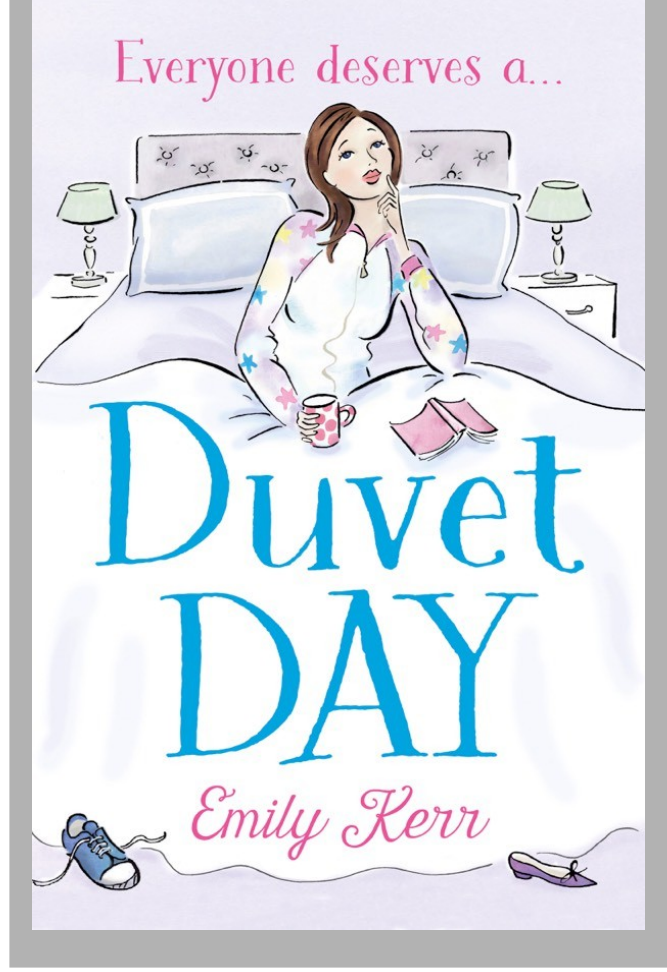
Kopyanızı [buradan](#) alın!

Julie Shackman'ın yazdığı, sizi görkemli İskoç Dağlık Bölgesi'ne götürecek son derece keyifli bir aşk romanı olan [A Secret Scottish Escape](#)'i de çok seveceksiniz... Layla Devlin, münzevi bir ünlünün gizemli geçmişinden saklanmak için Loch Harris'in sakin topluluğuna taşındığına dair söylentilerin ortasında beklenmedik bir mirasın içine düşer... Layla Devlin, onu kendi müzik mekânının açılış gecesinde başrol oynamaya ikna etmeyi kafasına koyar, ancak sırları su yüzüne çıkınca her şey kaosa sürüklenir...

Kopyanızı [buradan](#) alın!

Ve Emily Kerr'in genç avukat Alexa Humphries'i gülmekten kırıp geçiren romantik komedisi Yorgan_ [Günü](#)'n kaçırmayın. Şüpheli patronunun ve rekabetçi, yüksekte uçan ev arkadaşı ve avukat arkadaşı Zara'nın bitmek bilmeyen talepleri. Alexa artık kendini zar zor tanıyabilmektedir. *Hayat böyle olmamalıydı.* Ama bugün farklıdır. Bugün Alexa dünyayla yüzleşmek için yataktan kalkamıyor. Herkes bir yorgan gününü hak ediyor, değil mi?

Kopyanızı [buradan](#) alın!

İyi okumalar!

Julie Caplin seyahat ve iyi yemek bağımlısıdır. Eskiden bir halkla ilişkiler müdürüyken, uzun yıllar boyunca Avrupa' yı dolaşarak en iyi yiyecek ve içecek yazarlarını kıtanın gastronomik lezzetlerini örnekleyen basın gezilerine götürdü. Zor bir işti ama birinin bunu yapması gerekiyordu. Bu geziler onun romanları için ilham kaynağı ve ortam sağladı.

juleswake.co.uk

Julie Caplin tarafından da

Romantik Kaçamaklar

Kopenhag'daki Küçük Kafe

Küçük Brooklyn Fırını

Küçük Paris Pastanesi

The Northern Lights Lodge

Hırvatistan'daki Gizli Koy

Tokyo'daki Küçük Teashop

Küçük İsviçre Kayak Evi

YOUR NUMBER ONE STOP

O N E DAHA FAZLA BÖLÜM

FOR PAGETURNING BOOKS

Bir k vardırChc' pter cz n
cswcird-kazanan globczl
HcirperC all ins.

Haber mektubuna abone olun En son e-
kitaplar ve stczy u p to
haftalık Bank

Cl u@'ımızla kote olun!
Buradan abone olun.

M eel tline tea m al
www.onemerehc' pter.com
Follow us!

☐ Bir orefl8opter
Bir M c'reC hci pter
) fifiim nemorecha pterhc

De' yc'u write unputclc'wncz ble Kurmaca mı?
olmak Seviyorum için İneci r Proyenin Sesler.
Fincl dışarı subm'+ γ<-* r novel at
www.onemerehcipster.cmm/su bmissiens

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street
Sydney, NSW 2000,
Avustralya
www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower
22 Adelaide Street West, 41. Kat
Toronto, Ontario M5H 4E3,
Kanada www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins India
A 75, Sektör 57
Noida, Uttar Pradesh 201 301, Hindistan
www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand
Unit D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632
Auckland, Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık
HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF, Birleşik
Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.